

Odbor administrativy a zpracování informací MZV ČR

Zahraniční politika

České republiky

dokumenty

X-XII/2012

Ministerstvo zahraničních věcí ČR, leden 2013

ISSN 1210-5619

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.

Vydává odbor administrativy a zpracování informací

Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.

Odpovědná redaktorka: Mgr. Jaromíra Borecká

Obsah

Prezident České republiky	4
<i>říjen 2012.....</i>	<i>4</i>
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Ruské federace	4
Odpovědi prezidenta po jednání s prezidentem SRN Joachimem Gauckem	4
Projev prezidenta při obědě u příležitosti návštěvy prezidenta SRN Joachima Gaucka	5
Projev prezidenta na státní večeři u příležitosti návštěvy Polské republiky	7
Prezident zaslal soustrastný telegram Kambodžskému králi	8
Odpověď prezidenta na otázku slovenského časopisu Týždeň o rozpadu Československa	9
<i>listopad 2012.....</i>	<i>10</i>
Projev prezidenta na summitu ASEM.....	10
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Spojených států amerických.....	11
Rozhovor prezidenta republiky pro Kronen Zeitung	12
Projev prezidenta na státní večeři u příležitosti návštěvy Rakouské republiky	14
Prezident zaslal dopis řeckému prezidentovi ve věci dvou zadržených Čechů	16
<i>prosinec 2012</i>	<i>16</i>
Projev prezidenta u příležitosti představení jeho knihy v Madridu	16
Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy Maďarska.....	19
Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Republiky Slovinsko	21
Projev prezidenta u příležitosti představení jeho knihy v Bayreuthu.....	21
Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolené prezidentce Korejské republiky.....	25
Parlament České republiky	26
<i>říjen 2012.....</i>	<i>26</i>
Vyjádření místopředsedkyně Senátu A. Gajdůškové k Nobelově ceně míru pro Evropskou unii .	26
Poslanec Jan Bauer: Oslabí Česko neúčast v bankovní unii?.....	26
<i>listopad 2012.....</i>	<i>27</i>
Projev M. Němcové na Konferenci „Tváří v tvář zlu“	27

Gratulace předsedy Senátu viceprezidentovi a předsedovi Senátu Spojených států amerických...	29
Poslanec Jan Bauer: Je bankovní unie hrozbou pro Českou republiku?	30
Projev předsedy Senátu M. Štěcha na 58. Parlamentním shromáždění NATO v Praze	31
Projev místopředsedy Senátu P. Sobotky na zahájení Dunajské konference rektorů	32
<i>prosinec 2012</i>	33
Poslanec Jan Bauer: Výbor pro evropské záležitosti odmítl kvóty pro zastoupení žen	33
Komentář místopředsedkyně Senátu A. Gajdůškové: Schizofrenie ODS vede k propadu ČR	34
Poslanec Jan Bauer: Stanovisko k nadcházejícímu jednání Evropské rady	35
Jan Bauer: Stanovisko k jednání evropského summitu o hlubší ekonomické a politické integraci	36
Projev místopředsedy Senátu P. Sobotky na výroční konferenci sítě Enterprise	37
Vláda České republiky	38
<i>říjen 2012</i>	38
Projev premiéra Petra Nečase na mezinárodní konferenci Dny USA a EU na Žofíně	38
Tisková konference premiérů ČR Petra Nečase a Irácké republiky Núrího al-Málíkího.....	41
Brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady.....	46
Společné prohlášení zasedání vlád České republiky a Slovenské republiky.....	51
Tisková konference po pracovním obědě vlád České a Slovenské republiky	58
Projev premiéra Petra Nečase na společném zasedání vlád České a Slovenské republiky.....	61
Tisková konference po česko-slovenských mezivládních konzultacích.....	63
Zahájení společného zasedání vlád České a Slovenské republiky	71
<i>listopad 2012</i>	75
Blahopřání premiéra P. Nečase Baraku Obamovi ke znovuzvolení.....	75
Projev předsedy vlády ČR Petra Nečase před Parlamentním shromážděním NATO	75
Tisková konference po jednání předsedy vlády Petra Nečase s generálním tajemníkem NATO..	79
Prohlášení premiéra Petra Nečase: Odsuzuji útok na autobus v Tel Avivu.....	81
Článek premiéra P. Nečase v deníku MF Dnes	82
Tiskový brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady	83

<i>prosinec 2012</i>	88
Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s předsedou vlády Státu Izrael	88
Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s ministerským předsedou státu Sasko .	90
Článek premiéra P. Nečase v deníku Lidové Noviny	93
Brífink premiéra Petra Nečase po Evropské radě	94
Premiér Nečas zaslal kondolenční dopis ruskému předsedovi vlády	98
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky	99
<i>říjen 2012</i>	99
Prohlášení MZV k volbám v Gruzii	99
Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí k “zátěžovým testům” jaderných elektráren	99
Prohlášení MZV k dokumentu EK „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2012-2013“	100
Prohlášení MZV ČR k udělení Nobelovy ceny za mír	101
Prohlášení MZV k bombovému útoku v Bejrútu	102
<i>listopad 2012</i>	102
Prohlášení MZV ČR k aktuálnímu vývoji situace v Izraeli a pásmu Gazy	102
Prohlášení MZV k rozhodnutí ICTY	102
Prohlášení MZV k zákonu Ruské federace o NGOs	103
Prohlášení MZV k teroristickému útoku v Izraeli	103
Prohlášení MZV k hlasování o palestinské státnosti ve VS OSN	103
<i>prosinec 2012</i>	104
Projev náměstka J. Schneidera na zasedání OBSE	104
Prohlášení MZV ČR ke Dni lidských práv	106
Prohlášení tiskového mluvčího K. Schwarzenberga: Šéf diplomacie byznysu pomáhá	106
Prohlášení MZV ČR k vypuštění severokorejské rakety dlouhého doletu	107
Telefonát ministra K. Schwarzenberga s běloruským ministrem zahraničí	107
Rozhovor s ministrem zahraničních věcí Karlem Schwarzenbergem	108
Prohlášení MZV ČR ke kauze Sergeje Magnitského	109

Čeští zástupci v evropských strukturách	110
<i>říjen 2012</i>	110
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k Pride Parade v Bělehradu	110
Eurokomisař E. Tošenovský v EP hovořil k problematice jádra	111
Europoslankyně A. Češková: Fraška pokračuje, Evropský parlament ani napotřetí nerozhodl o "českém protokolu"	111
Europoslanec M. Cabrnoch se vyjádřil k jednotnému sociálnímu modelu EU	112
Europoslanec Oldřich Vlasák se vyjádřil ke kvótě žen ve vedení	113
Společné stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k nadcházejícím volbám na Ukrajině.....	114
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s premiérem Kosova.....	115
Rozhovor s europoslancem I. Strejčkem pro Český rozhlas, pořad Ozvěny dne.....	116
Rozhovor europoslance H. Fajmona pro pořad Ozvěny dne.....	118
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po volbách v Černé Hoře	122
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho o spolupráci EK a UN Women.....	122
Projev eurokomisaře Štefana Füleho na Evropsko-moldavském fóru v Berlíně	123
Europoslanec O. Vlasák se vyjádřil k rozpočtu EU.....	125
Europoslanec H. Fajmon: Navyšování rozpočtu EU je zbytečné a neopodstatněné.....	126
Europoslanec O. Vlasák: V jednání o rozpočtu EU může Česko získat i ztratit.....	127
Europoslanec J. Zahradil: Euroobčané se prý mají setkávat. Za miliony eur.....	128
Europoslanec J. Zahradil: Obstrukce v EP končí, obchod s Izraelem má zelenou	129
Rozhovor s europoslancem H. Fajmonem a europoslankyní Z. Brzobohatou pro pořad Ozvěny dne.....	129
Europoslanec O. Vlasák se vyjádřil k tématu odtržení Skotska od Velké Británie	133
Europoslanec Ivo Strejček: Pomohla by federalizace ekonomice Evropy?	134
Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám na Ukrajině.....	135
<i>listopad 2012</i>	136

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci na vysoké úrovni o budoucím směřování evropsko-středomořského partnerství a spolupráci v oblasti civilní ochrany	136
Europoslanec O. Vlasák: Komentář k jednání o rozpočtu Evropské unie na rok 2013.....	140
Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám na Ukrajině.....	141
Europoslanec O. Vlasák: Evropa se chystá na daň z finančních transakcí.....	142
Postřehy eurokomisaře Štefana Füleho k občanské společnosti na konferenci o občanské společnosti v Káhiře.....	142
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho při ukončení setkání pracovní skupiny EU-Egypt v Káhiře..	144
Europoslankyně A. Češková: Kvóty mohou ženám ublížit, ale diskuse je nutná.....	145
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k dekriminalizaci pomluvy v Bývalé jugoslávské republice Makedonie.....	147
Společné stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové, vice-prezidenta Komise O. Rehna a eurokomisaře Š. Füleho k rozhodnutí povolit Kosovu přístup k EBOR.....	147
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po jednání asociační rady EU - Tunisko	148
Projev eurokomisaře Š. Füleho u příležitosti zasedání parlamentního výboru EU – Island	149
Postřehy eurokomisaře Š. Füleho v EP v debatě o rozšiřování EU	151
Závěrečné prohlášení eurokomisaře Š. Füleho v EP po ukončení debaty o rozšiřování EU.....	153
Europoslanci ODS: Místo vydírání členských států musí Evropský parlament začít šetřit	154
Europoslanec O. Vlasák: ČR by neměla při jednání o rozpočtu EU ustupovat ze svých pozic	156
Europoslanec I. Strejček: Jde o víc než jen o čísla	157
Projev eurokomisaře Š. Füleho na zasedání západobalkánského Fóra občanské společnosti ...	158
Tisková konference Š. Füleho po jednání s chorvatskými představiteli v Záhřebu.....	162
Europoslanec I. Strejček: Má mít EU svoji armádu?.....	163
Projev eurokomisaře Š. Füleho při 2. setkání na vysoké úrovni a jednání o přidružení Bosny a Hercegoviny.....	165
<i>prosinec 2012</i>	168
Europoslanec H. Fajmon: Nový závazek EU: plná zaměstnanost mladých!	168
Projev eurokomisaře Š. Füleho k fungování Východního partnerství	169
Europoslanec M. Cabrnoch: EU nemůže nařídit stoprocentní zaměstnanost mladých.....	171

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Asociační rady EU- Alžírř	172
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po Radě pro rozšíření	173
Projev eurokomisaře Š. Füleho ohledně Albánie na zasedání Evropského parlamentu	176
Projev eurokomisaře Š. Füleho ohledně Ukrajiny na zasedání Evropského parlamentu.....	178
Europoslanec H. Fajmon: EU má rozpočet, výdaje neporostou.....	181
Europoslanec I. Strejček: Europoslanci ODS varují před bankovní unií.....	181
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Arménií	182
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Azerbajdžánem	183
Europoslankyně A. Češková: Přetahování o "Klausovu výjimku" jde do dalšího kola.....	184
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Gruzii.....	185
Zahraniční politika na ostatních úrovních	187
<i>listopad 2012</i>	<i>187</i>
Vyjádření V. Filipa výsledkům prezidentských voleb v USA	187
Vyjádření V. Filipa k izraelsko-palestinskému konfliktu	187
<i>prosinec 2012</i>	<i>188</i>
Vyjádření pV. Filipa k neúčasti zástupce vlády na předávání Nobelovy ceny za mír	188
Bejrútská deklaráce mezinárodního setkání komunistických stran	188

Prezident České republiky

říjen 2012

5. 10. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Ruské federace

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pátek dne 5. října 2012 blahopřejný telegram prezidentovi Ruské federace Vladimíru Vladimiroviči Putinovi, který v těchto dnech slaví 60. narozeniny.

Vaše Excellence,

dovolte mi, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu významnému životnímu jubileu.

Rád vzpomínám na naše četná setkání, která výrazně přispěla k pozitivnímu rozvoji a prohloubení našich vzájemných vztahů. Jsem potěšen, že se mezi Českou republikou a Ruskou federací rozvinula intenzivní spolupráce založená na vzájemném respektu a partnerství.

Pane prezidente, přeji Vám pevné zdraví, hodně štěstí a úspěchu ve Vašem profesním i osobním životě.

S úctou

Václav Klaus

prezident České republiky

www.hrad.cz

10. 10. 2012

Odpovědi prezidenta na otázky médií po jednání s prezidentem SRN Joachimem Gauckem

Jaký význam má vaše společná návštěva v Lidicích?

Jsem velmi rád, že pan prezident Gauck pojede dnes odpoledne do Lidic a samozřejmě ho rád doprovodím. Jsme stejná generace a dnes ráno jsme si to v půlhodinovém soukromém rozhovoru vzájemně ujasnili. Stejně jako on jsem přesvědčen, že je nezbytné, abychom dalším generacím uměli minulost dobře ukázat a vyložit tak, aby na ni nebylo zapomínáno.

Kdy si myslíte, že budou česko-německé vztahy na podobné úrovni z obou stran? Kdyby se hovořilo nejenom o věcech Německa, ale také o otázkách vyhnání. Domníváte se, že už máme normální vztahy, nebo jsme překročili jakýsi práh normálních vztahů?

Jsem člověk, který velmi často hovoří o minulosti, a současně člověk, který si je vědom toho, jakou roli má minulost pro naši současnost a budoucnost. Možná někteří zde přítomní čeští novináři vzpomínají, jak jsem po pádu komunismu ve svých projevech používal paralelu tzv. zpětného zrcátka automobilu. Říkal jsem, že bez něj nemůže žádné auto jet, ale podstatné je, že nesmí být větší než přední sklo auta, kterým se řidič dívá dopředu. Debata o relativní velikosti zpětného zrcátka a předního skla je naprosto klíčová a prosil bych, aby i novináři na obou stranách uměli férově a seriózně dát váhu těmto dvěma věcem. Před 16 lety jsem s Helmutem Kohlem strávil rok přípravou česko-německé deklarace a myslím, že k tomu už nic nového a zásadnějšího nejsem schopen říci.

Snažil jste se přemluvit spolkového prezidenta, že další integrace Evropské unie by byla chybou? Dovedete si představit vstup České republiky do eurozóny?

S panem prezidentem Gauckem se natolik respektujeme, že by ani jednoho z nás nenapadlo, abychom jeden druhého přemlouvali. To bych se nikdy neodvážil udělat. Při tomto prvním setkání, které v rámci dvou hodin uběhlo velmi rychle, jsme o evropských otázkách téměř nemluvili, resp. podstatně méně, než byste očekávali. O tomto tématu budeme mít možnost si promluvit ještě během oběda i při cestě do Lidic. Nicméně myslím si, že pan prezident Gauck, stejně jako já, považuje situaci v Evropě, v Evropské unii a zejména v eurozóně za vážnou. Jsme přesvědčeni, že o ní musí být vážně a seriózně diskutováno. Oba jsme žili téměř půl století v totalitárním nedemokratickém systému, kde byla diskuze zakázána, a oba jsme přesvědčeni, že diskuze je východiskem k jakémukoliv vážnému řešení situace.

www.hrad.cz

10. 10. 2012

Projev prezidenta při obědě u příležitosti návštěvy prezidenta SRN Joachima Gaucka

Vážený pane prezidente, vážená paní Schadtová, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych Vás, pane prezidente, při této slavnostní příležitosti ještě jednou přivítal na Vaší první oficiální návštěvě České republiky ve Vaší vysoké funkci prezidenta Spolkové republiky Německo. Stojíte v čele země, s níž nás pojí tisíciletí bohatých, plodných a obohacujících vztahů ve všech oblastech lidských životů, a spolu s tím i blízkost kultury, tradic i způsobu života.

Naši současnost, která je ve své úrovni vzájemných vztahů zcela mimořádná, stále ovlivňují stíny minulosti. Víme o nich – na obou stranách – a máme společné odhodlání, aby jimi náš dnešek a tím méně naše budoucnost nebyly zatěžovány. Ze všech těchto hledisek je pro nás Vaše první oficiální návštěva událostí velmi významnou a do jisté míry i symbolickou. Vyjadřuje naše sousedství, přátelství, partnerství a spojenectví. Věřím, že tomu všemu dá i další impuls.

Obě naše země prošly v uplynulých dvou desetiletích relativně příznivým vývojem. Zápas s dědictvím komunismu jsme sice vedli jinými prostředky a s jinými možnostmi, přesto však – při pohledu na vývoj v mnoha dalších evropských zemích, touto historií nepostižených – můžeme říci, že jsme byli relativně úspěšní. Hovořím o tomto dědictví, vážený pane prezidente, protože vím, že máte obdobnou životní zkušenost a rozumíte tomu, co znamenal komunismus a stejně tak i následující hluboká systémová změna, jíž jsme prošli my, stejně jako bývalé země východní části Německa. Oba naše státy jsou členy Evropské unie. Její budoucnost je pro nás klíčová. Za sebe musím říci, že problémy, v nichž se dnes Evropská unie nachází, pro mne nejsou překvapením. Dlouhá léta jsem se na rizika, skrytá v dosavadním modelu evropské integrace, snažil upozorňovat. Řešením současných problémů eurozóny, které jsou problémem i zemí, jako je naše, které eurem neplatí, nemůže být to, že se prohospodaří prostředky i těch evropských zemí, které jsou zatím schopné v globální konkurenci obstát. Do vzniku eura a eurozóny a do přechodu k dnešnímu modelu evropské integrace byl nainvestován ohromný finanční i politický kapitál. Snaha udržet status quo za každou cenu je proto pochopitelná. Nemůže však uspět a hrozí, že vše dobré, co bylo evropskou integrací dosaženo, bude nakonec ztraceno.

Evropa dnes potřebuje realistickou vizi, která obnoví její prosperitu, nikoliv křečovitý útek k novému evropskému superstátu. Nevěřím v to, že je možné Evropu sjednotit strachem z dluhů a bankrotu. Nevěřím, že má budoucnost Evropa bez demokracie. Nevěřím, že je možné vyřešit problémy zadlužených a nekonkurenceschopných zemí, pokud si zachovají euro. Diskusi nad naší společnou budoucností je třeba vést a velmi dobře vím, že právě v Německu, klíčové zemi Evropské unie, tato diskuse probíhá a že její výsledek bude zásadní nejen pro Vás. Přeji Vám v ní hodně úspěchů.

Česká ekonomika se v průběhu posledních dvaceti let s ekonomikou německou velmi silně propojila. Německo je naším nejdůležitějším obchodním partnerem i nejvýznamnějším investorem. Spojuje nás hustá a pevná síť vazeb na celostátní, regionální a municipální oblasti i ve vztazích mezi jednotlivými lidmi. To dává naší spolupráci velmi dobrou perspektivu. Jsem rád, že se řada reprezentantů této mnohotvárné česko-německé hospodářské, kulturní, akademické i regionální spolupráce účastní tohoto oběda spolu s námi. Velmi oceňuji, vážený pane prezidente, že jste při přípravě této návštěvy – v souladu s významným gestem, jež pro česko-německé vztahy znamenal Váš dopis, který jste mi zaslal k 70. výročí vyhlazení Lidic – projevil přání navštívit toto místo, které symbolizuje tragickou minulost, a poklonit se obětem nacistického teroru. Vážím si Vaší snahy přispět k tomu, aby toto smutné dědictví a jeho memento bylo připomenuto i při této Vaší návštěvě.

Dovolte mi, vážený pane prezidente, abych pozvedl číši a připil na dobrou budoucnost česko-německých vztahů, na naše přátelství a partnerství, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

www.hrad.cz

11. 10. 2012

Projev prezidenta na státní večeři u příležitosti návštěvy Polské republiky

Vážený pane prezidente, vážená paní Komorowská, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych Vám poděkoval za pozvání k návštěvě Vaší země. Za deset let, v nichž vykonávám funkci prezidenta České republiky, jsem navštívil Polsko třináctkrát. Dnešní návštěva je však pro mne poněkud jiná než ty předcházející. Je to má poslední oficiální návštěva Vaší blízké, přátelské a spojenecké země ve funkci hlavy státu, a přestože do ukončení mého funkčního období zbývá ještě pět měsíců, považuji ji za vhodnou příležitost k stručnému bilancování.

Polsko je – a bylo vždy – pro naši zemi mimořádně významným sousedem. Pojí nás s ním jazyková blízkost. Je pro nás zemí, odkud nehrozilo nebezpečí a války. Měli jsme a máme mnoho společného – v minulosti např. svatého Vojtěcha nebo jagellonské krále. Je sousedem blízkým, a přesto v mnohém odlišným. Hrdinství i utrpení, které tak výrazně charakterizují Vaši historii, Češi vnímali a prožívali spolu s Vámi. Silně nás v minulém století sblížily naše obdobné zkušenosti s oběma totalitami – nacismem i komunismem. Vedlo to ke kontaktům tisíců lidí, ke vzájemné inspiraci i spontánní pomoci v nejrůznějších formách úniku před tlakem totality a odporu proti ní. Pražské jaro roku 1968 na jedné straně a Solidarita roku 1980 na straně druhé byly prožívány v obou zemích. Stejný cíl před nás postavilo i překonávání dědictví komunismu. To všechno je základem naší dnešní spolupráce, a to jak v její dvoustranné podobě, tak na mezinárodních fórech. Byla to především česko-polská iniciativa, která byla a je hybnou silou visegrádské spolupráce a která se dnes realizuje v rámci našeho společného členství v NATO a Evropské unii.

Vědomí této česko-polské blízkosti a spolenectví jsem za 22 let své politické dráhy v nejvyšších ústavních funkcích své země pociťoval v kontaktech se svými polskými protějšky i partnery silně a pozitivně. Rád vzpomínám na svá setkávání s Vašimi premiéry v 90. letech, poté ve funkci předsedy Poslanecké sněmovny s předsedy Vašeho parlamentu a nakonec jako prezident republiky s prezidentem Kwasniewskim, prezidentem Kaczyńskim a nakonec s Vámi, vážený pane prezidente. Moje vůbec první cesta do zahraničí – jako ministra financí – byla do Varšavy. Troufám si říci, že jsem skutečným pamětníkem partnerství našich zemí v období po pádu komunismu a mohu dosvědčit, že jsem vždy, u všech svých partnerů, pociťoval velmi přátelský vztah k naší zemi a zájem o plodnou spolupráci. Já jsem se snažil a snažím o totéž.

Obě naše země zvládly postkomunistickou transformaci. Lépe než mnoho dalších zemí jsme prošli nedávnou finanční a ekonomickou krizí – Polsko snad vůbec nejlépe v celé Evropě. Zachovali jsme si vlastní měny, a tím jsme se vyhnuli části problémů dnešní krize eurozóny. Děním v Evropské unii se však musíme zabývat. Nemyslím tím to, že se máme v souladu s neblahou tradicí minulosti snažit zavděčit svým mocnějším partnerům v bláhové naději, že se lojalita a servilita vůči mocným nakonec vyplatí. Zkušenost nás učí, že se našim zemím nevyplatila nikdy. Koncertu

velmocí se naše země účastnily vždy jen jako provincie ovládané jinými. Opakování těchto časů bychom měli za každou cenu zabránit.

Nevěřím v budoucnost Evropy bez demokracie. Nevěřím, že za nás naše problémy může vyřešit mocný soused nebo Brusel. Nevěřím, že má smysl pokoušet se za každou cenu udržovat instituty, které prokazatelně selhaly a vedly ke krizi – jako je společná měna. Nevěřím, že má budoucnost Evropa sjednocená momentálním strachem z dluhů a bankrotů a že lze situaci řešit projedáním peněz těch, kteří je ještě mají. Nesmíme připustit, aby evropské problémy dneška byly tak, jako tomu bylo často v minulosti, řešeny na náš úkor. V tom všem je náš zájem jistě identický.

Co bych chtěl zdůraznit jako velké pozitivum, je současná úroveň česko-polských vztahů. Zažíváme období rekordních objemů vzájemného obchodu, roste počet a rozsah investic, kvete kulturní výměna, přeshraniční spolupráce, turismus. Energetika, chemie, potravinářství, automobilový průmysl – to jsou odvětví, která dnes charakterizují česko-polské ekonomické vztahy. Těší mne jejich dvacetiletý vzestupný trend a věřím, že bude pokračovat.

Jsem přesvědčen, že česko-polské vztahy, které nám všem tak leží na srdci, mají před sebou nadějnou budoucnost a velký potenciál. Přeji nám všem, aby byl využit. Přeji nám všem, abychom dokázali naše společné zájmy prosazovat, abychom se chápali, rozuměli si a nacházeli společné postoje na mezinárodní scéně.

Dovolte mi, vážený pane prezidente, abych na toto vše připil. Pozvedám číši na prosperitu Polska a šťastný život jeho občanů, pozvedám číši na zdraví Vás a Vašich blízkých.

www.hrad.cz

17. 10. 2012

Prezident zaslal soustrastný telegram Kambodžskému králi

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve středu dne 17. října 2012 soustrastný telegram Jeho Veličenstvu Norodomu Sihamonimu, králi Kambodžského království, v souvislosti s úmrtím bývalého krále Kambodže Norodoma Sihanuka.

Vaše Veličenstvo,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o skonu Vašeho otce, bývalého krále Kambodžského království, Jeho Veličenstva Norodoma Sihanuka.

Váš otec byl respektovaným politikem a významnou měrou se zasloužil o nezávislost Kambodže. I jeho přičiněním se Vaše království stalo v České republice známou zemí a jsem rád, že po Vašem nástupu do funkce kambodžského krále v této tradici vzájemné spolupráce nadále pokračujeme.

Dovolte mi, abych Vám a Vaším prostřednictvím také kambodžskému lidu vyjádřil v této smutné chvíli jménem svým i jménem občanů České republiky upřímnou soustrast.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

22. 10. 2012

Odpověď prezidenta na otázku slovenského časopisu Týždeň o rozpadu Československa

Myslíte si, že rozpad Československa byl dějinnou nevyhnutelností, nebo mohl společný stát Čechů a Slováků za jistých okolností přežít?

Nemám rád vznešeně znějící pokusy vytvářet alternativní minulostní scénáře. A to ať se jedná o jakoukoli historickou událost. Historie měla jistě mnoho alternativ, ale to teď není zajímavé. V tomto smyslu nepovažuji za zajímavou – a hlavně za relevantní – ani Vaši otázku.

Mohlo se stát leccos, o nevyhnutelnosti nejde. Mé dnešní čtení historických trendů a tendencí mi však říká, že k rozdělení Československa muselo dříve či později dojít. V minulosti jsem to tak jasně nevěděl. “Pomlčkovou“ válkou na počátku roku 1990 jsem byl zděšen, federaci jsem se maximálně snažil udržet – jak svým chováním v roli federálního ministra financí kdy se na mne více zlobila česká než slovenská vláda, tak vytvořením slovenské ODS, kdy jsem ještě v kampani jara 1992 na náměstích slovenských měst tedy nikoli v pohodlí psaní různých moudr do novin a časopisů propagoval udržení společného státu.

Dnes – a to stále více – vidím chatrnost státoprávního uspořádání, které vzniklo v roce 1918. Slovensko dalo jasný signál, že ho nechce již v roce 1939 ani v roce 1968 ukázalo neméně jasně a to jsem již prožíval, že ho více zajímá změna státoprávního uspořádání než tehdejší pokus o – v dnešní terminologii – radikální změnu politického a sociálně ekonomického systému. Námitku, že byli lidé na Slovensku zdrzeni z okupace v srpnu 1968 stejně jako lidé v Čechách a na Moravě, samozřejmě znám a nijak ji nezpochybňuji, ale tudy nevede můj argument.

Rozumím a hlavně respektuji, že Slovensko chtělo svůj samostatný stát. Nikdy jsem to nikomu ze Slováků neměl za zlé a nikdy jsem to nekritizoval. Stalo se to a je to – přes počáteční obavy zejména na Prahu orientované části slovenské inteligence a kultury – viditelným a nijak nezpochybnitelným úspěchem. Tento úspěch opravdu upřímně Slovensku přeju.

P.S. Před týdnem jsem ve Varšavě na tiskové konferenci řekl, že je pro mne Polsko „nejbližší zemí“. Pak jsem – určitě zaslouženě – dostal několik sms zpráv, že je snad nejbližší zemí Slovensko. Odpovídal jsem, že jsem mluvil o cizím státu. Slovensko za „cizí“ nepovažuji.

Týždeň

listopad 2012

5. 11. 2012

Projev prezidenta na summitu ASEM

ASEM speech: The lasting crisis in Europe and the continuing growth in Asia: Why is it so?

Mr Chairman, dear colleagues,

I would like to thank the organizers of the summit for giving many of us the possibility to for the first time visit Laos. I am convinced this meeting will make Laos the focus of world attention in these two days and I am sure the country deserves it.

I have been looking forward to this meeting because ASEM has become an important platform for dialogue between heads of states and governments of European and Asian countries. It gives us not only an opportunity to discuss issues of mutual interest, to strengthen relations between our countries, to hear each other's views and learn from them.

During the two years which have passed since the last ASEM summit in Brussels not much has changed in the world. The crisis in the Eurozone continues, if anything, it has deepened. The public debt in several European countries has substantially increased, while most of the countries of Asia have continued to grow. These are two basic points of departure for me and – I assume – for all of us.

What bothers me are neither the short-term economic problems in both regions nor the causes for increase or decrease in this or that partial economic indicator in the past trimester or year. I am concerned and worried about the long-term trends, although even the short-term forecasts are saying something: For the next two years, the International Monetary Fund predicts the GDP growth of only up to 1% for the EU and the Eurozone countries, and around 7% or 8% for Asia.

These figures make it evident that today's economic problems cannot be characterized as global. Therefore, they cannot have a global solution and cannot be solved through global governance. The recent crisis which affected Europe and the United States – and which has been mistakenly described as global by some politicians and economists – has only drawn attention to the facts which were obvious already for some time. The European economy has been losing its dynamics for several decades, which is in sharp contrast with other regions of the world, especially with the economies here in Asia.

Looking at it from the perspective of one of the European smaller countries, the Czech Republic, we see two main problematic characteristics of current Europe. On the one hand, the Eurozone, this bold and risky project, is composed of countries with very different, and as it becomes evident mutually incompatible economic parameters. As a result of it, one currency is used for a very dissimilar group of countries, which leads – as we see clearly – to a huge economic and financial inconsistency and untenable debt. On the other hand, the economic and social system in Europe is too protective. It is not motivating enough and does not create sufficient incentives for fast economic growth. To change it is, of course, European homework.

Even though the Czech Republic is not a Eurozone member and is troubled neither by the problem of excessive public debt nor by the threat of a banking sector crisis, I am not speaking here as an uninvolved observer. The Czech Republic is a part of the European Union. It is a small open economy, and as such is affected by the European crisis. More than 83% of Czech exports go to the EU area and one of our economic goals is to change this proportion and to increase our trade with non-European, that is also Asian, countries. That is an additional reason why I consider the summit here in Laos exceptionally useful.

To achieve such a goal, to increase trade and other forms of economic relations, our discussions and efforts should concentrate on ways to remove the remaining trade and investment barriers which still exist between European and Asian countries. It is a crucial task for us all. We should be searching for ways to make our markets more accessible for each other.

Once again, I would like to thank the Lao hosts for the preparation of this summit and for their hospitality.

www.klaus.cz

8. 11. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Spojených států amerických

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve čtvrtek dne 8. listopadu 2012 blahopřejný telegram Baracku Obamovi v souvislosti s jeho znovuzvolením do funkce prezidenta Spojených států amerických.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým, jménem mé manželky Livie a jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu dalšímu velkému úspěchu, ke znovuzvolení prezidentem Spojených států amerických.

Upřímně si vážím Vašeho osobního příspěvku k posílení tradičně velmi dobrých a přátelských vztahů mezi našimi zeměmi v průběhu Vašeho prvního prezidentského

období. Během uplynulých čtyř let jsme se setkali několikrát a pro mne to bylo vždy zajímavé a obohacující.

Naši občané po desetiletí vnímají Spojené státy americké jako přesvědčivého a důrazného zastávce demokratických hodnot a Vaši zemi považují za nezpochybnitelný symbol svobody.

Dovolte mi, vážený pane prezidente, abych Vám do Vašeho druhého období popřál mnoho úspěchů. Věřím, že budu mít ještě příležitost navštívit Spojené státy a setkat se s Vámi před ukončením svého druhého prezidentského mandátu, který vyprší začátkem března příštího roku. Jsem přesvědčen, že by to symbolicky potvrdilo význam všestranné spolupráce mezi oběma našimi zeměmi, kterou jsem v průběhu celé své politické kariéry systematicky podporoval.

S přáním všeho dobrého Vám i Vaší manželce Michelle.

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

10. 11. 2012

Rozhovor prezidenta republiky pro Kronen Zeitung

Pane prezidente, mezi oběma zeměmi se rozvinuly úzké vztahy jak mezi obyčejnými lidmi, tak v hospodářské rovině. Člověk má ale občas pocit, že ve vysoké politice by se ještě nějaký ten potenciál pro spolupráci našel.

Takový potenciál určitě existuje, ale využít ho je obtížné. Normální lidé se těší z malých radostí a nemusí pořád nad druhými vyhrávat. Politici vyhrávat stále chtějí, a proto mají pocit, že po jejich vstřícných slovech není od voličů poptávka.

Je to zapříčiněno mj. také rakouským odporem vůči jaderné elektrárně Temelín a ostatním jaderně-energetickým plánům?

Rakouskou ostrou opozici proti jaderné energii nechápu. Myslím ale, že je to daleko více politická hra politiků a fundamentalistických protijaderných aktivistů než autentický názor rakouské veřejnosti. Normální lidé jsou v principu racionální a jsou schopni poslouchat argumenty.

Jste považován za velkého euroskeptika. Také mezi Rakušany je rozšířená skepse ohledně politického směřování EU. Cítíte zadostiučinění? Dokážete si představit Českou republiku vně EU?

Nejsem euroskeptik. Již dvě desetiletí však pozorně sleduji vývoj Evropské unie a v Evropské unii a shromáždil jsem spoustu věcných argumentů, které ukazují, že je dnešní model evropské integrace omylem. Napsal jsem o tom dokonce knihu, které dal její německý vydavatel název „Europa braucht Freiheit: Plädoyer eines

Mitteuropäers“. Před několika týdnů vyšla v nakladatelství LIT Verlag v Rakousku se dá získat prostřednictvím Medienlogistik Pichler-ÖBZ. To, že jsem měl při své kritice v mnohém pravdu, mne nijak netěší. Byl bych radši, kdybych se mylil.

Oběma zeměmi silně otrásla korupce. Co je podle Vás příčinou tohoto fenoménu?

Příčinou korupce v obou našich zemích je její nadměrná příležitost. V obou zemích, a byrokratická Evropská unie to ještě zesiluje, se odehrává ohromné množství rozhodování státu a všech jeho nižších orgánů, které je ideálním podhoubím pro korupci. V soukromém sektoru ke korupci nedochází.

V EU jste prosadil „ochranný val“ proti právním nárokům vysídlených/odsunutých, případně jejich potomků. K této problematice z let 1945/1946 ale existují dvě stanoviska. Podle jednoho by „se měla historie nechat tak jak je.“ Podle druhého je „potřeba historii zpracovat a vyrovnat se s ní“ tak, jak to už před lety udělalo Rakousko se svojí minulostí z 20. století. Mám pocit, že se nová generace v ČR přiklání spíše k tomuto druhému stanovisku.

Nezlobte se, seriózní odpověď by vyžadovala samostatný článek, ale musím protestovat, když říkáte „Geschichte muss man bewältigen“. Oficiální slovník překládá slovo „bewältigen“ jako „zvládnout, potlačit, přemoci, zdolat“, eventuálně „překonat“. Já bych řekl, že minulost musíme ze všeho nejvíce přijmout. A už vůbec si s ní nesmíme hrát. To, co se před více než šesti desetiletími stalo, se změnit nedá a bylo by strašně špatné, začít s tím hrát současné politické

Jaký vzkaz byste dnes poslal Evropské unii?

Nadnárodní organizaci „Europäische Union“ není možné posílat žádnou „Botschaft“, neboť organizace či instituce oči ani uši nemá. Je možné posílat „Botschaft“ klíčovým politikům EU, ale ti o žádnou „Botschaft“ zájem nemají. Právě jsem se vrátil z dvoudenního summitu EU-Asie, kde byli všichni špičkoví evropští politikové. Zdá se mi, že neposlouchají a že nevnímají realitu. Žádná – kýmkoli napsaná či vyslovená – „Botschaft“ nemůže být tak silná a působivá jako to, co nám všem, kteří žijeme v Evropě, sděluje realita. Politici tuto realitu vidět nechtějí.

Během výkonu Vaší funkce jste si jako místo Vaší dovolené zvolil nejčastěji právě Rakousko. Jaká část Rakouska Vám přirostla nejvíce k srdci a kam se budete vracet i v budoucnu?

Od malička miluji hory, v zimě i v létě. Prošel jsem a „prolyžoval“ v éře komunismu všechny české a slovenské hory a vždycky jsem snil o tom, že – až nastane svoboda – budu jezdit do Alp. To se mi podařilo. A když říkám hory, myslím tím ty nejhoršnější a ty jsou pro mne v Tyrolsku. Vaše jezera jsou také krásná, ale mne to více táhne do kopců. Přiznám se, že teď – k stáru – už stále častěji používám lanovky.

www.klaus.cz, překlad z němčiny, Kronen Zeitung

13. 11. 2012

Projev prezidenta na státní večeři u příležitosti návštěvy Rakouské republiky

Vážený pane prezidente, vážená paní Fischerová, vážené dámy a pánové, je mi velkou ctí, že Vám při této slavnostní příležitosti mohu ještě jednou poděkovat za pozvání ke státní návštěvě Rakouské republiky.

Tato návštěva má pro mne zvláštní význam. Přijíždím k Vám v závěru svého funkčního období vlastně na rozloučenou. Na rozloučenou s dobrými sousedy, partnery a přáteli. Přijíždím, vážený pane prezidente, abych Vám poděkoval za náš dlouhotrvající dialog, který jsme spolu začali jako předsedové parlamentů a navázali na něj ve funkcích hlav států. Věřím, že i tento náš dialog přispíval ke sblížení a vzájemnému pochopení obou našich zemí. Právě mezi sousedy je to nejvíce potřeba.

Sousedství je náročná forma koexistence a myslím, že právě naše dvě země jsou vzácným příkladem jak mimořádné blízkosti, propojenosti, společné historie i zájmu na co nejlepší vzájemné budoucnosti, tak i různých překážek, předsudků a obav, s nimiž se bohužel stále setkáváme. Tisíciletá historie nás spojuje v dobrém i ve zlém. Obsahem této historie nebyly jen činy panovníků, války, bitvy a revoluce, o nichž se píše v učebnicích dějepisu. Historie měla i svou méně nápadnou, ale o to trvalejší a významnější stránku, která znamenala vzájemné obohacování se. Podíleli jsme se na něčem, čemu se říká „střední Evropa“ – fenomén, který byl společným dílem všech národů žijících v tomto prostoru. Ten obohatil naši civilizaci a dal jí mnoho vynikajících jmen v oblasti vědy, kultury a umění, které si oprávněně „přivlastňují“ obě naše země.

Po několika staletích vzájemného přibližování a propojování přišlo 20. století, v němž jsme se vzdálili. První světová válka přinesla rozpad monarchie a vznik obou republik. O dvacet let později se obě staly obětí nacismu. Historickou koexistenci národů v našem střeoevropském prostoru tragicky pozměnila a narušila druhá světová válka. To všechno ještě zesílilo 40 let existence železné opony, která hluboká a všestranná pouta mezi našimi zeměmi přerušila ještě více.

Jsem velmi rád, že se o této době už dá říci, že je historií. Skončila před 23 lety. Již více než dvě desetiletí můžeme žít vedle sebe jako dobří sousedé. Na obou stranách se snažíme obnovit to dobré, co bylo uměle a násilně přerušeno.

Mnohé se podařilo. Vývoj hospodářské spolupráce, objem obchodu a investic, zaznamenal ohromný rozvoj. Mnoho bylo dosaženo v oblasti kultury a školství, ale obávám se, že toho o sobě v tomto směru víme stále ještě málo. Explozi zaznamenala turistika. Pro statisíce českých lyžařů mají Vaše Alpy neodolatelnou přitažlivost a stejně tak Vídeň – město, kde před více než sto lety žilo téměř tolik Čechů jako v Praze. Přáli bychom si, abychom i u nás mohli přivítat podobné počty návštěvníků z Rakouska. Velmi mne mrzí, že po 23 letech svobody stále ještě neexistuje přímé

dálniční spojení mezi Českou republikou a Rakouskem. Myslím, že to ničím ospravedlnit nelze.

Zmínil jsem sousedství a náročnost dialogu mezi blízkými sousedy. Máme svá citlivá témata, v nichž se naše názory a postoje rozcházejí – je to např. otázka jaderné energie či některé otázky spojené s válkou a bezprostředně poválečným obdobím. Nevyhýbáme se jim, hovoříme o nich a snažíme se vysvětlovat naše pozice. Chci poděkovat všem, kteří ke zlepšení vzájemného porozumění v těchto citlivých věcech přispívají.

Máme další společné téma, kterým je Evropská unie a její současná krize. Rakousko je členem eurozóny, zatímco Česká republika si uchovala vlastní měnu. Přesto je budoucnost a prosperita obou zemí na vývoji v eurozóně velmi silně závislá.

Někteří z nás jsme dlouhá léta upozorňovali na rizika, která přináší dosavadní směřování evropské integrace, ale naše obavy byly ignorovány. I dnes se obávám, že chybí ochota najít skutečné příčiny krize. Já vidím její příčiny především v dlouhodobé ztrátě mezinárodní konkurenceschopnosti, v neudržitelnosti dosavadního evropského ekonomického a sociálního modelu a v předčasném zavedení společné evropské měny. Nevěřím, že lze Evropu sjednotit strachem, tentokrát z dluhů a bankrotu. Nevěřím, že Evropa bez demokracie může mít smysl. Nedomnívám se, že by se ty země, které nevytvořily nesplnitelné dluhy a dosud si zachovaly relativní prosperitu, měly obětovat kvůli dalším a dalším odkladům hledání skutečného řešení.

Máme zájem na Evropské unii stabilní, konkurenceschopné a prosperující. V tom se naše země nepochybně shodují. Musíme se snažit, aby zůstalo zachováno maximum toho pozitivního, co nám dosud evropská integrace přinesla. Musíme zabránit tomu, aby nerealistické cíle, přehnané ambice a špatná řešení nevrátily Evropu do neblahých minulých dob.

Vážený pane prezidente, za léta, která jsem strávil ve funkci prezidenta České republiky, jsme se mnohokrát setkali. Poznal jsem Vás jako zkušeného politika a moudrého člověka a jako přítele naší země. Dovolte mi, abych Vám poděkoval za vše, co jste pro dobré vztahy mezi našimi zeměmi vykonal. Jsem přesvědčen, že česko-rakouské vztahy stojí na dobrých základech a mají dobrou budoucnost.

Dovolte mi proto, abych pozvedl číši a připil na naše přátelství, abych připil na úspěšnou budoucnost České a Rakouské republiky a abych připil, vážený pane prezidente, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

www.hrad.cz

21. 11. 2012

Prezident zaslal dopis řeckému prezidentovi ve věci dvou zadržovaných Čechů

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve středu dne 21. listopadu 2012 dopis prezidentovi Řecké republiky Karolosovi Papouliasovi ve věci dvou zadržovaných českých občanů:

Vážený pane prezidente,

dovoluji si obrátit se na Vás v záležitosti dvou českých občanů, kteří byli v Řecku zadrženi a obviněni ze špionáže. Tato kauza je velmi citlivě vnímána českou veřejností a také mně, jako prezidentu republiky, osud našich občanů kdekoli ve světě není a nemůže být lhostejný.

Nepochybuji o tom, že demokratické řecké orgány - policie, státní zastupitelství i soudy - budou postupovat při posuzování této nešťastné záležitosti zcela nestranně a nezávisle. Ani já se nechci tímto listem do jejich práce jakkoli vměšovat.

Chtěl jsem Vás však navzdory tomu, vážený pane prezidente, požádat, abyste ze své pozice - i vzhledem k vynikajícím vztahům mezi našimi národy a státy - sledoval tuto nešťastnou kauzu se zvláštní pozorností, tak aby její průběh nemohl na naše vzájemné vztahy vrhnout zbytečný stín.

Ještě jednou Vás chci ujistit o své jistotě, že našim obviněným občanům budou poskytnuta všechna práva při hledání spravedlnosti řeckými orgány.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

prosinec 2012

3. 12. 2012

Projev prezidenta u příležitosti představení jeho knihy v Madridu

Remarks at the launching of the book “La Integración Europea Sin Ilusiones” in Madrid

Many thanks for organizing this gathering and for making it possible for me to introduce my book “La Integración Europea Sin Ilusiones” Editorial Club Universitario, 2012 to the potential Spanish readers.

The book was originally published in Prague last December in Czech language, in Bulgaria in February, in Italy in August, the English version was launched in New York in September and in London just a week ago, and the German edition was

presented two weeks ago in Vienna. Let me thank all those who made the Spanish edition possible.

The book reflects my frustration with the current situation in Europe. It discusses the European institutional developments since the Second World War till the outbreak of the Eurozone debt crisis. As the most important I consider the chapters devoted to the polemics with the excessively optimistic expectations of the economic benefits of territorial integration and centralization as well as chapters devoted to the discussion of the undemocratic consequences of denationalization and communitarization of Europe. It is, on the one hand, the economic issue, on the other, the political one.

All the available evidence – both the economic data and the economic measures implemented in Europe up to now – suggests that the economic future will not be easy for those of us who live in Europe together with our families, children and grandchildren, and have, therefore, genuine, not only academic interest in its positive future.

My country, the Czech Republic, is a part of Europe, a member of the European Union, and a non-member of the Eurozone. More than 80% of our exports goes to Western Europe, to a region which undergoes a long time-lasting economic stagnation and an acute sovereign debt crisis. Even keeping our own freely floating Czech crown we cannot disconnect ourselves from the movements of the rest of Europe. The Czech Republic – as a textbook case of a small open economy – needs a healthy economic growth of our main trading partners to be able to grow. This is, regrettably, not the case.

This situation did not fall from heaven, it is not an accident. It is the result of the European economic and social system and of the European Union institutional arrangements. They both form a fundamental obstacle to any further positive European development, an obstacle which cannot be removed by cosmetic changes or by more rational short term economic policies. The problems are deeper.

I see the first part of the problem in the European economic and social system itself. It is more than evident that the overregulated economy, additionally constrained by a heavy load of social and environmental requirements, operating in a paternalistic welfare state, cannot grow. This burden is too heavy and the incentives to a productive work are too weak. If Europe wants to grow, it has to undertake a fundamental transformation, a systemic change, something we had to do 20 years ago in our part of Europe.

The second part of the problem is in the European integration model. The artificial, absolutely unnecessary centralization, harmonization, standardization and unification of the European continent based on the concept of “an ever-closer Europe” is another fatal mistake.

It can be discussed from many perspectives, but as we all know it found its “climax” in the monetary unification of Europe. Its failure was inevitable. Its consequences – especially for economically weaker European countries which were used to undergo

unpleasant, but adjustment-bringing devaluations of their currencies repeatedly in the past – were well-known in advance as well. All economists who deserve to be called economists had known that Greece and some other countries were doomed to fail having been imprisoned in such a system.

The benefits – promised as a result of accepting a common currency – never arrived. The assumed increase in international trade and in financial transaction was relatively small and was more than offset by the costs of this arrangement.

In good weather in economic sense, even the non-optimal currency areas could function as all kinds of fixed exchange rate regimes did for some time. When bad weather came – the financial and economic crisis at the end of the last decade – all the inconsistencies, weaknesses, inefficiencies, discrepancies, imbalances and disequilibria became evident and the monetary union ceased to properly function. This can't be considered a surprise. In the past all fixed exchange rate regimes needed exchange rates realignments sooner or later which is another argument found in every elementary economic textbook.

The expectations, better to say wishes or dreams, that a very heterogeneous European economy would be made homogenous by means of monetary unification were proved to be wrong. The same is true about all – now proposed – banking and fiscal unions. The European economies have diverged, not converged since the introduction of euro. The elimination of one of the most important economic variables – of the exchange rate – from the existing economic system led to an inexcusable blindness of politicians, economists, bankers and all other economic agents.

I don't have the slightest ambitions to discuss Spain here now. I don't have sufficient knowledge but I must say that I found surprising the words of your minister of foreign affairs in Laos at the EU-Asia summit, three weeks ago, where he stated as regard the Euro: “we were not warned in advance about the possible consequences of the European common currency”! I think that everyone was warned, some people did not listen. I consider it wrong when discussing the current European problems to concentrate on the individual countries, e.g. on Greece or any other country in the European South. Greece did not bring about the current European problem, Greece is the victim of the Eurozone system. The system is a problem. Greece made just one tragic error – to enter the Eurozone. Everything else was its usual behavior.

Greece's degree of economic efficiency or inefficiency and its propensity to live with a sovereign debt was or should have been well-known to anyone. To let Greece leave the Eurozone would be the beginning of a long journey of this country to a healthy economic future. The Greeks hopefully already understood that “one size does not fit all” and I only wish the same would be understood by leading EU politicians. I don't see it, however.

The European Union decision-makers do not want to see it. Their way of thinking is based on an almost communist type of reasoning: economic laws do not exist, politics may dictate economics. People like me were raised in an era when such a mode of

thinking was dominant in communist countries of Central and Eastern Europe. Some of us dared to express our disagreement with it already in the past. We were considered enemies then, we are considered enemies now.

Time is ripe for a fundamental decision: should we continue believing in the dogma that politics can dictate economics and continue defending the common currency at whatever costs or should we finally accept that we have to return to economic rationality?

The answer to such a question given by the overwhelming majority of European politicians until now has been YES, we should continue. Our task is to tell them that the consequences of such a policy will be higher and higher costs for all of us. At one moment, these costs will become intolerable and unbearable. We should say NO. We should accept that we find ourselves in a blind alley and in such a case the only possible way out is the way back.

As I said, what we need is not a new summit in Brussels, but a fundamental transformation of our thinking and of our behaviour. Europe has to undertake a systemic change. Coming to such a decision needs a genuine political process, not the approval of a document prepared behind closed doors by a group of EU bureaucrats. It must arise as an outcome of political debates in individual EU member countries. It must be generated by the people, the “demos” of these countries. There is no demos in Europe, there are just “inhabitants” of Europe.

We undergo a crisis. But crisis is – in Schumpeter’s definition – a process of creative destruction. Not everything can be saved and maintained. Something must be destroyed or left behind in this process, especially the wrong ideas. We should get rid of utopian dreams, of irrational economic activities and of their promotion by European governments. Part of this implies that even some states must be left to fall. The opponents of such positions keep saying that such a solution would be costly. It is not true. The prolongation of the current muddling through is more costly. The costs the Europeans are afraid of are already here. They are the so-called sunk costs.

Thank you for your attention.

www.klaus.cz

4. 12. 2012

Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy Maďarska

Vážený pane prezidente, vážená paní Aderová, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych Vám při této slavnostní příležitosti ještě jednou poděkoval za pozvání k návštěvě Vaší země. Je to pro mne poslední státní návštěva u Vás ve funkci prezidenta České republiky, je to v jistém smyslu po deseti letech i moje loučení. Je to však současně i moje první oficiální návštěva v Budapešti poté, co jste byl, vážený pane

prezidente, zvolen hlavou maďarského státu. Věřím, že bude tato návštěva významným a potřebným setkáním, které naše země sblíží a dá nové impulsy k jejich spolupráci.

Český a maďarský stát byly sousedy po celé tisíciletí. Tři staletí jsme dokonce byli součástí jednoho soustátí a sdíleli v dobrém i zlém společné dějiny. Posledních 20 let přímými sousedy nejsme, ale přiznám se, že alespoň u nás si to zatím jakoby neuvědomujeme.

Vážený pane prezidente, za poslední více než dvě desetiletí jsem měl možnost být v kontaktu s mnoha svými maďarskými partnery v nejvyšších ústavních funkcích. I my dva jsme se setkali ve funkcích předsedů parlamentů.

Naše země musely řešit obdobné problémy – i když jsme k nim někdy přistupovali odlišným způsobem. Měli jsme obdobné zahraničně-politické aspirace a snažili jsme se udržovat a vytvářet společné platformy, pomocí nichž jsme hájili své zájmy. Nebyla to pouze Visegrádská čtyřka. Chtěl bych připomenout i dnes už skoro zapomenuté Středoevropské sdružení volného obchodu CEFTA, s jehož pomocí se nám podařilo zabránit zhroucení vzájemného obchodu. Chci vzpomenout naše spojenectví v rámci NATO a samozřejmě naše členství v Evropské unii.

Ta dnes zažívá nejtěžší krizi ve své dosavadní historii a nejedná se pouze o krizi eurozóny, která je nejviditelnější. Příčinou je ztráta konkurenceschopnosti, odliv kapitálu a výroby do zámoří a dlouhodobý život na dluh, který už evidentně narazil na své limity.

Řešením této krize nemůže být snaha získávat čas budováním různých ochranných valů, centralizací evropského rozhodování či federalizací EU. Prosperitu lze navrátit pouze obnovením konkurenceschopnosti našich ekonomik. Evropská integrace má smysl pouze tehdy, pokud bude rozšiřovat naši svobodu a posilovat demokracii a pokud bude zárukou prosperity. Zbavení se vlastní suverenity a předání rozhodování o nás do Bruselu takovým řešením není a být nemůže.

Vím, že i Maďarsko na tyto otázky intenzivně hledá odpovědi a že dokáže otevřeně a rozhodně na mezinárodní scéně prosazovat své zájmy. Pokud jde o evropskou integraci a vývoj evropské krize, naše postoje jsou blízké. Přesvědčila mne o tom i nedávná mezinárodní konference ve Frankfurtu, kde jsme s panem premiérem Orbánem vyjadřovali velmi blízké názory.

Česká republika a Maďarsko jsou partnery v mnoha oblastech. Prioritou jsou kontakty ekonomické, ale v této oblasti už pro prezidenty velký prostor neexistuje. Ta je v rukou našich firem, byznysmenů a investorů. Tradiční a široké jsou i vztahy kulturní a na významu získává turistika a vzájemné poznávání na občanské úrovni.

Dobře vím, že Maďarsko není jenom Budapešť a Balaton, jak se někdy lidem u nás bohužel zdá. Dobře vím, že Vaše země nabízí návštěvníkům daleko větší množství kulturních i přírodních krás. Proto jsme velmi rád, že v průběhu této státní návštěvy budu mít příležitost navštívit i Debrecen a jeho okolí.

Vážený pane prezidente, dovoluji mi, abych Vám ve Vaší funkci popřál mnoho úspěchů a abych vyjádřil přesvědčení, že i s mým nástupcem, který bude v České republice zvolen v příštím roce poprvé v přímých volbách, se bude česko-maďarská spolupráce rozvíjet a prohlubovat. Stejně tak si přeji, aby jejím pevným základem byly dobré sousedské vztahy v regionu a partnerské vazby v rámci V 4.

Dovolte mi, abych pozvedl číši a připil na naše přátelství, spolupráci mezi našimi zeměmi, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

www.hrad.cz

12. 12. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Republiky Slovinsko

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve středu dne 12. prosince 2012 blahopřejný telegram Borutu Pahorovi v souvislosti s jeho zvolením do funkce prezidenta Republiky Slovinsko.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Republiky Slovinsko.

Tradičně přátelské vztahy mezi našimi zeměmi jsou intenzivní ve všech oblastech a jsem přesvědčen, že také my dva ve svých prezidentských funkcích budeme mít příležitost přispět k jejich dalšímu rozvoji.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, mnoho zdraví a úspěchů jak v osobním životě, tak při výkonu Vaší funkce.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

13. 12. 2012

Projev prezidenta u příležitosti představení jeho knihy v Bayreuthu

Einführung zu der Präsentation des Buches „Europa braucht Freiheit: Plädoyer eines Mitteleuropäers“ in Bayreuth

Vielen Dank für Ihre Einladung und für die Gelegenheit zum ersten mal in Ihrer schönen Stadt sein zu dürfen.

Es gibt viele Themen, die in dieser Zeit aktuell, interessant und inspirierend sind, aber heute möchte ich hier über die sehr komplizierte wirtschaftliche Situation in Europa reden und über die künstliche, nicht spontan entstehende, in letzter Zeit radikal beschleunigende massive Unifizierung des europäischen Kontinents, die vor unseren Augen abläuft.

Wie es so oft in der Geschichte und in ähnlichen Situationen geschieht, bringt die heutige europäische Entwicklung mehrere ungeplante und unerwünschte Konsequenzen, die die ganz entgegengesetzten Prozesse als europäische Einheit und Harmonie in Gang setzen. Für mich ist es keine Überraschung. Ich spreche seit langem über die exzessive Unifizierung und Denationalisierung Europas und warne davor, dass sie zu großen Problemen, sogar zur Desintegration, führen kann. Ich habe es gewusst, trotzdem habe ich nicht erwartet, dass die Tiefe der Probleme, die wir heute erleben, so schnell eintreten wird.

Was sehe ich heute in Europa? An der Achse Bürger vs. Staat und an der Achse Markt vs. zentralistische und bürokratische Regulierung und Reglementierung der Wirtschaft und Gesellschaft sehe ich – und bestimmt nicht nur ich – eine gefährliche Entwicklung, die unsere Freiheit und Prosperität bedroht. Jeder, der offene Augen hat, muss auch das wachsende Pharisäertum der politischen Korrektheit und die beschädigte parlamentarische Demokratie oder sogar Postdemokratie sehen. Man muss die ständig steigenden Ansprüche der Menschen sehen, die – wegen der zu großzügigen Sozialpolitik – von den Leistungen abgetrennt und sogar immunisiert wurden. Man muss sich auch die Frage stellen, ob die europäische Wirtschaft die Maßnahmen, die von der Ideologie des Environmentalismus oder Ökologismus kommen, überstehen kann.

Die Herausforderung, vor der wir heute in Europa stehen, nehme ich sehr ernst, ähnlich wie vor 23 Jahren den Kollaps des Kommunismus und den komplizierten Aufbau der freien und demokratischen Gesellschaft in unserem und auch in Ihrem Land und im ganzen Mittel- und Osteuropa. Jetzt stehen wir vor ähnlichen Aufgaben. Das heutige Problem Europas wird nicht an den immer häufigeren EU-Gipfelkonferenzen gelöst. Seine Tiefe und Dringlichkeit brauchen etwas Anderes. Wieder einmal brauchen sie eine fundamentale Wende, einen Wechsel des gesamten Paradigmas unseres Benehmens und unseres Denkens. Das müssen die Menschen den Politikern sagen.

Vor einem Jahr habe ich ein Buch über diese Themen geschrieben, welches vor ein paar Wochen auch in der deutschen Sprache veröffentlicht wurde. Ich bin sehr froh, dass ich das Buch auch hier an Ihrer Universität vorstellen darf.

Dieses Buch wurde Ende letzten Jahres auf tschechisch geschrieben und herausgegeben, heute haben wir – zu der deutschen Ausgabe – auch die englische, italienische, bulgarische und seit einer Woche auch die spanische Version.

Der ursprüngliche tschechische Titel meines Buches lautet Europäische Integration ohne Illusionen, was wahrscheinlich genauer und treffender ist, aber der deutsche

Herausgeber präferierte etwas, was ich eigentlich auch sagen wollte: Europa braucht Freiheit.

Diese drei Worte sind – mehr oder weniger – die Hauptbotschaft meines Buches. Die Schwächung der Freiheit, die Postdemokratie, irrtümlich nur als Demokratiedefizit genannt, genau das ist es, was ich heute in Europa sehe und fühle. Unsere Vergangenheit in der kommunistischen Zeit, macht uns in dieser Hinsicht sehr sensibel.

In diesem Buch kritisiere ich nicht die Einzelheiten des europäischen Integrationsprozesses, sondern ihn als Ganzes, und meine Kritik bezieht sich nicht auf die – immer existierende – Lücke oder sogar Kluft zwischen dem Integrationsmodell und der Realität. Meine Kritik bezieht sich auf das Modell, auf das Schema oder Konzept der europäischen Integration.

Wenn ich das Wort Krise benutze, meine ich nicht die akute Verschuldungskrise der Eurozone. Ich spreche über die lange Zeit existierende Krise der europäischen Wirtschafts- und Sozialsystems und des Modells der europäischen Integration. Ich habe Angst, dass wir uns in einer Sackgasse befinden und wir alle wissen, dass es aus einer Sackgasse nur einen Weg gibt, den Weg zurück. Zurück zu den Wurzeln, auf denen Europa ihre historischen Erfolge, ihre Freiheit und ihre Prosperität aufgebaut hat. Diese Thesen sind das Thema meines Buches.

Das erste Kapitel diskutiert die historische Entwicklung der europäischen Integration, den Weg von der EWG zur EG und von der EG zur EU.

Das zweite Kapitel ist dem heutigen instabilen Zwischenstand gewidmet, den man EWU, Europäische Währungsunion, nennen kann. Dieser Zustand muss – für mich leider – zu der tieferen Stufe der Integration, zu der EFU und EPU, früher oder später führen. Das wollen aber die Menschen in den EU-Ländern nicht.

Man sollte laut sagen, dass die ersten zehn Jahre der Existenz der Währungsunion nicht die positiven Effekte geliefert haben, die man – zu Recht oder zu Unrecht – erwartet hatte. Es wurde versprochen, dass die Währungsunion das Wirtschaftswachstum akzelerieren, die Inflation senken und vor allem ihre Mitgliedstaaten vor verschiedenen externen Störungen schützen wird.

Nichts davon ist eingetreten. Eher das Gegenteil. Nach der Entstehung der Eurozone hat sich das Wirtschaftswachstum in deren Ländern im Vergleich zu den vorherigen Jahrzehnten verlangsamt. Auch die Handelsbilanzen und Staatshaushalte haben sich verschlechtert.

Es ist nicht überraschend. Viele von uns haben lange Zeit gewusst, dass die Idee einer gemeinsamen Währung für ganz Europa falsch und gefährlich sein wird, und dass sie zu großen wirtschaftlichen Problemen und notwendigerweise auch zu der undemokratischen Zentralisierung des Kontinents führen muss. Genau das passierte. Die Eurozone der heutigen 17 Staaten ist ohne Zweifel keine „optimale Währungszone“. Ihr Entstehen war eine rein politische Entscheidung.

Die Politiker sollten in Betracht nehmen, dass wenn die Währungszone keine optimale Währungszone ist, kann es nicht anders sein, als dass die Kosten für deren Schaffung und Erhaltung die Erträge übersteigen, die das Funktionieren der Währungszone mit sich bringt. Die beiden Worte „Schaffung“ und „Erhaltung“ sind wichtig. Die meisten Beobachter waren mit der Leichtigkeit des ersten Schrittes Gründung der gemeinsamen Währungszone zufrieden. Es wurde der Eindruck erweckt, dass mit diesem Projekt alles in Ordnung sei.

In den letzten Monaten und Jahren wurden die negativen Effekte der zu engen „Zwangsjacke“ der gemeinsamen Währung immer mehr evident. Bei „gutem Wetter“ im ökonomischen Sinne des Wortes entstehen keine unlösbaren Probleme. In einer Krise oder „bei schlechtem Wetter“ wird der Mangel an Homogenität in Europa evident. Solche leicht verletzbare Währungszone aufrechtzuerhalten ist in dieser Situation sehr kompliziert und sehr teuer. Das sollten besonders die Deutschen gut wissen. Die Erfahrung mit der Wiedervereinigung Deutschlands, das heißt mit der Währungsunion Deutschlands, und mit ihren Kosten sind hier – hoffentlich – noch nicht vergessen.

Über die weitere Entwicklung möchte ich nicht spekulieren. Meiner Einschätzung nach wird der Euro direkt oder nominal nicht scheitern, da in seine Existenz zu viel politisches Kapital investiert wurde. Das Projekt wird fortgesetzt werden – aber um einen enormen und ganz unnötigen Preis, der durch sehr niedriges Wirtschaftswachstum oder sogar Stagnation und hohe Finanztransfers manifestiert wird.

In diesem Zusammenhang diskutiere ich in meinem Buch auch Griechenland. Unlängst habe ich die Frage bekommen, ob der neue europäische Rettungsschirm Griechenland helfen wird. Meine Antwort war: „Es ist falsch, dass es als ein Rettungsschirm für Griechenland bezeichnet wird. Es handelt sich um einen Rettungsschirm für die Utopie der Eurozone.“ Griechenland hat die heutigen europäischen Probleme nicht verursacht. Dieses Land ist das Opfer der Währungszone und braucht die Möglichkeit die Eurozone zu verlassen.

Das dritte Kapitel meines Buches diskutiert die Vor- und Nachteile der territorialen Integration im ökonomischen Sinne. Im Widerspruch zu den dominierenden Positionen sehe ich auch verschiedene Nachteile – im Zentralismus, in unnötiger Gleichschaltung, Homogenisierung und Standardisierung des gesamten Kontinents und in Unzweckmäßiger Annahme, dass „one-size-fits-all“ eine Größe allen passt. Die Vorteile sind bekannt, die Nachteile sind, oder lange Zeit wurden, nicht diskutiert.

Das vierte Kapitel beschreibt die politischen Folgen der Kommunitarisierung und Denationalisierung Europas, wo ich die Bedrohung unserer Freiheit sehe.

Das fünfte Kapitel fragt „Wohin soll Europa gehen?“ Meine Antwort ist: Europa braucht eine Wende, eine radikale Systemveränderung. Europa braucht einen fundamentalen Systemwandel, eine Umgestaltung des herrschenden Paradigmas unseres Denkens und unseres Benehmens.

Um zu einer solchen Entscheidung zu kommen, braucht man einen echten politischen Prozess, nicht die Bewilligung eines Dokumentes, das hinter verschlossenen Türen in Brüssel vorbereitet wurde. Es muss das Ergebnis der politischer Debatten in den einzelnen EU-Ländern sein. Es muss vom Volk, vom „Demos“, in diesen Ländern, in Deutschland, in der Tschechischen Republik, geschaffen werden. Das kann man nicht an der europäischen Ebene organisieren. Es gibt kein Demos in Europa. Man hat hier nur „Bewohner“ Europas..

Solche Debatte müssen wir sehr bald anfangen.

www.klaus.cz

20. 12. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolené prezidentce Korejské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve čtvrtek dne 20. prosince 2012 blahopřejný telegram paní Pak Kun-hje v souvislosti s jejím zvolením do funkce prezidentky Korejské republiky.

Vaše Excellence,

dovolte mi, abych Vám co nejsrdečněji pogrataloval k Vašemu zvolení prezidentkou Korejské republiky a popřál Vám ve Vaší zodpovědné a náročné funkci hodně štěstí a úspěchů.

Velmi mě těší, že vztahy mezi našimi zeměmi jsou tradičně dobré a že se v poslední době v mnoha oblastech dynamicky rozvíjí. V loňském roce dosáhla naše vzájemná obchodní výměna rekordní úrovně a jsem přesvědčen, že tento trend udržíme i nadále.

Přeji Vám, paní prezidentko, pevné zdraví, trpělivost a hodně úspěchů při výkonu Vašeho prezidentského úřadu.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

Parlament České republiky

říjen 2012

12. 10. 2012

Vyjádření místopředsedkyně Senátu PČR Aleny Gajdůškové k Nobelově ceně míru pro Evropskou unii

„Nobelův výbor nemohl rozhodnout lépe. Udělení Nobelovy ceny míru Evropské unii je více než zaslouženým oceněním největšího a také nejúspěšnějšího mírového projektu v dějinách lidstva. To, že občané na území EU již více než šedesát let žijí bez válečného konfliktu, není samozřejmostí. Prestižní ocenění doufám připomene tuto největší hodnotu evropské projektu i českým euroskeptickým politikům, kteří usilují o vysunutí ČR z EU,“ říká A. Gajdůšková.

www.senat.cz

19. 10. 2012

Poslanec Jan Bauer: Oslabí Česko neúčast v bankovní unii?

Český premiér odjel na summit EU s odhodláním zablokovat přijetí bankovní unie, pokud by její parametry měly ohrozit český bankovní systém, potažmo celou českou ekonomiku. To je jistě v tuto chvíli z pohledu ČR správné řešení.

Obhájit je ale může být pro českou diplomacii velmi obtížné, pokud se zastáncům bankovní unie podaří prokázat, že její ustavení je jedinou cestou, jak zachránit euro a eurozónu, a zároveň, že zánik eura by opravdu byl ekonomickou katastrofou celosvětového rozsahu. I v tomto případě by ČR neměla do bankovní unie vstupovat, ale na druhou stranu by neměla bránit EU nebo menší skupině zemí, aby ztratily evropských bank a dluhy zemí v dluhové krizi zaplatily, a euro tím zachránily.

V politickém a ekonomickém zájmu ČR nepochybně je, aby EU prosperovala, ať již budeme, nebo nebudeme součástí bankovní unie.

Proto je podle mého názoru druhým úkolem české diplomacie poukázat na to, že tato unie možná dočasně vyřeší důsledky dluhové krize, rozhodně ale neřeší její příčiny.

Ustavení bankovní unie nesmí zakrýt pravé příčiny krize a oslabit snahu o jejich řešení. K příčinám patří především nedostatečná hospodářská konkurenceschopnost Evropy, příliš nákladný evropský sociální model, neefektivní vynakládání prostředků z evropských fondů, nadbytečná regulace trhů a nevýhody plynoucí z jednotné měny.

K odstranění těchto příčin ale Evropa potřebuje čas, který získá jen za předpokladu, že se podaří stabilizovat situaci ve státech jižního křídla. Aktuální postup Španělska, které otálí s žádostí o pomoc od ECB, která by vedla k nákupu jeho obligací na

sekundárním trhu, lze ale interpretovat tak, že Španělsko nechce přijmout dohled ECB, potažmo EU potažmo Německa nad svými strukturálními reformami, který je s touto pomocí spojen.

Pokud chce ČR zůstat mimo bankovní unii, ostatní státy by to měly respektovat, protože jsme příliš malí, abychom ovlivnili celkovou situaci, a protože nemáme euro. Naše nepřistoupení k bankovní unii neohrozí řešení dopadů krize, ale naše přistoupení může vážně ohrozit stabilitu bankovního systému v ČR.

Na druhou stranu je třeba si rozmyslet, zda ze středně- a dlouhodobého pohledu nás nebude neúčast v bankovní unii nějak hendikepovat.

Nestane se ČR vůči finančnímu světu nedůvěryhodnou, když naše banky nebudou pod centrálním dohledem? Nedojde k odlivu kapitálu z bank a neoslabí to hospodářství? Diskusi o dlouhodobých dopadech existence ČR mimo bankovní unii zatím postrádám.

Právo

listopad 2012

5. 11. 2012

Miroslava Němcová: Projev na Konferenci „Tváří v tvář zlu – Wallenbergova pomoc maďarským židům během holocaustu“

Projev přednesený na Konferenci „Tváří v tvář zlu – Wallenbergova pomoc maďarským židům během holocaustu“ v Poslanecké sněmovně PČR.

Vaše excelence, vážené dámy, vážení pánové, vážení hosté,

jsem velmi ráda, že vás všechny mohu přivítat v prostorách Poslanecké sněmovny.

Dnešní konference má připomenout Raoula Wallenberga, muže velké humanitní zásluhy, muže tragického osudu.

Raoul Wallenberg pocházel z významné a bohaté švédské rodiny. Její členové byli vynikajícími průmyslníky, obchodníky a také se vydávali do diplomatických služeb.

Narodil se v roce 1912 nedaleko Stockholmu, v letním sídle své rodiny. Jeho otec, námořní důstojník, zemřel tři měsíce před narozením syna. Zprvu se zdálo, že mladý Raoul půjde ve stopách svého otce, lákala jej námořnická kariéra.

Nakonec bylo vše jinak. Studoval ve Spojených státech amerických architekturu a věnoval se též studiu ruštiny. Studia končí na Michiganské univerzitě v roce 1935, ale od architektury se vzdaluje. Začal se věnovat rodinnému obchodnímu podnikání v jihoafrickém Kapském městě a později, v Haifě, získával praxi v bankovníctví. A byla to právě Haifa, kde se v druhé polovině třicátých let setkává s židovskými exulanty, kteří prchali z nacistického Německa.

Když se v roce 1937 vrátil do Stockholmu, nastoupil do obchodní společnosti židovského obchodníka Kálmána Lauera. A to je klíčový moment Wallenbergova života, zde se tento muž začíná věnovat aktivní záchrance maďarských Židů. Na jaře roku 1944 nabídl Wallenberg Kálmánu Lauerovi, že se pokusí v Maďarsku pátrat po osudech jeho příbuzných.

Byla to extrémně složitá věc: Maďarsko bylo v té době spojencem nacistického Německa a po faktické okupaci země v březnu 1944 se postavení místních Židů dramaticky zhoršilo. Byli zahrnuti do plánů na likvidaci. Wallenberg nezískal vízum a do Maďarska se ještě nedostal. Ve stejné době však vznikl americký Výbor pro válečné uprchlíky. Jeho cílem byla záchrana evropských Židů. Výbor se snažil zvýšit aktivitu velvyslanectví v té době neutrálních států, chtěl, aby se tyto země postavily proti likvidaci Židů. Na tuto výzvu zareagovalo Švédsko tím, že posílilo svůj diplomatický aparát v Budapešti. Na místo mimořádného zástupce pro humanitární otázky byl doporučen Raoul Wallenberg. V červenci tedy tento muž přichází do Budapešti a udržuje pevný kontakt s Výborem pro válečné uprchlíky, pravděpodobně i s americkou zpravodajskou službou. Mohl disponovat peněžním fondem, který byl na záchranu maďarských Židů určen. Byly to peníze Výboru i dary od židovských organizací. V té době již vyhlazování maďarských Židů řídil Adolf Eichmann.

Hlavním nástrojem Wallenbergovy záchrany Židů se staly ochranné pasy Schutzpassy vydané švédským velvyslanectvím. Jejich nositelé byli, dle Wallenbergovy interpretace, osoby chystající se k emigraci do Švédska a proto byly pod švédskou ochranou. Právní aspekt této strategie byl poměrně vratký, ale v dramatické a nepřehledné situaci na sklonku války se jednalo o možný nástroj k záchrance Židů. Oficiálně měl Wallenberg povoleno vydání 4 500 těchto dokumentů, ve skutečnosti jich vyrobil mnohem více.

Předání těchto dokumentů je za hranicí naší představivosti, spíše by odpovídalo filmovému scénáři. Dle svědectví je Raoul Wallenberg rozdával přímo mezi Židy připravenými k transportu. Známe líčení situace, kdy přeskakoval střechy nákladního vlaku vezoucího Židy, uplácel dokonce dozorce.

Dalším způsobem ochrany byly tzv. domy bezpečí, kde zachráněni našli dočasný domov. Šlo o nemovitosti koupené či pronajaté švédským velvyslanectvím – tedy neutrálním státem.

Odhady hovoří o tom, že takto Wallenberg zachránil až 100 000 osob. Vezmeme-li v úvahu, že se mu podařilo odvolat rozkaz k vyhlazení budapeštského ghetta kde žilo 70 000 obyvatel, jsou tyto počty reálné.

V lednu 1945 začala Budapešť obsazovat sovětská armáda. Raoul Wallenberg vstoupil do jednání se sovětskými důstojníky a naposled byl spatřen 10. ledna 1945. Sověti s ním nejednali jako s partnerem, ale jako s nebezpečným americkým špionem. Existují verze, že byl podezřelý i díky znalosti ruštiny a dalších jazyků. Raoul Wallenberg byl zajat a 17. ledna deportován do Moskvy, kde byl uvězněn ve vězení Lubjanka. Pokusy o jeho propuštění ztroskotaly.

Další informace o Raoulu Wallenbergovi pocházejí nejčastěji ze svědectví vězňů. Podle oficiálního oznámení sovětského vedení z roku 1989 měl Raoul Wallenberg zemřít ve vězení Lubjanka 17. července 1947 na srdeční infarkt. Někteří svědkové tvrdí, že muže Wallbergovy podoby viděli o mnoho let později v jednom ze sovětských pracovních gulagů.

Raoul Wallenberg prokázal nejen soucítění, ale především praktickou pomoc při záchraně desetitisíců Židů, jež by bez jeho úsilí nečekalo nic jiného než plynové komory ve vyhlazovacích táborech.

Čechům je dobře znám příběh Sira Nicholase Wintona, muže podobného ražení, který zachránil na začátku 2. světové války několik set židovských dětí a našel pro ně trvalý či dočasný domov ve Velké Británii. Také on tak činil o své vůli, navzdory nebezpečí v okupovaném Československu. Postavy těchto dvou velkých mužů, ať již zachránili jednoho, nebo tisíce, patří k nejpozoruhodnějším. Proto si velice vážím skutečnosti, že Vaše konference všechny tyto okolnosti a poselství nyní připomíná.

www.miroslavanemcova.cz

7. 11. 2012

Gratulace předsedy Senátu M. Štěcha viceprezentovi a předsedovi Senátu Spojených států amerických

Gratulace předsedy Senátu PČR Milana Štěcha viceprezentovi a předsedovi Senátu Spojených států amerických J. R. Bidenovi ke znovuzvolení.

Vážený pane viceprezidente,

dovolte mi, abych Vám jménem svým i jménem všech členů Senátu Parlamentu České republiky upřímně poblahopřál k Vašemu obhájení funkce viceprezidenta a předsedy Senátu Spojených států amerických. Zároveň Vám samozřejmě gratuluji ke znovuzvolení demokratického prezidenta Baracka Obamy a k předpokládanému udržení demokratické kontroly nad Senátem.

Přeji Vám mnoho pracovních úspěchů při výkonu této náročné funkce. Jsem přesvědčen, že se vztahy mezi našimi zákonodárnými orgány budou i nadále rozvíjet v přátelském duchu.

S pozdravem

Milan Štěch

předseda Senátu Parlamentu ČR

www.senat.cz

9. 11. 2012

Poslanec Jan Bauer: Je bankovní unie hrozbou pro Českou republiku?

Máme, nebo nemáme vstoupit do tzv. bankovní unie, která se s mnoha pochybnostmi rodí v Bruselu, je otázka, jež rozděluje politickou scénu i v naší republice.

Na říjnovém summitu EU byl načrtnut jen harmonogram příprav unie, konkrétní parametry by měly být představeny na summitu v prosinci. V té souvislosti je možné zmínit, že celkem očekávaně i nedávny kongres ODS bankovní unii odmítl. Na témže kongresu ale vyzval jihočeský poslanec za ODS Jan Bauer spolustraníky, aby změnilí svůj přístup k evropské politice a mimo jiné vedli důkladnější diskusi o dopadech, které nakonec může neúčast v bankovní unii na Českou republiku přinést.

Požádali jsme ho proto o rozhovor. Zdálo se totiž, že ODS jako strana má zcela odlišný názor než právě její poslanec a předseda sněmovního výboru pro evropské záležitosti. A to i přesto, že Jan Bauer souhlasí s tím, že se česká vláda staví k bankovní unii rezervovaně.

Na kongresu jste doslova řekl, že dosavadní přístup ODS k Evropské unii škodí straně i České republice. Co přesně kritizujete?

Určitě po věcné stránce nezpochybňuji stanoviska, která ODS dlouhodobě zastává. Vadí mi ale obecně způsob, jakým ODS a námi řízená diplomacie k evropské politice doposud přistupovaly. Často víme přesně, co nechceme, ale bohužel většinou nevíme, co vlastně chceme. A když už víme, co chceme, tak nemáme lidi, ani mechanismy, jak svůj názor na evropské půdě prosadit. Většina našich voličů jsou navíc mladí, vzdělaní a aktivní lidé a často negativistický a laxní přístup ODS k evropským záležitostem nás v jejich očích může poškozovat. K evropské politice bychom proto do budoucna měli přistupovat zodpovědněji.

Jak se ve světle těchto výhrad stavíte k odmítnutí bankovní unie, které potvrdily i závěry kongresu ODS?

Je správné, že se ODS proti našemu vstupu do bankovní unie jasně postavila, protože je zřejmé, že její momentálně navrhované parametry mohou ohrozit náš bankovní systém i celou českou ekonomiku. Navíc jsem přesvědčen, že bankovní unie možná dočasně vyřeší důsledky dluhové krize v eurozóně, v žádném případě ale neřeší její skutečné příčiny, jako jsou nedostatečná konkurenceschopnost, přeregulované trhy a nákladný sociální systém. Na druhou stranu postrádám důkladnější diskusi o dopadech, které naše neúčast v bankovní unii bude mít a zda nás nebude nějak hendikepovat. Mimochodem, i zmíněná usnesení delegáti kongresu přijímali, aniž by se o nich předtím vedla hlubší debata.

Co se tedy podle vás musí změnit?

Především si musíme uvědomit, že zodpovědná politika rozhodně není poklonkování

nebo ústupky, zároveň se ale česká diplomacie musí do problémů Evropské unie aktivně, rozhodně a kvalifikovaně zapojit. Asi nemusím zdůrazňovat, že naše ekonomika je s eurozónou propojena pupeční šňůrou a na jejím úspěchu či neúspěchu závisí i naše vlastní prosperita. Když mluvím o české diplomacii, tak to znamená, že i nadále věřím, že právě ODS bude tou politickou silou, která politiku České republiky vůči EU bude vytvářet. Od nového vedení ODS proto očekávám, že bude na evropskou politiku klást větší důraz. A vytvoří funkční mechanismus, který umožní fundovanější vnitrostranickou diskusi o politice vůči EU a povede k jejímu prosazování v praxi.

Deník

12. 11. 2012

Projev předsedy Senátu M. Štěcha na 58. Parlamentním shromáždění NATO v Praze

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych Vás jménem Senátu, horní komory českého Parlamentu, přivítal v Praze na plenárním zasedání 58. Parlamentního shromáždění NATO. Těší mne, že se dnešního shromáždění kromě členských států Severoatlantické aliance účastní i zástupci partnerských zemí, včetně některých jejich státních představitelů, což zdůrazňuje význam této události.

Rád bych připomněl, že se senátoři a poslanci z členských i kandidátských států NATO v Praze scházejí již podruhé. Pro Českou republiku má toto setkání významnou symboliku, jelikož právě v Praze před deseti lety učinilo NATO další zásadní historické rozhodnutí - tedy přizvalo sedm zemí střední a východní Evropy do svých struktur. Troufám si říci, že tak rozsáhlé rozšíření se pravděpodobně nikdy v budoucnu nebude opakovat. Historicky první vlnu rozšíření o země bývalé Varšavské smlouvy, v rámci které se o tři roky dříve stala členem Severoatlantické aliance Česká republika a dále i Maďarsko a Polsko, lze nyní s odstupem času bez nadsázky označit jako vyvrcholení demokratické přeměny české společnosti na konci 90. let.

Dovolte mi, abych v krátkosti připomněl několik důležitých skutečností, které mají přímý dopad na současnou po dobu aliance:

Již od svého založení v období probíhající studené války bránila aliance bezpečnost, stabilitu a společné demokratické hodnoty všech svých dobrovolně sdružených členů, jejichž počet s prohlubováním integrace v euroatlantickém prostoru významně narůstal a dnes NATO představuje dominantního aktéra světové bezpečnostní architektury.

NATO dokázalo po rozpadu bipolárního uspořádání světa úspěšně obhájit svoji existenci a v kontextu dynamických změn nejen v bezpečnostním, ale i politickém a ekonomickém prostředí současného globálního světa, prošlo významnými

transformačními procesy, které reflektovaly jednotlivé Strategické koncepce, včetně té nejnovější přijaté v roce 2010 na summitu v Lisabonu.

Severoatlantická aliance si díky těmto procesům udržela pozici nejen klíčové bezpečnostní organizace, ale také významného aktéra na mezinárodní politické scéně.

Česká republika se jednoznačně považuje za tradičního aliančního partnera a v minulosti vždy dostala svým aliančním závazkům, i když její potenciál často omezuji reálné kapacity odpovídající povaze státu ve středu Evropy a její hospodářské výkonnosti. I nadále v českém prostředí vládne konsenzus v otázce aliančního spojení a z něj vyplývajících povinností napříč celým demokratickým politickým spektrem, i když současná ekonomická situace v euroatlantickém prostoru nutí vlády, nevyjímaje vládu České republiky, ke snižování rozpočtů na bezpečnost a obranu na samotnou hranici, pod kterou by již klesnout neměly.

Samozřejmě nemohu opomenout evropský rozměr kooperace v rámci aliance. Právě úzký vztah Severoatlantické aliance a Evropské unie, tedy dvou významných aktérů světové bezpečnosti, určují mimo jiné i fungující procesy sdílení mechanismů a nákladů mezi jednotlivými členskými zeměmi. Skutečnost, že jsou si NATO i EU bližší než může být na první pohled patrné, je zcela evidentní. Oboustranně fungující vztah dokresluje také množství společně realizovaných vojenských a civilních operací i misí po celém světě či společný boj i prevence proti stejně definovaným nejzávažnějším bezpečnostním hrozbám, mezi které bezesporu patří šíření zbraní hromadného ničení či terorismus.

V závěru bych připomenul, že právě Parlamentní shromáždění NATO představuje nejvýznamnější prostor pro diskusi volených zástupců všech členských zemí aliance, mnohdy zastávajících rozličné názory. Nicméně právě senátoři a poslanci každé členské země získali v demokratických volbách přímý mandát od svých voličů a naplňují tak prvek přímé kontroly národních parlamentů v rámci NATO.

Přál bych si, aby se i v budoucnu vzájemné vztahy národních parlamentů a Severoatlantické aliance rozvíjely ve stejném duchu a přeji Parlamentnímu shromáždění NATO jen vše dobré.

Dámy a pánové, děkuji Vám za pozornost.

www.senat.cz

22. 11. 2012

Přemysl Sobotka: Projev na zahájení Dunajské konference rektorů

Vaše Magnificence páni rektori, vážené dámy a pánové,

jsem velice rád, že mohu zde v Praze, jejíž univerzitní historie se začala psát v roce 1348, uvítat jménem svým i jménem Senátu Parlamentu České republiky toto

důstojné shromáždění reprezentantů padesáti vysokých škol deseti evropských zemí, které jsou nějakým způsobem spojeny i s jedním evropským veletokem.

Jako politik jsem byl vždy pro spolupráci a dialog – ať již bilaterální či skupinový – ale jsem stále více, především v evropských podmínkách, alergický na velké summity bez demokratického ducha, kde se jen netrpělivě čeká a tlačí na malé subjekty, aby již konečně svým podpisem stvrdili diktát jednoho či dvou subjektů silnějších. Nikdo při tom nechápe, že někdo může mít více zkušeností a zdravého rozumu při pohledu na určité problémy než ten, kdo je početnější či bohatší.

O to více je mi sympatické toto setkání, které se koná pod heslem „Bridges over troubled waters“. Vaším cílem je posoudit, jak univerzity mohou přispět ke spolupráci v regionu povodí Dunaje, který je unikátní přítomností států EU tzv. starých i nových členských zemí, kandidátských zemí, ale i zemí stojících mimo EU. Druhým tématem letošního setkání má být, jak jsem byl informován, otázka možnosti financování spolupráce universit ale i činnosti univerzit obecně z různých zdrojů. Věřím tomu, že hlas univerzit může bez omezení hranic pomoci a v mnohém nás všechny inspirovat.

Univerzity jsou v demokracii apolitické, nemohou se však nacházet mimo politiku, ale naopak mohou přispět k tomu, aby lidé z různých regionů chápali politiku jako prospěšnou pro jejich životy a ne jako nutné zlo. Z tohoto důvodu je pro mne jako politika vaše jednání nesmírně zajímavé, protože Dunajská konference rektorů působí v regionu, kde se střetávají různé politické styly a různé způsoby vládnutí. Právě proto věřím, že univerzity zde mohou svými společnými aktivitami a vzájemným dialogem přispět k eliminaci negativních dopadů některých politických stylů a způsobů vládnutí.

Mezinárodní spolupráce univerzit v tomto regionu by tedy měla být oním pomyslným mostem nad někdy rozbouřenými politickými vodami. V tom vidím velký přínos vaší spolupráce a opravdu upřímně přeji vašemu setkání hodně dobrých a užitečných podnětů pro nás všechny.

Děkuji vám za pozornost

www.premyslsobotka.cz

prosinec 2012

6. 12. 2012

Poslanec Jan Bauer: Výbor pro evropské záležitosti odmítl kvóty pro zastoupení žen v dozorčích a správních radách evropských firem

Sněmovní výbor pro evropské záležitosti dnes hlasy koaličních poslanců odmítnul zavádění kvót pro zastoupení žen v dozorčích a správních radách evropských firem kotovaných na burze. Počítá s nimi směrnice z dílny eurokomisařky Viviany

Redingové. Podle předsedy výboru Jana Bauera zvítězil mezi poslanci zdravý rozum nad rostoucí kreativitou Evropské komise.

„V současné ekonomicky turbulentní době je čím dál větší počet rozhodnutí přijímán na mezivládní úrovni dohodou zástupců členských států. Rozumím tedy snaze Barrosovy administrativy dokázat horečnou aktivitou, že je nadále užitečná. Pokud k tomu ale mají vést takové návrhy, dosáhne Komise pravého opaku,“ kritizoval postup Komise Jan Bauer. Podle něj nejde navíc o ojedinělý exces, protože Komise se právě zabývá obdobně nesmyslným opatřením, které by mělo zajistit stoprocentní zaměstnanost mladých lidí v Evropské unii.

„Neznamená to, že problém nízkého zastoupení žen na vedoucích pozicích neexistuje. Osobně jsem připraven podpořit jakékoliv rozumné opatření, které například ženám po mateřské usnadní návrat do pracovního života třeba formou částečných úvazků a umožní jim kariérně postupovat přirozenou cestou. Zvýšení počtu žen ve vedoucích funkcích by měly podporovat vlády jednotlivých zemí na základě národních zvyklostí, možností a specifik a ne bruselští úředníci jednotným nařízením, které nakonec nevyhovuje nikomu,“ doplnil Bauer. Ten také připomněl, že uvažované sankce za nedodržení kvót mohou poškodit evropské firmy. „Komise tak jen ztěžuje evropským firmám jejich boj s globální konkurencí. Pokud bude komise vršit jednu omezující směrnici za druhou, tak brzy může být jedno, zda se o funkci ve firmě přihlásí muž nebo žena, protože firma stejně zkrachuje.“

Účelem navržené směrnice je zvýšit počet žen v řídicích a dozorčích radách v celé EU. Toho má být dosaženo stanovením minimálního cíle 40 procent žen v těchto orgánech. Výběrová kritéria pro jednotlivé pozice by měla být předem stanovená, jasná a neutrálně formulovaná. Upřednostněny by mohly být pouze ty ženy, které jsou stejně kvalifikované jako mužští protikandidáti. Směrnice vychází z principu pozitivní diskriminace, která je uznána v článku 157 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie. Směrnice se netýká malých a středních podniků.

www.ods.cz

11. 12. 2012

Komentář místopředsedkyně Senátu A. Gajdůškové: Schizofrenie ODS vede k propadu ČR

Neúčast českých představitelů na předávání Nobelovy ceny míru nikoho v EU nijak nepřekvapuje. Je to náš problém.

Stojí za zamyšlení prohlášení Hynka Fajmona, europoslance za ODS v ČT, že Nobelova cena míru pro EU je nesmyslná, protože mír v Evropě je pouze záležitostí USA a Ruska a prý to ví každý, kdo zná historii. Nestálo by to za komentář, kdyby toto vyjádření nebylo vyjádřením ideologie ODS, tedy nejsilnější vládní strany. Tedy ať

se nám to líbí nebo ne, strany, která v této chvíli určuje zahraničněpolitické směřování země a je zodpovědná za obraz České republiky v zahraničí.

Nejde jen o to, že ČR hloupě odmítá prestižní ocenění základní hodnoty klubu, jehož je členem. Kdyby to bylo ve sportu, takový člen by se sám a velmi rychle z klubu vyloučil. V Evropské unii, založené na konsensu všech členů a smluvním základu vyjadřujícím vůli členských zemí spolupracovat, společně řešit problémy Evropy i společně vystupovat v globálním světě, to je jen další kapka k tomu, aby českou vládu ostatní považovali za kazisvěta, se kterým nelze v ničem počítat. Vláda, která nás z EU i tímto způsobem vyřazuje, by ale měla českým občanům přinejmenším sdělit, jakou alternativu vedle členství v EU pro ČR má.

Jde totiž o to, že vyjádření europoslance Fajmona je dokladem hlubšího a zásadního problému, které má naše chování v Evropě i česká zahraniční politika obecně. Tím je zamrznutí ODS v éře bipolárního světa a naprosté nepochopení nejen evropského, ale i globálního vývoje, jehož trendem je nikoliv hra velmocí, ale naopak posilování mezinárodního společenství a čím dál tím větší úloha sdružení států v Asii, Africe, Latinské Americe. Výsledkem anachronického uvažování českých neoliberálů je pak schizofrenie politiky ODS spočívající v komplexu a podbízení se velkému bratrovi tak jako v minulosti, jen kompenzovaném iracionální nacionalistickou nabubřelostí vydávanou za obranu suverenity. Tato schizofrenie ČR připravuje o schopnost využít členství v klubu EU ve prospěch našich občanů. V této věci je pro nás velmi nelichotivé srovnání se Slovenskem, Polskem a Rakouskem a dalšími zeměmi. ČR byla hrdým premiantem, dnes díky ignoranci vlády propadá ve všem.

Místopředsedkyně Senátu PČR A. Gajdůšková

www.senat.cz

12. 12. 2012

Poslanec Jan Bauer: Stanovisko k nadcházejícímu jednání Evropské rady

Tento evropský summit považuji za zásadní ze dvou důvodů. Za prvé bude řešit pravidla ustavení prvního pilíře bankovní unie, tedy jednotného bankovního dohledu, což je záležitost, která může mít na českou ekonomiku zásadní a bezprostřední dopad. Za druhé bude zahájena diskuze o plánu hlubší integrace celé Evropské unie, především států eurozóny, což je naopak vývoj, který může zásadně ovlivnit ČR v dlouhodobém horizontu.

V případě jednotného bankovního dohledu podporuji pozici české vlády v krajním případě vetovat vznik samotné bankovní unie, pokud nebude garantováno, že o případné přeměně českých bank, dceřiných společností velkých evropských bank, na jejich pobočky bude ČNB v předstihu informována. Považuji to za velmi mírný a logický požadavek a nevidím důvod, proč by nám ostatní státy EU neměly vyhovět. A

podle dnešního vyjádření Miroslava Kalouska jsou v připravované legislativě garance pro ČNB zakotveny.

Ohledně řešení aktuální dluhové krize v eurozóně jsem toho názoru, že ČR by měla podpořit všechna opatření, která jsou uskutečnitelná v krátkodobé perspektivě a která mohou reálně přispět ke stabilizaci hospodářské situace především v zemích eurozóny. Bez prosperující eurozóny nebude prosperovat ani Česká republika.

Ohledně dlouhodobých plánů na hlubší integraci EU jsem toho názoru, že fiskální, hospodářská a politická integrace je v určitém rozsahu nutná v zemích eurozóny, ale neměla by oproti současnému stavu znevýhodnit země mimo eurozónu, a naopak by měla umožnit integraci různého druhu a hloubky mezi jednotlivými státy a regiony EU nezávisle na tom, zda jsou či nejsou členy eurozóny.

Na druhou stranu si myslím, že Evropská komise se pod zástěrkou řešení současných ekonomických problémů snaží evropskou integraci uměle urychlit. Překotná integrace by mohla být kontraproduktivní a poškodit celý evropský projekt, a to by bylo špatně. Evropa musí k hlubší integraci dospět a tato integrace nesmí být uměle implementována úředníky shora. K vyřešení současné bankovní a dluhové krize jižních států EU nepotřebujeme další integraci. Měly by stačit intervence ECB spojené s dohledem nad reformami v těchto zemích a dodržování již existujícího fiskálního paktu, který omezuje růst zadlužení evropských zemí. Nemá smysl přicházet s novými významně ambicióznějšími cíli, když ani fiskální pakt není dodržován.

www.ods.cz

14. 12. 2012

Jan Bauer: Stanovisko k výsledkům jednání evropského summitu k hlubší ekonomické a politické integraci

Rozhodnutí Evropské rady odložit jednání o dalším prohlubování evropské integrace nad rámec bankovní unie jednoznačně vítám. Jsem toho názoru, že Evropská komise se pod zástěrkou řešení současných ekonomických problémů snaží evropskou integraci uměle urychlit.

Překotná integrace by mohla být kontraproduktivní a poškodit celý evropský projekt, a to by bylo špatně. Evropa musí k hlubší integraci dospět a tato integrace nesmí být uměle implementována úředníky shora. K vyřešení současné bankovní a dluhové krize jižních států EU nepotřebujeme další integraci. Měly by stačit intervence ECB spojené s dohledem nad reformami v těchto zemích a dodržování již existujícího fiskálního paktu, který omezuje růst zadlužení evropských zemí. Nemá smysl přicházet s novými významně ambicióznějšími cíli, když ani fiskální pakt není dodržován.

www.ods.cz

17. 12. 2012

Přemysl Sobotka: Projev na výroční konferenci sítě Enterprise Europe Network v ČR „Spolupráce se třetími zeměmi“

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych srdečně pozdravil všechny přítomné účastníky výroční konference sítě Enterprise Europe Network v České republice na téma „Spolupráce s třetími zeměmi. Pozvání na tuto konferenci, spojenou s její záštitou, jsem přijal velice rád, protože její téma zaměřené na podporu mezinárodní spolupráce českých firem s tzv. třetími zeměmi je mi velice blízká vzhledem k principům, které jsem vždy prosazoval i v rámci naší parlamentní diplomacie.

Jsem zastáncem bilaterální spolupráce všeho druhu, protože jsem přesvědčen, že právě ona je vždy efektivním základem rozšiřování jakékoliv další mezinárodní spolupráce ať již v menších blocích jako je například Visegrádská čtyřka či širších typu EU, NATO, OSN apod. Bohužel právě jedním ze soudobých handicapů evropské integrace je dosti nedemokratická tendence stanovovat v úzkém kruhu různé voluntaristické návrhy, u kterých se potom očekává jen pouhý souhlas členských zemí. Pokud dojde u jednotlivých subjektů k nesouhlasu, dostávají apriori nálepku potíživců a je na ně vyvíjen nátlak ne vždy příjemný a seriózní. I to je jeden z důvodů, že EU může snadno ztratit potřebnou konkurenceschopnost, akceschopnost a vnitřní důvěru, protože rovnost v rozhodování je tak dovolena jen několika málo subjektům, které jsou považovány za poněkud rovnější než ti druzí.

Svět není dávno již jen Evropa a zvláště v poslední době získává na důležitosti také spolupráce mezi členskými a nečlenskými zeměmi EU. Proto jsem rád, že se vaše konference chce zaměřit zejména na představení různých politik a osvědčených nástrojů, jejichž cílem je podpora mezinárodní technologicko – výzkumné spolupráce českých firem a organizací z nečlenských zemí EU, jejímž příkladem je rovněž i mezinárodní síť Enterprise Europe Network.

Jsem přesvědčen, že dnešní jednání bude pro nás všechny inspirativní bez ohledu na to, jaké máme ve své práci tematické priority. Přeji vám proto všem příjemný den v této zajímavé společnosti.

Děkuji vám za pozornost

www.premyslsobotka.cz

8. 10. 2012

Projev premiéra Petra Nečase na mezinárodní konferenci Dny USA a EU na Žofíně

Vážené dámy, vážení pánové,

jsem opravdu potěšen, že mohu opakovaně vystoupit na dnes již tradičních „Dnech USA a Evropské unie“ tady na pražském Žofíně. Chtěl bych se ve svém příspěvku vyjádřit ke třem okruhům otázek, kterými jsou:

Za prvé charakter a podstata transatlantické spolupráce mezi Evropou a Amerikou,

Za druhé výzvy, kterým Amerika a Evropa čelí zvláště i společně,

a za třetí možnosti, jak ještě více zlepšit a prohloubit spolupráci mezi Amerikou a Evropou.

Amerika a Evropa jsou dvěma částmi jedné společné západní civilizace. Žijeme sice na různých kontinentech, ale sdílíme tutéž civilizaci. Její kořeny jsou židovské, řecké a římské, které do jednoho civilizačního celku zformovalo křesťanství, jež naší civilizaci historicky udělilo i nejsilnější identitu.

Politicky se naše režimy odvozují od osvícenství 18. století, i když tady je nutné upozornit na skutečnost, že osvícenství byla v zásadě dvě, a to odlišná: anglo-skotské, které mělo úctu k tradicím a tradičním hodnotám. Požadovalo omezení státní moci, toleranci a bylo skeptické vůči neomezenému státu i představě snadného budování zářných zítřků. To je ten typ osvícenství, z něhož plyne naše ústavní, liberální demokracie, a k němuž se hlásíme.

Pak ale existovalo i evropské kontinentální osvícenství, které bylo velice netolerantní vůči židovsko-křesťanským hodnotám naší civilizace, požadovalo silný a všemocný absolutistický stát, trpělo pýchou sociálního inženýrství a racionalistického konstruktivismu, očekávalo realizaci Utopie, pokud je jen státní moc v těch „správných“ rukou, a svým způsobem vedlo od jakobínů až k totalitám 20. století. Tento typ osvícenství byl často velmi neblahý.

Právě naše společná civilizace je nejsilnějším faktorem i argumentem ve prospěch spojení mezi Amerikou a Evropou. Spojenectví založeného na stejných hodnotách a politicky se projevujícího láskou ke svobodě a její obhajobou – v případě nutnosti i se zbraní v ruce – nejen na našem území, ale i ve prospěch svobodmilovných národů ve světě.

Toto spojení mezi Amerikou a Evropou bylo po dobu uplynulých sedmdesáti let výraznou silou dobra v měnícím se a potenciálně nebezpečném světě. Je mnoho

skvělých důvodů toto spojenectví zachovat a ještě více prohloubit a posílit, nejen v zájmu nás, ale i ostatních mírumilovných a svobodmilovných zemí.

Výzvy, kterým čelí Amerika a Evropa jsou částečně společné a částečně rozdílné.

Nejvýznamnější společnou výzvou Ameriky i Evropy v současné době jsou naše nesmírná zadlužení, zadlužení našich veřejných rozpočtů a nutnost – a chci zdůraznit nutnost politická, ekonomická i morální nutnost – naše země a společnosti opět přivést na trajektorie vedoucí k fiskální odpovědnosti a vyrovnaným veřejným financím. Je to nutnost nejen politická a ekonomická, ale jak jsem již řekl, morální. Neboť by bylo nesprávné, aby dluhy, které způsobí generace naše, musela nakonec zaplatit v té či oné podobě generace příští.

A pak jsou tady výzvy, které jsou pro Ameriku a Evropu částečně odlišné. Amerika je před rozhodnutím, zda si chce zachovat svou americkou výjimečnost, tedy tradici malé role státu v životě občanů, individualismu a maximální osobní odpovědnosti, anebo zda se chce posunout k sociálně-demokratickému modelu evropského typu.

U nás nikdy nebudeme dosahovat americké míry individualismu, ale na druhou stranu respektujeme a i obdivujeme, že Amerika není úplně identická s Evropou. Že Amerika má trochu jiný model vztahu státu k občanům.

Samozřejmě, otázka americké budoucnosti je otázkou, kterou mají právo zodpovědět pouze a jedině američtí občané a nikdo jiný, ale my ve střední Evropě jsme rádi, že západní civilizace je pluralitní a nikoli monolitní, že Amerika je více Amerikou a Evropa více Evropou a byli bychom rádi, kdyby to tak zůstalo.

Druhá výzva, které Amerika čelí, je výzvou, zda si Amerika bude cílevědomě zachovávat své evropské dědictví, anebo zda se bude chtít stát první skutečně kosmopolitní říší světa.

Abraham Lincoln uvedl, že i když biologicky jen málo Američanů té doby bylo potomky Otců zakladatelů, všichni Američané byli jejich duchovními a politickými syny – a to v tom slova smyslu, že ať už na amerických březích přistane loď z jakékoli části světa, pokud přichází imigranti přijmou za své krédo Deklarace nezávislosti, které říká, že „...všichni lidé jsou si stvořeni rovni a jsou svým Stvořitelem obdařeni určitými nezcizitelnými právy, mezi něž patří právo na život, svobodu a usilování o vlastní štěstí...“, jsou dobrými Američany. Americká identita není rasová ani etnická, ale politická a týká se kréda Deklarace nezávislosti.

Ale uvědomme si, že první část onoho kréda – „všichni lidé jsou si stvořeni rovni“ - je křesťanská; a část druhá – „obdařeni určitými nezcizitelnými právy, mezi nimiž jsou právo na život, svobodu a usilování o vlastní štěstí“ – je produktem anglo-skotského osvícenství. Takže tou výzvou před Amerikou stojící je otázka: hlásíme se k západní, tj. původně evropské civilizaci, anebo jsou pro nás stejně a rovně relevantní civilizace a společnosti všechny, i ty mimoevropské?

Evropa má před sebou výzvy své vlastní. Kromě oné nesmírně závažné výzvy rozpočtové, je to i výzva vůči naší kulturní identitě. Evropa dneška není křesťanská,

nýbrž post-křesťanská, a není důvodu myslet si, že by v dohledné budoucnosti byla nějaká jiná. Otázkou však je, zda i jako post-křesťanská bude projevovat úctu vůči svému křesťanskému dědictví a vůči židovsko-křesťanským hodnotám. Já jsem přesvědčen, že by měla.

Jedněmi z našich nejzákladnějších západních hodnot, daných anglo-skotským osvícenstvím, jsou svoboda slova a projevu, jakož i náboženská svoboda. My na těchto svobodách rozhodně trvat budeme a podle mého názoru trvat také musíme.

A nyní k bodu nejrelevantnějšímu: jak ještě více posílit a prohloubit spolupráci mezi Amerikou a Evropou?

Jeden úkol máme před sebou my Evropané. Jsme si vědomi toho, že dáváme na naši obranu mnohem méně prostředků než Američané. To je náš dluh vůči našemu politickému, obrannému a bezpečnostnímu transatlantickému spojení. Jsme si toho vědomi, stejně jako jsme si vědomi i toho, že v současné finanční a ekonomické situaci Evropy je navýšení obranných rozpočtů nerealistické.

Ale každá krize jednou skončí a po každé krizi jednoho dne nastane oživení a pak bude před Evropou nasnadě úkol vydávat více prostředků na naši společnou obranu.

Musí se však tak dít na bázi Severoatlantické aliance, která je pilířem naší společné transatlantické bezpečnosti. Žádnou evropskou alternativu vůči Severoatlantické alianci, která by z NATO pouze odčerpávala zdroje, aniž by dosáhla efektivity NATO, nechceme a ani nepotřebujeme. Potřebujeme však efektivní a dobře fungující Severoatlantickou alianci.

Druhý úkol je společný pro Ameriku i Evropu: odstranit zbylé bariéry a překážku v obchodu a pohybu mezi námi. Naším společným dědictvím i cílem je svoboda, včetně svobody ekonomické, svobody obchodovat a podnikat. Je ostudné, že mezi Amerikou a Evropou – i po sedmdesáti letech spojení – stále existují určité ekonomické a obchodní bariéry. Ty by měly být už konečně odstraněny.

Jsme stoupenci odstraňování bariér, nikoli jejich vytváření. Jsme stoupenci rozpočtově odpovědné a úsporné politiky, nikoli masivních zásahů státu do ekonomiky. Nevěříme některým apologetům vykládajícím, že současné ekonomické problémy spásí méně trhu a více státu. Musíme si klást tyto otázky společně s plnou odpovědností a rozvahou, na obou březích Atlantiku.

Jsem přesvědčený, že v obchodní spolupráci musí být USA a Evropská unie v této oblasti tahouny liberalizace světového obchodu. Nejdůležitější jsou investice do budoucnosti. Do vzdělání, vědy, inovací, nových technologií. Česká republika se chce přizpůsobit tomuto trendu a klade na projekty zvyšující konkurenceschopnost velkou váhu. Ve srovnání se zbytkem světa jsou naše nerostné i lidské zdroje omezené. Konkurovat můžeme jen díky rychlejšímu technologickému pokroku. Spolupráci v oblasti vzdělání, vědy a technologií proto pokládáme za naprostou strategickou prioritu. Na ní můžeme stavět budoucí prosperitu.

Bylo by to dobré pro naši svobodu, bylo by to dobré i pro oživení a ozdravení našich ekonomik, pro naši prosperitu. Odstraněním zbylých ekonomických a obchodních bariér bychom dobře posloužili našim ideálům, i naší zájmům.

Udělejme to.

V severní Americe existuje Severoamerická zóna volného obchodu, tzv. NAFTA. V Evropě máme Evropskou unii, jež zahrnuje kromě jiného i zónu volného obchodu. Obě zóny by se podle mého názoru měly propojit a společným cílem by měl být vznik Transatlantické zóny volného obchodu. Ta měla vzniknout už dávno, před deseti – patnácti lety.

Ale pokud jde o správnou věc, platí nejen „raději dříve než později“, ale i „raději později než nikdy“. Na vznik TAFTA stále není pozdě a já se domnívám, že je plně realistické usilovat o to, aby byla ustavena do konce této dekády. Bude-li na obou stranách Atlantiku k tomu ovšem politická vůle.

My tu vůli máme.

V 21. století lze očekávat vzestup nových mocností, jak politických a vojenských, tak i – a především – ekonomických. To je, dámy a pánové, silný důvod k udržování spolupráce mezi Amerikou a Evropou, a k jejímu nejen udržování a zachování, ale i prohloubení a posílení.

Loni na tomto místě jsem uvedl: „Všechny země a společnosti mají své ideály a své zájmy. Prozíravá zahraniční politika musí sledovat obojí. Prosazovat ideály, aniž by se věnovala patřičná pozornost zájmům, by bylo naivní, mohlo by to vést k vyčerpání a přecenění svých sil. Prosazovat zájmy bez zohlednění ideálů by však mohlo vést k cynismu, ke ztrátě smyslu pro priority, ztrátě podpory a paradoxně rovněž i k paralýze a slabosti. Správná politika musí zohledňovat jak zájmy tak i ideály ve správném poměru.“

To platí i letos a bude to platit i napřesrok a vždycky. Je to věčně platná zásada prozíravé a spravedlivé zahraniční politiky. Držme se jí i nadále, a pokud jsme se od ní v nějakém aspektu odklonili, vraťme se k ní. V zájmu nás žijících, i těch, kdo přijdou po nás a kterým my budeme chtít předat společnost prosperující, svobodnou, vzájemně spolupracující a nezadluženou.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

www.vlada.cz

11. 10. 2012

Tisková konference premiérů ČR Petra Nečase a Irácké republiky Núrího al-Málíkího

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové, začíná tisková konference po jednání delegací předsedy vlády ČR Petra Nečase a předsedy

vlády Irácké republiky pana Núrí Al-Maliki. Za přítomnosti obou předsedů vlád nyní ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba a ministr obchodu Irácké republiky Khajrullah Babakr podepíší dohodu o vzájemné hospodářské spolupráci a podpoře obchodu. Prosím pány ministry, aby přistoupili k podpisu. Děkuji.

Mezivládní dohoda má za cíl dlouhodobě podpořit výměnu informací o obchodních a investičních příležitostech obou zemí, vzájemné konzultace a zjišťovat oblasti, které jsou perspektivní z pohledu dalšího rozvoje vzájemné spolupráce obou zemí.

Předpokládá se zřízení smíšeného výboru pro hospodářskou spolupráci, který umožní přímou podporu konkrétních podnikatelských projektů. Podpisem dohody bude vytvořen smluvní rámec, který podpoří další prohlubování spolupráce v ekonomické oblasti vzájemných vztahů mezi ČR a Iráckou republikou.

Děkuji pánům ministrům obou zemí za podpisy Mezivládní dohody o hospodářské spolupráci a podpoře obchodu. A prosím předsedu vlády ČR Petra Nečase o úvodní vyjádření.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem velice rád, že jsem dnes mohl přivítat v Praze pana premiéra Malikiho poměrně brzy po mé návštěvě Bagdádu v květnu loňského roku. Velmi mě také těší, že společně s panem premiérem Malikim přicestoval i ministr zahraničních věcí Iráku pan Zebari, pan ministr obrany Al-Dlími a pan ministr obchodu Babakr. To že intenzita našich vztahů je velmi vysoká, dokazuje i tato delegace, včetně toho, že irácká vládní delegace je doprovázena i delegací iráckých podnikatelů. Já jsem pana premiéra dnes ujistil, že ČR bude i nadále podporovat stabilní, jednotný a demokratický Irák. A také jsem velmi ocenil, jak se irácké vládě daří udržet bezpečnostní situaci pod kontrolou i po odchodu posledních amerických jednotek. Dále jsme se během našeho jednání bavili především o možnostech prohloubení hospodářské spolupráce mezi našimi zeměmi. ČR může přispět k procesu poválečné rekonstrukce Iráku. Je potřeba obnovit a rozvíjet iráckou infrastrukturu v oblasti ropného průmyslu, elektroenergetiky, vodohospodářství či dopravy. České firmy mají v Iráku velmi dobré jméno a mohou v těchto oblastech nabídnout své know-how a zkušenosti. Naše firmy se v minulosti podílely na vybudování iráckého ropného průmyslu. Společnost Zetor také postavila ve městě Al-Iskandria linku, na které byly dříve montovány traktory značky Antar. Čeští producenti mají proto nejlepší předpoklady, aby se nyní zapojili do rekonstrukce a rozvoje iráckých ropných zařízení. Náš průmysl se po pádu režimu Saddáma Husaina již zapojil také do budování elektroenergetické infrastruktury a zavlažovacích systémů. Během mé návštěvy v Iráku byla iniciována dohoda o výrobě traktorů Zetor pro Irák a z nich prvních dvě stě již bylo do Iráku dodáno. Existuje tady také velký potenciál pro rozvoj vzájemně výhodné ekonomické spolupráce mezi našimi zeměmi. Jsem proto opravdu rád, že bude uskutečněno i podnikatelské fórum a že společně s panem předsedou vlády a jeho ministry dorazila i početná delegace iráckých podnikatelů. Jsem také rád, že ten rozvoj vzájemných ekonomických vztahů bude podpořen i právě podepsanou dohodou o hospodářské spolupráci a podpoře obchodu. My také vidíme velký prostor v oblasti bezpečnostní spolupráce. Otevírá se

prostor pro spolupráci při rozvoji iráckých bezpečnostních složek a i při dnešním jednání s panem premiérem Al-Malikim pan premiér potvrdil, že Irák má zájem na nákupu českých bitevních a cvičných letounů L-159 a i ministři obrany budou velmi intenzivně během této návštěvy pracovat na doladění podmínek této transakce. Bavili jsme se také o dalších oblastech v oblasti obranného průmyslu, kde je možné spolupracovat, protože ČR může nabídnout kapacity např. i v oblasti údržby a modernizace vojenské techniky, jako jsou tanky T72, nebo např. vrtulníky MI17. Takže já bych chtěl velmi ocenit toto dnešní jednání, jeho pozitivní výsledky a ocenit především stabilní a velmi kvalitní a podnětné vztahy mezi ČR a Irákem.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji a o slovo poprosím předsedu vlády Irácké republiky Núrí Al-Malikiho.

Núrí Al-Málíkí, předseda vlády Irácké republiky: Děkuji vám. Velmi oceňujeme vaše vřelé přivítání a váš skutečný zájem. Cítili jsme, že toto je od ČR velmi upřímné. Jak jste již zmínil, byl jste na návštěvě v Iráku, kde jsme iniciovali tato jednání. Naše vztahy, které byly vždy vřelé, napomohly k dalšímu rozvoji této naší spolupráce, uskutečnění některých záležitostí, jak jste již zmínil, dodávek traktorů Zetor a dalších věcí, kde ČR skutečně mohla napomoci irácké obnově. Irák dnes má určitou zkušenost, má mnoho firem, které mohou spolupracovat s českými firmami na obnově Iráku, a Irák je jim velmi nakloněn. ČR má tradiční význam a její firmy nacházejí určitou příležitost v infrastrukturních projektech. Má určitou možnost investičních pobídek Iráku, protože Irák byl velmi zničen v minulých letech, za minulého režimu a naše jednání, která začnou probíhat na úrovni různých resortů, budou posléze naplněna nějakými skutečnými realizacemi společných projektů mezi ČR a Irákem. ČR napomohla Iráku a nadále budeme potřebovat pomoci ve výstavbě rafinerií a dalších výroben, které vyžadují investice a budování, které může ČR skutečně realizovat s podporou premiéra a ministrů, abychom naplnili potřeby iráckého lidu. ČR má velkou účast ve výcviku personálu. Máme potřebu této spolupráce, protože jak je známo, extremismus je v Iráku stále přítomen. Je potřeba jej dostat pod kontrolu, je potřeba, aby tato jednání proběhla na úrovni vojenských resortů. Co se týče dohody o prodeji letounů L 159 a rekonstrukce vojenských prostředků Iráku, budeme o tom hovořit posléze na úrovni ministerstev. Já myslím, že tyto záležitosti znamenají základ pro naše příští rozhovory a jak jsme hovořili, v rámci nově podepsané smlouvy vznikne smíšený výbor, který napomůže ekonomické spolupráci a zefektivnění našich ekonomických vztahů. Hovořili jsme o vzájemné politické podpoře, abychom si vyjasnili naše stanoviska, která jsou velmi podobná, pokud nejsou zcela stejná, vůči Sýrii nebo vývoji v Iránu, vůči mezinárodnímu dění. A já doufám, že toto může napomoci skutečně prohloubení našich vztahů jako dvou spřátelených zemí, které se shodnou na určitém postupu a stanovisku. Irák oceňuje postoj ČR jako spřátelené země, která vždy za Irákem stojí a je připravena napomoci a podílet se na jeho rozvoji v rámci existujících smluv o spolupráci v ropném průmyslu nebo zemědělství. Také jsme se dotkli možnosti studia iráckých občanů zde na českých univerzitách, které jsou na velmi vysoké úrovni v různých oborech, které irácké hospodářství může potřebovat. Děkuji.

Česká televize, Petr Zavadil: Dobrý den. Mám dotaz na pana premiéra Malikího. Mluvílo se tady o tom, že jedním z hlavních témat byla podpora vzájemného obchodu. Vy sám jste ji zmínil, nicméně bezpečnostní situace v zemi stále ještě není ideální. Září byl mimochodem nejhorší měsíc, co se týče počtu obětí teroristických útoků za poslední dva roky. Co hodlá irácká vláda dělat, aby se tato situace zlepšila, aby vzniklo bezpečné nejen podnikatelské prostředí v Iráku? Děkuji.

Núrí Al-Málíkí, předseda vlády Irácké republiky: Ano, je pravdou, že skutečně některé extremistické a teroristické akce provedené v různých částech Iráku, tak jako bývají na celém světě. Ale toto by nemělo mít a nemá vliv na podnikatelské prostředí, na život v té zemi jako takový. Samozřejmě různé zájmové skupiny mají určité záměry vůči nějaké cílové skupině obyvatel. Ale my jsme se snažili, a myslím si, že se nám to podařilo, abychom násilí v zemi skutečně ukončili. Tam skutečně nepřicházejí žádné další nové skupiny zvenčí. Co se týče ropného průmyslu, znovu jsme začali vyrábět a rozvíjet tento průmysl. To co vidíte na obrazovkách televizí, není to, co je skutečně v reálném životě iráckého občana. To je v mnohém přemrštěno a já myslím, že život je celkem klidný.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Irácká vláda má tu bezpečnostní situaci pod kontrolou, a že tady byl dosažen evidentní pokrok a ta situace je skutečně stabilizovaná. To je pohled české vlády.

Al Iraqiya TV Channel: Vy jste mluvili o investicích do ekonomiky. Která je nejpřednější pro vás? Vojenská, investiční, ekonomická oblast, pane předsedo, která oblast je pro vás nejdůležitější?

Núrí Al-Málíkí, předseda vlády Irácké republiky: Co se týče průmyslu, zemědělství atd., to je vše samozřejmě velmi důležité. Je potřeba vytvářet další a další možnosti spolupráce a já myslím, že vše co jsme zmínili je velmi důležité a nemůžeme preferovat jednu oblast před druhou, vše má své místo.

ČTK, Jakub Dospiva: Pane premiére Maliki, vy jste tady zmínil ty L 159 v rozhovoru s premiérem. Tak jsem se chtěl zeptat, jak je to podle vás daleko? Zda je možné, že po této návštěvě uslyšíme definitivní slovo, zda budou iráčtí piloti létat na českých bitevnících? A jestli si dobře vzpomínám, vy jste byl tento týden v Moskvě, kde jste uskutečnili poměrně významný vojenský kontrakt. Tak jsem se chtěl zeptat na podrobnosti, co jste tam nakoupili? Děkuji.

Núrí Al-Málíkí, předseda vlády Irácké republiky: Ruská federace má také velmi pevné vztahy a má velké možnosti a my jsme se snažili zaktivizovat naše vztahy, které byly před časem slabší. Takže jsme se snažili znovu obnovit naše tradiční vztahy s nimi, protože některé ruské firmy pracují již na území Iráku v oblasti energetiky i ropného průmyslu i ve vojenské oblasti tak, jak jste již zaslechli. Je potřeba samozřejmě pro Irák zajistit zbraně obranného charakteru. Co se týče těchto výcvikových letounů, hovořili jsme a došli k určité domluvě. Ale technikálie se musí v budoucnu stále řešit. Jsou to letouny, které jsou výcvikové. Máme nabídky také z americké strany na F16.

To si myslím, že nám napomůže v budoucnu rychle rozhodnout, které z těchto letounů budou pro iráckou potřebu lepší.

Proč se ptáte jenom mě, proč nepoložíte otázku českému předsedovi vlády? Ptáte se jen mě.

Agentura AFP: Jak hodlá Irák reagovat na sílící hlasy volající po zastavení trestu smrti a poprav? Děkuji.

Núrí Al-Málikí, předseda vlády Irácké republiky: Samozřejmě tohle je otázka justice a já doufám, že v dalších letech nebudou uloženy tresty smrti. Ale doufám, že toto bude záležitostí rekonstrukce a stabilizace justičního prostředí. Toto není politickým tématem, které bych mohl zatím ovlivnit.

Právo, Jiří Roškot: Mám otázku na iráckého premiéra. Jaký je váš názor na řešení konfliktu v Sýrii? Objevily se spekulace, že Irán využívá, nebo zneužívá irácký vzdušný prostor k dopravě zbraní do Sýrie.

Núrí Al-Málikí, předseda vlády Irácké republiky: Ne, nikdy Irák nedovolí předávání zbraní přes jeho prostor do Sýrie. To ne. To je naše stanovisko. My jsme soustředili naši armádu u syrsko-iráckých hranic a nedovolili bychom předávat zbraně pro jakoukoli skupinu v Sýrii. My nevěříme, že síla a zbraně řeší syrskou krizi, ne. Nikdy nenastane stabilita v regionu pomocí zbraní a síly. Proto vyzýváme země a státy, které dodávají zbraně do Sýrie, a veškeré země, které se vměšují do syrských záležitostí, k nalézání pozitivních řešení. Je to nebezpečná situace, veškeré dodané zbraně jsou proti syrskému lidu a proti celému regionu. Buďte si jisti, že náš názor spočívá v tom, že žádné cizí letadlo nesmí překročit irácký prostor za účelem předání zbraní do Sýrie. To je absolutně zakázáno. Dokonce jsme již kontrolovali některá letadla. Dokonce v případě pochybnosti, zda nějaké letadlo má zbraně, zakážeme let. Už jsme jednomu státu zakázali, aby jeho letadlo létalo přes Irák. Vyzvali jsme celý svět, dejte nám jeden důkaz, že Irák dovoluje předávání zbraní do Sýrie. Je to jen propaganda, není to pravda. Irák hraje pozitivní úlohu, má jasnou politiku. Říkáme ne dodávkám zbraní do Sýrie přes Irák. A to pro nás platí jednoznačně a mělo by to být pravidlem všude. Upozorňuji vás a zdůrazňuji, přes Irák nejdou do Sýrie žádné zbraně.

Co se týče syrské otázky, jak jsem řekl s panem předsedou. Jedině mírové řešení a nevměšování do vnitřních záležitostí Sýrie, dialog všech skupin syrského národa a nalézání společného řešení v zájmu syrského národa, bez ohledu na jakýkoli politický směr.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji oběma předsedům vlád, Petrovi Nečasovi a Núrí Al-Malikimu za jejich vystoupení a přeji vám hezký den.

www.vlada.cz

19. 10. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Jednání Evropské rady, které proběhlo ve čtvrtek a v pátek tohoto týdne, mělo samozřejmě svůj důraz primárně v debatě o další integraci hospodářské a měnové unie. Jádrem diskuse proběhlo včera večer a v noci ze včerejška na dnešek. Opatření v této oblasti by měla směřovat do čtyř základních oblastí. Za prvé do oblasti bankovní unie, do rozpočtového rámce na posílení hospodářské koordinace a také posílení demokratické legitimity a odpovědnosti.

Nejvíce debaty bylo nejenom mediálně, ale i na jednání Evropské rady o tzv. bankovní unii. My jsme sem přijížděli s tím, že považujeme za klíčové několik věcí. Za prvé, že výstupem této Evropské rady spíše než nějaká debata, nebo dokonce dohoda o obsahu této problematiky, má být spíše dohoda na proceduru a harmonogram. Za druhé jsme přijížděli s tím, že samozřejmě máme své zájmy v této oblasti a považujeme za důležité, aby jakýkoli krok, který bude na evropské úrovni přijat, nedeštabilizoval systém finančnictví a bankovníctví v ČR. My jsme velice rádi, že jsme dosáhli toho, že byla opuštěna některá nerealistická data, např. že jednotný mechanismus dohledu by měl být spuštěn k začátku příštího roku. My jsme to od počátku považovali za velmi nerealistické, s tím že by měla být dohoda o podobě právního rámce do 1. ledna příštího roku. Já považuji za velmi důležité to, že v této oblasti máme své specifické zájmy. Chci zdůraznit, že při schvalování jednotného mechanismu dohledu je nezbytné dosáhnout jednomyslnosti v rámci Evropské rady a že z tohoto pohledu my musíme vyřešit celou řadu dílčích nejasností a rizik. Nejsme sami v této situaci, právě proto, že konečnou podobu této tzv. bankovní unie vlastně dnes nikdo nezná. Nikdo neví, jak bude vypadat, a my chceme, aby pokud možno všechny tyto návrhy byly předkládány v jednom balíčku. Aby bylo jasné, co bude obsahem této bankovní unie. Co se týče dohody o jednotném bankovním dohledu, tak ta samozřejmě podmiňuje i možnost přímého čerpání peněz z ESM do bank, tzn., zřízení tohoto dohledového orgánu musí předcházet této možnosti. Rekapitalizace bank z ESM s tím, že v tuto chvíli není úplně jasné, zda by se ta rekapitalizace týkala pouze těch nových aktiv anebo i těch tzv. starých, špatných aktiv.

Já chci zdůraznit, že my jsme spolu s ostatními členskými státy vyjádřili některé obavy a některé názory, které jsou z našeho pohledu důležité. Za prvé, máme velký zájem na zachování integrity jednotného trhu s finančními službami. Považovali bychom za chybu, kdyby začalo docházet v oblasti finančních služeb k fragmentaci trhu v rámci Evropské unie. Za další, považovali jsme za prioritní zajištění férového zacházení se státy, které se toho jednotného bankovního dohledu nezúčastní. Konkrétně se jedná o změnu hlasovacích práv v EBA. Chci také zdůraznit, že ve všech těchto věcech nejsme v izolaci, je zde vždy skupina zemí, která má velmi podobné, nebo takřka totožné postoje. My také chceme vyřešit otázku fiskálních dopadů, jež by následovaly po zřízení jednotného dohledu. Dosud není jasné, kdo by nakonec platil v

případě bankovních krizí v Evropě. Tuto otázku je třeba vyřešit, neboť se může týkat i českých občanů a jejich peněz. Za čtvrté, je naprosto nezbytné také zohlednit specifika bankovního sektoru členských států, tzn. ten problém Home and Host Country Effects, což je právě případ ČR. Chci zdůraznit, že tento požadavek naši partneři chápou a odrazil se i v závěrech Evropské rady. Důležitá ale bude detailní podoba tohoto provedení. Chci také zdůraznit, že dokud není dohodnuto vše, není dohodnuto nic. My jsme dnes nejednali o detailech. Na tom se teprve projeví, zda navržené záruky budou pro nás přijatelné. Teprve až uvidíme celý balík všech návrhů, tak ho budeme moci důkladně analyzovat, a potom se bude možné rozhodnout, zda pro něj hlasovat či ne. A zda tedy tento projekt umožnit nebo nikoli. Chci zdůraznit, že v tomto máme velmi podobné pozice např. se Švédskem nebo s Dánskem.

Co se týče tzv. fiskální integrace, což byla ta druhá oblast, která byla dnes diskutována v rámci hospodářské a měnové unie, nebo dnes brzy nad ránem, lépe řečeno noci ze včerejška na dnešek, mně už ty dva dny nějak splývají, omlouvám se. Většina států souhlasí, že v rámci diskuse o fiskální integraci eurozóny je třeba nejprve důsledně využít již existující, nebo projednávané nástroje, jako je tzv. Six-Pack nebo Two-Pack. Co se týče tzv. fiskální kapacity, nebo rozpočtu eurozóny, zde je nutné zdůraznit, že nesmí její projednávání mít jakoukoli souvislost s projednáváním víceletého finančního rámce a vůbec nepřipadá v úvahu, aby jakékoli zdroje byly na úkor tohoto víceletého finančního rámce. Údaje o tom, jak má vypadat tato fiskální kapacita, nebo tento rozpočet eurozóny, jsou velmi vágní, a vlastně žádné konkrétnější detaily neznáme.

Co se týče hospodářské integrace, tak byla diskutována např. možnost uzavírání individuálních smluvních závazků mezi členským státem eurozóny a evropskými institucemi ohledně jednotlivých reforem a jejich provádění. Velmi důležitou oblastí je samozřejmě i demokratická legitimita. Během jednání byla opakovaně zdůrazněna nutnost nastavení silných mechanismů pro zajištění demokratické legitimacy a odpovědnosti, ale jak jaksí vyjádřený úmysl mít tady silné prvky demokratické legitimacy se přetaví do skutečných opatření, to opět není úplně jasné a nikdo neví, jak to bude konkrétně vypadat. Pro nás je naprosto zásadní, aby žádné z navrhovaných opatření neohrozilo ekonomickou a finanční stabilitu ČR. Nesmí to být čeští občané, na jejichž úkor by nová bankovní či fiskální unie vznikala. Jako stát, který má závazek přijmout euro, cítíme odpovědnost za to, aby budoucí podoba eurozóny nevedla směrem k transferové či dluhové unii, ale raději k unii založené na odpovědnosti a fiskální střídmosti. Jakýkoli krok, který nadále ČR bude podnikat v oblasti jednotného dohledového mechanismu ESM, nebo celé bankovní unie, tak bude primárně poměřován tím, jak přispěje ke stabilitě českého finančního sektoru. Případně tak, aby žádný z těchto kroků neohrozil stabilitu českého finančního sektoru.

Dotaz: Pane premiére, mě by zajímalo, do prosincového summitu, v čem bude spočívat těžiště práce vašich poradců, vašich týmů a jestli můžete říct, jaký výstup sám očekáváte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Bude jednat především skupina na pracovní úrovni, kde ČR zastupují zástupci především Ministerstva financí, protože z hlediska garancí a kompetenčního zákona to tam spadá. S tím, že já nepředpokládám, že by prosincová rada již schvalovala i obsah a substanci těchto návrhů. Spíše podle mého názoru dojde k dohodě o základním legislativním rámci. Tzn., případně jakých úprav směrnic a nařízení by se to týkalo, zda případně vzniknou nové směrnice a nařízení. Jak jsem již řekl, je naším silným zájmem, aby byla představa o tom, jak bude vypadat projekt té bankovní unie jako celek. Protože popravdě řečeno, ve chvíli, kdyby byl odsouhlasen ten mechanismus jednotného dohledu, který vyžaduje jednomyslné hlasování, tak u všech ostatních hlasování je již v podstatě na pořadu pouze hlasování kvalifikovanou většinou. Kde v případě, že by byly ohroženy naše zájmy, např. ohrožena stabilita našeho finančního systému, tak už by ty naše vyjednávací možnosti, řeknu velmi otevřeně, sláby. Proto jsme považovali za férové a korektní, že jsme dopředu sdělili našim partnerům, že v případě, že bychom dospěli k názoru, že kroky, které budou důsledkem vzniku tzv. bankovní unie, by ohrozily stabilitu finančního systému v ČR vzhledem k té specifice bankovního trhu u nás, tak že nevyklučujeme, resp. jsme připraveni i odmítnout ten návrh jednotného bankovního dohledu.

Právo: Včera jste mluvil o tom, že ČR potřebuje záruky pro své banky, pro svůj finanční sektor. Jak důkladně se o tom mluvilo dnes, a co by se dalo v téhle věci udělat v příštích dvou měsících?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Chci zdůraznit, že debata včera a dnes nebyla o obsahu. Byla o proceduře, harmonogramu než o konkrétních detailech. Tuto debatu máme teprve před sebou. My teprve až poté, co budou známy tyto detaily, protože jak známo, ďábel je skryt v detailu, tak teprve na základě té konkrétní znalosti můžeme usoudit, zda to ohrožuje nebo neohrožuje stabilitu finančního systému v ČR. Abych to uvedl na konkrétním příkladu. Čistě teoreticky by se mohlo stát, že některá z mateřských bank, která má své centrum v eurozóně a má svou dceru v ČR se rozhodne ty dcery překlopit do pobočky své banky. Pak by vlastně prudce klesala možnost dohledu a regulace ze strany České národní banky a podléhalo by to regulaci evropským orgánům, především Evropské centrální banky. To by mohlo ohrozit finanční trh v ČR. Proto např., abych to uvedl v tomto konkrétním kontextu, záruka toho, že pro překlopení systémově důležitých bank na českém trhu z dcery do pobočky, že by byl nezbytný souhlas České národní banky, může být jednou z cest, jak garantovat to, že se nebude dít něco, co by ohrozilo finanční stabilitu v ČR. Ale znovu opakují, toto je jenom velmi povrchní příklad, velmi zjednodušený. Musíme počkat na to detailní znění.

Právo: Takže nebudeme vypracovávat nějaký rejstřík záruk, které bychom chtěli, ale budeme čekat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Máme základní představu. Samozřejmě v dialogu především s Českou národní bankou, protože řekněme si otevřeně, ta odborná kapacita v oblasti bankovní regulace není dnes ani tak ve státní administrativě,

naprosto logicky, ale je především v České národní bance a i proto vláda vystupuje v této věci v naprosté koordinaci, a troufám si říct i v jednotě s ČNB.

Lidové noviny: Pane premiére, já bych se chtěl zeptat, jestli se hovořilo o možném využití fondu garancí bankovních vkladů v rámci celoevropské úrovně. Že by hrozilo, protože jste zmínil, že nechcete dopustit, aby z českých peněz, z peněz českých střadatelů byly financovány případně pády, nebo sanace bank v zahraničí. Jestli jste hovořil o využití tohoto fondu na celoevropské úrovni? Že by jednotlivé země si nějak...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že na jednání Evropské rady tyto detaily probírány nebyly, ale je to jedna z oblastí, které musíme věnovat maximální pozornost. Protože ta vzájemná propojenost pojišťovacích garančních schémat a rezolučních fondů je něco, co by teoreticky mohlo ohrozit finanční stabilitu. Velmi zjednodušeně a prosím, aby to bylo bráno jako nadsázka. Když by byla nějaká mateřská banka a měla dceru v ČR. Ta mateřská banka by byla v ekonomických problémech, tak by cestou držení likvidity a restrukturalizace aktiv hodila všechno na tu dceru v členské zemi typu ČR. Sama by se dostala z problémů na úkor té dcery, ale vznikl by z toho tlak na český systém pojištění vkladů, protože by se dcera mohla díky tomu ocitnout... Bylo by to přehození toho horkého bramboru na dceru a pak by vznikl tlak na českou dceru. Opět chci zdůraznit s velkou nadsázkou, velmi zjednodušeně, není to něco, co si myslím, že by odpovídalo realitě. Ale abych to uvedl na konkrétním příkladu, musíme tam mít prostě garance, že takové např. přesunování těchto problémů nebo povinnost vzájemně přesunovat ty prostředky mezi fondy v jednotlivých členských zemích, tak aby to tam nebylo.

Právo: Kolem půl jedné probleskla zpráva, že si dávají šéfové států koňak a že někteří mají už čtvrtý. Tak se zeptám, kolik jste jich měl vy?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: O půl jedné už? Já pokud vím, tak jsem měl jeden. Za celou dobu, ano.

Česká televize: Já jestli můžu, pane premiére, k dění na domácí scéně. Dnes vyšlo v deníku E15 najevo, že od příštího roku by měli platit živnostníci důchodové pojištění jen 8,5 % namísto 28 %. Stát by tak mohl přijít o 20 mld. Ministerstvo financí říká, že je to důsledek prezidentského veta technické novely důchodové reformy. Jek velký problém by to byl pro rozpočet?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Je tomu tak. O tomto nebezpečí vím a je to jeden z důsledků, že bylo dáno veto na prováděcí zákon. Důsledkem nepřijetí tohoto prováděcího zákona k důchodové reformě by opravdu byl s vysokou pravděpodobností hraničící s jistotou tento obrovský výpadek příjmu státního rozpočtu ve výši, která podle některých odhadů je okolo 15 - 20 mld. korun.

Česká televize: Podaří se vám to přehlasovat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že takový výpadek příjmů státního rozpočtu by státní rozpočet na příští rok do značné míry destruoval a já věřím, že všichni aktéři jsou si toho vědomi.

Česká televize: A ještě druhá, závěrečná otázka. Český prezident Václav Klaus dnes řekl, ať ODS přizná volební prohru a něco s tím udělá, aby se to neopakovalo a to s tím, že zisky komunistů nemají v období po sametové revoluci obdoby. Váš komentář?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říct, že jsme přiznali výraznou volební prohru. Několikrát, nebo prakticky neustále, protože to jinak nejde nazvat. Čili nevytváříme nějakou novou tezi, nebo nějaké nové tvrzení. Co se týče toho úspěchu komunistů, když se podíváte na objem hlasů a na získaná %, tak se to v krajských volbách prakticky příliš nemění. Záleží vždy na volební účasti.

Lidové noviny: Jestli můžu ještě jeden dotaz týkající se summitu. Vy jste v minulosti poměrně úzce koordinovali své postupy s Velkou Británií. Tentokrát jste zmínil, že vaše stanoviska byla spíše blízká se Švédskem a Dánskem. Jakým způsobem probíhá vlastně spolupráce s Velkou Británií, případně jak budete spolu koordinovat postoj na prosincovém summitu? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V těchto záležitostech rozpočtové politiky, hospodářské a měnové unie my máme dlouhodobě nejbližší ke Švédsku. A dlouhodobě se Švédskem v tomto spolupracujeme. Chci připomenout, že např. to byla česká vláda i švédská vláda, které nepřistoupily k paktu pro euro+, že jsme byli mezi těmito čtyřmi zeměmi. Je to dáno tím, že jsme ve vztahu k eurozóně v podobné situaci. Tzn., jsme členské státy, které mají závazek přijmout euro, nicméně si nadále drží své národní měny a nepředpokládají ani, že by stanovovali termín přistoupení k euru. Spíše počítají s dlouhodobým pobytem v přístavu jménem národní měna. Shodou okolností v obou případech je to koruna. Z tohoto pohledu jsou ty naše postoje velmi blízké.

Koordinace probíhá na pracovní úrovni, v kontaktech na úrovni státních tajemníků a také v kontaktech na úrovni premiérů. Já jsem např. před jednáním Evropské rady včera měl ještě i schůzku se svým švédským kolegou Fredrikem Reinfeldtem.

Lidové noviny: V návaznosti na tu spolupráci. Vy tedy spolupracujete se Švédskem a Dánskem, což jsou dvě menší země Evropské unie, podobně jako ČR...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Středně velké země. Z hlediska Evropské unie, zvykneme si na to prosím, nejsme malá země Evropské unie, jsme středně velká země.

Lidové noviny: Máme tady i nějaké další partnery? Protože pokud dojde k řezání chleba tak říkájíc, tak proti vám bude ta jižní Evropa, která chce brzy bankovní dohled a vy budete Česko a dvě větší, menší, nebo středně velké země.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Když vezmeme jenom tu materii, kterou jsme projednávali na této Evropské radě, tak v celé řadě otázek mám velmi blízko k

nizozemským postojům. V otázce těch Home and Host Country a vztahům mezi matkami a dcerami a matkami a pobočkami těch bank máme např. v této dílčí otázce velmi blízko k Lucembursku. Některé záležitosti máme spojené s Polskem, čili ta názorová platforma, se kterou spolupracujeme, je podstatně širší, rozhodně nejsme v nějaké izolaci.

www.vlada.cz

29. 10. 2012

Společné prohlášení

zasedání vlád České republiky a Slovenské republiky

Vlády České republiky a Slovenské republiky se dne 29. října 2012 sešly v Uherském Hradišti a Trenčíně na prvním společném zasedání.

Předsedové vlád České republiky a Slovenské republiky Petr Nečas a Robert Fico zdůraznili symboliku tohoto zasedání, které se uskutečňuje v době oslav výročí založení společného státu Čechů a Slováků a nadcházející připomínky 20 let od rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky a následného vzniku dvou samostatných států.

Předsedové vlád s uspokojením konstatovali, že vztahy mezi oběma státy a jejich občany jsou mimořádně dobré a díky společné historické zkušenosti, jazykové a kulturní blízkosti, intenzivní hospodářské spolupráci, stejně jako sdíleným zájmům a hodnotám v Evropské unii a Severoatlantické alianci budou mít i v budoucnu výjimečný charakter.

Předsedové vlád potvrdili zájem na prohlubování česko-slovenské spolupráce v oblastech strategického zájmu. Současně vyjádřili podporu projektům napomáhajícím dalšímu rozvoji občanských kontaktů, vyslovili poděkování všem, kteří se aktivně podílejí na posilování vazeb mezi oběma státy a oznámili záměr udělovat takovýmto osobnostem každoročně společné ocenění.

Rozhovorů se zúčastnili následující vládní představitelé:

Na straně České republiky:

předseda vlády Petr Nečas

první místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg

místopředsedkyně vlády Karolína Peake

ministr financí Miroslav Kalousek

ministr obrany Alexandr Vondra

ministr vnitra Jan Kubice

ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba

ministr spravedlnosti Pavel Blažek

ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek

ministr dopravy Pavel Dobeš

ministr zemědělství Petr Bendl

ministr zdravotnictví Leoš Heger

ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala

ministr životního prostředí Tomáš Chalupa

ministr kultury Alena Hanáková

ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský

Na straně Slovenské republiky:

předseda vlády Robert Fico

místopředseda vlády a ministr vnitra Robert Kaliňák

místopředseda vlády a ministr financí Peter Kažimír

místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí a evropských záležitostí Miroslav Lajčák

ministr hospodářství Tomáš Malatinský

ministr dopravy, výstavby a regionálního rozvoje Ján Počiatek

ministr zemědělství a rozvoje venkova Ľubomír Jahnátek

ministr obrany Martin Glváč

ministr spravedlnosti Tomáš Borec

ministr práce, sociálních věcí a rodiny Ján Richter

ministr životního prostředí Peter Žiga

ministr školství, vědy, výzkumu a sportu Dušan Čaplovič

ministr kultury Marek Maďarič

ministr zdravotnictví Zuzana Zvolenská

Zahraniční věci

Vlády České republiky a Slovenské republiky zdůraznily zájem nadále úzce spolupracovat a koordinovat svoje postoje v oblasti zahraničních věcí a evropských záležitostí bilaterálně, regionálně, především v rámci Visegrádské skupiny, stejně jako multilaterálně, především na půdě EU, NATO, OSN, OBSE a Rady Evropy.

Vyjádřily podporu činnosti Česko-slovenského diskusního fóra a doporučily pokračovat v pravidelném dialogu o výzvách mezinárodní politiky v tomto formátu i do budoucna.

Obě vlády ocenily široké spektrum spolupráce ve formátu Visegrádské skupiny V4 a shodly se na potřebě nadále úzce koordinovat pozice zemí V4 v oblastech dlouhodobých a strategických zájmů, zvláště pokud se jedná o evropskou, transatlantickou a energetickou spolupráci. Jsou přesvědčeny, že další prohloubení spolupráce mezi zeměmi V4, a zejména mezi jejich občany, povede k posílení vnitřní soudržnosti regionu.

Důležitou výzvou pro budoucí spolupráci s významnými partnery v Evropě a ve světě je velký zájem řady zemí o rozvoj vztahů ve formátu V4+.

Vlády potvrdily důležitost upevňování transatlantických vztahů a naplňování závěrů nedávného summitu NATO v Chicagu, jako i aktivní angažovanosti a spolupráce v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU pro posílení své bezpečnosti. Posilováním vlastních obranných schopností země posílí i akceschopnost a kredibilitu obou uskupení.

Evropské záležitosti

EU v současnosti čelí bezprecedentní ekonomické a sociální krizi, a proto vlády obou zemí považují za velmi zásadní debatu o budoucnosti EU a eurozóny a chtějí k ní aktivně přispívat a vést o ní trvalý vzájemný dialog. V kontextu debaty o bankovní unii a v návaznosti na proběhnuvší zasedání Evropské rady a její závěry obě vlády vítají úsilí o zlepšení fungování bankovního dohledu v eurozóně. Současně zdůrazňují, že diskutovaná vzájemně související opatření mají společný smysl a cíl, tvoří jeden celek a mají být projednána společně. Tato opatření nesmí vést k narušení vnitřního trhu s finančními službami. Stejně tak musí poskytovat dostatečné garance pro zachování vyváženého vztahu mezi mateřskými a dceřinými bankami a pro stabilitu našich bankovních sektorů.

Je především nutné vyjasnit fiskální dopady systému jednotného dohledu a zabránit tomu, aby byly náklady na záchranu bank v konečném důsledku přenášeny na daňové poplatníky. Současně je třeba zajistit rovné podmínky mezi státy participujícími a neparticipujícími na novém systému.

Vlády vidí jako klíčový úkol obnovu hospodářského růstu, zvýšení konkurenceschopnosti a tvorbu pracovních míst za současného dodržení cílů fiskální konsolidace. Za jeden z významných nástrojů pro dosažení těchto cílů považují dokončení vnitřního trhu EU, od jehož vzniku si letos připomínáme 20 let, a vyvážené odbourání přetrvávajících překážek ve světovém obchodu.

Vlády České republiky a Slovenské republiky plně podporují ambici kyperského předsednictví dokončit vyjednávání o víceletém finančním rámci EU na léta 2014-2020 do konce roku 2012. Zejména v době ekonomického útlumu je potřebné mobilizovat veškeré dostupné zdroje na podporu obnovy hospodářského růstu, konkurenceschopnosti a tvorby pracovních míst.

Klíčová role zde přísluší v prvé řadě politice hospodářské, sociální a územní soudržnosti EU. Díky svému zaměření na méně rozvinuté členské státy a regiony Unie, jež by nemělo být oslabováno, představuje jeden ze základních stimulů zvyšování konkurenceschopnosti ekonomik obou zemí, napomáhající vytváření potřebné infrastruktury i modernizaci trhu práce. Tomu by mělo odpovídat i silné postavení kohezní politiky v rámci víceletého finančního rámce.

V souvislosti s diskusí o příjmové straně evropského rozpočtu obě vlády plně podporují jednoduchý, transparentní a občanům srozumitelný systém vlastních zdrojů. Obě země zároveň podporují lepší efektivitu a zvýšení kvality vynakládání prostředků z rozpočtu EU.

Obě strany vyjádřily svoji podporu úsilí zemí západního Balkánu o integraci do euroatlantických struktur. Pokračování rozšiřování EU považují za významný faktor stabilizace celého regionu a Evropy a zejména vítají blížící se vstup Chorvatska do EU.

Vlády budou prosazovat zachování hodnověrnosti rozšiřovacího procesu, jako i důsledné plnění stanovených podmínek uchazeči o členství v EU.

Vlády vyjádřily podporu rozvoji projektu Východního partnerství EU, jenž slouží dalšímu prohlubování spolupráce členských zemí Východního partnerství a EU, zejména prostřednictvím jednání o asociačních dohodách a dohodách o volném obchodu mezi EU a partnerskými zeměmi. Obě země též podporují jednání o vízové liberalizaci se zeměmi

Východního partnerství a pokládají za nezbytné pokračovat v pravidelném politickém dialogu na vysoké úrovni se zeměmi Východního partnerství a rozvíjet dialog o sektorové spolupráci.

V budoucí možné spolupráci při poskytování rozvojové pomoci spatřují vítanou možnost soustředit se na větší projekty a efektivnější využití finančních zdrojů.

Obrana

Vlády obou zemí považují za prioritu spolupráce v oblasti obrany společné angažmá v projektech, které rozvíjejí vojenské schopnosti, a to jak v bilaterálním, tak i multilaterálním rámci. Prodiskutovaly možnost uzavření nové mezivládní dohody o vzájemné spolupráci v oblasti obrany.

Vlády se dohodly, že budou věnovat zvýšenou pozornost oblasti logistiky a výcviku personálu vrtulníkového letectva. Na prvním místě, vedle debaty o rozpracovaných projektech, odsouhlasily společný postup při prezentaci a propagaci mezinárodního logistického cvičení Capable Logician 2013, které obě země společně organizují.

V rámci setkání slovenská strana stvrdila také své rozhodnutí hlubšího zapojení do projektu Multinational Aviation Training Centre MATC.

Vlády se shodly na tom, že do budoucna by velká pozornost měla být věnována příhraniční spolupráci při krizovém řízení a vzájemné pomoci při operacích nevojenského charakteru a součinnosti při zajištění vzdělávání a výcviku. Ministři obrany současně podepsali Prováděcí protokol mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Slovenské republiky k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti zajištění vojenského letového provozu, který v rámci vytvořeného přeshraničního vzdušného prostoru umožňuje plnění úkolů v rámci NATO, společný výcvik a případnou asistenci v nouzi. Vlády také uvítaly možnosti prohloubení spolupráce v modernizačních projektech zacílených na výzbroj a výstroj ozbrojených sil a v oblasti výzkumu a vývoje. Jedním z aktuálních plánů na posílení specializovaných kapacit ozbrojených sil obou států je záměr společného pořízení radiolokační techniky a možnost sdílení radarového pokrytí.

Vlády zdůraznily nezbytnost sdílení informací v oblasti obranného plánování a intenzifikace spolupráce ve formátu V4, především s ohledem na výstavbu společného bojového uskupení EU V4 EU BG.

Vlády se shodly na tom, že budou pracovat na vytvoření možnosti recipročního akreditovaného studia ve vzdělávacích zařízeních svých rezortů a využívání vzdělávacích a výcvikových kapacit.

Vlády potvrdily zájem na vzájemné součinnosti v oblasti vojenského zdravotnictví, zvláště pokud se jedná o vzdělávání a výměnné stáže vojenských lékařů a výměnu

zkušeností z realizace zdravotnického zabezpečení v operacích včetně možné kooperace v této oblasti.

Za důležitou součást vzájemné relace vlády označily i možnost podpory společných aktivit subjektů obranného průmyslu.

Vnitro

Obě vlády potvrdily podporu rozvíjení vzájemné spolupráce a výměny zkušeností v oblasti práce policie v sociálně vyloučených lokalitách, při prevenci rasově motivovaných sporů a extremistických projevů a dále v oblasti boje proti obchodu s lidmi.

Vlády obou zemí ocenily spolupráci záchranářských složek při společném zvládnání mimořádných situací a vyslovily se pro posílení a rozvoj vzájemných intervenčních kapacit záchranářských složek v příhraničních regionech s cílem společně zabezpečit rychlejší a efektivnější reakci na krizové události.

Spravedlnost

V rámci společného zasedání vlád podepsali ministr spravedlnosti České republiky a ministr spravedlnosti Slovenské republiky dodatkový Protokol ke smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu. Obě strany se ujistily o zájmu pokračovat v prohlubování spolupráce i v dalších oblastech rezortu justice.

Průmysl a obchod

Vlády obou zemí vyslovily uspokojení nad vývojem vzájemného obchodu zbožím. Obchodní obrat za rok 2011 poprvé přesáhl hranici 400 mld. CZK 16 mld. EUR. Vývoj obchodu v letošním roce nasvědčuje tomu, že uvedená částka bude překonána. Obě země jsou navzájem druhými největšími obchodními partnery, vzájemné hospodářské vztahy jsou v důsledku tradičních vazeb velmi intenzivní.

Vlády projednaly řadu aktuálních témat v oblasti společné obchodní politiky i otázky spojené s inovacemi, technickým vzděláním, jednotným digitálním trhem, společnými aktivitami investičních agentur obou zemí a další témata. Dohodly se, že náměty z jednání o vzájemné spolupráci dále rozpracuje Mezirezortní konzultační komise Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a Ministerstva hospodářství SR, která se uskuteční v dohodnutém termínu.

Energetika

Vlády se shodly, že energetická problematika je v popředí zájmu obou stran. Potvrzeno bylo další pokračování úzké spolupráce na unijní úrovni. Vlády se budou společně zasazovat o vyvážený evropský přístup ke všem energetickým zdrojům a budou prosazovat nákladově efektivní opatření, která nebudou ohrožovat konkurenceschopnost české a slovenské ekonomiky. Společné úsilí bude také věnováno otázce dokončení vnitřního trhu s energií a odstranění všech existujících bariér na trhu i rizik, jako jsou např. kruhové toky elektřiny v důsledku nekoordinovaného rozvoje obnovitelných zdrojů energie, resp. nedostatečné infrastruktury. Obě strany hodlají i nadále úzce spolupracovat a podporovat další aktivity Evropského jaderného fóra. Obě vlády považují jadernou energii za významný energetický zdroj, a to nejen v současnosti, ale i v budoucnosti. Budou spolupracovat

při prosazování svých politik v oblasti jaderné energetiky, především v rámci EU, a pokračovat v dlouhodobě oboustranně přínosné spolupráci zaměřené především na udržování již dosažené vysoké úrovně bezpečnosti provozu jaderných elektráren a její další zvyšování ve světle nových poznatků.

Práce a sociální věci

Vlády se shodly, že vzájemná pomoc a spolupráce v oblasti práce a sociálních věcí je na velmi dobré úrovni. Výměna zkušeností mezi příslušnými rezorty je přínosem pro občany obou států. Problematika důchodových nároků některých skupin pojištěnců bude diskutována i nadále na expertní úrovni. Obě země budou pokračovat v intenzivní spolupráci za účelem zlepšování sociální situace obyvatelstva a snižování nezaměstnanosti.

Doprava

Vlády se dohodly na pokračování úzké a intenzivní spolupráce, diskutovaly zejména aktuální stav a současné problémy Operačních programů doprava v obou zemích, spolufinancování dopravní infrastruktury z prostředků EU a přípravu nových národních dopravních strategií.

Na společném zasedání vlád podepsali ministr dopravy České republiky a ministr životního prostředí Slovenské republiky Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o dočasném užívání části státního území a majetku Slovenské republiky pro výstavbu a provoz stavby „Prodloužení splavnosti vodní cesty Otrokovice – Rohatec“ na hraničním vodním toku Radějovka Radejovka v katastrálních územích obcí Sudoměřice a Rohatec a města Skalica.

Regionální rozvoj

Vlády konstatovaly, že prioritou programového období 2014-2020 je silná a efektivní kohezní politika, jejíž podmínky musí umožnit členskému státu realizovat taková prorůstová opatření, která nejlépe reflektují specifické potřeby každého členského státu.

Obě strany se shodly, že na mezirezortní úrovni probíhá spolupráce úspěšně, zejména v oblasti přeshraniční spolupráce a cestovního ruchu a společnou prioritou je příprava společného Operačního programu přeshraniční spolupráce na programové období 2014 – 2020.

Vlády podpořily činnost společné pracovní komise v oblasti územního plánování a stavebního řádu.

Zemědělství

Vlády se shodly, že narůstající závažnost problematiky ztráty konkurenceschopnosti domácí zemědělské produkce obou států, ať již z důvodu dotační politiky, nebo v důsledku některých ustanovení legislativy EU, vyžaduje společný postup jak v oblasti zemědělství, tak i v sektoru výroby potravin. Společnými problémy jsou také falšování potravin, prodej nekvalitních potravin a klamání spotřebitele.

Obě strany budou prohlubovat vzájemnou spolupráci mezi partnerskými dozorovými orgány, a to zejména při aplikaci potravinového práva, zdokonalení a zefektivnění úředních kontrol, řešení negativních jevů při uvádění potravin na trh a přístupu k projednávání legislativy na úrovni EU s cílem prosazování společných zájmů.

Obě strany budou rovněž prohlubovat vzájemnou spolupráci při realizaci opatření národních akčních plánů k zajištění udržitelného používání pesticidů.

Životní prostředí

V rámci problematiky ochrany ovzduší představila česká strana systém zavádění nízkoemisních zón v České republice. Česká republika považuje zavádění nízkoemisních zón za účinný nástroj na regulaci dopravního toku směřující k omezení znečištění ovzduší ve městech.

Slovenská strana vyjádřila na jednání vlád podporu českému návrhu na zahájení debaty na evropské úrovni o výměně zkušeností členských států se zaváděním nízkoemisních zón a o možnostech vzájemné uznatelnosti emisních plaket pro vjezd do nízkoemisních zón.

V oblasti změny klimatu chápou vlády České i Slovenské republiky snahu Evropské komise o získání možnosti reagovat na aktuální situaci pro zajištění efektivního fungování systému emisního obchodování. Nicméně obě země trvají na splnění podmínky, že Evropská komise nejprve předloží detailní analýzu dopadů zaměřenou na dopad návrhu na cenu povolenky a rovněž na ekonomiku jednotlivých členských států. Teprve po posouzení konkrétního návrhu úpravy aukčního harmonogramu a analýzy dopadů bude možné zaujmout stanovisko k návrhu nařízení.

V oblasti vodního hospodářství vlády konstatovaly, že se stav realizace opatření u aglomerací a konkrétní plnění požadavků stanovených směrnicí o čištění městských odpadních vod v České i Slovenské republice významně zlepšuje.

V oblasti ochrany přírody podporují vlády České a Slovenské republiky spolupráci při ochraně přeshraničních lokalit soustavy Natura 2000 a přípravu česko-slovenských projektů, které zlepší čerpání financí z evropských programů pro podporu ochrany biodiverzity v obou zemích. Obě země budou i nadále spolupracovat při výměně zkušeností s implementací soustavy Natura 2000.

Zdravotnictví

V zájmu trvalého zlepšování kvality, bezpečí a dostupnosti přednemocniční neodkladné zdravotní péče v příhraničním území se vlády shodly na potřebě prohloubení a usnadnění přeshraniční spolupráce v oblasti zdravotnické záchranné služby obou států. K tomuto účelu bude potřeba jednat o možnosti uzavření mezinárodní smlouvy, která vymezí základní právní rámec této spolupráce a umožní odpovědným subjektům na regionální úrovni dohodnout její konkrétní podobu.

Vzdělávání

S cílem odstranění administrativních bariér pro studující, snížení administrativní zátěže českých i slovenských správních úřadů a vzdělávacích institucí, ale také usnadnění mobility na trhu práce pro občany obou republik projednaly vlády tzv. ekvivalenční dohodu. Tato mezinárodní smlouva zavede jak společný vzdělávací prostor založený na koordinaci vzdělávacích standardů pro jednotlivé úrovně vzdělávacího systému, tak také princip automatického uznání dosažených kvalifikací a posílí spolupráci v oblasti akreditace vysokých škol.

Obě vlády se shodly na posílení podpory v oblasti udělování vysokoškolských akreditací a na rozšíření spolupráce akreditačních komisí. Diskutovaly také možnosti spolupráce národních akreditačních komisí. Smyslem těchto opatření je zajištění vyšší kvality vzdělávání pro občany obou států. Obě vlády se vzájemně informovaly o

zkušenostech s realizací státní maturitní zkoušky a s rozvojem technického odborného vzdělávání.

Kultura

Obě vlády budou i nadále podporovat pravidelné konání Měsíce české a slovenské vzájemnosti, neboť projekty realizované českými a slovenskými subjekty považují za příležitost k systematické výměně kulturních hodnot a udržení tradice těsných kulturních vztahů.

Vlády potvrdily vůli společně systematicky spolupracovat při péči o společný pavilon České republiky a Slovenské republiky v italských Benátkách jako o materiální základ prezentace domácího výtvarného umění obou zemí na jedné z nejprestižnějších mezinárodních přehlídek.

Vlády obou zemí vnímají návrh na zápis památek Velké Moravy Slovanského hradiště v Mikulčicích a kostela sv. Margity Antiochské v Kopčanech na Seznam světového dědictví UNESCO jako projev své společné vůle dále posilovat péči o společné kulturní dědictví, jeho mezinárodní prezentaci a navazující kulturní turismus. Budou přiměřeně svým možnostem podporovat péči územně příslušných orgánů veřejné správy o tyto památky a jejich spolupráci.

Vlády jsou přesvědčeny o tom, že plánovaná spolupráce mezi českými a slovenskými veřejnoprávními médii přinese veřejnosti obou států kulturní a jazykové obohacení, jež naváže na dlouholetou tradici v celé kulturní oblasti.

Závěr

Předsedové vlád zdůraznili zásadní význam úzkých vztahů mezi oběma zeměmi a potvrdili, že se vlády České republiky a Slovenské republiky sejdou v roce 2013 k dalšímu společnému zasedání.

Petr Nečas Robert Fico

předseda vlády České republiky předseda vlády Slovenské republiky

www.vlada.cz

29. 10. 2012

Tisková konference po pracovním obědě vlád České a Slovenské republiky

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Robert Fico, premiér vlády SR: Na pracovním obědě, který se už konal na území Slovenské republiky, ministři přesně informovali, jaká témata byla předmětem jednání bilaterálních setkání. A i tyto informace potvrdili, že pravděpodobně setkání slovenské vlády a jakoukoli jinou vládou by v žádném případě nemohlo přinést takové konkrétní závěry, a takové sblížení se. I proto jsme společně vyzvali členy vlád, aby se pravidelně na bilaterální úrovni setkávali a všechna témata nadále prohlubovali. Těším se, že toto první historické setkání, jen několik týdnů před dvacátým výročím vzniku samostatné České a samostatné Slovenské republiky se stává tradicí. Rovněž věřím, že ať je na Slovensku jakákoli vláda, ať je v ČR jakákoli vláda, že tuto tradici budou respektovat a vždy na přelomu října a listopadu se v podobném formátu

možná ještě pracovníjší vlády setkají, a projdou témata, která jsou pro obě dvě země životně důležitá.

Děkuji tady na půdě SR panu předsedovi vlády ČR za pohostinnost, která nám byla projevená na území ČR. Věřím, že jste se stejně příjemně cítili i u nás, jako jsme se mi cítili u vás. Ještě jednou děkuji velmi pěkně.

Děkuji pěkně i já. V tuto chvíli má slovo předseda české vlády Petr Nečas.

Petr Nečas, předseda české vlády: Dobrý den dámy a pánové. Já musím říci v první řadě, že jsme se tady cítili velmi dobře, a že příliš nerozlišujeme u nás a u vás. Prostě u nás, mám ten silný pocit a děkuji za velkou pohostinnost. Chci také zdůraznit, že jistý slavnostní charakter tohoto společného zasedání vlád daný dvacátým výročí vzniku dvou samostatných států a pokojného rozdělení České a Slovenské federativní republiky, které se blíží, byl také doplněn velice pracovním obsahem. Já chci velice vyzvednout spolupráci na úrovni Evropské unie, ať se již týká oblasti energetické bezpečnosti, nebo oblasti bankovníctví a všech těchto záležitostí, které jsou velmi aktuální v Evropské unii. Považuji za velmi klíčové, že jsme vedli konkrétní rozhovory o konkrétních tématech z oblastí, kde máme společné zájmy počínaje energetikou, přes dopravu, až po oblast vojenství a armád. Jsou to konkrétní záležitosti, konkrétní projekty s výraznými národohospodářskými pozitivními dopady a já jsem velmi rád, že vedle té široké platformy politické spolupráce jsme schopni uplatňovat i tuto spolupráci na půdě hospodářské mezi našimi vládami a našimi zeměmi.

To, co považuji za velmi přínosné, je, že jsme se také dohodli, že tento formát mezivládních konzultací chceme, aby pravidelně pokračoval tak, jak řekl pan premiér Slovenské republiky vždy na podzim každého roku. My jsme se i předběžně dohodli, že na střídačku vždy ob rok na Slovensku a v ČR také v tomto formátu, tzn. v plném zastoupení obou vlád, tzn. nikoliv pouhé mezivládní konzultace, ale mezivládní konzultace na úrovni zasedání obou vlád a myslím si, že i velmi podnětné bylo to, i že jsme se v podstatě shodli na tom, že tato společná zasedání vlád by se konala pravidelně mimo naše dvě byť krásná, tak přesto poněkud dominantní hlavní města, a že spíše zavedeme zvyk, že se budeme setkávat mimo Bratislavu a mimo Prahu. Myslím si, že z tohoto pohledu dáme těm slovensko-českým vztahům širší dimenzi, než pouze styku na úrovni vlád a států. Já jsem velice rád, že dnešní jednání bylo úspěšné. Jsem velice rád, že přineslo konkrétní výsledky. Jsem velmi rád, že potvrdilo velmi dobré a harmonické vztahy mezi SR a ČR. Vztahy, které na evropské úrovni mezi dvěma státy, nejsem si vědom, že bychom je mohli nalézt analogické, či příbuzné úrovni. Takže vážený pane předsedo vlády, chci vám ještě jednou poděkovat za vaši spolupráci a těším se na další spolupráci našich zemí, našich vlád a také našich občanů a našich národů.

Děkuji velmi pěkně. Vážení kolegové, je tu prostor pro málo času na dvě otázky. Poprosím o otázky, které se týkají dnešního jednání, prosím.

Česká televize, David Miřejovský: Mluvili jste, že jste konkrétně jednali o některých dalších projektech. Můžete teď konkrétněji říct, o co šlo. A premiéra Nečase bych se

ještě zeptal v souvislosti s 28. Říjnem, jestli by mohl okomentovat včerejší projev prezidenta Klause. Děkuji.

Rober Fico, premiér vlády SR: Pane redaktore, když si vezmu témata, které jsme projednávali, bylo jich asi šest, anebo sedm, abychom byli velmi konkrétní, Hovořili jsme o vstupu českých investorů do slovenského energetického průmyslu. Je to především vstup českého investora do SPP, zájem českých investorů o další možnosti investovat do energetických podniků na území SR. Velmi podrobně jsme hovořili o společném postupu, pokud jde o ochranu zájmů Slovenska a ČR v oblasti jádra. Dále jsme do podrobností rozebrali situaci v slovenském a českém Cargu a hledali jsme řešení, zda je, anebo není perspektivní společný podnik těchto dvou podniků. V armádě jsme definovali oblasti, kde by spolupráce mohla být podstatně hlubší, než je nyní. Téma se týkalo i sportu. Víte, že SR má zájem být spoluorganizátorem mistrovství světa v hokeji v roce 2015. S ČR pokud by to bylo možné, tak potom nabídneme ČR tu samou spolupráci v roce 2018. A také to bylo téma společné fotbalové ligy. I tato témata určitě patří na stůl předsedů vlád. Nejpodstatnější je, že naproti tomu, že Slovensko má Euro a ČR Euro nemá, máme jasný společný postup v evropských tématech. Jsme země, které jednoznačně podporují politiku koheze, tedy odstraňování regionálních rozdílů. Rozpočet, máme stejný názor na přípravu závěrečných dokumentů. Bylo to mimořádně konkrétní setkání, které jsme měli. Potvrdilo, že SR a ČR jsou země, které mají desítky projektů, o kterých musí mluvit, nejen jednou ročně. I proto jsem vyzval ministry, aby se pravidelně setkávali a o těchto tématech diskutovali.

Petr Nečas, předseda české vlády: Pan předseda slovenské vlády v podstatě vyjmenoval ty konkrétní projekty, o kterých jsme jednali. Já bych jen dodal, že jsme také jednali o spolupráci v oblasti jaderné energetiky a v oblasti nákladní železniční dopravy, včetně možné fúze českého a slovenského dopravce. Co se týče vašeho druhého dotazu, projev pana prezidenta hodnotím jako vyvážený a státnický.

Děkuji pěkně. Prostor ještě pro jeden dotaz. Ze slovenského média

Hospodářské noviny, Leo Šátek: Chtěl bych se zeptat, když jste naznačil, že i v evropských otázkách jste dospěli ke konsenzu, jak to je s bankovní unií a se společným bankovním dohledem. Zda i v této otázce jste našli společnou řeč.

Rober Fico, premiér vlády SR: My jsme už na zasedání zemí V4 před samotným summitem Evropské rady konstatovali, že máme eminentní zájem na tom, aby došlo k rovnováze mezi mezinárodním dohledem, který má být vykonávaný Evropskou centrální bankou a národními institucemi, v případě SR je to Národní banka Slovenska. Podobně jako na Slovensku i v ČR je podstatná část bank zprivatizovaná, je v podobě dcer, přičemž matky jsou v zahraničí, proto jsme společně prosazovali myšlenku, která nakonec i byla posazená, že musí existovat rovnováha, fair balanc, spravedlivá rovnováha mezi pravomocemi národních regulátorů, národních dozorů a mezinárodním dohledem. V tomto ohledu máme opravdu stejný názor, pokud jde o tuto část bankovní unie.

Petr Nečas, předseda české vlády: ČR a SR jsou samozřejmě tváří v tvář bankovní unii v rozdílné situaci. SR je členskou zemí eurozóny, ČR stojí mimo a do eurozóny ani nespěchá. Z tohoto pohledu samozřejmě máme některé záležitosti nadefinovány jinak, nicméně ty základní klíčové věci, které se týkají ochrany, stability vnitřního finančního trhu, jak v ČR, tak v SR, jsou velmi totožné. Obě dvě naše země také razily politiku, že kvalita řešení je primární před rychlostí přijetí. My jsme, ani ČR, ani SR nepovažovali za příliš realistické spuštění jednotného bankovního dohledu od 1. ledna roku 2013, protože představa, že během dvou měsíců vznikne nejenom příslušná legislativa, ale fungující systém, který by dozoroval více než šest tisíc bank v Evropě, je podle našeho názoru nereálná. My jsme ten komplikovaný problém, o kterém mluvil pan předseda vlády SR, tzn. vztah bankovního trhu, který je z drtivé většiny v rukou zahraničních matek, riziko toho, že dcery budou přeměněny v pouhé pobočky svých matek, a z tohoto pohledu bude oslabena úloha národního regulátora, tak to jsou věci, ve kterých se velmi shodujeme a vzhledem k podobné struktuře finančního trhu máme i podobné přístupy, protože nám jde primárně o ochranu stability finančního trhu v ČR a SR.

www.vlada.cz

29. 10. 2012

Projev premiéra Petra Nečase na společném zasedání vlád České a Slovenské republiky

Vážený pane předsedo vlády,
Vážené paní ministryně a vážení páni ministři,

je mi skutečně potěšením a ctí přivítat naše slovenské přátele na historicky prvních mezivládních konzultacích mezi vládou České republiky a Slovenské republiky. Jsem velice rád, že se nám podařilo uskutečnit tento formát, a že se tento formát stane tradičním i v následujících obdobích. Jsem přesvědčen, že naše země toho mají tolik společného neustále a máme si tolik co říci, že tento formát považuji za velmi užitečný.

Jsem velice rád, že Vás mohu přivítat v Uherském Hradišti, protože je to město, které za své své polohou má ke Slovensku velmi blízko, ale je to také město, v jehož okolí bylo v 9. a 10. století jedno z velmi pravděpodobných center Velké Moravy, ve které společně český národ i slovenský národ máme počátky naší kultury, ale i naší státnosti, jazyka, náboženství a víry. I tento region je velice dobrým důkazem vzájemné vzájemnosti, která sahá více než 150 let. My jsme měli možnost společně v létě vystoupit na Velkou Javořinu v Bílých Karpatech, kde probíhaly tradiční oslavy bratrství a vzájemnosti mezi Čechy a Slováky. Myslím si, že tato stopadesátiletá tradice je velice dobrým důkazem kvalitních a dobrých vztahů mezi našimi národy a že podobně i formát mezivládních konzultací se stane součástí dobrých tradic ve

vztazích mezi našimi zeměmi. Naše země mají společně určitě co diskutovat, máme celou řadu společných přístupů.

Já bych chtěl připomenout, že jsme oslavili 94. výročí založení společného státu Čechů a Slováků a zanedlouho si také připomeneme 20. výročí pokojného, mírového a také sousedského rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky na dva samostatné státy. Posledních dvacet let bylo, myslím si, docela dobrým důkazem toho, že tehdejší rozhodnutí politických reprezentací bylo správné, že bylo dobře provedené a vztahy na úrovni nejen mezistátní, ale i vztahy na úrovni našich obcí a měst, krajů a regionů různých občanských sdružení, ale i občanů mezi sebou jsou vynikající a jsou důkazem, že v těch posledních dvaceti letech ta vzájemnost nezeslábla tím, že žijeme ve dvou samostatných státech, ale naopak v mnoha ohledech byla posílena. Pro nás je to skutečně důkazem výjimečnosti slovensko - českých vztahů v těch zahraničních relacích a já jsem velice rád, že pravidelná setkání prezidentů, předsedů vlád, ministrů, šéfů Parlamentu může být doplněna i tímto novým formátem mezivládních konzultací.

Toto jednání má nejen svůj symbolický rozměr, ale i praktická náplň spočívající v bilaterálních jednáních jednotlivých rezortních ministrů. Já jsem přesvědčen, že i ta budoucnost našich zemí, jejíž základ je ve společném zakotvení v euroatlantických strukturách. Obě dvě země jsou naše jsou členy Severoatlantické aliance, obě dvě naše země vstoupily do Evropské unie a i celá řada našich názorů na politiku uvnitř Evropské unie nebo Severoatlantické aliance se velmi podobá.

Chceme být obě dvě naše země součástí efektivně fungující a v globálním kontextu konkurenceschopné Evropské unie a já jsem také přesvědčen, že k tomuto trendu mají obě dvě naše země co nabídnout.

Jsou tady i aktuální otázky, které se týkají vzájemné spolupráce v oblasti energetiky a energetické bezpečnosti, což je strategický zájem obou zemí. Je tady obrovský prostor pro další diskuze v oblasti dopravní infrastruktury, kde opět obě dvě naše země ležící ve středu Evropy mohou v tomto naleznout obrovské množství přirozených průsečíků zájmu.

Chci také připomenout, že Slovensko je dnes naším druhým nejvýznamnějším obchodním partnerem, kde i ta vzájemná ekonomická provázanost v rámci i některých technologických cyklů nadnárodních společností je tady velmi silná. Máme, jak jsem již řekl toho mnoho společného, určitě i další rozvoj spolupráce, která poběží nejen na bilaterální úrovni, ale i v rámci Visegrádské skupiny nebo v rámci Evropské unie, tak tento prostor bude určitě bohatě využíván.

Já jsem také velice rád, že budeme rozvíjet i hospodářský potenciál společného příhraničí mezi Českou republikou a Slovenskou republikou celou řadou společných projektů orientovaný na rozvoj turistického ruchu.

Chci jenom připomenout, že dnes příslušní rezortní ministři podepíší dohodu, která umožní další využívání Bažova kanálu při společné hranici a vlastně celá ta oblast dolního Pomoraví, kde máme společné zájmy nejen z hlediska ekonomického rozvoje

a turistického ruchu například z hlediska ochrany proti povodním a kdo si vzpomene na velké povodně na Moravě, tak postihují obě dvě země stejným způsobem a je tady určitě i obrovský prostor pro spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí.

V neposlední řadě bychom pak byli rádi, kdyby se opět zvyšovalo vzájemné povědomí o kultuře a jazyku, ale i o historii druhého národa a tím se posilovala česko-slovenská vzájemnost, porozumění, ale i solidarita.

Seznam témat, která budeme společně projednávat a která budou projednávat naši resortní ministři, je poměrně bohatý a já bych chtěl skutečně zdůraznit, že vztahy mezi našimi zeměmi jsou skutečně vztahy mezi našimi národy, že to nejsou pouze vztahy na státní úrovni, ale vztahy na komunální úrovni, regionální úrovni, občanských sdružení i mezi občany jako takovými.

Vážený pane předsedo vlády, vážená paní ministryně a páni ministři, ještě jednou vítejte v Uherském Hradišti, vítejte v České republice a jsme velice rádi, že se uskutečňuje tento formát mezivládních konzultací.

www.vlada.cz

29. 10. 2012

Tisková konference po česko-slovenských mezivládních konzultacích

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové, začíná tisková konference předsedy vlády České Republiky Petra Načase a předsedy vlády Slovenské republiky Roberta Fica po společném zasedání vlád obou zemí. V úvodu tiskové konference budou podepsány tři dohody. Prosím proto ministra obrany ČR Alexandra Vondru a ministra obrany SR Martina Glváče, aby podepsali prováděcí protokol k dohodě mezi vládou ČR a vládou SR o spolupráci v zajišťování vojenského leteckého provozu.

Tímto protokolem se zajišťuje praktické naplňování dohody po technické stránce. Jde zejména o vytvoření letových oblastí na společné hranici, organizaci společného výcviku a cvičení a podmínek zajišťování úkolů plněných v rámci Severoatlantické aliance.

Nyní oba pány ministry prosím o podpis dodatku k dohodě mezi ministerstvy obrany obou zemí o rozdělení a využívání dokumentů vzniklých před zánikem České a slovenské federativní republiky, podepsané v Bratislavě v únoru 2007.

Jde o nezbytnou technickou novelu stávající resortní smlouvy, podepisované v návaznosti na legislativní změny na slovenské straně.

Děkuji ministrům obrany, a nyní prosím ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka a ministra spravedlnosti SR Tomáše Borecu, aby podepsali dodatkový protokol, který navazuje na bilaterální smlouvu z 29. Října 1992.

Tento dokument mimo jiné stanovuje obecný princip přímého styku justičních orgánů při poskytování právní pomoci a upravuje některé právní vztahy v občanských a trestních věcech.

Děkuji ministrům spravedlnosti za podpis protokolu.

Dámy a pánové, a nyní prosím o vystoupení předsedu vlády ČR Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Já jsem skutečně velmi rád, že se dnes mohlo uskutečnit historicky první společné zasedání vlád ČR a SR, a že je také počátkem nového formátu, který posunuje naše vzájemné vztahy do vyšší roviny, tzn. formátu vzájemných mezivládních konzultací. Je to nesmírně důležitý krok a jenom podtrhuje to, jak vynikající jsou vztahy nejenom mezi ČR a SR, ale také mezi Čechy a Slováky, a to považuji za zvlášť cenné. Jsem také velmi rád, že se toto jednání a setkání mohlo uskutečnit tady v Uherském Hradišti, na jehož teritoriu a v jehož okolí s vysokou pravděpodobností existovalo jedno z klíčových center Velké Moravy, čili toho společného počátku české a slovenské státnosti, kultury, jazyka, ale i víry. Je to také region Moravské Slovácko, v němž jsme dnes centru. Mimochodem anglický překlad Moravské Slovácko bývá zpravidla Morevien Slovakia, takže naši slovenští přátelé se tady mohou cítit o to více doma. Region, který má tradičně ke Slovensku velmi blízko, svým dialektem, svými lidovými tradicemi, i mezilidskými kontakty na obou stranách. Jak na moravské, tak slovenské hranice.

My jsme dnes projednávali celou řadu velmi důležitých témat, kde jsou společné zájmy ČR a SR. Chci zdůraznit, že velice úzce kooperujeme na evropské úrovni, jakkoli naše postavení v některých aspektech je odlišné, protože Slovensko je členskou zemí eurozóny, ČR je mimo eurozónu se svou vlastní národní měnou a ani nehodlá z tohoto pohledu do eurozóny spěchat. Nicméně i tady nalézáme celou řadu společných postojů, které teď i v debatě o vytvoření bankovní unie, jednotného bankovního dohledu, fungování národních regulátorů se velmi pozitivně projeví synergické efekty vzájemně podobné a někdy až totožné pozice při tomto jednání.

My jsme dnes s panem premiérem Ficem projednávali několik klíčových témat. V prvé řadě jsme se shodli na tom, že máme silný zájem na dalším úspěšném fungování jaderné energetiky v Evropské unii. Obě dvě naše země mají silný průmyslový potenciál a bez stabilních a cenově dostupných dodávek elektrické energie se neobejdou. Tzn. další pokračování programu jaderné energetiky jak v SR, tak v ČR je v našem společném zájmu a u obou zemí je to národní zájem. Máme velký zájem i o vzájemnou spolupráci v oblasti dalších energetických oblastí, ať se to již týká plynu, kde v současné době probíhají i jednání o potenciálním vstupu českého investora do klíčového slovenského podniku PSS a získání minoritního vlastnictví v tomto klíčovém slovenském podniku. Velmi intenzivně jsme se bavili o dodávkách ropy. O tom, kde se naše země mohou vzájemně podpořit z hlediska některých projektů, které jak v oblasti dodávek plynu, tak ropy můžeme spolupracovat. A naopak vzájemnou výměnou informací zabránit tomu, aby jedna země nechtěně poškodila svými kroky zemi druhou. Obě dvě země máme zájem na maximální diverzifikaci zdrojů plynu, i

přepravních tras, tzn. včetně propojení Sever – Jih, dobudování některých inter konektorů a podobně. To samé se týká i oblasti dodávek ropy, které jsme velice intenzivně spolu diskutovali. Velký potenciál vidíme i v možnosti spolupráce v oblasti dopravy, včetně úvah, které vedeme o spolupráci v oblasti nákladní dopravy a spolupráci obou těchto společností, které působí jak v ČR, tak na Slovensku.

Poměrně významný potenciál vzájemné spolupráce, který chceme s panem premiérem Ficem velmi významným způsobem popostrčit, je oblast spolupráce v oblasti obrany a vojenství. Jsme přesvědčeni, že je tady obrovský prostor, vzhledem k tomu, že obě naše armády pochází ze stejných kořenů, vzhledem k tomu, že je tady jazyková blízkost, že firemní kultury obou armád jsou velmi podobné, postavení armád v obou společnostech je velmi podobné, skutečně nakročit, musím říci v uvozovkách, od pouhé spolupráce, ke skutečnému sdílení kapacit počínaje výcvikem a vzděláváním, logistikou, až po bojové jednotky. Konec konců společné působení v některých zahraničních misích ukázalo, že naše dvě armády jsou nesmírným způsobem kompatibilní a operabilní, a toho musíme využít, protože to může v situaci, kdy obě dvě země řeší problém konsolidace veřejných financí, a kdy současně chceme být dobrými spojenci v rámci Severoatlantické aliance, tzn. donekonečna neškrtat v obranných rozpočtech, tak vést k tomu, že velmi efektivně budeme nakládat s výdaji na obranu a s panem premiérem Ficem jsme se shodli, že tady je obrovský potenciál pro oba dva resorty jak v SR, tak v ČR.

V poslední části, která zdánlivě nedosahuje těch politických rozměrů, jako je strategická energetická bezpečnost a spolupráce v oblasti dopravy, propojování železničních dopravců a spolupráce našich armád, byla otázka společných sportovních soutěží a pořádání společných sportovních akcí. Protože úvaha, která by se vedla např. o zřízení společné Slovensko – České, nebo Česko – Slovenské fotbalové ligy, je věc, která je určitě hodna zřetele. Jakkoli jsme si vědomi, že příslušné fotbalové svazy jsou na státu naprosto nezávislými entitami, tak tato úvaha je podle mého názoru naprosto legitimní. Tam, kde by přispěla k vyšší kvalitě těchto soutěží jak v ČR, tak na Slovensku, a k vyššímu konkurenčnímu prostředí např. i u hráčů, tak by to bylo velmi pozitivní. Zrovna ta tady byla zmíněna i možnost spolupořadatelství mistrovství světa v hokeji. ČR bude pořádat tento šampionát v roce 2015 a i úvahy o možné spolupráci mezi ČR a SR, mezi českým hokejem a slovenským hokejem jsou naprosto na místě. A v případě, že např. hokejové svazy k této spolupráci přistoupí, tak budou mít plnou podporu obou vlád, jak vlády SR, tak vlády ČR.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. A o slovo poprosím slovenského premiéra Roberta Fica.

Rober Fico, premiér vlády SR: Děkuji pěkně. Pane předsedo, nejprve ve jménu celé vlády SR děkuji za pohostinnost. Oplatíme ji v Trenčíně za několik hodin a těším se, že budeme pokračovat ve velmi zajímavé diskusi, kterou jsme otevřeli na tomto historicky prvním společném zasedání vlád ČR a SR. Nejprve tak osobně, ráno, když jsem odjížděl z Bratislavy, jsem přemýšlel, jak projevím úctu, co bych si měl s sebou

vzít z ČR, zda už s sebou do kapsy, nebo někde jinde. Nemohl jsem dlouho nic najít. Potom jsem našel hodinky Primky, tak jsem aspoň těmito hodinkami chtěl uctít přítele v ČR. Teď k setkání.

Nevnímám toho společné zasedání vlád jen pracovně. Já ho skutečně vnímám především symbolicky. Protože to, jak jsme se dnes poprvé historicky sešli, je výsledkem nejen klidného rozdělení, ale i vynikajícího dvaceti ročního společného soužití a spolupráce. A jsem úplně přesvědčený o tom, že tak občané SR, jako občané ČR velmi pozitivně přijali informaci a vnímají, že dvě vlády spolu sedí, hovoří a přijímají společné rozhodnutí. Za vládu SR mohu potvrdit, že máme zájem na založení tradice pravidelných setkání těchto dvou vlád a intervalech, na kterých se vlády dohodnou.

Nyní konkrétně k tématům, která byla otevřená na jednáních a která už jmenoval i pan předseda vlády ČR. V evropských tématech neexistuje mezi SR a ČR žádná zásadní otevřená otázka. Přesto, že Slovensko je členským státem eurozóny, máme Euro se všemi výhodami a nevýhodami, a že ČR se rozhodla si ponechat svojí vlastní národní měnu. Vítám komunikaci, a především chci potvrdit zájem vlády SR, i přesto, když jde o otázky, které se týkají jen eurozóny, dostatečně informovat české partnery o tom, co se děje, jaké jsou postoje a vtahovat nečlenské státy eurozóny do rozhodování o evropských věcech. Můžu dnes s radostí konstatovat, že společný postup ČR a SR na fórech Evropské rady v Bruselu přináší své efekty.

Za prvé bych připomněl souvislost s jadernými elektrárnami. Dámy a pánové, budme velmi upřímní a otevření, ne každému se v Evropě líbí, že ČR a SR staví svojí energetickou bezpečnost na atomových elektrárnách. Naopak, myslíme si, že jsou země, které by nám nejraději kladly překážky. Které by byly nejraději, kdyby tyto atomové elektrárny měly stále nějaké problémy, anebo dokonce v nějakém okamžiku měly být zavřené. Toto za vládu SR, a jak jsem slyšel i z úst premiéra pana Nečase za vládu ČR, principiálně odmítáme. Každá země má suverénní právo se rozhodnout pro energetický mix, tedy kolik procent elektrické energie se bude vyrábět z jádra. Na Slovensku si bez atomových elektráren neumíme představit energetickou bezpečnost. Z tohoto důvodu vítám, že jsme spolu s panem předsedou české vlády na zasedání Evropské rady, myslím, že to bylo červnové zasedání Evropské rady, zabezpečili, že se konstatovalo ukončení tzv. zátěžových testů, které se realizovali na atomových elektrárnách ve vícerých zemích, včetně ČR a SR. Zátěžové testy, málo o tom hovoříme, málo se tím chlubíme, potvrdily, že tak české atomové elektrárny, jako i slovenské atomové elektrárny mají vysoký standard bezpečnosti v porovnání s jinými elektrárnami, které fungují v Evropě a v tomto okamžiku nevyžadují žádná opatření, který by měla vést ke zvýšení bezpečnosti. Samozřejmě obě dvě vlády si uvědomujeme, že doba přináší další a další požadavky, každá země má svůj národní plán zvyšování bezpečnosti. Na těchto plánech budeme pokračovat, ale odmítáme, aby politické orgány Evropské unie problém bezpečnosti atomových elektráren politizovali. Toto je výsostně odborná, technická otázka a žádáme naše partnery na úrovni evropské komise, Evropské unie, aby objektivně a férově informovali o tom,

kde se nachází jaderná bezpečnost v našich zemích. Na velmi vysoké úrovni. Vyměnili jsme si s panem předsedou názor i na další postup při výstavbě jaderného bloku v Jaslovských Bohunicích, postup a nějaké parametry. Věřím, že všechny dohody, které byly uzavřené, se budou realizovat ve smyslu našich rozhovorů.

Jak je všeobecně známé, do slovenského plynárenského průmyslu vstupuje velmi významný český partner. Vláda SR odsouhlasila na zasedání, že ministr hospodářství má pokračovat v jednání o podmínkách tohoto vstupu. Zopakují podmínky SR. SR bude akceptovat, když němečtí a francouzští majitelé 49 % slovenského plynárenského průmyslu prodají svůj podíl české společnosti EPH za podmínky, že se posilní postavení SR ve slovenském plynárenském průmyslu. Pro tuto chvíli můžu konstatovat, že jednání se vyvíjí tímto směrem a je vysoko pravděpodobné, že dotáhneme proces do úspěšného podepsání dohod. Požádal jsem pana předsedu vlády, abychom politicky vyvinuli tlak na společnosti, jako je na Slovensku Transpetrol a v ČR Česká rafinérská a Paramo, protože stále není podepsaná dohoda o tranzitu ropy, což nám způsobuje určité těžkosti. Věřím, že do konce roku 2012 tyto společnosti udělají významnější krok, než do této doby.

Opětovně jsem před panem předsedou otevřel otázku postavení železniční společnosti Cargo na Slovensku. Informoval jsem českou stranu, že na Slovensku se momentálně hodnotí nabídky na poradenské služby pro vstup strategického partnera do Carga. Privatizace je slovo, které vláda SR nemá příliš v lásce. My nechceme privatizovat, hledáme vstup partnera. Hledáme někoho, kdo by s námi vytvořil společný podnik. Přijal jsem s velkým zájmem informaci pana premiéra Nečase, že nadále pokračuje na české straně diskuse na téma, zda je možná, anebo není možná fúze českého Carga a slovenského Carga. Politicky odpovídám, že by to bylo pro všechny nejlepší řešení. Avšak vždy je ďábel skrytý v detailech. Musíme se podívat na věci, které s tím souvisí. Pravda však je, a řekněme to stejně otevřeně Slovenské i české veřejnosti, společný podnik by znamenal poměrně významnou a velmi citlivou restrukturalizaci celého společného podniku s konkrétními sociálními a ekonomickými dopady. Ale pokud má přežít železniční doprava na Slovensku a v ČR, jen spojení se a vytváření velkých celků je perspektiva, a ne rozdělování se a drobení.

Vojenská oblast. Pane předsedo vlády, vítám vaše poselství a jsem připravený taktéž politicky ovlivňovat ministra obrany, aby se hledaly podstatně hlubší formy spolupráce, než jen výměna důstojníků, výměna informací, memoranda mezi zbrojařským průmyslem slovenským a českým. Velmi správně jste, pane předsedo pojmenoval několik oblastí, ať už je to oblast vzdělávání, výcviku. Máme stejné kapacity prakticky stejně hovořících lidí. Jsou tu i jiné možnosti pokud jde o samotný výkon činností, které jsou spojené s armádou. Pokud budou existovat překážky, budou mít ministři obrany, přinejmenším na Slovensku politicky krytá záda, že může přijímat rozhodnutí, přes možný odpor profesionální části armády vůči některým rozhodnutím.

Na závěr, někdy se od premiérů vyžaduje zajmout postoj k věcem, do kterých nám nic není a to je přesně fotbal a hokej. Pokud jde o hokej, SR má zájem zúčastnit se

spolupořádání mistrovství světa v hokeji v roce 2015. Pokud bychom se na tomto dohodli, SR zase naopak je připravená nabídnout spolupráci ČR v roce 2018. Ukázalo se, že tato spolupráce má význam, je to nejlepší cesta, jak reprezentovat obě dvě země ve světě. Proto, jak se dohodnou český a slovenský hokejový svaz, my jim v tom bránit nebudeme. Naopak, budeme je v tom podporovat. To samé se týká i fotbalu. Tato myšlenka vznikala minulý týden, kdy jsem byl informován představiteli slovenského fotbalu, že probíhají intenzivní jednání mezi slovenským a českým fotbalovým svazem. Jsou už nastavené nějaké parametry, hovoří se o nějakých letech. Opět za mě, za předsedu vlády SR, a myslím, že to můžu říct i za předsedu vlády ČR, protože mně tak informoval na setkání, opět pokud to vyjde, tak jim v tom bránit nebudeme. Protože mít společnou dobrou federální ligu, chodit na zápasy Slovan – Sparta, nebo Slovan – Slávie nás všechny bude určitě těšit. Ještě jednou děkuji za pohostinnost a za velmi užitečné jednání.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji předsedům vlád ČR a SR za jejich úvodní vystoupení a nyní už je prostor pro vaše dotazy.

ČRo, Václava Marešová: Já bych měla dva dotazy. Vy jste tady vyjmenovali celou řadu oblastí a témat, ve kterých tedy ČR a SR spolupracuje a budou spolupracovat. Ale můžete říci, jaké konkrétní kroky tedy z toho dnešního jednání vzešly a které oba pokládáte za nejdůležitější. A ještě možná jedna otázka, jestli můžete stručně říci, v jaké atmosféře se vůbec to vaše dnešní jednání nese. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já možná začnu. My jsme kladli opravdu důraz s panem premiérem Ficem na konkrétní projekty. Tzn., nikoliv politické a diplomatické řeči o tom, jak si budeme vzájemně vyměňovat informace, vzájemně spolupracovat na bilaterální i multilaterální úrovni, ale skutečně debata o konkrétních krocích.

Tzn., když začnu u jaderných elektráren, tak naše spolupráce na evropské úrovni, tak, jak ji popsal pan premiér. Tzn. společný zájem zabránit evropskou cestou torpedování dalšího rozvoje jaderné energetiky v Evropské unii, tedy vč. ČR a Slovenska. Konkrétní debata o dostavbě jaderných bloků jak v ČR, tak na Slovensku navíc je obohacena o to, že na Slovensku existuje společnost JES, kde je 49% podílem také zastoupena společnost ČEZ, která je zase majoritně vlastněna ČR. Opět debata o konkrétním projektu.

V oblasti plynárenství, konkrétní debata o projektu SPP a možném vstupu českého investora. Co to znamená z hlediska fungování obou plynárenských soustav. S tím spojena otázka toho, že vlastník RWE bude v ČR prodávat svoji společnost NET4GAS. Co to znamená z hlediska fungování obou plynárenských soustav. Jaké jsou konkrétně naše priority, tzn. pokračovat v oblasti inter konektorů tras Sever a Jih, napojení na terminály s kapalným plynem, prostřednictvím plynovodu Gasela mít napojení i na plynovody Nord Stream apod. Otázka reversních toků, aby bylo možné posílat plyn v obou směrech, tzn. i ze směru ze západu na východ, tzn. z ČR na Slovensko. Jak se to osvědčilo v době plynové krize a začátku toku 2009. Otázka dodávek ropy, opět debata o konkrétních projektech, o společném zájmu např. posílit

kapacitu transalpínského ropovodu Tal, která je v zájmu ČR. Možnost dodávek ropy na Slovensko jdoucí přes ropovod Tal, IKL a Družbu směrem do Slovenské republiky. Debata o konkrétních propojeních Schwechat – Bratislava v oblasti ropy, Břeclav – Braugarten v oblasti zemního plynu, čili byla to skutečně debata o konkrétních projektech, o konkrétních věcech. Zrovna tak debata o spojení obou nákladních dopravců, jejich fúzi. Co to znamená, jak by to bylo z hlediska restrukturalizace, o které tady mluvil pan premiér Fico. Tzn., tyto společnosti, pokud mají přežít, i na národní úrovni, budou vyžadovat hlubokou restrukturalizaci. Pokud by se propojily, opět by to muselo být doprovázeno hlubokou restrukturalizací, ale vznikla by skutečně silná společnost v oblasti železniční dopravy tady ve střední Evropě. Pokud se nepletu, tak svými výkony by byla evropskou trojkou, nebo čtyřkou. Možnost spolupráce s dalšími partnery, jako je polský nákladní dopravce, atd. Byla to debata o konkrétních projektech. Nikoli všeobecná politická diskuse, ale vždy jsme řešili konkrétní ekonomickou záležitost a českou a slovenskou spolupráci v této oblasti. A atmosféra vynikající.

Rober Fico, premiér vlády SR: Opravdu jsme šli do detailů, ale pokusím se shrnout tři oblasti, kde považují dnešní setkání za velký posun z hlediska politických vztahů mezi SR a ČR. Dnes jsme dohodli s panem premiérem to, co jsme dělali, ale kde ještě chceme jít podstatně dále, úplně společně a s tvrdým postupem, pokud jde o ochranu českých a slovenských národních zájmů v oblasti jádra.

Za druhé vidím velký posun, pokud jde o zájem české strany v oblasti nákladní železniční dopravy na Slovensku, v Cargu.

A dohoda s českým premiérem vytvořit velký politický tlak na ministry obrany, aby podstatně hlouběji spolupracovala česká a slovenská armáda, protože jsme pod velkým hospodářským tlakem. Obě země musíme konsolidovat veřejné finance, a věřím, že za méně peněz se dá společně udělat víc, než když to obě dvě země dělají individuálně. Oba dva státy, slovenská i Česká republika jsou v období hluboké krize. Jsme v období, kdy musíme přijímat ne právě nejhezčí opatření ve vztahu ke státu, ke společnosti a k veřejnosti, ale i tady přestože jsou odlišné vlády, pokud jde o orientaci, myslím si, že máme shodu, že dnes musíme prokázat přísnou finanční disciplínu. Musíme ukázat Evropě, že jsme země, které si umí udělat pořádek s domácími úkoly.

A pokud jde o atmosféru, paní redaktorko, dvacet let, co spolupracuje ČR a SR, byly vztahy premiérů vždy na velmi vysoké úrovni. Bez ohledu na to, ze kterého politického tábora pocházel premiér z jedné, anebo z druhé země. A já věřím, že takto to bude i dále. Bez ohledu na to, zda na Slovensku bude premiér levicový a v ČR premiér s konzervativními hodnotami, či naopak, myslím si, že máme takové vztahy, které by nám mohli závidět jiní premiéři, a jiné státy. Komunikujeme, umíme spolu telefonovat, když je potřeba. Máme k sobě velmi blízké linky, umíme přímo na místě komunikovat i citlivá témata. Velmi intenzivně spolu hovoříme na evropských radách. Proto i komunikace premiérů potvrzuje, jaká je míra nadstandardnosti vztahů mezi ČR a SR. A v tomto duchu se vedla i dnešní jednání.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. A ještě dáme prostor slovenským médiím. Poslední otázka prosím.

Slovenská televize, Vlado Lichvár: Dobrý den. První otázka je na českého pana premiéra. Na slovenské straně v Trenčíně podepíšete dohodu o prodloužení tzv. Baťova kanálu, možná, kde jsou výhody pro obě dvě strany. A otázka na slovenského premiéra, jak vám chutnala česká slivovice.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Začnu drobnou opravou, to byla moravská slivovice. K Baťově kanálu. Já tam vidím obrovský potenciál pro rozvoj turistického ruchu. Každý, kdo např. mám možnost se podívat tady na Uherskohradištsku, nebo Hodonínsku, jak se úspěšně turistická infrastruktura rozvíjí v oblasti vodní turistiky, ale např. i cykloturistiky. V létě tady potká tisíce a tisíce lidí a stává se to stále vítanější turistickou atrakcí. Tak vidí tady obrovský potenciál. A vzhledem k tomu, že dolní tok řeky Moravy je v podstatě společnou záležitostí SR a ČR, tak další prolongace této velice intenzivní turistické oblasti z té české části dolního toku řeky Moravy i na území Slovenska dává obrovský potenciál pro rozvoj turistického ruchu, pro rozvoj ochrany kulturních památek a historických památek, pro rozvoj vodní turistiky a cykloturistiky a pro obě dvě země. Vzhledem k tomu, že jsme v schengenském prostoru a je možné naprosto volně spolu komunikovat a cestovat, tak to představuje skutečně velkou příležitost v oblasti, která dejme tomu ještě před pěti, nebo deseti lety nemusela být zrovna považována za centrum turistického ruchu, ale jak moravský břeh řeky Moravy, tak slovenský břeh řeky Moravy mají co nabídnout turistům a skutečně ten potenciál, který jde velmi výrazným způsobem nahoru v posledních letech, by měl být využit.

Rober Fico, premiér vlády SR: Děkuji za otázku. Premiéři někdy musí protokolárně velmi trpět. Nevím, čím to je, ale je to možná někdy talent, a to při veškeré úctě a respektu k protokolu, když je nejtepleji, jsou vždy postaveni na slunce, a média jsou ve stínu. Když je největší vítr, tak postaví premiéry na největší vítr a déšť. Dnes byla opravdu venku mimořádná zima, proto vůbec nevnímám to, co jsme pili jako slivovici, ale v daném okamžiku to byla pro nás opravdu medicína. Bylo to velmi dobré, děkujeme pěkně.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji dámy a pánové. Čas tiskové konference se naplnil a tím končí i historicky první Česko – Slovenské jednání, konzultace na české straně a společné jednání vlád bude odpoledne pokračovat v Trenčíně. Hezké odpoledne.

www.vlada.cz

29. 10. 2012

Zahájení společného zasedání vlád České a Slovenské republiky

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vážený pane předsedo vlády, vážené paní ministryně a vážení páni ministři, je mi skutečně potěšením a ctí přivítat naše slovenské přátele na historicky prvních mezivládních konzultacích mezi vládou České republiky a Slovenské republiky. Jsem velice rád, že se nám podařilo uskutečnit tento formát, a že se tento formát stane tradičním i v následujících obdobích. Jsem přesvědčen, že naše země toho mají tolik společného neustále a máme si tolik co říci, že tento formát považuji za velmi užitečný.

Jsem velice rád, že vás mohu přivítat v Uherském Hradišti, protože je to město, které za prvé svou polohou má ke Slovensku velmi blízko, ale je to také město, v jehož okolí bylo v 9. a 10. století jedno z velmi pravděpodobných center Velké Moravy, ve které společně český národ i slovenský národ máme počátky naší kultury, ale i naší státnosti, jazyka, náboženství a víry. I tento region je velice dobrým důkazem vzájemné vzájemnosti, která sahá více než 150 let do historie. My jsme měli možnost společně v létě vystoupit na Velkou Javořinu v Bílých Karpatech, kde probíhaly tradiční oslavy bratrství a vzájemnosti mezi Čechy a Slováky. Myslím si, že tato stopadesátiletá tradice je velice dobrým důkazem kvalitních a dobrých vztahů mezi našimi národy a že podobně i formát mezivládních konzultací se stane součástí dobrých tradic ve vztazích mezi našimi zeměmi. Naše země mají společně určitě co diskutovat, máme celou řadu společných přístupů.

Já bych chtěl připomenout, že jsme oslavili 94. výročí založení společného státu Čechů a Slováků a zanedlouho si také připomeneme 20. výročí pokojného, mírového a také sousedského rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky na dva samostatné státy. Posledních dvacet let bylo, myslím si, docela dobrým důkazem toho, že tehdejší rozhodnutí politických reprezentací bylo správné, že bylo dobře provedené a vztahy na úrovni nejen mezistátní, ale i vztahy na úrovni našich obcí a měst, krajů a regionů různých občanských sdružení, ale i občanů mezi sebou jsou vynikající a jsou důkazem, že v těch posledních dvaceti letech ta vzájemnost nezeslábla tím, že žijeme ve dvou samostatných státech, ale naopak v mnoha ohledech byla posílena. Pro nás je to skutečně důkazem výjimečnosti slovensko-českých vztahů v těch zahraničních relacích a já jsem velice rád, že pravidelná setkání prezidentů, předsedů vlád, ministrů, šéfů Parlamentu může být doplněna i tímto novým formátem mezivládních konzultací.

Toto jednání má nejen svůj symbolický rozměr, ale i praktickou náplň spočívající v bilaterálních jednáních jednotlivých rezortních ministrů. Já jsem přesvědčen, že i ta budoucnost našich zemí je již ve společném zakotvení v euroatlantických strukturách, obě dvě naše země jsou členy Severoatlantické aliance, obě dvě naše země vstoupily do Evropské unie a i celá řada našich názorů na politiku uvnitř Evropské unie nebo Severoatlantické aliance se velmi podobá.

Chceme být, obě dvě naše země, součástí efektivně fungující a v globálním kontextu konkurenceschopné Evropské unie a já jsem také přesvědčen, že k tomuto trendu mají obě dvě naše země co nabídnout.

Jsou tady i aktuální otázky, které se týkají vzájemné spolupráce v oblasti energetiky a energetické bezpečnosti, což je strategický zájem obou zemí. Je tady obrovský prostor pro další diskuze v oblasti dopravní infrastruktury, kde opět obě dvě naše země ležící ve středu Evropy mohou v tomto naleznout obrovské množství přirozených průsečíků zájmu.

Chci také připomenout, že Slovensko je dnes naším druhým nejvýznamnějším obchodním partnerem, kde i ta vzájemná ekonomická provázanost v rámci i některých technologických cyklů nadnárodních společností je tady velmi silná. Máme, jak jsem již řekl, toho mnoho společného, určitě i další rozvoj spolupráce, která poběží nejen na bilaterální úrovni, ale i v rámci Visegrádské skupiny nebo v rámci Evropské unie, tak tento prostor bude určitě bohatě využíván.

Já jsem také velice rád, že budeme rozvíjet i hospodářský potenciál společného příhraničí mezi Českou republikou a Slovenskou republikou celou řadou společných projektů orientovaný na rozvoj turistického ruchu.

Chci jenom připomenout, že dnes příslušní rezortní ministři podepíší dohodu, která umožní další využívání Baťova kanálu při společné hranici a vlastně celá ta oblast dolního Pomoraví, kde máme společné zájmy nejen z hlediska ekonomického rozvoje a turistického ruchu, ale například i z hlediska ochrany proti povodním a kdo si vzpomene na velké povodně na Moravě, tak postihují obě dvě země stejným způsobem a je tady určitě i obrovský prostor pro spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí.

V neposlední řadě bychom pak byli rádi, kdyby se opět zvyšovalo vzájemné povědomí o kultuře a jazyku, ale i o historii druhého národa a tím se posilovala česko-slovenská vzájemnost, porozumění, ale i solidarita.

Seznam témat, která budeme společně projednávat a která budou projednávat naši rezortní ministři, je poměrně bohatý a já bych chtěl skutečně zdůraznit, že vztahy mezi našimi zeměmi jsou skutečně vztahy mezi našimi národy, že to nejsou pouze vztahy na státní úrovni, ale vztahy na komunální úrovni, regionální úrovni, občanských sdružení i mezi občany jako takovými.

Vážený pane předsedo vlády, vážená paní ministryně a páni ministři, ještě jednou vítejte v Uherském Hradišti, vítejte v České republice a jsme velice rádi, že se uskutečňuje tento formát mezivládních konzultací.

Rober Fico, předseda vlády SR: Vážený pane předsedo vlády ČR, vážené dámy a pánové, Česká republika i Slovenská republika si za několik týdnů budou společně připomínat 20 let vzniku samostatné České republiky a samostatné Slovenské republiky. Chtěl bych, pane předsedo, dámy a pánové, využít tuto příležitost společného zasedání dvou suverénních vlád, abych vyslovil několik krátkých úvah,

protože nás dnes ještě čeká poměrně mnoho práce, rád bych promluvil nejen k vám, kdo tu nyní sedíte, ale rád bych určitě promluvil i k občanům ČR.

Dovolte mi tedy, abych vyslovil krátké úvahy o historickém spojení dvou blízkých slovanských národů, které se dokázaly příkladně a kultivovaně rozdělit, aby vytvořily dva nové suverénní evropské státy. I to jak 20 let příkladně spolupracují.

Blížkost, která naše národy spojuje, vyrostla z konkrétních zkušeností. My Slováci, a říkám to velmi upřímně, jsme se spoléhali na Moravany a na Čechy obvykle tehdy, když nám šlo o život, ale i o přežití. Stejně tak jste věděli, že v nejhrošších dobách žije jen kousek od hranic blízký slovanský národ, kterého naturel i charakter je vám v ČR nejbližší. A chci tuto blízkost zdůraznit i dnes v tomto nádherném městě, v Uherském Hradišti. Je to vzácné poznání vědět, že si rozumíme tehdy, když hovoříme, ale že si rozumíme i v mlčení a prožívání. Mnohé totiž oba národy prožíváme podobně, téměř stejně. A toto je v Evropě, která je dnes velmi těžko zkoušená jedna velká přednost a cosi unikátního, co pravděpodobně jiné země nemohou Evropě nabídnout.

Druhá úžasná schopnost našich národů, na kterou bych chtěl upozornit, je schopnost empatie. Znamená to, že jeden národ umí cítit a rozumět úsilí i smyslu jednání toho druhého. Celá Evropa s velkým zájmem a obdivem sledovala, jak se Slováci a Češi v průběhu rozdělování společného státu chovali.

A třetí vzácná schopnost, kterou jsme si Slováci a Češi 20 let projevovali, je korektnost. Ani jeden z nás za poslední roky neusiloval druhého blízkého partnera doběhnout, oklamat ho, vytvářet v diplomatických či partnerských vztazích stavu, které by se staly základem znejistění, pochybností anebo lží. Je příkladné, jak si jeden národ druhého váží, a půjdu do takových malých detailů, jako že máme rádi slovenské a české písničky, jak se filmy, divadlo, herci, spisovatelé a vůbec umělci stali společným dědictvím a společnými hodnotami.

Už jsem zmínil, že na nedávném červencovém setkání Slováků a Čechů na Javořině, mimochodem pan premiér také na toto setkání odkázal ve svém projevu, jaké vzácné lidí nám z Moravy v nejtěžších časech poslali vaši předkové. Zmíním dva myslitele z doby před 400 lety, kteří ovlivnili běh dějin i citový zeměpis Slovenska, Jiřího Třanovského a Jana Ámose Komenského. Poslali jste nám je nepochybně nezištně, aby u nás zanechali trvalé stopy. A my na Slovensku jsme se zase naopak odvděčili tím, že např. otec Ludovíta Štúra Samuel, který byl učitelem, poskytl v Trenčíně přístřeší i vědomosti a dobré vzdělání Františku Palackému z Hodslavic. Palacký potom na evangelickém lyceu v Bratislavě studoval se dvěma slovenskými velikány Kolárem a Pavlem Josefem Šafaříkem. Tam se rodily kolem přátelství tohoto trojhvězdi slovanské myšlenky.

Je příkladné, dámy a pánové, jak jsme si pomáhali v dobách nesvobody, a je příkladné, jak si pomáháme i v dobách plné svobody a demokracie. Toužím, aby se tyto půjčky vzájemné důvěry opakovaly i v dalších letech. V čem je tedy poslední dvacetiletí pro nás poučné? Nás Slováky 20 let nezávislosti naučilo, že se v životě, v myšlení i jednání musíme spoléhat sami na sebe. Když se nám nedaří, nemůžeme se

vymlouvat ani na Čechy anebo na Maďary. Státní samostatností jsme dospěli a jsme sami za sebe plně odpovědní. Naše slovenské chyby jsou naše vlastní chyby i prohry. Ale naše vítězství jsou naše vlastní, slovenské vítězství. Ona zpevnila naše páteř sebevědomí i vlastní důstojnost.

Chci všem českým občanům vyjádřit díky za to, s jakým pochopením i pozitivním naladěním jste přijali slovenskou touhu po samostatnosti a po politické dospělosti. Asi i vám poslední dvacetiletí přineslo nové poznání, protože jste si ověřili vlastní možnosti i schopnosti a naučili jste se činit zodpovědněji pro kvalitu vlastního života. Přitom tato malá slovensko-česká přeshraniční soutěživost je solí přátelství a ochoty celoživotně se jeden od druhého učit. Slovenská samostatnost je pro vás otevřenou náručí připravenou na objetí. Vnímám, jak se umíme dohodnout i úzce spolupracovat ve Visegrádské skupině. Jak umíme nacházet podpůrná stanoviska tam, kde jde o zájmy střední Evropy, ale i v otázkách, které hýbou celou Evropou. Velmi oceňuji způsob komunikace s panem předsedou české vlády v zásadních evropských otázkách, které musíme často projednávat a přijímat na evropských summitech. Těším se, a nyní to myslím lidsky, že jste se jako turisté vrátili do Tater a na slovenské termální prameny. A my Slováci zase víme, že inspirace z kulturních hodnot Olomouce, Prahy či Brna, z přírodních krás Jeseníků či Vysočiny zase oblažují naše duše a vzbuzují v nás nové inspirace. Říká se, že přítel je ten, který přichází tehdy, když vás už všichni opustili. Přeji si ze srdce, zůstaňme přátelé, na které je vzájemné spolehnutí. Těším se na dnešní jednání, protože přesto, že nemáme žádné otevřené politické otázky, je tu velmi mnoho společného. Myslím si, že po 20 letech, když si každá země udělá určitou inventuru toho, jak jsme se chovali, jak jsme žili, možná dojdeme k tomu, že bude záhodno vrátit se k některým společným věcem. Bude pro mě velkým potěšením, když k takovému poznání dojdeme možná už dnes. Děkujeme ještě jednou za krásné přivítání, za vytvoření podmínek pro společné setkání a těším se na bilaterální setkání s panem premiérem a věřím, že i bilaterální setkání členů vlády budou stejně užitečná. Děkuji, pane předsedo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vážený pane předsedo vlády, vážená paní ministryně, vážení páni ministři. Protože jsme venku promrzli, tak mi teď zahajujeme rychlou záchrannou operaci, která je také důkazem toho, že české lihoviny jsou skutečně už v pořádku. Samozřejmě nebudu překvapen, když slovenští kolegové počkají, až si první frňana dají čeští ministři, tomu rozumím. Ale myslím si, že za to promrznutí si to zasloužíme, takže pane předsedo, paní ministryně, páni ministři na společné přátelství a na zdraví v tomto chladném počasí.

www.vlada.cz

7. 11. 2012

Premiér Petr Nečas: Blahopřeji Baracku Obamovi k vítězství v prezidentských volbách

Blahopřeji panu Baracku Obamovi k vítězství v prezidentských volbách. Spolupráce mezi administrativou prezidenta Baracka Obamy a českou vládou intenzivně funguje a věřím, že můžeme na tyto dobré vztahy v dalších letech navázat. Spojené státy jsou jedním z klíčových partnerů České republiky, jsme spojenci v rámci Severoatlantické aliance, sdílíme stejné hodnoty jako je svoboda a demokracie. Baracku Obamovi přeji mnoho sil do dalšího funkčního období.

Petr Nečas, předseda vlády

www.vlada.cz

12. 11. 2012

Projev předsedy vlády ČR Petra Nečase před Parlamentním shromážděním NATO

Vážení hosté, dámy a pánové,

je mi velkou ctí setkat se s Vámi na tomto shromáždění. Nejdříve mi dovoluje poděkovat Vám, zástupcům národních parlamentů, za hojnou účast na tomto pražském setkání.

Osobně jsem velmi potěšen, že Česká republika může letos hostit Vaše zasedání. Činnost Parlamentního shromáždění NATO a mezinárodní parlamentní spolupráci obecně považujeme za velmi důležitou a nezastupitelnou. Dobrý vztah exekutivy a zákonodárných sborů totiž vnímáme jako nedělitelný komponent zajištění stabilního bezpečnostního prostředí na národní i mezinárodní úrovni.

Vaše vstupy do tvorby bezpečnostní politiky nemají jen podobu schvalování obranných rozpočtů a rozhodování o vysílání ozbrojených sil do zahraničí. Zákonodárci také zvyšují povědomí o bezpečnostních otázkách prostřednictvím kritické diskuse vedené jak ve formátu, v němž jste se sešli zde, tak diskuse v národních parlamentech.

Parlamentské těmito aktivitami přispívají k širšímu celospolečenskému přijetí myšlenek kolektivní bezpečnosti a k propagaci dobrého jména Severoatlantické Aliance. Bez takového obecnějšího porozumění ve společnosti by byla funkční společná obrana nemyslitelná.

Je evidentní, že v době ekonomických problémů a rozpočtových škrťů je pro Alianci hlavním tématem udržení úrovně ambicí a obranných schopností. Z hlediska ČR

tento problém vnímáme jako velmi palčivý a jsme si vědomi vlastních úkolů, jež musíme splnit, abychom zůstali kredibilním členem Aliance. Nicméně hlavní a urgentní prioritou české vlády je stabilizace našich veřejných financí. Fiskální nestabilita by ve svém důsledku totiž znamenala možná i výraznější ohrožení našich obranných schopností.

Přesto přese všechno, a to bych rád zdůraznil, ctí ČR plně všechny své závazky vyplývající z členství v NATO, jak je patrné i z loni aktualizované národní Bezpečnostní strategie a nedávno schválené nové Obranné strategie. ČR udělá vše pro to, aby rozpočtové škrty neměly viditelnější dopady na naše politické a vojenské ambice.

Naštěstí schválené a rozvíjené alianční programy a politiky nám dávají možnost, jak se se současnou situací odpovědně vyrovnat jak na národní, tak na alianční úrovni.

Od našeho vstupu do Aliance byly mechanismy obranného plánování Aliance a vojenské mise Aliance hybatelem transformace našich ozbrojených sil a jejich přizpůsobení aktuálnímu bezpečnostnímu prostředí a mezinárodnímu kontextu. Nejinak je tomu i nyní.

Cílem současného kroku transformace našich vojenských sil je menší, ale efektivnější armáda lépe připravená na budoucí výzvy. Hlavní důraz klademe na udržitelnost našich schopností, jež zaručí kredibilní účast v budoucích operacích.

Nová Obranná strategie ČR také potvrzuje náš záměr účastnit se kolektivních programů vojenských schopností, které by bylo složité vést pouze na národní úrovni. Tyto programy poskytují nezpochybnitelnou přidanou hodnotu a jsou perfektním ztělesněním alianční solidarity. Musíme je podporovat, neboť jejich neúspěch by byl negativním politickým signálem. Například alianční systém AWACS je úspěšným příkladem rozvoje schopností, které by členské státy nebyly schopny zajišťovat samostatně.

Jedním ze způsobů, jak zvýšit efektivnost, je také mnohonárodní spolupráce. V tom ČR vidí velký potenciál. Ať už jde o účast v alianční Smart Defence či v eurounijní Pooling and Sharing, takovéto politiky se zdají být cestou, jak v budoucnu plnit naše závazky vůči Alianci a Evropské unii i při nižších rozpočtových zdrojích.

V rámci uvedených politik se ČR primárně soustředí na vrtulníky. Naše mnohonárodnostní výcvikové aktivity přináší výsledky v Afghánistánu. Současně pracujeme na Mnohonárodním středisku leteckého výcviku, které se jeví jako velmi prospěšný projekt.

Další českou prioritou je mnohonárodní logistika, kde jsme ustavili Mnohonárodní centrum pro koordinaci logistiky. Se Slovenskem potom pracujeme na organizaci cvičení „Capable logistician“ – již 35 zemí deklarovalo účast na tomto největším cvičení svého druhu.

Tyto formy spolupráce podporujeme především s našimi regionálními partnery. Byl to i jeden z bodů nedávného společného zasedání české a slovenské vlády a v této

diskusi budeme pokračovat i na zasedání předsedů vlád Visegrádské čtyřky v prosinci.

Pokud však chceme popsané iniciativy NATO a EU udržet vitální dlouhodobě, bude nezbytné ve vyšší míře zapojit do jejich naplňování obranný průmysl, který musí iniciativy přijmout za své.

Při plnění tohoto úkolu vidím vstup národních parlamentů a jejich členů též jako nezastupitelný.

Dámy a pánové,

česká vláda a parlament v červnu schválily nový mandát pro budoucí zahraniční operace, který získal širokou politickou podporu.

Naší operační prioritou zůstává Afghánistán. Zde plně respektujeme princip „together in – together out“ s tím, že vláda zvažuje formu naší účasti i po roce 2014.

Příští rok ukončí činnost náš Provinční rekonstrukční tým, který pomáhal se stabilizací Afghánistánu, a naše kapacity soustředíme na výcvik afghánských bezpečnostních sil a na nasazení transportních vrtulníků.

Roli a výsledky působení provinčních rekonstrukčních týmů, a to nejen toho našeho, ale obecně, budeme muset pečlivě vyhodnotit, a to opět jak na úrovni exekutivní, tak na úrovni parlamentní.

Jak jsem již uvedl, účast v zahraničních operacích je hnací silou transformace našeho armádního sektoru. Současná česká armáda je neporovnatelná s tou před deseti lety, a to především díky účasti v operaci ISAF. Otázkou tak zůstává, jaká bude Aliance v období po skončení mise v Afghánistánu v roce 2014. Udržení dynamiky mnohonárodní spolupráce ozbrojených sil a rozvoje obranných schopností, včetně zlepšování jejich interoperability, bude výzvou pro celou Alianci.

Podle našeho názoru by tomuto cíli mohl přispět „návrat ke kořenům“ spočívající v zaměření se na kolektivní obranu podle článku 5 Washingtonské smlouvy. V tomto směru by mělo být vedené budoucí obranné plánování. Nedílnou součástí budoucí alianční činnosti musí být vojenská cvičení, která vedle naplnění výše uvedených úkolů mohou pomoci přiblížit činnost Alianci široké veřejnosti. Z uvedených důvodů se ČR rozhodla účastnit cvičení Steadfast Jazz 2013, na kterém budeme viditelně zastoupeni.

Vážené dámy a pánové,

za celou svou existenci Aliance prokázala, že je prostorem nejen bezpečnosti a svobody, ale i ekonomicko-sociálního rozvoje. Vždyť žádná společnost se nemůže dostatečně rozvíjet, pokud nemá zajištěnou základní bezpečnost země. Jistota dlouhodobě bezpečného prostředí je nezbytným předpokladem pro ekonomickou iniciativu.

I pro zahraniční investory je členství země v Alianci důležitým indikátorem stability. Na druhé straně na fungující ekonomice je závislá i schopnost obrany země. Jinými slovy, bezpečnost a ekonomický rozvoj jsou dvě na sobě závislé proměnné.

Země NATO mají společné základní hodnoty. Je to především podpora demokracie, svobody a lidských práv. Tyto hodnoty, samozřejmě spolu se zajištěním vzájemné bezpečnosti a stability, jsou motivací dalších zájemců o členství. A je důležité si uvědomit, že ve finální fázi souhlas s rozšířením Aliance o další členy dáváte Vy a Vaše národní parlamenty.

Aliance prošla několika vlnami rozšíření. Dobře si pamatuji na rozšíření v roce 1999, kdy ČR společně s Polskem a Maďarskem do Aliance vstupovaly. Vstup do NATO tehdy pro ČR znamenal i ocenění prováděných reforem a upevnění směru socioekonomického vývoje.

Otázka dalšího rozšiřování bude vždy ožehavým a složitým tématem. Vždy se budeme ptát, nakolik ta či ona země přispěje k společné obraně Aliance, či jestli nebude minimálně představovat těžké břímě.

Podle mého názoru je zde však ještě jeden aspekt, který musíme v úvahách o rozšíření Aliance vzít v potaz. Jak již bylo uvedeno výše, rozšířením Aliance se zároveň rozšiřuje oblast bezpečnosti, svobody, stability a ekonomické prosperity. Jsem přesvědčen, že je v zájmu členských zemí Aliance, aby tento stabilní prostor byl co nejširší. Mimo jiné z těchto důvodů ČR vždy další rozšiřování NATO podporovala.

V současnosti máme čtyři aspirantské země. Všechny tyto země mají naši podporu ve svém euroatlantickém směřování. Jsme si jisti, že jejich přibližováním a potenciálním členstvím v NATO se rozšíří prostor stability a prosperity nejen v našem blízkém sousedství, na Balkáně, ale i ve strategicky důležitém prostoru na Kavkaze.

Dámy a pánové,

Nacházíme se ve složitém a dynamickém období. Snižování obranných rozpočtů, směřování NATO po ukončení mise v Afghánistánu a v neposlední řadě otázka rozšíření jsou zásadními výzvami, před kterými nyní Aliance stojí.

Jsem přesvědčen, že stejně jako vždy v minulosti je Aliance překoná a bude stále platným garantem bezpečnosti a stability v euroatlantickém prostoru. Věřím, že svým dílem odpovědnosti k tomu přispějete i Vy a Vaše národní parlamenty i parlamentní shromáždění.

Děkuji Vám za pozornost.

www.vlada.cz

12. 11. 2012

Tisková konference po jednání předsedy vlády Petra Nečase s generálním tajemníkem NATO Andersem Fogh Rasmussenem

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Dobré odpoledne dámy a pánové. Začíná tisková konference po setkání předsedy vlády ČR Petra Nečase s Generálním tajemníkem NATO Anders Fogh Rasmussena. Pane premiére, poprosím vás o úvodní vyjádření. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Dobrý den dámy a pánové. Já jsem velice rád, že se mohlo uskutečnit naše jednání s panem generálním tajemníkem NATO Rasmussenem, které se odehrává u příležitosti konání zasedání Parlamentního shromáždění NATO v Praze. Jsme také velice rádi, že můžeme jednání tohoto orgánu NATO hostit v Praze. Dnešní jednání, které jsme měli s panem generálním tajemníkem, se týkalo celé řady témat.

V prvé řadě obranné politiky ČR. Zdůraznil jsem panu generálnímu tajemníkovi, že přesto, že jsme v rámci fiskální konsolidace nuceni dělat velmi úsporné rozpočty. Snížili jsme i výdaje na obranu. Nadále nehodláme dělat škrty v obranných výdajích. Obranné výdaje pro rok 2013 i s výhledem na další dva rozpočtové roky zůstanou ve stejné výši, tzn. nad jedním % HDP. Jsem rád, že jsme v tomto dosáhli konsenzu napříč vládou, takže to je zpráva, která zajišťuje i to, že budeme schopni plnit všechny závazky, které máme jako členové Severoatlantické aliance. Nechceme být černými pasažéry v bezpečnostní oblasti, ale chceme být aktivními přispívajícími.

S tím souvisí i další otázka, kterou jsme probírali. Je to otázka Afghánistánu. My zde máme velmi kvalitní a početné zastoupení našich vojáků, včetně provinčního rekonstrukčního týmu v Logaru, který budeme transformovat od příštího roku do vojenského poradního týmu. Jednoznačně jsme zastánci strategie, která se týká Afghánistánu, která spočívá ve sloganu „Společně dovnitř, společně ven“. Nehodláme dělat žádné jednostranné kroky, ale naopak máme širokou politickou shodu přijatou v obou komorách Parlamentu na postupném stahování z Afganistánu, včetně toho, že potenciálně jsme připraveni působit v Afganistánu i po roce 2014 především v oblasti poradenské činnosti při výcviku afgánských bezpečnostních a armádních sil.

Mluvili jsme také o tom, že velice silnou iniciativu budeme vyvíjet v oblasti mnohonárodních projektů, které velmi přispívají k iniciativě „Smart Defense“. ČR nabídla mnohonárodní letecké výcvikové centrum, které se týká především vrtulníků. Jsme účastni i v projektu, který se týká logistiky a i poslední společné jednání české a slovenské vlády, o tom jsem informoval pana generálního tajemníka, se velmi týkalo spolupráce v oblasti obrany a našich armád. Čili, my chceme i na regionální úrovni rozvíjet tento koncept „Smart Defense“ v podobě mnohonárodních projektů.

Jednali jsme také o rozšiřování Severoatlantické aliance, kde ČR je zastáncem kandidatury všech čtyř zemí, které aspirují na členství v Severoatlantické alianci a

bavili jsme se také o vztazích Severoatlantické aliance a Ruska. Mino jiné i ve vazbě na operaci, která je prováděna v Afganistánu. Myslím si, že to byla velice užitečná rozprava a já bych chtěl poděkovat panu generálnímu tajemníkovi za to, že jsme projednali obranné otázky ČR i naši spolupráci se Severoatlantickou aliancí velmi konkrétně a velmi detailně.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Děkuji. A o slovo poprosím generálního tajemníka NATO.

Anders Fogh Rasmussen, generální tajemník NATO: Já velice děkuji. Je pro mě velkým potěšením, že jsem zpět v Praze a opět se s vámi setkávám, pane premiére. ČR je velice cenným a odhodlaným členem naší aliance. Jsme velice vděční za vaši účast v Kosovu a Afganistánu. Vaši vojáci odvádějí důležitý příspěvek ke stabilitě Afghánistánu, kde cvičíte příslušníky afgánské armády a policie. A také vedete provinční rekonstrukční tým. Chci vyjádřit ocenění ze strany NATO všem českým vojákům nasazeným v operacích NATO. Zlepšujete situaci. ČR také významně přispívá ke zvyšování kapacit NATO cestou mnohonárodnostní spolupráce, to čemu říkáme „chytrá obrana“ - „Smart Defense“. Již jste se přihlásili k několika projektům, včetně systému vzdušného sledování pozemních cílů a GS. Tento program pomůže naplnit kritickou mezeru v našich schopnostech a umožní našim velitelům, aby měli úplný přehled o tom, co se děje v terénu na zemi nepřetržitě 24 hodin denně. Také ČR hostí mnohonárodní centrum koordinace logistiky MLCC zde v Praze. Jeho přidaná hodnota je v koordinaci mezi spojeneckými zeměmi a partnerskými zeměmi, a také se aktivně účastní v projektu pronájmu velkých transportních letounů pro naše operace. Samostatně by nebylo možné si tyto kapacity dovolit, ale společně si můžeme dovolit tři. Toto jsou příklady vašeho odhodlání se zasazovat o úspěch našich operací a vaše účast v těchto projektech pomáhá vám, a zároveň celé alianci jako celku, protože v těchto časech ekonomických obtíží je nezbytné dostat z každého Eura a Koruny, které vynakládáme co nejvíce. Máme k řešení velmi obtížná rozhodnutí, ale když z ekonomického hlediska jsou těžké časy, tak bezpečnostní výzvy nejsou o nic jednodušší. Naší výzvou je vyvážit ekonomické a bezpečnostní ohledy a proto si také velice cením toho, co mi řekl pan premiér dnes během našeho setkání, že vláda ČR se rozhodla neprovádět další škrty v rozpočtu na obranu v příštím roce a možná také v letech dalších. Vím, že se mohu spolehnout na podporu ČR a děkuji za tuto podporu a těším se na další spolupráci, kdy převádíme tyto zásadní iniciativy do reality.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Děkuji. A nyní je prostor pro vaše dotazy.

Česká televize, Václav Černožský: Měl bych dotaz na pana Rasmussena. Dopoledne jste řekl, že NATO udělá vše, co bude v jeho silách, aby ochránil Turecko. V jaké fázi jsou v této souvislosti jednání s Tureckem o možném rozmístění střel Patriot na hranicích se Sýrií.

Anders Fogh Rasmussen, generální tajemník NATO: Já jsem jednoznačně uvedl, že Turecko se může spolehnout na solidaritu NATO. Máme připraveny všechny plány, abychom bránili a chránili Turecko, našeho spojence, pokud to bude potřeba.

Nicméně se domnívám, že je vám jasné, že co se týče těchto plánů, nemohu jít do podrobností, a co se týče vaší konkrétní otázky nasazení střel Patriot, my jsme dosud nedostali takovou žádost, ale pokud taková žádost bude poslána, rada NATO ji bude muset zvážit.

ČTK, Jakub Dospiva: Chtěl jsem se zeptat premiéra Nečase, jestli může být konkrétnější v těch Smart Defense projektech, do kterých se ČR zapojuje. U Slovenska se hovoří zatím o radarech, tak zda se třeba nezvažuje něco s letectvem, případně s dalšími. Pak zmínka, že jste se bavili o vztazích NATO – Rusko ve vazbě na operaci v Afghánistánu. Tak by mě zajímalo, co si pod tím mám představit. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Vztahy s Ruskem jsou ovlivněny operací v Afghánistánu, mino jiné proto, že Afghánistán leží blízko středoasijských zemí, které byly dříve sovětskými republikami, kde má Rusko své strategické zájmy. Ale týká se to také např. otázky dopravních cest do Afghánistánu. Jedna z nich vede přes Pákistán, další přes Rusko a středoasijské republiky na sever Afghánistánu. Z tohoto pohledu spolupráce a dialog, který se týká některých prvků operace v Afghánistánu, by mohl zlepšit vztahy mezi Severoatlantickou aliancí a Ruskem. Co se týče programu Smart Defense, jak jsem již řekl, ČR je nositelem projektu mnohonárodního leteckého výcvikového střediska pro oblast helikoptér. Jsme i nositelem projektu mnohonárodnostního logistického centra. Chceme na základě jednání se slovenskou vládou rozpracovat i další projekty, které by se týkaly úzké spolupráce v oblasti vojenského výcviku, vzdělávání. Podívat se, kde se zbytečně dublují kapacity mezi ČR a SR a pokusit se rozvinout i tyto iniciativy na půdorysu Visegradské čtyřky. Takže tato oblast obranné spolupráce bude i jedním z témat jednání premiérů Visegradské čtyřky, které se uskuteční v prosinci letošního roku, a my jsme přesvědčeni, že tato cesta, tzn., jít cestou mnohonárodnostních projektů, je tím správným krokem z hlediska efektivního využívání prostředků, které na obranu dáváme a kam dáváme méně, než jsme dávali před deseti lety.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Děkuji. Dámy a pánové, tisková konference se nachýlila ke svému konci. My vám děkujeme za pozornost i dotazy, hezké odpoledne.

www.vlada.cz

21. 11. 2012

Prohlášení premiéra Petra Nečase: Odsuzuji útok na autobus v Tel Avivu

Důrazně a jednoznačně odsuzuji dnešní útok na autobus ve městě Tel Aviv v Izraeli. Cílené útoky na civilisty jsou zcela neospravedlnitelné. V kontextu blízkovýchodního konfliktu barbarské násilné akty, jako je dnešní bombový útok na autobus, či dlouhodobé vypouštění stovek raket na izraelská města, přispívají k další eskalaci konfliktu a maří úsilí mezinárodního společenství o dosažení příměří. Státu Izrael nikdo nemůže upřít právo na sebeobranu před takovými útoky, o čemž jsem již o víkendu ujistil pana premiéra Benjamina Netanjahua.

22. 11. 2012

Článek premiéra P. Nečase v deníku MF Dnes

Petr Nečas: Co chce Česko od příštích rozpočtů Unie?

Od dnešního večera budou vrcholní zástupci zemí EU v Bruselu hledat shodu nad dlouhodobým unijním rozpočtem pro roky 2014 až 2020. Současná podoba návrhu se nelíbí nejen Praze, ale ani velkému množství dalších členských zemí.

Mimořádná Evropská rada bude projednávat návrh víceletého finančního rámce Evropské unie na období 2014 až 2020. Na jeho základě se budou v těchto letech sestavovat evropské rozpočty. Prioritou české vlády je jeho rychlé schválení, ideálně ještě na tomto zasedání. Musím však zdůraznit, že jeho současnou podobu považujeme stále za ne zcela vyhovující. Jsme připraveni jednat o změnách a máme přitom jasné požadavky. Evropský rozpočet musí být efektivnější a více zaměřený na podporu růstu, konkurenceschopnosti a investic do vědy a výzkumu. Chceme proto šetřit v oblastech, které prokazatelně hospodářskému růstu nepomáhají a snižují ochotu k reformám. Naopak požadujeme větší investice tam, kde může být podpořen růst. Poslední návrh finančního rámce škrtná ve výdajích na nejchudší regiony, na výzkum či na rozvoj venkova. Naopak třeba v přímých platbách do zemědělství nebo v infrastrukturním fondu jsou úspory menší, což příliš logiku nedává.

Požadujeme, aby úspory byly vyvážené a aby proti současnému stavu nebyla zvýhodněna společná zemědělská politika. Nepodporujeme snížení výdajů na regionální politiku ve prospěch zemědělství, kde ovšem preferujeme rozvoj venkova. Chceme podpořit především nejméně rozvinuté regiony. Zde by již nemělo docházet k dalším škrtům, a to i proto, že právě zde mají vynaložené prostředky silný potenciál návratnosti a podpory hospodářského růstu. Pomáhají dokonce i čistým plátcům, neboť často právě jejich podniky investují s podporou unijních financí v nejchudších regionech.

Z evropských peněz naopak není nutné platit relativně bohatým regionům v bohatých státech, které navíc dosud tyto peníze v takovém rozsahu nikdy neměly.

Růst platů euroúředníků je mimo realitu

Dovedu si představit výrazné úspory v evropské administrativě. V době radikálních škrtů doléhajících na státní správu ve všech zemích Evropské unie jsou mimo realitu návrhy, aby platy euroúředníků významně stoupaly. V této souvislosti chci připomenout, že u nás objem mezd zaměstnanců státní správy jen v letech 2010 až 2011 klesl o osm miliard korun a klesá i nadále.

Je nutné připravit se na to, že s tím, jak Česká republika relativně ve srovnání s jinými státy bohatne, klesá přirozeně i výše finanční podpory z evropského rozpočtu. Naším cílem je zůstat v budoucím programovacím období čistým příjemcem a být v rozdělování evropských peněz v poměru na jednoho obyvatele někde mezi prvními pěti až deseti státy. Současně nám však nejde jen o účetní pohled optikou "má dáti - dal", ale o pohled z hlediska toho, co je skutečně prospěšné pro růst a konkurenceschopnost. Jde nám tedy o lepší a transparentnější zacházení s unijními penězi, a to jak na národní, tak na evropské úrovni.

I když jsme čistými příjemci a dostáváme domů víc, než kolik posíláme, zajímá nás, co se děje s našimi penězi i v jiných zemích Unie. Zda jsou vynakládány smysluplně. Česká vláda vystupuje v jednáních o rozpočtu umírněně a snaží se hledat střední cestu mezi často radikálně odlišnými postoji evropských zemí. Z našeho pohledu je nejlepším způsobem využití evropských prostředků co nejlépe fungující čerpání peněz z fondů unijní regionální politiky. Tato politika, zaměřená na podporu těch nejslabších, jde z našeho pohledu ruku v ruce s podporou úspor v ostatních oblastech.

Nehrozíme vetem

Jako předseda vlády budu usilovat o dosažení kompromisu, aniž bych však rezignoval na obhajobu našich klíčových zájmů. Nejsme přitom osamoceni. Naše postoje sladíme s řadou dalších zemí. To je ovšem v Evropské unii zcela běžný postup. Jednání o víceletém finančním rámci je jen dalším dokladem, že si členské státy důsledně hájí především svoje zájmy.

Česká republika na rozdíl od již nejméně jedenácti zemí nehrozí v tomto případě vetem. Jsem přesvědčený, že dlouhodobě jsou dnes pro členské státy Unie daleko podstatnější systémové změny, jako je bankovní unie nebo budoucnost eurozóny.

Byl bych proto nerad, kdyby se mělo jednání o víceletém finančním rámci dostat do slepé uličky v době, kdy se připravujeme na klíčový prosincový summit, který má projednávat právě bankovní unii. Nejhorším scénářem by byla nedohoda doprovázená rozpočtovým provizoriem. Raději jsme ochotni vyčkat, bude-li naděje na dohodu později, než riskovat vyčlenění jedné či více zemí z dohody na podobě finančního rámce. Chci ale férově předeslat, že pokud by k tomu došlo, zůstali bychom ve skupině států této dohody.

MF DNES

23. 11. 2012

Tiskový brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady

Michal Bucháček, tiskový mluvčí Stálého zastoupení ČR při EU: Dobrý den, dámy a pánové. Vítám vás na tiskové konferenci předsedy vlády ČR pana Petra Nečase po

právě skončené Evropské radě na téma „Finanční perspektivy“. Na úvod bych poprosil předsedu vlády o pár úvodních slov.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Jak jistě víte, dnešní Evropská rada nedosáhla shody nad výší víceletého finančního rámce. Ten výsledek není překvapivý, do jisté míry se to očekávalo, respektive úspěch jednání dosažený v pátek nebo v sobotu by byl považován za poměrně překvapivý. Ty divergentní zájmy 27 členských zemí EU, které jsou podstatně složitější, než je dělit na čisté plátce a kohezní země, se sice začaly do jisté míry sbližovat, konvergovat směrem k sobě, nicméně ke shodě nedošlo. Na druhou stranu v tom nespátřuji žádnou katastrofu, ani žádný problém. I znalci evropské integrace ví, že vždy jednání o víceletém finančním rámci bývalo tradičně dlouhé, komplikované a někdy i bouřlivé. Konec konců chci připomenout, že i vláda ČR návrh rozpočtu schvaluje minimálně na dvou až třech zasedáních, není to nic nestandardního.

Dnešní jednání navazovalo na jednání včerejší, která byla jednak jednání na úrovni Evropské rady, ale předcházela tomu i bilaterální jednání, která absolvoval předseda Evropské rady a Evropské komise se všemi členskými státy, tedy i s námi. My sami jsme včera měli velmi intenzivní počet jednání, pokud se nepletu, měli jsme dohromady osm bilaterálních schůzek v průběhu včerejška, včetně jednání Evropské rady ve večerních hodinách. Dnes jsme pokračovali brzké dopoledne dalším jednáním s předsedou evropské rady Hermanem Van Rompuyem a také proběhla schůzka tzv. přátel koheze, těch kohezních zemí.

Naším cílem je pořád to samé, tzn., prioritou sestavit moderní, úsporný a flexibilní rozpočet Evropské unie na sedm let. Jsme přesvědčeni, že i dnešní jednání, které pro někoho proběhlo překvapivě poměrně v klidné pracovní atmosféře, neozývalo se žádným boucháním do stolu, žádnými útoky, osočováním apod. Byla to jednání, ve kterých se vyměňovala jednotlivá stanoviska, objasňovaly se jednotlivé postoje členských zemí.

Situace je taková, že předseda Evropské rady Herman Van Rompuy získal mandát, aby dále pracoval s těmi fakty, která jsou výsledkem jak bilaterálních jednání, tak jednání Evropské rady, a aby se v následujících týdnech pokusil, a tady chci říci, že je tím myšleno období po Novém roce, přece jen dosáhnout shody. Já jí nepovažuji za vyloučenou, protože atmosféra dnes byla poměrně konstruktivní, jakkoli nikdo neopouštěl své pozice. Ta vůle po dohodě nevyprchala a tím, že to probíhalo v poměrně konstruktivní atmosféře, tak si myslím, že ta atmosféra je pro to i poměrně příznivá. Přesto došlo k pozitivním posunům. I když platí to, že když není dohodnuto všechno, není dohodnuto nic. Např. se podařilo společně se zástupci ostatních kohezních zemí přece jenom zachovat míru spolufinancování projektů pro méně rozvinuté regiony ve výši 85 %, čili tady se podařilo dosáhnout poměrně významného navýšení z těch 75 %, což znamená i pozitivní dopad na veřejné rozpočty a vůbec na dostupnost evropských peněz. Rovněž úroveň zálohových plateb na projekty se podařilo s českou podporou prosadit ve výši 4 %. Tady ty posuny jsou pozitivní. U části projektů se podařilo prosadit uznatelnost DPH, především u měkkých projektů z ESF, ale my nadále budeme usilovat o to, aby platil systém uznatelnosti DPH i u

všech projektů, včetně infrastrukturních. Nikdy jsme nepočítali s tím, že bychom dosáhli nějaké závratné částky. Já chci znovu opakovaně zdůraznit to, co říkám v posledních dnech a týdnech poměrně výrazně. Není důležitá celková výše alokace, kterou v kohezní politice dostaneme. To, co je důležité, je na rozdíl od tohoto programovacího období hospodařit s těmito prostředky efektivně a zaměřit se na obdržení skutečných efektů z projektů, které jsou financovány z kohezní politiky. Více peněz do kohezní politiky neznamená automaticky více přínosů a více efektů. Bohužel musím říci, že o tom jsme se v posledních letech v tomto programovacím období poučili víc, než by bylo pro naši zemi zdrávo. Takže tolik k tomuto jednání. Já také považuji za pozitivní i to, že je snaha dosáhnout konsenzu všech 27 členských zemí. Tzn. nevyčleňovat např. Velkou Británii, nejt mimo rámec smluv. To bych považoval za krok, který by byl fatálně chybný. Tolik jednání o víceletém finančním rámci.

Abych to ještě doplnil, že vedle bilaterálních schůzek, které jsem měl k problematice víceletého finančního rámce a problematice Evropské komise s představiteli Evropské komise a předsedy některých členských vlád EU, jsem se také dnes potkal s řeckým premiérem panem Antonisem Samarasem, kterého jsem upozornil na případ českých občanů, kteří jsou vězněni v Řecku s obviněním ze špionáže, které my považujeme za krajně nepravděpodobné a nevěrohodné, a požádal jsem pana předsedu vlády Samarase, aby této věci řecké orgány věnovaly pozornost a aby zbytečně z tohoto tématu nevzniklo nějaké nedorozumění, které by mohlo poškodit vztahy mezi našimi zeměmi. A můžu říci, že pan předseda vlády Samarase zareagoval velmi vstřícně a řekl, že se touto záležitostí bude zabývat. Já to považuji za pozitivní zprávu a chci zdůraznit, že vláda ČR a já osobně máme zájem udělat všechno, co bude v našich silách pro pomoc těmto našim občanům, kteří jsou vězněni v Řecku.

Michal Bucháček, tiskový mluvčí Stálého zastoupení ČR při EU: Děkuji. A nyní je prostor pro vaše dotazy.

Právo, Mocek: Vy jste zmínil, že nelze vyčleňovat Velkou Británii, nicméně odpovědnost za neúspěch summitu je en bloc přičítána skupině čistých plátců, zejména Británii, ale také Německu. Takže platí vaše výzva i pro Německo? Nevyčleňovat Německo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Myslím, že představa, že bude fungovat evropská integrace s vyčleněným Německem, to je jako říci, že je kulatý čtverec nebo hranatá koule. To prostě nejde. Takže už na tom asi cítíme, že takto to nebude. Já si myslím, že není možné hledat tzv. viníky a nevinné. Vždy je nutné dosáhnout konsenzu, toho se nepodařilo dosáhnout a tam je vždy jako kdyby nutnost vůle u všech aktérů jednání a já bych rozhodně neodsuzoval jako viníky ty, kteří trvají na tom, aby rozpočet EU byl úsporný, aby byl racionální. Koneckonců my to samé přece prosazujeme na národní úrovni a i ty navrhované škrty se blíží tomu objemu, o kterém konkrétně vláda ČR i já osobně jsme mluvili několikrát. Tzn., aby ten objem odpovídal zhruba 1 % HDP. A tady je potřeba říci, že postupně ty úpravy, o kterých se jedná, směřují k tomuto objemu.

Český rozhlas, Pavel Novák: Některé státy deklarovaly již před začátkem summitu, že jsou připraveny vetovat, že nepůjdou za nějakou hranici. My jsme také přispěli nějakou troškou do mlýna, nějakým tvrdým postojem, že za nějakou hranici nepůjdeme?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My jsme nehrozili vetem. Na druhou stranu ale neplatí to, že když před nás položí jakýkoli návrh dohody, s jakýmkoli textem a jakýmikoli čísly, že srazíme paty, zsalutujeme a schválíme to. Tak tomu nebylo, není a nebude. Na druhé straně jsme dávali přednost konstruktivnímu vyjednávání, pro které máme předpoklad mimo jiné proto, že jsme byli v obou těch dvou klíčových skupinách, které se týkaly víceletého finančního rámce. Tzn., jak ve skupině tzv. Like-Minded, zemí, které chtěly úspornější rozpočet, tak ve skupině přátel koheze. Postupně k fúzi těchto názorů, který jako první demonstrovala ČR přítomností v obou těchto skupinách, tak k fúzi obou těchto názorů dochází i na úrovni celé sedmadvacítky. S jistou nadsázkou bych nás označil za průkopníky tohoto přístupu a je evidentní, že je možné jít cestou snižování celkové výše evropského rozpočtu a přitom snahy zachovat co největší objem prostředků na kohezi. A navíc, my jsme vždy otevřeně říkali, že i v kohezních prostředcích si dovedeme představit úsporu. Např. v oblasti Connecting Europe Facility CEF, v oblasti tzv. tranzitních regionů apod. To co my jsme říkali je, že je možné spořit ve všech kapitolách víceletého finančního rámce.

Český rozhlas, Pavel Novák: Jaké byly další konkrétní návrhy, kde to osekát, vzít peníze? Jestli z nějaké mezinárodní rozvojové pomoci?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Zazněl např., švédský návrh, který znamenal ve svém objemu úsporu 30 mld. euro, kde zhruba polovina z toho šla z CEF. Další části šly z oblasti justice a občanství, z administrativních výdajů, z vnějších vztahů apod. Dá se to napříč „hedgingy“ poskládat. Dokonce v tuto chvíli jsou ty návrhy takové, které razí např. Švédsko a Británie, že se vůbec již nedotýkají kohezní politiky a společné zemědělské politiky. Jdou prostě mimo tyto dvě kapitoly.

Právo, Mocek: My toto považujeme za úspěch, protože víceméně ta kohezní politika je jen kvůli podporám chudších regionů, ale není to žádný krok dále?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To je verbální proklamace. My jsme přesvědčeni, a najdete od počátku poměrně kritické stanovisko ČR vůči principu CEP, pouze jsme pragmaticky přistoupili v určité chvíli, kdy jsme zjistili, že nás není mnoho, kteří tento názor hlásáme, tak jsme prakticky přijali existenci tohoto nástroje. A to, že se postupně těmi kroky zmenšuje celkový objem alokace, který do toho CEF šel, tak se to opět blíží tomu našemu stanovisku. S tím, že jsme přesvědčeni, že celá řada těch projektů jde zrealizovat v kombinaci národních peněz, soukromých prostředků a prostředků, které jdou z kohezní politiky. Koneckonců podobné projekty projektům, které se předpokládají v rámci tohoto CEF, existují už dnes. Konkrétně plynový interkonektor mezi ČR a Polskem, který byl financován částečně z evropských prostředků a žádný CEF neexistuje. Tzn., že podobné projekty jdou realizovat na

základě stávající legislativy, na základě stávajících nástrojů, které má evropský rozpočet k dispozici.

Právo, Mocek: Jak myslíte, že to bude dále pokračovat, když tady jsou úvahy o tom, že by se mohl nějaký další summit k rozpočtu konat ještě v prosinci, další úvahy o tom, že by se využil summit plánovaný na únor, jak vidíte další postup?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To bude záviset na tom, jak rychle bude postupovat předseda Evropské rady Herman Van Rompuy, jak se mu bude dařit nalézat konsenzus. Ano, opravdu bych mluvil o řádu, který bude spíše v týdnech a několika měsících. Opravdu bych realisticky viděl možnost dosažení té dohody po Novém roce. Zda na mimořádném summitu, který by se konal v lednu nebo v únoru, to teď je předčasné o tom mluvit. Rozhodně nepředpokládám, respektive byl bych velmi překvapen, kdyby se k tomu vrátila prosincová Evropská rada, která bude mít poměrně závažná témata, včetně prvků bankovní unie. Nepředpokládám, že by se zabývala víceletým finančním rámcem.

Česká televize: K tomu summitu. S čím ČR přijede na ten příští summit, jakou sumu byste chtěli vydobýt, která by pro vás byla dostatečná, protože jste říkal, těch 19,5 mld. se vám nezdá dost?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Již jsem řekl, že bychom rádi viděli o něco vyšší sumu, než je 19,5. Na druhé straně ale platí ta klíčová věta, kterou říkám. Základní problém ČR není ve výši samotné alokace na kohezní politiku, ale v efektivitě vynakládaných prostředků. Dokonce si dovedu představit, že za situace, kdy uděláme nový systém operačních programů, nový systém jejich řízení a evaluace, nový systém jejich auditu, kdy se více zaměříme na efektivitu, na zamezení mrhání, plýtvání a někdy dokonce kradení v těch operačních programech, tak za tyto prostředky okolo 20 mld. euro můžeme pořídit možná stejné, srovnatelné nebo dokonce teoreticky větší efekty než v tomto programovacím období za 27 mld. euro. Takže náš klíčový úkol je zaměřit se především na efektivitu čerpání, na efektivitu těch projektů než na samotnou výši. Ale to, že tam nebo onde se budeme snažit, aby ta částka byla o něco vyšší, to je samozřejmě pravda. Ale to není ten fatální problém, ta fatální otázka, ten klíčový úkol, který máme plnit.

Česká televize: Teď otázku mimo tento summit. Ministerstvo vnitra oznámilo, že byli vyřazeni prezidentští kandidáti Dlouhý, Bobošíková, Okamura. Můžete na to reagovat, jak vy se na to tváříte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Postupuje se podle volebního zákona, Ministerstvo vnitra je takto povinováno. Existuje možnost soudního přezkumu. Já mohu pouze vyjádřit názor, přání, myšlenku, že příslušné soudní instance budou postupovat tak rychle, aby ten lednový termín voleb nebyl ohrožen.

www.vlada.cz

5. 12. 2012

Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s předsedou vlády Státu Izrael Benjaminem Netanjahuem

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Vítám vás na vystoupení předsedy vlády ČR Petra Nečase a předsedy vlády státu Izrael Benjamin Netanjahua po jejich setkání. Z časových důvodů nebude prostor pro dotazy a tímto se vám tedy omlouváme a děkujeme za pochopení. O úvodní vyjádření prosím předsedu vlády ČR Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem velice rád, že jsem dnes mohl v Praze opakovaně přivítat svého kolegu, předsedu vlády státu Izrael Benjamin Netanjahua a jeho vládní kolegy, kteří nás navštívili během své cesty do Berlína. Jsem také velice rád, že jsme navázali na naše vzájemné mezivládní konzultace a rozvíjeli jsme celou řadu témat, kterými jsme se zabývali i v minulosti. Chci zdůraznit, že ČR považuje stát Izrael za svého strategického partnera, že naše vztahy ve všech oblastech, od politické, přes ekonomické se rozvíjejí velmi zdárně.

My jsme na nedávném hlasování Valného shromáždění OSN hlasovali proti návrhu, aby Palestina se stala nečlenským, pozorovatelským státem OSN. Jelikož se domníváme, že tento jednostranný krok mírový proces na Blízkém východě nijak nepodpoří, ba právě naopak, stane se spíše komplikací. ČR je přesvědčena, že budoucností a řešením tohoto problému je existence dvou států, tzn. židovského státu Izrael a státu Palestina, a této budoucnosti lze dosáhnout pouze přímým jednáním obou aktérů. Jinými slovy, řešení neleží v New Yorku ve Valném shromáždění OSN, řešení leží v Tel Avivu, v Jeruzalémě nebo v Ramalláhu či dalších místech. Tam se má vyjednat tato budoucnost. ČR proto vyzývá obě strany, aby se zdržely jednostranných kroků, a doufá, že tato přímá jednání budou co nejdříve obnovena.

Také jsme s panem premiérem Netanjahuem a jeho vládními kolegy hovořili o aktuální situaci v regionu Blízkého východu. Pokud jde o nedávný konflikt v Gaze, ujistil jsem naše izraelské partnery, že ČR rozhodně podporuje právo Izraele na obranu proti raketovým útokům z pásma Gazy. Z našeho pohledu je povinností každého státu chránit své obyvatele a vyjádřil jsem také naději, že nedávno uzavřené příměří bude dodržováno a že bezpečnost Izraele bude zajištěna.

Bavili jsme se také o dalších problémech v tomto regionu počínaje situací v Sýrii až po problém, který je s jaderným programem Iránu, kde jsou naše postoje velmi blízké.

Prodebatovali jsme také vzájemné česko-izraelské vztahy. Chci velmi zdůraznit, že se nám daří rozvíjet vztahy v oblasti vědy a výzkumu, spolupráce vysokých škol a chceme také rozšířit tuto oblast i do ekonomiky, kde se velmi zdárně vyvíjí naše vztahy. Já chci připomenout, že Izrael je 5. největším obchodním partnerem ČR mimo Evropu. Partnerem velmi významným. V roce 2011 vzrostla naše vzájemná

obchodní výměna o 10 %, a pokud vezmeme prvních 10 měsíců letošního roku, je tam opět proti stejnému období loňského roku 10 % nárůst. Pro proexportně orientovanou ekonomiku, jakou je ČR, je samozřejmě toto obchodní teritorium velmi perspektivní a já jsem rád, že i rozvoj těchto obchodních vztahů, vztahů v oblasti vojenské spolupráce apod., potvrzuje tradiční a velmi dobré vztahy mezi našimi zeměmi. Takže bych chtěl ještě jednou velmi ocenit tyto rozhovory a věřím, že ve formátu mezivládních konzultací budou pokračovat i v příštím roce.

Benjamin Netanjahu, předseda vlády státu Izrael: Moc děkuji, pane premiére Nečasi, za srdečné přivítání, kterého se dostalo mně i naší delegaci tady v Praze. Jsem rád opět zde, abychom pokračovali v rozhovorech o našich vzájemných vztazích, které se velmi zdárně rozvíjejí. A také o našem přátelství, které je silnější každým dnem.

Hlavním důvodem mé návštěvy je však říci vám za celý izraelský lid, vám, vaší vládě a vašim občanům, říci vám děkuji. Děkujeme za opozici vaší vlády proti jednostranné rezoluci v OSN, děkujeme za vaše přátelství, děkujeme za vaši odvahu. Vím, že hlasovat proti jednostranné rezoluci znamená, že ČR stála společně se Spojenými státy, Kanadou a několika dalšími zeměmi proti převažujícímu proudu. Ale dějiny nám znovu a znovu ukazují, že to, co je správné, nebývá populární. A pokud je ve světě národ, který to dokáže ocenit, pak je to váš národ. Před 74 lety v roce 1938 v Mnichově vůdčí mocnosti tehdejšího světa donutily tuto hrdou demokracii, aby obětovala své životní zájmy. Mezinárodní společenství tomu tleskalo téměř bez výjimek. Ohlašovali to jako něco, co přinese mír. „Mír v našich dnech“ se říkávalo. Ale namísto míru tyto vynucené ústupky, které Československo muselo udělat, připravilo cestu k nejhorší válce v historii. A já vím, že vaše země se z historie poučila. Stejně jako moje země, Izrael. Proto Izrael neobětuje své životní zájmy kvůli tomu, aby mu svět tleskal. Izrael je připraven vyjednat skutečný mír s našimi palestinskými sousedy, skutečný a trvalý mír. A aby mír vydržel, musí to být mír, který můžeme hájit. Žádný jiný mír na Blízkém východě neobstojí. Náš závazek jednat s Palestinci trvá mezi námi a našimi palestinskými sousedy a to řešení je řešení dvou států pro dva národy. Mír, v němž bude demilitarizovaný palestinský stát, který uzná jediný židovský stát Izrael. Naneštěstí ve čtvrtek Palestinci požádali svět, aby jim dal stát, aniž by dali za to Izraeli mír a bezpečí. Rezoluce OSN úplně ignorovala bezpečnostní potřeby Izraele, nepožadovala po Palestincích, aby uznali židovský stát, dokonce je k tomu ani nevyzvala, aby ukončili konflikt s Izraelem. Proto to bylo pro Izrael nepřijatelné. A proto to mělo být nepřijatelné pro všechny zodpovědné členy mezinárodního společenství. Náš konflikt s Palestinci bude vyřešen pouze cestou přímých jednání, která budou řešit potřeby jak Izraelců, tak Palestinců. Nebude vyřešen jednostrannými rezolucemi v OSN, které ignorují životní potřeby Izraele a podkopávají základy míru.

Vážený pane premiére, jsem hrdý na to, že mohu být v Praze. Řekl jsem vám před chvílí při našem společném jednání, že při příjezdu na letiště jsem si všiml busty Tomáše Masaryka, velkého vůdce této země. Věřím, že Tomáš Garrigue Masaryk by byl velmi hrdý za postoj, který vaše země zaujala minulý týden v OSN. Děkujeme za

to, že stojíte za pravdou, že stojíte za slušností. Děkujeme, že jste se postavili také za mír. Děkujeme.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, děkujeme vám za účast a hezké odpoledne.

www.vlada.cz

7. 12. 2012

Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s ministerským předsedou státu Sasko Stanislawem Tillichem

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobrý podvečer, vážené dámy a pánové. Začíná tisková konference po setkání předsedy vlády Petra Nečase s předsedou vlády Svobodného státu Sasko Stanislawem Tillichem. Pane premiére, poprosím o úvodní vyjádření.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Dnešní návštěva předsedy vlády Svobodného státu Sasko jen dokumentuje dvacetileté velmi kvalitní vztahy mezi ČR a Svobodným státem Sasko. Prakticky s žádným evropským regionem nemá ČR tak intenzivní spolupráci a komunikaci, jako je tomu právě se Saskem. Dnešní návštěva se koná mimo jiné i u příležitosti dvacátého výročí společného prohlášení předsedů vlád ČR a Svobodného státu Sasko, ale my na každém takovém podobném jednání mezi námi projednáváme také konkrétní otázky. Tak tomu bylo i dnes. Zabývali jsme se především otázkou propojení dopravních sítí. Obě vlády mají zájem na tom, aby byl dokončen projekt vysokorychlostní železnice mezi Prahou a Drážďany, a tím pádem byla i vysokorychlostní propojení železnic mezi Berlínem a Prahou. Jsme velice rádi, že se tento projekt podařilo prosadit do sítě transevropských dopravních cest. Máme velký zájem na dokončení dálničního propojení mezi ČR a Saskem, mezi Prahou a Drážďany. Jsme rádi, že se podařilo překonat právní překážky, které byly proti dostavbě posledního úseku na českém území a jsme přesvědčeni, že do konce roku 2014 by měl být ten poslední chybějící úsek dálničního spojení mezi Prahou a Drážďany dokončen. Velice intenzivně jsme se také zabývali tematikou labské dopravní cesty, kde si velmi vážíme spolupráce se spolkovými zeměmi Sasko a Sasko – Anhaltsko, které podporují náš zájem na splavnění celého úseku Labe. Protože Labe je pro nás jediným přístupem k moři a je tudíž strategickou dopravní cestou. ČR hodlá řešit ten největší problém se splavností zhruba 40 km mezi Ústím nad Labem a německou hranicí výstavbou vodního stupně Děčín. V současné době probíhá procedura posuzování dopadů na životní prostředí. Bereme velmi vážně některé otázky, které jsou kladeny občanskými sdruženími a aktivitami z obou stran hranic, jak z české, tak z německé strany a jsme také velice

rádi, že se do tohoto procesu EIA zapojily i saské orgány velmi konstruktivně a velmi aktivně. A mohu také říci z procesu posuzování těchto kroků, že názory saské strany jsou brány velmi vážně a seriózně, a jsou zpracovávány do této studie EIA.

Bavili jsme se také o spolupráci školství, protože Sasko patří mezi spolkové země v rámci Spolkové republiky Německo, které mají nejkvalitnější systém vzdělávání. My vzhledem k průmyslovému charakteru ČR považujeme za velmi inspirativní německý model tzv. duálního vzdělávání pro přípravu technických odborníků pro průmysl a celý systém základního a středního školství, který velice kvalitně funguje v Sasku je pro nás velmi inspirativní a chceme i tady rozšiřovat naši spolupráci. Přestože naše vztahy jsou velmi srdečné, důvodem dnešního setkání je spíše polo-slavnostní charakter spojený s dvacátým výročím společného prohlášení předsedů vlád obou zemí, tak přesto i v těchto okamžicích pracujeme na konkrétních projektech, které potvrzují tradiční dlouhodobou a velmi přátelskou vazbu mezi ČR a Svobodným státem Sasko.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. A o slovo poprosím ministerského předsedu Saska.

Stanislaw Tillich, předseda vlády Saska: Velice vám děkuji, pane premiére. Děkuji vám za milá slova, která jste měl pro dvacet let našeho partnerství. Já za saskou stranu je mohu pouze podtrhnout. Mohu říci, že i ze saského pohledu si myslím, že je skvělé, jak naše spolupráce funguje. Dnes již zcela samozřejmě a velice otevřeně řešíme různé problémy tak, jak by to dříve možná ani nebylo představitelné. Myslím, že dobrým příkladem je splavnost Labe. Společně hledáme různá řešení, a je pro nás zcela samozřejmé, že i Sasko se zapojuje do řešení otázek ekologických, tedy do vypracování studie o posouzení ekologického dopadu.

Druhým bodem, který dokládá to, že máme společné zájmy, je např. to, jak nás ČR podpořila v našem úsilí o začlenění úseku železniční trati Praha – Drážďany – Berlín do transevropské dopravní sítě. Na těchto projektech spolupracovali mnozí čeští i sasští odborníci a výsledkem je, že prioritu tedy dostala přes Krušné hory trasa, která zkrátí úsek o 40 km a přinese v důsledku úsporu dvou mld. euro. I toto je výsledkem skvělé spolupráce na česko-saské úrovni.

Poslední příklad dobré spolupráce. Rád bych vyzdvihl, že nespolečně pracujeme pouze na mezivládní úrovni, nespolečně pracují pouze vládní komise, ale spolupracují občané. Ať už na úrovni spolků, kultury, děti nebo senioři. Tyto naši občané se setkávají. A proto je pro nás velikým vyznamenáním, když se na nás obrátí česká strana s otázkou, jak se nám podařilo ze svého duálního vzdělávacího systému takový model úspěchu. Jak se vám podařilo, aby vaše školství bylo tak dobré? V případě takové otázky jsme nesmírně rádi, že můžeme poradit. Ač ve škole nebývá žádoucí, aby od sebe žáci opisovali, v tomto případě velmi rádi pozveme české experty do Saska, pozveme je, aby se přijeli podívat, jak to děláme. Rádi jim předáme naše dobré zkušenosti a poradíme jim, jak se vyvarovat chyb, které jsme spáchali sami.

Co je naším hlavním cílem. Pro mě je velice důležité to, abychom navázali na situaci, která byla před druhou světovou válkou, kdy Sasko společně s českými zeměmi a Slezskelem patřilo mezi ekonomicky nejsilnější regiony v Evropě. Bylo takovýmto nejsilnějším regionem. A k tomu je potřeba dobrá spolupráce, která má pomoci vytvořit základy pro silné hospodářství. Toho chceme naší spoluprací docílit.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Nyní je prostor pro vaše dotazy.

Dotaz: Jaký zájem mají Češi o práci v Sasku?

Stanislaw Tillich, předseda vlády Saska: Nyní se konají vánoční trhy v Drážďanech i v Krušných horách. Jezdí tam lidé z obou stran hranice. Dnes se běžně nakupuje jak v Ústí, tak v Drážďanech. Dnes běžně české firmy investují v Sasku a saské firmy investují v ČR. Ke vzájemným velmi intenzivním přátelským vztahům ale také patří svoboda pohybu pracovních sil. Ta je nutným předpokladem. Samozřejmě jsou odborní pracovníci nedostatkovým zbožím. Proto je potřeba, abychom odborné pracovníky vzdělávali tak, aby byli použitelní na obou stranách hranice. Protože vzájemně si přetahovat vyškolené, odborně vzdělané pracovníky by bylo bláznovství. Naopak bychom si měli pomáhat a spolupracovat. A to je přesně to, co firmy chtějí a potřebují. Pokud tedy můžeme vzdělávat mladé lidi tak, aby byli použitelní na trhu práce jak u nás, tak i v ČR, tak je to ten správný přístup a rozhodně se rádi vydáme tímto směrem. A co se týče konce vaší otázky, ptala jste se mne, zda hodně Čechů našlo práci v Sasku, má poptávku po práci v Sasku. Má odpověď z ní ne. Ti čeští pracovníci, kteří z ČR chtěli odejít, odešli možná do Frankfurtu nad Mohanem nebo do Hamburku, ale každopádně žádný velký příliv jsme v Sasku nezaznamenali.

Dotaz: ČR často...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že na toto téma jsou i rozdílné pohledy tady v ČR. Řada z nás zastává konzervativnější přístup, včetně mě samotného. Nicméně zákony, jako v každé demokratické zemi, jsou důsledkem konkrétní většiny, která vzniká pro ten, nebo pro onen zákon. Pokud se podíváme na celoevropský kontext, nemyslím si, že ČR patří k nějakým ultra liberálním zemím typu Nizozemska, nebo něco podobného. Na druhé straně jsme si tohoto problému vědomi a jsme připraveni ho v mezinárodní spolupráci řešit. Drogy jsou bohužel produktem, který neuznává hranice, jejich pašování je dokonce jako globální problém, nejenom problém střední Evropy, my jsme připraveni se podílet na efektivním řešení tohoto problému.

Stanislaw Tillich, předseda vlády Saska: Mohu k tomu říct následující. Já jsem se dozvěděl informace od našeho ministra vnitra poté, co se setkal s českým ministrem vnitra a byl jsem informován o tom, že české ministerstvo vnitra plánuje posílení preventivních opatření na české straně hranice. Tedy především posílení hlídek v pohraničním regionu a také kontroly na tržištích, ať už legálních či nelegálních. My na saské straně cítíme tuto silnější českou represi na druhé straně hranice a za to jsem velice vděčný panu premiérovi a také české policii, že se do tohoto problému se zesílenou intenzitou pustila.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, děkujeme. Čas se naplnil, hezké odpoledne.

www.vlada.cz

13. 12. 2012

Článek premiéra P. Nečase v deníku Lidové Noviny

Petr Nečas: "Eurostát" není receptem

Nadcházející summit Evropské rady se bude zabývat budoucností hospodářské a měnové unie. Receptem, který nastínila ve svém návrhu Evropská komise, je přetvoření eurozóny směrem v centralizovaný, unitární stát, který se postupně bude zbavovat i prvků federalismu.

"Eurostát", ve kterém centrální vláda bude mít kontrolu a právo veta nad rozpočty států. "Eurostát", v němž bude existovat centrální rozpočet, který nebude založen na principu solidarity bohatých s chudými, ale odpovědných s těmi, kdo dosud odpovědní nebyli. Například naši slovenští sousedé budou platit reformování nekonkurenceschopných ekonomik státům, které ani nemusí být v dluhové krizi a jejichž obyvatelé jsou mnohem bohatší.

Klíčovou otázkou je: je toto skutečně plán, který eurozónu vyvede ze současné krize? Je opravdu centralizace receptem na současné problémy? Nejsem si tím vůbec jistý. Samozřejmě že i centralizovaný systém může fungovat, o tom není sporu. Není ale rozhodně o nic funkčnější než systém, který umožňuje zdravou soutěž mezi státy. Ten známe dokonce i z mnoha federací, kde mají jednotlivé země rozdílnou míru zdanění, sociálních systémů a odlišnou hospodářskou politiku.

Cílem by neměla být unitarizace hospodářské politiky, ale spíše přiblížení konkurenceschopnosti ekonomik jednotlivých států. K tomu je zapotřebí především fungující koordinace mezi evropskými zeměmi, aniž by bylo nutné přenášet kompetence na Evropskou komisi nebo kohokoliv jiného. Státy se nemohou zbavovat odpovědnosti tím, že rozhodování jednoduše předají někomu jinému. Musí ale nést současně za své jednání odpovědnost. Kdo nebude společnému tempu stačit, kdo nebude – vlastní vinou – schopen reformovat svoji ekonomiku a zajistit její konkurenceschopnost, nemá dlouhodobě ve společném klubu co dělat.

Nejsem samozřejmě proti takovým krokům, které mohou mít smysl. Lze mimo jiné uvažovat o nástroji eurozóny, který bude reagovat například na asymetrické šoky vyvolané společnou měnovou politikou. Je jasné, že například stoupající kurz eura vyvolává jiný dopad v průmyslových, exportně orientovaných regionech Evropy a jiný v oblastech tažených domácí spotřebou. Nemělo by ale jít o instrument přesouvající jednoduše peníze tam, kde ekonomika selhává kvůli přebujelému sociálnímu státu.

Kromě této zásadní diskuse budeme řešit na summitu i bankovní unii. Nehodlám rozhodně bránit eurozóně v tom, aby si vytvořila nový systém. Sám pokládám

harmonizaci předpisů v této oblasti za nezbytnou. Pro všechny musí platit princip, že v případě krize platí nejprve banka, resp. investor, a teprve potom daňový poplatník. Nikoli opačně. Nicméně obezřetnost je nutná u centralizace dohledu a fiskálního zajištění bankovního sektoru.

Pro nás je klíčové nedopustit, aby sjednocený dohled dovoloval snáze vyvádět peníze našich stádatelů do zahraničních bank. Proto jsme do nařízení o tomto dohledu prosadili politickou záruku, že odpovědnost národních regulátorů nečlenů eurozóny za zajištění finanční stability tamního finančního sektoru zůstane zachována. A že nový systém nebude nikdo moci vykládat tak, že kohokoli – včetně centrálního regulátora – motivuje k doporučení přeměn dceřiných společností na pobočky, u kterých jsou dohledové pravomoci hostitelského orgánu výrazně slabší. Zatímco dceřiné banky jsou z právního hlediska českými bankami bez ohledu na jejich vlastníka, pobočky jsou jen filiálkami zahraničních bank na našem území s garancí vkladů mimo naše území. V tuto chvíli ale nehrozí, že by se čeští stádatelé v důsledku vzniku evropského jednotného dohledu museli bát o své peníze. Stejný princip však budeme muset hlídat také v dalších, nyní diskutovaných návrzích.

Rozhodně nyní nechci Českou republiku vystavovat riziku, že budeme muset z peněz našich občanů zachraňovat nemocné banky v jiných koutech Evropy. Platí, že je lepší mít pozitivní očekávání, účastnit se všech debat o podobě celého systému, ale s definitivním rozhodnutím vyčkat na dobu, kdy budeme vědět, jak vše funguje. Zdůrazňuji přitom, že si v tomto kontextu lze sotva přát více, než aby bankovní unie fungovala a nenabádala naopak k dalšímu neodpovědnému spoléhání se na to, že vždy přijde nějaký zachránce v podobě daňového poplatníka.

Lidové noviny

14. 12. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase po Evropské radě

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Dnešní a včerejší jednání Evropské rady mělo dva základní tematické okruhy. Tím prvním byly otázky hospodářské politiky a potom takový ten zbývající balíček dalších otázek, které se zabývaly obrannou politikou, rozšířením Evropské unie a aktuálními zahraničně-politickými otázkami.

Hlavním tématem diskuse byly hospodářské otázky, především otázka prohloubení hospodářské a měnové unie v rámci současného vývoje v eurozóně. Klíčovým výsledkem summitu je potvrzení dohody o vytvoření společného mechanismu bankovního dohledu. Je známo, že jsme měli obavy z tohoto kroku. Získali jsme od našich partnerů jasné záruky, které vyvracejí tyto naše obavy, tzn., že tento jednotný bankovní dohled nebude např. motivovat k tomu, aby se překlápěly dceřiné banky do

poboček zahraničních bank, a současně máme tady jasný závazek, že bude zavedena informační povinnost z hlediska klientů i národního regulátora, v případě, že by k takovým krokům mělo docházet. Nám šlo v prvé řadě o zájmy českých občanů, kteří mají ve zdravém českém bankovním sektoru uloženy téměř 3 000 mld. korun úložek a náš bankovní sektor je z tohoto pohledu velmi zdravý. Mimo jiné i proto, že objem úložek je zde klasicky bankovně větší, než je objem úvěrů. Šlo nám tedy především o úspory českých střadatelů. A podařilo se také prosadit další klíčovou věc v této souvislosti, kdy jsme měli obavu, že by členské země eurozóny systematicky mohly přehlasovávat nečlenské země eurozóny v tzv. evropském orgánu bankovního dohledu EBA. Zde chci zdůraznit, že se podařilo prosadit původní český návrh, tzn. oddělené hlasování v jakýchsi dvou kuriích, kdy hlasují členské země eurozóny a ty nečlenské země eurozóny a je nezbytné mít souhlas obou těchto kurií. Toto byl náš návrh a podařilo se nám ho prosadit v rámci celé Evropské unie.

Současně jsme společně s Polskem a dalšími zeměmi dojednali garance pro ty nečlenské země eurozóny, které by se v budoucnu případně chtěly zúčastnit bankovní unie. V tuto chvíli byl schválen první krok k bankovní unii, tzn. společný dohled. Ty ostatní části teprve jsou, nebo budou dojednávány. Jejich kontury a konkrétní podoba v tuto chvíli není konkrétně známa. Hovoří se např. o společném rezolučním fondu, čili fondu záchrany bank, který by měl být financován z příspěvků placených bankami. V diskusi je také fiskální garance ze strany těch účastnických států, které by pak v konečné instanci platily za nemocné banky. Tady je třeba říci, že zájmy států jsou velmi různorodé, liší se mimo jiné i podle toho, zda někdo má bankovní sektor v problémech a někdo ho má zdravý. My zaujímáme velmi obezřetný postoj vůči těmto krokům. Nejsme sami, tento obezřetný postoj zastává jak řada členských zemí eurozóny jako Německo, Nizozemsko nebo Finsko, tak nečlenských zemí eurozóny jako např. Švédsko. My preferujeme společně s těmito zeměmi spíše harmonizaci systému národních záchranných fondů, než překotné vytváření nějakých fondů na celoevropské úrovni a vytváření vlastně nových penězovodů, které by vedly k bankám na celoevropské úrovni. Podstatné je, že se do závěrů dostalo jasné ujištění, že budoucí rezoluční fond bude financován z příspěvků finančního sektoru, nikoli primárně z peněz občanů, daňových poplatníků. Princip, že nejprve mají za záchranu platit banky a investoři v těch bankách a majitelé bank, prosazujeme ve všech prvcích bankovní unie. V tuto chvíli běží teprve debata o podobě tohoto systému. Čili předjímat, jak bude vypadat tato bankovní unie, je naprosto předčasné. To v tuto chvíli nedokáže kvalifikovaně říci vůbec nikdo, jak tento systém bude fungovat. To je teprve ve hvězdách. Z toho pohledu sáhodlouhé úvahy o tom, že když se někdo nezúčastní, tak vystupuje proti-evropsky, jsou spíše dětinské a z tohoto pohledu my nemáme žádný důvod tady kamkoli spěchat, protože navíc o té účasti u nečlenských zemí eurozóny bude možné rozhodnout teprve, až ten systém bude funkční a pak si může nečlenská země eurozóny podat případně přihlášku a navíc musí mít provedeny příslušné legislativní změny, které by souvisely např. právě s oním rezolučním fondem apod. Z tohoto pohledu opatrný a obezřetný přístup ČR je naprosto logický. Chcete-li znát můj osobní názor, já jsem hluboce přesvědčen o tom, že ke vstupu do

bankovní unie nemáme a nebudeme mít žádný důvod, pokud budeme stát mimo eurozónu. Pro nás bude samozřejmě absolutní podmínkou i to, vědět, jak bude celý systém fungovat, a především, kdo jej bude platit. Jde i o zájmy českých daňových poplatníků.

Co se týče hospodářské a měnové unie, takových širších strategických otázek, byly diskutovány i věci, které se týkaly další diskuse o hlubší integraci eurozóny. Žádné konkrétní kroky v této chvíli dojednány, schváleny nebyly, neboť je tu řeč o zásadních opatřeních, na které je nezbytné mít čas pro diskusi. A pro diskusi nikoliv pouze na evropské úrovni, ale i na národní úrovni, na úrovni vlády, národních parlamentů, ale i širší veřejnosti. Je třeba, abychom také odlišili na jednání Evropské rady debatu o krátkodobých opatřeních, které jsou teď třeba v podobě konkrétních norem projednávány, od těch strategických kroků. My jsme přesvědčeni o tom, že cílem by každopádně u té hospodářské politiky Evropské unie mělo být především posílení konkurenceschopnosti jednotlivých států. Nemyslíme si, že řešením je přenášení kompetencí a centralizace, které někdy spíše vypadají, že mají být cílem samy o sobě, to my nepovažujeme za správný krok. Podstatné není, abychom měli jednu společnou hospodářskou a daňovou politiku, ale abychom měli stejnou konkurenceschopnost a výkonnost ekonomik. Abychom usilovali o vysokou míru konkurenceschopnosti. Já jsem dokonce přesvědčen, že zdravá konkurence mezi státy může být dokonce ku prospěchu, protože nástroje k té konkurenceschopnosti jsou různé. Mezi nejvíce konkurenceschopné ekonomiky patří např. Dánsko, které má model silného sociálního státu s vysokým přerozdělováním, přesto je to konkurenceschopná ekonomika. Na straně druhé, třeba britská, nebo italská ekonomika, které jsou velmi liberální s nižší mírou přerozdělování. Čili tady by měl být dán postup tak, aby jednotlivé státy rozhodovaly o nejlepší cestě k jejich konkurenceschopnosti. My jsme také přesvědčeni o tom, že se příliš mluví o společných balících peněz na úrovni Evropské unie, ale právě málo o této konkurenceschopnosti. Jsme přesvědčeni, že eurozóna nepotřebuje společný rozpočet v podobě třeba fiskální kapacity, ale skutečně potřebuje úsilí o vyšší konkurenceschopnost členských států. Podařilo se nám prosadit, abychom zatím o takovém rozpočtu v tom jízdním řádu, který tady byl schválen, aby se o tom nehovořilo a to ani pod nějakým zdánlivě nevinným názvem.

Já jsem také přesvědčen o tom, že mají být vytvářeny systémy tak, aby byly jednotlivé členské země motivovány především uvnitř provádět reformy, aby se nevytvářely nějaké umělé modely, kde za odměnu dostanou z různých evropských fondů za to, že provádí reformy, tak dostanou nějaké finanční pobídky. To by podle mého názoru mohlo za určitých okolností i prohlubovat jistý morální hazard.

Nám se také podařilo prosadit to, aby byla dána garance, že všechna chystaná opatření musí být v souladu s pravidly vnitřního trhu. Pokud v tom jízdním řádu je například mluveno i o tom, že postupně bude pro eurozónu otevřena možnost přímé rekapitalizace bank, tak právě na můj návrh tam byla doplněna věta, že všechny tyto kroky musí být v souladu s vnitřním trhem, tzn., nemůže tím být narušena integrita jednoho vnitřního trhu. Tolik dámy a pánové k té hospodářské části jednání Evropské

rady. Ta debata, která se týkala zbývajících balíčků, tam bych zmínil především debatu o situaci v Sýrii, kde byla snaha některých členských zemí dosáhnout uznání národní koalice jako jediného představitele syrského lidu. My společně s dalšími, např. se Švédskem, jsme hájili názor, že je třeba tuto národní koalici podporovat. Na druhé straně, že o tom kdo bude reprezentantem syrského lidu, se musí rozhodnout především v Sýrii. Že také struktura toho konfliktu je podstatně komplikovanější, že mimo vši pochybnost zločinný Asadův režim musí skončit, Asad musí odejít. Ale nevidět tu složitější strukturu tohoto konfliktu v mnoha aspektech nesoucího spíše znaky vnitřní občanské války, tak by bylo politickou chybou.

Tolik, dámy a pánové, k některým důležitým otázkám dvoudenního jednání Evropské rady.

ČTK: Pane premiére, chci se zeptat. Zmínil jste u té rezoluce, že je návrh, aby to financovaly banky, a ne daňoví poplatníci. Nicméně neobáváte se toho, že to nakonec zaplatí daňoví poplatníci, kteří jsou zároveň klienti těch bank, tzn., že to banky neustojí? Druhá věc, zastáváte názor, že bychom se k supervizi neměli připojovat, dokud ČR nevstoupí do eurozóny? Třetí k té fiskální kapacitě, resp. k rozpočtu eurozóny. Chápu to, že jsme proti tomu, aby tam ta možnost byla, a jsme schopni to zablokovat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Začnu odzadu. Tato debata o zvláštním rozpočtu eurozóny není teď na pořadu dne. Nám se podařilo vyřadit nějaké konkrétnější termíny ze závěrů Evropské rady. Je to otázka budoucnosti. Celá řada členských zemí sdílí to, že i v době, kdy není dojednán víceletý finanční rámec, nedává příliš smysl bavit se o nějakém dalším finančním nástroji. Nemluvě o tom, že řada z nás sdílí názor, že nevidíme příliš velký smysl fungování tohoto společného rozpočtu eurozóny. Možná s výjimkou některých konkrétních věcí typu asymetrických dopadů např. měnové politiky Evropské centrální banky na jednotlivé členské země. Tam si to teoreticky dovedeme představit, ale nikoliv jako vytvoření nějakého dalšího nástroje přerozdělování a finančních toků k některým členským zemím Evropské unie. Co se týče jednotného mechanismu bankovního dohledu. Za prvé, opravdu nevíme, jak bude v praxi fungovat. To, že zatím bylo dosaženo dohody o konkrétní podobě směrnice, ještě neznamená, že je známo, jak tento dohled bude fungovat. Já tam pro ČR nevidím příliš smysl ke vstupu a určitě budeme tuto věc analyzovat, ale není kam spěchat, nejsme pod nějakým ani ekonomickým, ani politickým tlakem vnitrostátním, mezinárodním, abychom se do tohoto mechanismu zapojili. Ano, máte pravdu, že samozřejmě u těch rezolučních fondů vždy vzniká riziko, že to nakonec zaplatí daňoví poplatníci, proto vždycky razíme ten princip, aby to skutečně primárně hradili vlastníci, investoři. Je pravda, že to mohou přenést na klienty a zákazníky, nicméně vidíme tu pomoc veřejných rozpočtů až jako úplně poslední krok, jako zkrátka last resort opatření a jsme přesvědčeni, že by k němu pokud možno nemělo být vůbec saháno.

Český rozhlas: Vy se máte po svém návratu sejít s paní ministryní Peake. Litujete už toho, že jste jí jmenoval do funkce ministryně obrany?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vaši otázku příliš nechápu. Politické kroky nejsou kroky, kterých se lituje nebo nelituje. To za prvé. Za druhé to, kdy a jak dojde k tomuto setkání, o tom rozhodne moje časová agenda.

Česká televize: Ministryně Peake včera v České televizi říkala, že jste se s ní telefonicky spojil, a že jste na ni, eufemisticky řečeno, zvýšil hlas. Můžete říct, co jste s ní probíral po telefonu a jestli je to pravda?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Považuji za projev politického amatérismu a politické neprofesionality komentovat cokoli, co probíhá buďto na základě telefonického rozhovoru dvou lidí, nebo mezi čtyřma očima.

Česká televize: Dohodla se supervize, dohled. Nicméně zbytek je naprosto u ledu. Myslíte si, že je potenciál věc nějak uhýbat? Je to u ledu minimálně do června, nicméně v jakých horizontech se bavíme, je to odloženo na roky?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Řekl bych, že jsou tam rozdílné zájmy. Ti, kteří na tu pomoc čekají, tak samozřejmě by nejradši zvolili termín, který bych definoval okamžitě, nejpozději ihned. Ti, kteří to mají platit, se do toho nehrnou a chtějí pečlivě legislativní kroky a evaluace, na základě kterých by k těmto krokům došlo. Ale je evidentní, že málokdo v tuto chvíli je schopný definovat, jak celá ta architektura bankovní unie bude vypadat, a už vůbec není schopný definovat, jak bude vlastně v praxi fungovat. Je tam zatím příliš neznámých.

www.vlada.cz

30. 12. 2012

Premiér Nečas zaslal kondolenční dopis ruskému předsedovi vlády

Předseda vlády Petr Nečas dnes zaslal kondolenční dopis premiérovi Dmitriji Medveděvovi.

Vaše Excellence,

s hlubokým pohnutím jsem přijal zprávu o včerejší havárii při přistání dopravního letadla na trase z Pardubic do Moskvy, která si vyžádala několik obětí na lidských životech. Dovolte, abych jménem svým i jménem vlády České republiky vyjádřil svoji upřímnou soustrast. Naše myšlenky jsou v tuto těžkou chvíli s rodinami a blízkými těch, kdo při havárii zahynuli.

S úctou

Petr Nečas

www.vlada.cz

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

říjen 2012

2. 10. 2012

Prohlášení MZV k volbám v Gruzii

V pondělí 1. října 2012 se v Gruzii uskutečnily volby do Parlamentu, kterým předcházela mimořádně polarizovaná a konkurenční volební kampaň ojedinělá v historii této země.

MZV ČR věnovalo přípravám gruzínských voleb velkou pozornost. Česká republika vyslala do Gruzie početný tým volebních pozorovatelů, působících v rámci pozorovatelské mise OBSE, jejichž cílem bylo sledovat dodržování mezinárodních norem během voleb. Představitelé MZV opakovaně a na různých úrovních tlumočili představitelům vládní strany i opozice stanovisko ČR, že je povinností všech politických sil v zemi zajistit pokojný a demokratický průběh voleb, přičemž zdůraznili jejich mimořádný význam.

MZV ČR v této souvislosti vysoce ocenilo, že vedoucí představitelé všech hlavních politických seskupení potvrdili, že budou respektovat výsledky voleb a budou aktivně vést své politické stoupence k tomu, aby učinili totéž.

MZV ČR takovýto přístup od vedoucích politických představitelů Gruzie nyní očekává a věří, že povolební vývoj v Gruzii se bude odvíjet plně v souladu s platným ústavním rámcem. Občané Gruzie rozhodli ve svobodných a demokratických volbách o dalším směřování gruzínské společnosti a je nyní na nich, aby volbu většiny voličů respektovali.

www.mzv.cz

4. 10. 2012

Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí k “zátěžovým testům” jaderných elektráren

Vysoké standardy jaderné bezpečnosti jsou pro Českou republiku vysokou prioritou. Podporujeme úsilí Evropské unie o zlepšení jaderné bezpečnosti nejen v Evropě, ale na celém světě.

I z toho důvodu jsme se aktivně účastnili tzv. zátěžových testů. Zátěžové testy jasně potvrdily, že české jaderné elektrárny splňují veškeré vysoké mezinárodní uznávané technické a bezpečnostní požadavky a odpovídají společnému právnímu rámci pro jadernou bezpečnost. Jakékoliv identifikované návrhy na zlepšení jsou již nyní na

národní úrovni řádně implementovány a plněny. Ve sdělení, které dnes představila Evropská komise, jsou však nezávislá a expertní hodnocení a doporučení skupiny evropských regulátorů ENSREG zapracována poněkud jednostranně a zkresleně. „Sdělení Komise bohužel obsahuje některé zavádějící a zjednodušující informace, které pak vedou k nepřesným interpretacím výsledků zátěžových testů“, komentoval první místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. „Jaderná energetika je nesmírně komplexní a technickou záležitostí. Debata o jednotlivých aspektech jaderné bezpečnosti by proto měla být vedena výhradně věcně a na expertní, nikoliv politické úrovni.“

www.mzv.cz

10. 10. 2012

Tiskové prohlášení MZV ČR k dokumentu Evropské komise „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2012-2013“ ze dne 10. 10. 2012

MZV ČR vítá sdělení Evropské komise „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2012-2013“ a v obecné rovině se ztotožňuje se závěry a doporučeními a s hodnocením pokroku dosaženého jednotlivými kandidátskými a potenciálně kandidátskými zeměmi.

Politika rozšíření EU je úspěšným, efektivním a důvěryhodným nástrojem, který přispívá k míru, bezpečnosti a prosperitě na evropském kontinentu. Výsledky za uplynulé období potvrzují pozitivní vliv politiky rozšíření na transformaci a provádění reformů v aspirantských zemích. Pokračování v reformním úsilí v aspirantských zemích s důrazem na vládu práva a demokratické vládnutí je správnou cestou pro další pokrok v politice rozšíření EU. MZV ČR v té souvislosti oceňuje práci Evropské komise.

MZV ČR je potěšeno výsledky Chorvatska v implementaci legislativy EU. Věříme, že Chorvatsko bude pokračovat v naplňování svých závazků vyplývajících z přístupové smlouvy, že ratifikační proces bude úspěšně dokončen ve všech státech EU a vstup Chorvatska do EU k 1. 7. 2013 se stane realitou.

Souhlasíme s klíčovým významem Turecka pro EU a litujeme, že proces přístupových jednání EU s Tureckem nevykazuje pokrok. MZV ČR považuje za důležité pokračovat v naplňování tzv. pozitivní agendy.

MZV ČR je spokojeno s průběhem přístupových jednání EU s Islandem a doufá, že se podaří udržet dobrou dynamiku v jednáních i v příštích měsících.

Vítáme skutečnost, že v červnu 2012 byla zahájena přístupová jednání s Černou Horou a že země pokračuje v reformním úsilí, zejména v oblastech, které se týkají vlády práva.

Podporujeme již čtvrté doporučení zahájit přístupová jednání s Makedonií a shodujeme se s návrhem Komise, aby otázka sporu s Řeckem ohledně oficiálního názvu makedonského státu byla řešena až v době těchto jednání.

MZV ČR hodnotí pozitivně, že v březnu 2012 Srbsko obdrželo status kandidátské země a doufá, že Srbsko zintenzivní své reformní úsilí a brzy prokáže další pokrok v normalizaci vztahů s Kosovem, aby následně mohla být zahájena přístupová jednání.

Vítáme pokrok, který Albánie učinila v plnění politických kritérií členství v EU v minulém roce a jsme přesvědčeni, že pouze zlepšení spolupráce mezi vládou a opozicí povede k brzkému udělení kandidátského statusu Albánie a následně i ke splnění podmínek pro zahájení přístupových jednání s EU.

MZV ČR lituje, že se nepodařilo pokročit v evropské cestě Bosny a Hercegoviny a doufá, že v následujícím období dojde k ukončení dlouhodobé politické krize, která znemožňuje efektivní fungování státních institucí a tudíž provádění nezbytných reforem a plnění podmínek procesu integrace do EU.

Vítáme výsledky studie proveditelnosti, které potvrzují, že je s Kosovem možné uzavřít Dohodu o stabilizaci a přidružení navzdory rozdílným pozicím jednotlivých členských států EU k nezávislosti této země. Zapojení Kosova do procesu evropské integrace považujeme za důležité pro stabilitu a prosperitu Kosova i celého regionu.

www.mzv.cz

12. 10. 2012

Prohlášení MZV ČR k udělení Nobelovy ceny za mír

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vítá udělení Nobelovy ceny míru v roce 2012 Evropské unii. Evropská integrace výrazně přispěla k zajištění míru, dodržování lidských práv a prosperity na evropském kontinentu i v sousedních a vzdálenějších regionech.

Podle ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga se jedná o správné rozhodnutí: „Evropská unie byla od svého počátku zamýšlena především jako mírový projekt. Vše ostatní se odvíjelo od této mírové myšlenky.“

Hodnota EU spočívá především v posilování stability, čehož jsme byli svědky po druhé světové válce, po pádu autoritativních režimů v jižní Evropě či po pádu komunistických režimů ve střední, východní a jihovýchodní Evropě. EU je identifikována s šířením hodnot a demokratických norem, a to především v oblasti lidských práv, vlády práva a tržního hospodářství. Díky tomu EU inspiruje reformní a transformační úsilí v některých dalších státech zejm. ve východní a jihovýchodní Evropě a na jižním Kavkaze.

EU se stala šířitelkou demokratických a civilizačních hodnot v globálním měřítku, na čemž nic nemění ani současná diskuse o dalším směřování evropské integrace. V tomto kontextu vnímáme Nobelovu cenu míru jako určité "morální povzbuzení" společného evropského projektu, který neztrácí svoji atraktivitu jak v Evropě, tak mimo ní.

www.mzv.cz

22. 10. 2012

Prohlášení MZV k bombovému útoku v Bejrútu

V souvislosti s bombovým útokem v Bejrútu dne 19. října 2012 vyslovuje Ministerstvo zahraničních věcí ČR své rozhořčení a vyjadřuje upřímnou soustrast a účast rodinám a blízkým všech obětí i zraněným osobám. Česká republika odsuzuje tento teroristický čin, jenž zavinil smrt nevinných osob, a ujišťuje libanonské partnery o své solidaritě.

www.mzv.cz

listopad 2012

15. 11. 2012

Prohlášení MZV ČR k aktuálnímu vývoji situace v Izraeli a pásnu Gazy

Česká republika hluboce lituje civilních obětí v Izraeli a Gaze i současné eskalace situace na místě.

Česká republika plně uznává právo Izraele na sebeobranu proti raketové palbě militantních organizací v pásnu Gazy, přičemž pokládá za důležité vyhnout se civilním obětem.

Česká republika vyzývá obě strany, aby se zdržely všech forem násilí a provokativních akcí a přispěly ke zklidnění situace v zájmu civilního obyvatelstva obou stran.

www.mzv.cz

16. 11. 2012

Prohlášení MZV k rozhodnutí ICTY

MZV bere na vědomí rozhodnutí ICTY o zrušení odsuzujícího rozsudku v případě Gotovina a Markač, které vychází především z nedostatečných důkazů pro prokázání viny.

Při této příležitosti MZV připomíná, že určení a potrestání viníků zločinů z válek nadále považujeme za jeden z klíčových předpokladů pro dosažení dlouhodobě udržitelné stability balkánského regionu.

www.mzv.cz

21. 11. 2012

Prohlášení MZV k zákonu Ruské federace o NGOs

Ministerstvo zahraničí ČR vyjadřuje politování nad tím, že 21. listopadu 2012 vstupuje v Ruské federaci v platnost novela zákona o nevládních organizacích. Ta v současné podobě komplikuje jejich fungování a označuje jako „zahraniční agenty“ ty nevládní organizace, které dostávají finanční podporu ze zahraničí a zabývají se podle zákona tzv. „politickou činností“.

Je zřejmé, že označením s takovými negativními konotacemi jako „zahraniční agent“ může být kompromitována činnost řady významných organizací v Rusku.

Zájem o těsnější spolupráci se zahraničím považujeme přirozený a přínosný. Je proto znepokojivé, že by takovéto spolupráci mohly být kladeny umělé a zbytečné překážky.

Je taktéž překvapivé, že v situaci, kdy se státy Evropské unie a snaží rozvíjet modernizační partnerství s Ruskem a usilují o porozumění, je ruskými úřady takovýmto způsobem vyjadřována nedůvěra vůči zahraničním partnerům a je komplikována spolupráce občanského sektoru našich zemí, který je nejpřirozenějším nositelem modernizace a přátelství mezi našimi národy.

www.mzv.cz

21. 11. 2012

Prohlášení MZV k teroristickému útoku v Izraeli

Česká republika rozhodně odsuzuje dnešní teroristický útok, ke kterému došlo v centru Tel Avivu právě ve chvíli, kdy se intenzivně vyjednává o příměří a dále tak prohloubil současný konflikt. Jedná se o jasný důkaz, že je co nejdříve nezbytné ukončit stoupající vlnu násilí.

www.mzv.cz

29. 11. 2012

Prohlášení MZV k hlasování o palestinské státnosti ve VS OSN

Česká republika dlouhodobě, aktivně a konzistentně podporuje blízkovýchodní mírový proces. Proto již řadu let napomáháme Palestinské samosprávě při budování

potřebných státních institucí. Palestina také patří mezi hlavní partnery české rozvojové pomoci a spolupráce.

Česká republika je přesvědčena, že společného cíle - kterým je Stát Izrael a nezávislý, demokratický, souvislý a životaschopný Stát Palestina, žijící vedle sebe v míru a bezpečí – může být dosaženo pouze přímými jednáními. Nesouhlasíme s žádnými jednostrannými kroky, které mohou poškodit či ohrozit mírový proces vedoucí k dvoustátnímu řešení.

Česká republika hlasovala proti palestinskému návrhu na udělení statusu nečlenského pozorovatelského státu, protože se obává, že by mohl vyústit v další odklad obnovení mírového procesu. Plně podporujeme legitimní aspirace Palestinců na plnohodnotnou státnost a jsme připraveni přispět k její materializaci prostřednictvím podpory přímých jednání v rámci mírového procesu.

www.mzv.cz

prosinec 2012

7. 12. 2012

Projev náměstka J. Schneidera na zasedání OBSE

Náměstek Schneider se ve dnech 6.12.2012 - 7.12.2012 zúčastnil v irském Dublinu zasedání OBSE, kde vystoupil s následujícím projevem:

Mr. Chairman, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

First, on behalf of the Czech Republic, I would like to thank the Irish chairmanship for hosting this year's OSCE Ministerial, for the tremendous effort during this year and for all the work done. And I would like to warmly welcome Mongolia as the new participating State.

My country profited from existence of CSCE/OSCE. Soon after Helsinki Final Act was signed, Czech civil society formulated now famous Charter 77 in support of its conclusions and called the Czechoslovakian government accountable to implement it. One of the authors, Václav Havel, was then imprisoned. I would like to thank the Dutch foreign minister Timmermans for mentioning his name. The memory of the sacrifices people made to be free is one of the reasons why the Czech Republic supports and will support the principles enshrined in the Helsinki Final Act - from the maintenance of peace and security to the respect for human rights and fundamental freedoms. The comprehensive concept of security is the core of our Organization and it makes the OSCE unique.

Unfortunately, in some Participating States we are still witnessing human rights violations and setbacks for democratic institutions. We have noticed restrictions on

the exercise of fundamental freedoms, aiming at limiting the scope for freedom of assembly, limitations and restrictions on the work of NGOs, curtailing the freedom of the Internet. In some participating States, there are still political prisoners. Quite often we may hear about prosecutions with clear political motivations and disrespect for the rule of law. In some participating states, conduct of elections in 2012 constituted obvious step backwards. And subsequent accusations of ODIHR by the respective states have been symptomatic of today's OSCE condition and atmosphere.

In this context I would like to stress that the Czech Republic highly values the important job ODIHR is doing. We praise its impartial work and we strongly oppose any attempts by participating states to restrict ODIHR's autonomy and its work. We would appreciate political support for ODIHR also from the Parliamentary Assembly.

We also praise the work of other OSCE institutions, the OSCE Representative on Freedom of the Media and the High Commissioner on National Minorities.

Mr Chairman,

OSCE's human dimension is at the forefront of our consideration. Last year in Vilnius, we were unable to adopt any decisions in this area due to opposition of a few countries. This year, the Irish Chairmanship put all its efforts to advance this agenda, and we commend its leadership on those issues. In the digital 21st century, the freedom that is becoming crucial to people all around the world is a freedom of Internet, freedom online. We would like the OSCE to reflect this fact in its deliberations.

One of the highlights of the OSCE Ministerial are in our view meetings with civil society representatives and NGOs from across the region. They are an excellent opportunity to discuss human rights challenges and ways to ensure that people can live in dignity, not in oppression like "The Protagonist" in Samuel Beckett's play "Catastrophe" which was dedicated to then imprisoned Czech dissident Václav Havel.

Mr. Chairman,

We regret that we have not seen much progress in the resolution of existing conflicts in the OSCE area. The protracted conflicts are one of the main factors that indisputably limit the ability of OSCE to make progress in several other fields, including those that may not be considered at first glance as interlinked.

To conclude: The OSCE needs new impetus for its work but it also needs to recall the basic principles it was founded on. The upcoming anniversary of Helsinki Final Act is a great opportunity to do so. Today`s "Helsinki+40" decision turns our attention to key issues, such as implementation of existing commitments, in particular in human dimension, solution to existing conflicts, revitalizing arms control and confidence building, and it helps to bring coherence to the work of the three upcoming OSCE Chairmanships.

Mr. Chairman, I wish every success to the incoming Ukrainian Chairmanship.

Thank you.

www.mzv.cz

10. 12. 2012

Prohlášení MZV ČR ke Dni lidských práv

10. prosinec byl v roce 1950 deklarován Valným shromážděním OSN jako Den lidských práv. O dva roky dříve, v roce 1948, byla v tento den přijata Všeobecná deklarace lidských práv, první mezinárodní katalog univerzálních práv člověka, z něhož vychází řada dalších mezinárodních úmluv o lidských právech.

Den lidských práv má podle ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga výrazný symbolický charakter. „Připomínáme si všechny, kteří se zasazují za ochranu lidských práv a svobod druhých, obětují tomuto boji vlastní pohodlí, kariéru a často riskují bezpečí sebe i svých blízkých, někdy dokonce i svůj život. Přitom většina obránců lidských práv dojde jen malého či žádného uznání, mnozí jsou za svou činnost napadáni, obtěžováni, perzekuováni či vězněni. Den lidských práv je tudíž především připomínkou těchto statečných lidí.“

Ministr Schwarzenberg proto u příležitosti Dne lidských práv vyzývá k propuštění všech vězňů svědomí na celém světě a vyjadřuje podporu a respekt všem obráncům lidských práv, kteří navzdory těžkým podmínkám, záměrným legislativním omezením i fyzickému nebezpečí neustávají ve svých aktivitách.

MZV ČR pod vedením ministra K. Schwarzenberga věnuje značné úsilí i finanční prostředky na podporu lidských práv a demokracie ve světě. Přes dvacet let patří podpora boje za lidská práva všude na světě k prioritám české zahraniční politiky. „Česká republika i nadále hodlá poskytovat morální i finanční podporu jednotlivcům i organizacím přispívajícím ku zlepšení lidských práv na celém světě.“

www.mzv.cz

11. 12. 2012

Prohlášení tiskového mluvčího K. Schwarzenberga: Šéf diplomacie byznysu pomáhá

Ad: Hillary a Westinghouse míní, Brusel mění

Pan Páral v komentáři k Temelínu a lobbování Hillary Clintonové v Praze cílí své výtky na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Napsal o něm, že „o podobném lobbování za zájmy českých firem se vyjadřuje poměrně opovržlivě a ekonomickou diplomacií moc za diplomacií nepovažuje“. Není to pravda, ministr Schwarzenberg považuje ochranu našich ekonomických zájmů za zásadní součást

práce diplomatů a hlavně za zásadní součást své práce. Důraz, který na to klade, dosvědčí každý, kdo se s ním v zahraničí nebo doma setkává.

Od jeho nástupu na ministerstvo je značná pozornost věnována právě podpoře českých firem v zahraničí, reorganizaci a zefektivnění této podpory a mnohem aktivnější a širší komunikaci s českými podnikateli a svazy. Divím se, že si pisatel nevšiml ani podnikatelských misí, které vedl ministr, ani několika desítek odborných seminářů připravených MZV, například věnovaných obchodním příležitostem v Asii nebo Jižní Americe. Divím se, že si nevšiml ani prezentací a setkávání všech vyjíždějících velvyslanců s podnikateli.

V jednom může mít ovšem pan Páral pravdu: ministr Schwarzenberg skutečně nemá příliš v oblibě slovní spojení „ekonomická diplomacie“. Podpora byznysu a ekonomických zájmů je totiž součástí diplomacie, nikoli jejím přívlastkem.

Vít Kolář
tiskový mluvčí MZV

Mladá fronta DNES

12. 12. 2012

Prohlášení MZV ČR k vypuštění severokorejské rakety dlouhého doletu

Ministerstvo zahraničních věcí ČR důrazně odsuzuje vypuštění severokorejské rakety dlouhého doletu dne 12. prosince 2012.

Tento provokativní akt je v rozporu s mezinárodními závazky KLR, vážně porušuje rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1874 a zvyšuje napětí v regionu.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyzývá KLR k okamžitému dodržování všech mezinárodních závazků a naplňování příslušných rezolucí OSN.

www.mzv.cz

19. 12. 2012

Ministr K. Schwarzenberg telefonoval s běloruským ministrem k 20. výročí navázání diplomatických styků

Při příležitosti 20. výročí navázání diplomatických vztahů mezi Českou republikou a Běloruskem se dne 17.12.2012 uskutečnil telefonát ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga s jeho běloruským protějškem Vladimírem Makejem.

Oba ministři se shodli na přínosu vzájemné komunikace a zájmu na jejím rozšiřování, a to nejen na bilaterální úrovni, ale i v rámci EU. Ministr Schwarzenberg zopakoval zájem České republiky na spolupráci s Běloruskem v rámci Východního partnerství, oba ministři se shodli na přínosu Východního partnerství.

Diskutována byla i neuspokojivá situace v oblasti lidských práv v Bělorusku, včetně otázky politických vězňů.

Navzdory některým odlišným názorům obě strany potvrdily zájem o rozvoj česko-běloruských vztahů i vztahů EU - Bělorusko a shodly se na oboustranném zájmu posilovat dialog.

20. 12. 2012

Rozhovor s ministrem zahraničních věcí Karlem Schwarzenbergem

Schwarzenberg: K euru jsme se zavázali

Je podle vás snaha vlády zvýšit daně správným krokem k naplnění státního rozpočtu?

Já to považuju samozřejmě za správný krok. Neboť nemůžeme tvrdit, že bychom byli ve srovnání s ostatními evropskými zeměmi příliš zdanění. Je mi naprosto jasné, když se na ta čísla podívám, že musíme snížit deficit – dvě třetiny se dějí v úsporných opatřeních – a že musíme zvýšit příjmy, je taky jasné. Takže samozřejmě bych to zase podpořil.

Měla by Česká republika přijmout euro?

My jsme se k tomu zavázali. My jsme podepsali smlouvu, podle které se Česká republika v přístupové smlouvě Evropské unii zavázala. Takže to není otázka, jestli jsem pro, nebo proti. Nýbrž otázka je kdy. Tam máme bohuďáky dost prostoru. Dle mého názoru teď ještě nedosáhneme ukazatelů, které by nám vůbec umožnily požádat o přijetí do eurozóny. Obávám se, že to bude nějakých čtyři až pět let trvat. Pak bude tato otázka aktuální, pak se zahájí proces a pak rozhodne vláda, která v té době bude, a vedení národní banky, kdy bude za dlouhá léta vhodný okamžik k přijetí eura. Já bych velice varoval před tím, abychom byli nevěrohodní tím, že něco podepíšeme a řekneme – no, okolnosti se pro nás změnily, tudíž to podrobíme referendu.

Jak hodnotíte plán Evropské centrální banky na odkup státních dluhopisů?

Nadšený z toho nejsem. Vidím, že to bude nutné. Vidím to ale pouze jako opatření, které má působit velmi krátkou dobu. Žádný problém se tím nevyřeší. Teď si trochu pomůžeme, je to ve skutečnosti rozházení peněz nebo půjčka, nic jiného. Ale myslím, že s tím nemůžeme pokračovat. Tedy krátkodobě ano, udělaly to tak i jiné národní banky, to se musíte jenom podívat do novin. Ale musíme najít řešení našich problémů.

Jak vidíte budoucnost Řecka v eurozóně?

Já myslím, že v eurozóně zůstane a že ho s velkými oběťmi eurozóna podrží, po pravdě řečeno. Myslím, že ten nejnebezpečnější okamžik už pominul pro Řecko. Můžu se mýlit, samozřejmě. Můžou se zase všechny podmínky změnit a zhoršit se mezinárodní situace a objeví se ještě něco černého, co se týká Řecka. Ale kdyby všechno zůstalo v dnešním stavu, tak mám spíše dojem, že tam zůstane.

Jak hodnotíte projekt bankovní unie?

Všechny banky, které tady jsou, jsou dcery či pobočky zahraničních bank. A my máme největší zájem, aby zůstaly dcery, nikoliv pobočky. Neboť jinak by mohly být mnohem snáze ve prospěch matek, které se dostaly do potíží, řekněme svých aktiv zbaveny. To musí národní regulační úřad nějak kontrolovat. Pak se mi tedy ještě v celé souvislosti nezdá hlasovací poměr. My všichni jsme odkázáni na úzkou spolupráci s eurozónou, chceme tam taky vstoupit. A ne že by nám teď hlasovací poměry vzala banka, která by měla tak ohromný vliv a byla jednoznačně orientovaná ve prospěch západní Evropy. To se nám nelíbí.

ct24.cz

29. 12. 2012

Prohlášení MZV ČR ke kauze Sergeje Magnitského

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky je znepokojeno zprávou, že dne 28. 12. 2012 se Tverský oblastní soud města Moskvy rozhodl zprostit obžaloby jediného obviněného v případě smrti právníka Sergeje Magnitského.

Rozhodnutí zpochybňuje kredibilitu vyšetřování úmrtí Sergeje Magnitského, ke kterému došlo za nejasných okolností během jeho pobytu ve vězení. Tento krok vzbuzuje pochybnosti o vůli ruských úřadů transparentně vyšetřit úmrtí Sergeje Magnitského i o nezávislosti soudního procesu.

www.mzv.cz

Čeští zástupci v evropských strukturách

říjen 2012

4. 10. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k Pride Parade v Bělehradu

Statement by commissioner Füle on Belgrade 2012 pride parade ban

I have taken note with regret of the Serbian authorities' decision to ban the Belgrade 2012 Pride Parade, for the second year in a row, on security grounds. I have been closely following this issue over the past days, in close contact with the EU Delegation in Belgrade and with members of the European Parliament as well as with the HR/VP Ashton. The European Commission is strongly attached to the values enshrined in the EU Treaties and Fundamental Rights Charter, especially when it comes to respect of human rights and fundamental freedoms, including freedom of assembly and freedom of expression and non-discrimination on the basis of gender, racial or ethnic origins, religion or belief, sexual orientation, disability and age.

As Commissioner responsible for Enlargement, I am particularly committed to seek from candidate countries that they fully embrace these values, that are amongst the core foundations on which the European Union project is built upon. I strongly condemn the intimidation and threats from extremist organisations in Serbia directed against the organisers of the Parade and regret that those threats have been assessed serious enough to justify a ban on security grounds. I expect the Serbian authorities to investigate such threats and bring the perpetrators to justice. I particularly call on the Serbian authorities to ensure that the rights to freedom of assembly and expression are fully respected and that any future peaceful gathering is allowed to take place. The Commission will continue to support and encourage measures towards further building a climate conducive to the full implementation of human rights standards in candidate and potential candidate countries, including open and constructive debates about the recognition and protection of the rights of the lesbian, gay, bisexual and transgender persons, as well as minorities in general.

Commissioner Stefan Füle

www.europa.eu

4. 10. 2012

Eurokomisař E. Tošenovský v EP hovořil k problematice jádra

Evropský komisař pro energetiku Günther Oettinger dnes v Evropském parlamentu prezentoval Sdělení komise k zátěžovým testům evropských jaderných elektráren. Navazuje tak na rozsáhlou expertízu z letošního dubna, kterou provedla Skupina evropských regulačních orgánů ENSREG.

Místopředseda europarlamentního výboru pro vědu, průmysl a energetiku Evžen Tošenovský vítá expertní doporučení, která by vedla ke zvýšení bezpečnosti jaderných elektráren. „Bezpečnostní doporučení má ČEZ na stole již od dubna a musí se jimi samozřejmě řídit,“ říká europoslanec.

Sdělení Evropské komise ale podle Evžena Tošenovského vzbuzuje řadu pochybností. „Sdělení ukazuje, že se Evropská komise snaží otázku jádra politizovat, a to je nepřijatelné. Pravomoc posuzovat bezpečnost jaderných elektráren má kolegium odborníků z ENSREG a nemůže být přenášena na bruselské euroúředníky. Navíc by šlo o prolomení Lisabonské smlouvy, protože ta podobnou moc Evropské komisi nedává,“ uvedl po jednání europoslanec.

„Mezinárodní dohled nad bezpečností jaderných elektráren je potřebný a správný, jde ale o vysoce technickou otázku. Komise teď dělá líbivou politiku: vypadá to, že jádro je špatné, komise hledá pod tlakem zelených důvody k jeho likvidaci a nejradši by nějakou elektrárnu demonstrativně zavřela,“ říká Evžen Tošenovský.

Stejně tak Tošenovský odmítá i snahu Evropské komise o sestavování jakýchsi žebříčků bezpečnosti. „Každá jaderná elektrárna je úplně jiná, a jakýkoli 'žebříček' z pera byrokratů nebo politiků je stejný nesmysl, jako sestavovat žebříčky bezpečnosti vodních elektráren,“ dodává Tošenovský.

www.ods.cz

10. 10. 2012

Europoslankyně A. Češková: Fraška pokračuje, Evropský parlament ani napotřetí nerozhodl o "českém protokolu"

Ratifikace přistoupení České republiky k Protokolu Polska a Velké Británie o uplatňování Listiny základních práv EU nepřesně "výjimka z platnosti" se dále komplikuje. Výbor pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu v úterý ani napotřetí nedokázal rozhodnout, jestli má parlament odsouhlasit pokračování ratifikace.

Evropský parlament má v této věci jen poradní hlas a hlavy států sedmadvacítky se navíc nemusejí jeho doporučením řídit. Přesto je vyjádření parlamentu formálně nutné.

Boje proti "výjimce" se ujal britský liberál Andrew Duff, ale dlouho se mu nedařilo výbor přesvědčit, že je potřeba již vyjednané a přislíbené přistoupení ČR k protokolu sabotovat. Poslední hlasování výboru 17. září dopadlo ve prospěch protokolu, Duff však výsledky okamžitě zpochybnil a hlasování se muselo opakovat.

"Málokdy se v Evropském parlamentu vidí tak zoufalý boj proti vůli jednoho členského státu," komentovala jednání výboru jeho členka Andrea Češková ODS. "Nejprve byl poměr hlasů naprosto vyvážený, 11:11, a Duff tak musel zprávu přepracovat. Další hlasování již bylo ve prospěch protokolu, ale bylo z procedurálních důvodů napadeno a muselo se opakovat. A v úterý o pouhé dva hlasy zvítězila obstrukce a zpravodaj tak bude vypracovávat třetí zprávu v řadě. Bez ní nemůže ratifikace Protokolu pokračovat."

"Přistoupení k protokolu bylo navíc České republice přislíbeno na summitu hlav států v roce 2009 a od začátku nebyl sebemenší důvod o tom v Evropském parlamentu dále diskutovat nebo něco měnit," dodává Andrea Češková.

Evropská listina základních práv je podle ní plná vágních formulací, které budou teprve v budoucnu zpřesňovány a interpretovány Evropským soudním dvorem. "Nikdo nedokáže odhadnout, jak bude ESD rozhodovat, ale z jeho precedenční praxe jasně vyplývá spíše extenzivní přístup. Součástí našeho ústavního pořádku je naproti tomu mnohem precizněji a jasněji formulovaná Listina základních práv a svobod, která zajišťuje českým občanům dostatečnou ochranu," vysvětluje europoslankyně.

Občanští demokraté již dříve odsoudili snahu senátorů a europoslanců ČSSD sabotovat rozhodnutí Evropské rady a snižovat tak věrohodnost České republiky v Evropě, a jako lživý odmítli argument, že by „výjimka“ oslabila ochranu práv občanů České republiky. Kvůli zamítavému usnesení Senátu, ovládaného socialistickou většinou, svolal Evropský parlament v dubnu 2012 mimořádné setkání se zástupci obou komor Parlamentu ČR, aby se vysvětlilo, proč je mezinárodní závazek najednou částí domácí politické scény zpochybňován.

www.ods.cz

11. 10. 2012

Europoslanec M. Cabrnoch se vyjádřil k jednotnému sociálnímu modelu EU

Ustanovení jednotného sociálního modelu, omezení pravomocí demokraticky volených zástupců ve prospěch lobbyistů nebo finanční sektor vyplácející sociální dávky. Taková je představa Výboru pro zaměstnanost a sociální věci Evropského parlamentu o budoucí podobě EU. Dokument v úterý prošel hlasy komunistů, zelených a socialistů. Podle europoslance Milana Cabrnocha ODS jde o seznam ekonomicky zcela nesmyslných řešení.

Text hledající recepty na nezaměstnanost dále požaduje například zavedení minimálních dávek v nezaměstnanosti nebo nutnost začlenění občanských iniciativ,

odborů a dalších sociálních skupin do politického rozhodování na všech úrovních. Tento populisticky laděný návrh by ovšem podle Milana Cabrnocha znamenal omezení pravomocí demokraticky volených zástupců ve prospěch lobbistických organizací.

Schválený dokument také nově definuje roli finančního sektoru, který má po zavedení silnějších regulačních a kontrolních nástrojů podporovat ekonomický růst, tvorbu pracovních míst a zajištění sociální ochrany. Takovéto myšlenky však nenalézají oporu v ekonomické praxi ani teorii.

„Nepochybně musíme brát zájmy občanů EU v úvahu. Je zde však ještě jedna naléhavá věc, ke které se musíme odhodlat: Musíme sebrat politickou odvalu a vysvětlit občanům EU, že zavedení společné měny v ekonomicky zcela nestejnorodých zemích bylo velkou chybou," řekl po hlasování Cabrnoch, který je zároveň mluvčím frakce Evropských konzervativců a reformistů pro sociální věci. "Příčina problémů se skrývá v tom, že evropský sociální model je považován za nedotknutelný. Ten ale naopak potřebuje reformu, na které se jako klíčoví hráči musí podílet členské státy svou aktivní politikou zaměstnanosti, jenž bude korespondovat s ekonomickou výkonností té které země," dodal europoslanec.

Milan Cabrnoch rovněž zpochybňuje nestandardní proces přijímání stanoviska, kdy se pro nedostatek času neuskutečnila diskuse, a lhůty pro předkládání pozměňovacích návrhů byly z obvyklých dnů zkráceny na hodiny.

www.ods.cz

11. 10. 2012

Europoslanec Oldřich Vlasák se vyjádřil ke kvótě žen ve vedení

Firmy budou pokutovány, pokud ve vedení neusednou ženy? Nesmysl!

Pokud každá větší akciová společnost v zemích Evropské unie nebude mít do osmi let ve svém vedení alespoň 40 procent žen, přijdou na řadu pokuty. Počítá s tím návrh eurokomisařky pro spravedlnost Viviane Redingové, proti němuž se již postavilo Česko spolu s dalšími osmi zeměmi EU.

Podle zprávy Evropské unie je nyní v představenstvech společností 13,7 procenta žen, v roce 2010 to bylo 11,8 procenta. Při tomto růstu by trvalo dalších 40 let, aby bylo 40 procent žen zastoupeno ve vedeních společností.

Feministická filosofie a ideologie tvrdí, že zastoupení mužů a žen v jakékoliv společenské struktuře musí být 50% ku 50%. Pokud tomu tak není, tak je tento stav důsledkem "diskriminace", která musí být odstraněna. Zdravý rozum ale říká, že zastoupení pohlaví v ekonomice i ve společenských strukturách je věcí v zásadě dobrovolné dohody a přirozené společenské dělby práce. Zastávám názor, že by tato věc měla být otázkou přirozeného vývoje a výběr do vedoucích funkcí a předních pozic musí být především na základě kvality jednotlivce, kde nezáleží na pohlaví uchazeče.

Evropské instituce navrhnou rovnost pohlaví řešit prostřednictvím směrnic, které nařídí kvóty pro zastoupení pohlaví. Konkrétně Evropský parlament podpořil návrh týkající se obchodních společností, jehož cílem je dosáhnout toho, aby se podíl žen ve správních a dozorčích radách akciových a dalších obchodních společností zvýšil na 30 % do roku 2015 a na 40 % do roku 2020. Změnu ve vedení by tak musely provést nejen společnosti ve vlastnictví státu, ale i soukromé podniky. O výši případných pokut by rozhodovaly členské státy.

Evropská unie tak chce zasahovat přímo do vnitřních poměrů soukromých subjektů a to navíc ještě pod hrozbou sankce. S tímto návrhem nesouhlasím, protože uráží i mnoho schopných žen, které se na svoji pozici dostaly prostřednictvím své píle a práce a ne na základě kvót. Legislativně dané kvóty by ve skutečnosti mohly podvázat konkurenceschopnost evropských firem a znevýhodnit je tak v globální konkurenci. Protože i v případech, že by firmy neměly dostatek kvalifikovaných kandidátek, byly by je nuceny jmenovat do statutárních orgánů či vedoucích pozic jen proto, aby naplnily tyto kvóty. Mohlo by to vést k absurdním situacím, kdy budou málo zkušené kandidátky, které se neprosadily přirozeným způsobem, spolurozhodovat v zásadních záležitostech týkajících se tisíců lidí, aniž by pro to měly potřebné předpoklady.

Naopak souhlasím s tím, že je nutné zlepšit rodinnou politiku a politiku zaměstnanosti členských států. Lepší sladění rodiny a profesní kariéry totiž umožní kontinuální zaměstnanost žen, bez dlouhých pracovních mezer a přerušení kariéry. Čím delší je přerušení pracovní činnosti, tím menší je pravděpodobnost, že nastoupí na stejně kvalitní pracovní místo za stejné ohodnocení. To je oblast, které bychom se měli věnovat!

www.vlasak.net

12. 10. 2012

Společné stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k nadcházejícím volbám na Ukrajině

Joint statement by high representative/ vice-president Ashton and commissioner Füle on the upcoming elections in Ukraine

“The parliamentary elections to be held on 28 October will be a litmus test of Ukraine’s democratic credentials. We therefore welcome the authorities’ stated commitment to work closely with the OSCE/ODIHR Election Observation Mission and to ensure that the elections will be conducted in line with international standards. The electoral law adopted in November 2011 must be fully respected and applied in a way that maintains confidence in the fairness of the electoral process. All parties and candidates must benefit from a level playing field and from a conducive election environment”, stated Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and

Štefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy on 12 October.

"To this end, we encourage the Ukrainian authorities to follow up on the early findings of the OSCE/ODIHR Elections Observation Mission. The significant lack of political pluralism on television is very worrisome and requires immediate action to define clear procedures for media to ensure a balanced coverage as well as a body which is competent to monitor the compliance with rules and to provide for timely remedies. There is also an immediate need to ensure full transparency of the activities of the Central Election Commission, to clarify issues related to the composition of the District Electoral Commissions and Precinct Electoral Commissions and to address the matter of overlapping competences in the election dispute resolution process. Furthermore, we reiterate our regret that the consequences of trials which did not respect international standards are preventing opposition representatives from standing in parliamentary elections."

www.europa.eu

12. 10. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s premiérem Kosova

Statement by Commissioner Štefan Füle at the press conference following his meeting with Hashim Thaçi, Prime Minister of Republic of Kosovo in Pristina

"I hope I am not going to reveal any secret referring to our previous discussion when I said that not only I feel more and more comfortable being not only a spokesperson for the enlargement policy but also for Kosovo's achievements in this area.

I am very pleased to be back in Pristina, I was here the last time on the 10th of September only couple of weeks ago. And yet this is another important and positive moment for Kosovo.

You have achieved a lot this year: start of the visa liberalisation dialogue in January and of the rule of law dialogue in May, and progress towards participation in European Union programmes. Now we are no longer only talking but starting to adopt very important decisions.

Now, we have presented the feasibility study for a Stabilisation and Association Agreement between the EU and Kosovo.

This paves the way towards the Stabilisation and Association Agreement binding the European Union and Kosovo together. We have put Kosovo clearly in the mainstream of the relations between the Western Balkans and the European Union. This is a major step forwards for Kosovo on its chosen path to the European Union.

The study confirms there is no legal obstacle to conclude a Stabilisation and Association Agreement between Kosovo and the European Union, and Kosovo is largely ready to open negotiations for such an agreement.

We will present mandate to Member States as soon as Kosovo delivers on a limited number of specific deliverables: the rule of law, public administration, protection of minorities and trade capacities

If you maintain strong consensus and you work hard, I believe that you can be ready to open the negotiations in the first half of the next year.

We also address the situation in the north of Kosovo. This is a challenge, which we are ready to help you with. It is essential that you continue implementing in good faith all agreements reached between Belgrade and Pristina to date, it is the message I also underlined yesterday in Belgrade with my interlocutors.. We call on you to also engage constructively on the full range of issues with the facilitation of the EU. Our ultimate aim is that Kosovo and Serbia do not block their respective paths to the EU.

It is clear that to meet the obligations under a Stabilisation and Association Agreement, a lot of work lies ahead of us. We highlight in particular: the rule of law, judiciary, public administration, electoral reform and the Assembly, human and fundamental rights, protection of minorities, trade and internal market issues, and phytosanitary and veterinary issues.

The pace of Kosovo's progress towards European integration does not depend on us, in the EU. It depends exclusively on your hard work on reforms, and equally as much on your ability to build a strong consensus within Kosovo society."

www.europa.eu

12. 10. 2012

Rozhovor s europoslancem I. Strejčkem pro Český rozhlas, pořad Ozvěny dne

Europoslanec I. Strejček byl hostem diskuzního pořadu Ozvěny dne.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

A ještě jeden názor. Ivo Strejček za ODS v Evropském parlamentu. Dobrý den.

Ivo STREJČEK, europoslanec /ODS/:

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pane europoslanče, stejná otázka na vás. Jak vy přijímáte nebo vnímáte tu zprávu o tom, že letošní Nobelovu cenu za mír získala Evropská unie?

Ivo STREJČEK, europoslanec /ODS/:

Když jsem se to před několika desítkami minut dozvěděl, tak jsem tomu zpočátku vůbec nemohl uvěřit. Já to považuji za zábavnou informaci, skoro kdybych chtěl vlastně...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Skoro jako pan prezident Klaus, jak řekl jeho tiskový mluvčí pan Ochvat, prý tomu nevěří, na cestě v Polsku údajně řekl, že to je podle něj legrace. Tedy máte podobný názor.

Ivo STREJČEK, europoslanec /ODS/:

Já jsem tuto reakci neslyšel, neumím ji komentovat. Ale skoro to na mě působí dojmem, jako kdyby z jiného planetárního systému přistála skupina hodnotitelů a vynesla tento soud. Já samozřejmě sdílím to, že evropská spolupráce ekonomická je pro evropský kontinent prospěšná. Ale zcela a zásadně odmítám, že Evropská unie je projekt, který zásadním způsobem míru přispívá. Vždyť to přece vůbec není historicky pravda. To, že část...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Takže Evropská unie podle vás nepřispěla tomu, že Evropa je historicky bez válek. To si myslíte.

Ivo STREJČEK, europoslanec /ODS/:

Ne, to si myslím, ano, přece Evropa je bez válek díky americkému Marshallovu plánu po druhé světové válce, díky americkému politickému vojenskému deštníku, kdy část západní Evropy prosperovala, zatímco my jsme neprosperovali. Přece kořeny toho, že Evropa dnes žije v nějakém prostředí, které se nedá nazvat stabilní, je výsledek ekonomické spolupráce. A obhajovat a vyznamenávat Evropskou unii, která tu je od roku 1993, což je, myslím, taky velice důležité připomenout, mi připadá skutečně absurdní. Je to, je to pro mě neuvěřitelné. Před několika dny přistála v Aténách německá kancléřka Merkelová a já nemám dojem, že by, že by ji v Aténách vítala mírová a mír budující atmosféra.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Myslí si europoslanec za ODS Ivo Strejček, kterému taky děkuji, na shledanou.

Ivo STREJČEK, europoslanec /ODS/:

Mějte se hezky, na shledanou.

Radiožurnál

12. 10. 2012

Rozhovor europoslance H. Fajmona pro pořad Ozvěny dne

Hostem diskusního pořadu ČRo 1 byl europoslanec Hynek Fajmon.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

V našem přenosovém voze je bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii Milena Vicenová. Dobrý večer.

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Dobrý večer.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Po telefonu zdravím europoslance za ODS Hynka Fajmona. Dobrý večer.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Dobrý večer.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Paní Vicenová, já předpokládám, že vy to dnešní přidělení Nobelovy ceny za mír vítáte, je to tak?

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Přiznám se, že patřím k těm, kteří na Internetu klikli na ano.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Tak a proč zejména patří tato cena sedmadvacítce podle vašeho názoru?

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Já bych nejdřív okomentovala ty vášně, jakékoliv udělení Nobelovy ceny míru vždycky vzbudí vášně, ať už tu cenu někomu udělí nebo neudělí, málokdy je to klidné a bezproblémové, jako například u Alberta Švajcra nebo u Matky Terezy nebo u Lékařů bez hranic. Samozřejmě názory politické jsou různé, některé nominace vzbudily velké vášně, velké diskuse, například Jásir Arafat, připomeňme, že nominace

prezidenta Baracka Obamy vedla dokonce k vyšetřování Nobelova výboru nebo povede k tomuto vyšetřování.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Dobře, ale proč vy si myslíte, že je dobře, že to získává Evropská unie právě toto ocenění?

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Já si myslím, že to je za prvé v souladu s přáním Alfreda Nobela, myslím si, že to je i v souladu s pravidly hry a myslím, že Evropská unie je tak významný a tak dlouhodobý projekt, který opravdu přispěl k posílení míru, že tohle ocenění je na míru, na místě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pane Fajmone, asi se nemýlím, když řeknu, že vy budete k letošnímu verdiktu Nobelova výboru spíš kritický, že je to tak?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Určitě. Já nepatřím k těm, kteří si myslí, že Nobelova cena míru je významná cena, já bych chtěl říci, že je to cena, kterou uděluje politický orgán Norska, to je stát, který není členem Evropské unie a samo o sobě je paradoxní, že politický orgán státu, který je vyzýván už desetiletí k tomu, aby vstoupil do Unie, tak dosud nikdy neučinil, tak teď říkají, že Evropská unie je něco mimořádného, to je velmi zvláštní a chtěl bych zdůraznit, že opravdu jedná se o politický výbor, který je jmenovaný norským parlamentem a nemá nic společného...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Dobře, ale pojďme ...

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

... s tím výborem, který uděluje vědecké ceny.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pojďme k té samotné ceně, proč vy si myslíte, že by si to neměla zasloužit Evropská unie, pokud si to tedy myslíte?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ano, já si myslím, že Evropská unie dělá spoustu věcí, ale rozhodně nikdy nedělala nic v otázkách míru a v otázkách válek, řešení konfliktů válečných, to vždycky v Evropě od 2. světové války dělalo NATO a právě NATO a jím organizovaná bezpečnost přispěla k tomu, že v Evropě války nebyly. Plus to, že sovětský blok do té války nešel. Evropská unie s tím nedělala nic, tak tomu nijak nepřispívala. Ta prostě žila v závětrí toho bezpečnostního deštníku, který poskytovalo NATO a Spojené státy hlavně. Čili Evropa nikdy žádnou válku nevedla, ani správnou ani špatnou, nikam žádné vojáky neposílala, až teď na konci ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Možná je to právě o tom, že nemusela, že třeba to společenství bylo zárukou míru, to si nemyslíte?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

No, nemusela, protože se o to staral někdo jiný. Staral se o to někdo jiný a to bylo NATO, které se o to staralo. Čili já vůbec teze, že Evropa zajišťovala nebo EU zajišťuje míry je prostě nesmysl.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Paní Vicenová, co říkáte na tento argument, že někdo jiný se zasloužil o to, že Evropané žijí už víc než 60 let v míru?

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Já naprosto souhlasím s velkou rolí NATO a dalších našich spojenců, to nechci nějak zpochybňovat, já bych jenom připomenula situaci, mluvíme o 60 letech práce Evropské unie a jejich předchůdců, připomeňme situaci po 2. světové válce, kdy šlo o to, aby vůbec se vzpamatovala ekonomika zemí Evropských, aby se našel nový politický styl, protože nacionalismus z období mezi dvěma válkami vedl k tragickým koncům. Šlo také o to opravdu zajistit třeba i dostatek potravin pro zničenou Evropu, ale hlavně bylo zajistit kontrolu nad zbrojní výrobou. Já bych ale připomenula, vzpomeňme, že zdaleka ne všechny země, členské země Evropské unie žily v demokracii. Připomeňme Portugalsko, Španělsko, Řecko. Tyhle země musely překonat totalitární režimy, připomeňme situaci naší zemi, které po tolika letech totality teprve se dostávali do demokratické společnosti a ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

A k tomu podle vás právě Unie pomohla?

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Já si myslím, že opravdu ano, a připomněla bych ještě jeden nebo dva aspekty, připomeňme tragické zkušenosti bývalé Jugoslávie, Slovinsko už je součástí Evropské unie, bylo rozhodnuto o přijetí Chorvatska, byla zahájena jednání s Černou Horou a Srbsko dostalo kandidátský status, i tyto země budou muset překonat velmi bolestnou historii. A já jsem přesvědčena, že ta měkká síla Evropské unie k tomu opravdu pomůže.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pane poslanče Fajmone, jako člen Evropského parlamentu, jedné ze stěžejních institucí Evropské unie, necítíte ani trochu hrdost nad tím, že právě Evropané dostali tuto prestižní cenu.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ne, já za tím hrdost necítím, já prostě, když se podívám na seznam vyznamenaných, tak opravdu, když tam vidím Jásira Arafata plus třeba také Baracka Obamu, který o to dostal ani ne půl roku poté, co byl zvolen prezidentem, tak prostě si kladu velkou otázku, proč je vůbec těmto oceněním, těmto mírovým Nobelovým cenám věnována taková pozornost. Já si myslím, že si prostě tu pozornost nezaslouží a že ta hodnocení, že jsou prostě ve veřejném prostoru nadhodnocována a že jsou velmi často prostě nesprávná, že jsou ocenění lidé nebo instituce za věci, které nevykonali, například Jásir Arafat se rozhodně o žádný mír nezasloužil, a v případě Evropské unie prostě ano, já uznávám, že Evropská unie má nějak ... uplatňuje takzvanou měkkou sílu a je určitým jakýmsi motivem pro dobré chování, když to řeknu, některých států, ale prostě to není zajištění míru.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Říká europoslanec za ODS Hynek Fajmon. Děkuji taky bývalé velvyslankyni při Unii Mileně Vicenové. Děkuji oběma, na shledanou.

Milena VICENOVÁ, bývalá česká velvyslankyně při Evropské unii:

Na shledanou.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Na shledanou.

Radiožurnál

16. 10. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po volbách v Černé Hoře

Montenegro: After successful elections full focus on negotiations

"I would like to congratulate the winning coalition from Sunday's parliamentary elections. I also wish to congratulate Montenegro and its citizens on the peaceful conduct of the elections which were held in a peaceful and pluralistic environment and in a professional and transparent manner; although in line with the assessment of OSCE-ODIHR, further confidence-building is needed. These elections took place just four months after the opening of accession negotiations with Montenegro, which marked a new chapter in our relations. The country's leadership has now received a strong mandate to pursue the goal of EU membership with equal commitment. I am now looking forward to the early resumption of work in the parliament and the prompt constitution of a new government. With this popular mandate, the Montenegrin government now has a full term to pursue the work on the country's EU agenda.

The opening of accession negotiations with Montenegro was possible because of the broad national consensus and support for reforms. It will be essential to maintain this consensus among all relevant stakeholders and ensure the inclusiveness of the reform process to achieve the necessary progress in the accession negotiations. This would not only confirm that EU membership is within reach, it would also allow Montenegro to continue to set a positive example in the region. I wish Montenegro every success in addressing the challenges that lie ahead, above all the ones related to economic growth and further progress on the country's EU path. The accession negotiations will be a demanding task for the entire Montenegrin administration. The European Commission will continue to support and closely accompany the country's efforts in preparing for EU membership. I look forward to continuing our excellent cooperation."

www.europa.eu

16. 10. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho o spolupráci EK a UN Women

EC and UN Women launch new partnership on women's empowerment

The European Commission and UN Women today launched Spring Forward for Women, a new joint regional programme for the South Mediterranean Region. The programme aims to support national and regional stakeholders to empower women economically and politically in the context of the progress that has followed the Arab Spring. The new programme was signed by European Commissioner for Enlargement

and European Neighbourhood Policy, Štefan Füle, and UN Women Assistant-Secretary-General and Deputy Executive Director Policy and Programmes, John Hendra. "Women in Tunisia and Libya were at the forefront of their revolutions. Arab women, like all women around the World, have a crucial role in shaping the evolution of their societies and hence the future of their countries. We need to ensure that women's voices remain at the heart of the transformation process, so that Southern Mediterranean countries continue to strengthen the inclusive nature of the transition and respond to the calls of Arab women for Dignity. I hope that Spring Forward will be a significant boost in this endeavour."

www.europa.eu

22. 10. 2012

Projev eurokomisaře Štefana Füleho na Evropsko-moldavském fóru v Berlíně, organizovaném Německou společností pro zahraniční politiku

EU-Moldova Forum organised by Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik / Berlin, Germany

Honourable Members of Parliaments,

Mr. Deputy Prime Minister, Ministers,

Excellencies,

Dear colleagues,

May I begin by thanking the organisers of this Forum for their invitation. It is a great honour and a pleasure for me to contribute a few of my own thoughts to your discussions about the Republic of Moldova and the European Union-Moldova relationship.

A few years ago, this would have been easy to deal with; today, it would require several hours to exhaust the topic. As an expression of our ever stronger relations, and after the highly successful visit of Chancellor Merkel last August, President Barroso is also planning to visit Moldova before the end of the year. Let me therefore focus on a few essential things. And above all, let us be clear that it is performance that matters - not the country's size or the political colour of its government.

Moldova has changed, and continues to change quickly. From an uncertain supporter of the Eastern Partnership, it has turned into its most prominent member, into a staunchly committed and reliable partner. After successfully organising the Informal meeting of Foreign Ministers in June, and the Conference of Regional and Local Authorities for the Eastern Partnership in September, Moldova will host next year's annual meeting of the Eastern Partnership's Civil society Forum.

Over the last years, we have witnessed unprecedented consistency and speed of reforms, some truly challenging by their cost or their long-term transformative

impact on Moldova's society. When it is implemented, our Association Agreement will induce an even fuller reform agenda for Moldova, and the best prospect for Moldovan citizens to be assured of a future based on the European values and standards. It will also boost our cooperation in foreign and security policy, help on regional issues and promote contacts between our citizens in numerous fields.

Of course, active and ambitious reforms are not easy to drive. They can be met by resistance to change in certain constituencies, and can fall short of being as comprehensive as they should be. It is the European Union's role, as Moldova's friend, to keep recalling the need to be stronger on social issues, bolder on improving the economic and investment climate, and more inclusive in the way reforms are prepared and implemented. These are objectives for the near future. It is also the European Union's responsibility to be coherent and deliver on its commitments when the agreed conditions have been met, without holding up delivery. In particular, I count on Germany, which is hosting today's invaluable event, to fully support the further unfolding of the visa liberalisation process, now that Moldova has met the required benchmarks.

At the same time, the European Union-Moldova relationship is deeply transforming Moldovan society, and for good. More and more, our shared European values permeate the fabric of every Moldovan citizen's thoughts and life. The adoption of the law against discrimination is an unprecedented breakthrough in the Eastern Partnership region. Another example is the recent but resolute decision to eradicate corruption and fight impunity.

I am proud that the European Union is able to contribute to these transformations. For the first time ever this year, our assistance will far exceed the symbolic threshold of €100 million. Together with the Eastern Partnership Integration and Cooperation programme and macro-financial assistance disbursed last April, it will represent €152 million - €41 per capita! This is an unseen level of support, and certainly the highest in the European Neighbourhood.

Ladies and gentlemen,

Dear colleagues,

As Moldova comes closer every day to the European Union, I have a dream of a Republic of Moldova, prosperous, loyal to our values, consolidated, modernised, and re-integrated into the European family. But it is more than a dream. It is a real prospect, solidly grounded in hard work and in pro-active diplomacy, which makes the European Union-Moldova relationship a solid, reliable, efficient and beneficial partnership. I want to praise Moldova, its government and its citizens, for their remarkable commitment to our joint initiatives – be they in the area of trade, visas, or political dialogue and coordination.

The European Union has to be ambitious. Very soon, it will not be enough to give only financial support to the on-going transformations. The European Union should

anticipate their outcome and set itself up to work with Moldova to turn this dream into reality.

Ladies and gentlemen,

Dear colleagues,

Moldova deserves continuous support to deliver on its commitments, and it is my conviction that it deserves an ambitious future. I'm talking here about the most powerful foreign policy instrument of the European Union and the expression of its ultimate transformative power - the perspective for a country to accede.

It may well be a historic challenge. What we need is goodwill backed by a well-balanced sense of self-interest. Our current negotiations show how similar the European Union and Moldova are in that respect. Can I therefore conclude with a reference to the Treaty on the European Union, whose Article 49 shows us the way forward: "Any European State which respects the European values and is committed to promoting them may apply to become a member of the Union."

Thank you for your attention.

www.europa.eu

22. 10. 2012

Europoslanec O. Vlasák se vyjádřil k rozpočtu EU

Na právě probíhajícím Plenárním zasedání Evropského parlamentu se projednává rozpočet Evropské unie na rok 2013. Toto rozhodování je důležité, protože předznamená vyjednávání o víceletém finančním rámci pro období 2014-2020, kde České republice půjde o hodně.

Bude se totiž rozhodovat, zda úspory postihnou evropské dotace, zemědělce či bruselskou administrativu. Návrh rozpočtu EU činí 151 miliard EUR v prostředcích na závazky tj. +2 % oproti rozpočtu na rok 2012 a 138 miliard EUR v prostředcích na platby tj. +6,8 % oproti rozpočtu na rok 2012.

Hospodářské problémy eurozóny společně s tlakem členských států, které do evropského rozpočtu přispívají nemalé peníze, donutily Evropskou komisi učinit částečné ústupky. Na příští rok proto předložila rozpočet, který počítá s určitými škrty. Snad nejvíce diskutované je snižování administrativy. Pro budoucí rok totiž Komise počítá se snížením počtu bruselských úředníků o 1%, do roku 2020 pak o celých 5%. V situaci, kdy v České republice uvažuje vláda o krácení rozpočtu ministerstev v řádech desítek procent, působí podobný návrh Evropské komise velmi úsměvně. Navíc si musíme uvědomit, že v celkovém objemu prostředků Evropské unie tvoří platy úředníků jen okrajovou položku.

Rozpočet EU na rok 2013 navíc už příliš ovlivnit nepůjde, jelikož je součástí dojednaného víceletého finančního rámce. V příštím roce tak Unie musí dostat dříve

nasmlouvaným závazkům. Mnohem důležitější dopad budou mít probíhající jednání určující finanční toky pro období 2014-2020. Tady zůstává ve hře spousta otazníků. Jasně je pouze jedno. Jednání nebudou jednoduchá a Česká republika na nich může hodně získat, ale také mnohé ztratit. V tomto ohledu plně podporuji postup předsedy vlády Petra Nečase a jeho snahu o získání více peněz na kohezní politiku při současném snížení celkové výše rozpočtu EU. Česká republika mezi léty 2014-2020 pravděpodobně překročí hranici 75% HDP na obyvatele vůči průměru EU. Po roce 2020 by se v takovém případě zařadila do skupiny čistých plátců, kteří kladou důraz na úspory a účelnost vynakládaných prostředků, jelikož do rozpočtu EU přispívají více, než kolik z něho pak zpětně vyčerpají. Pro nadcházející období po roce 2013 ale nutně potřebujeme dotace z Bruselu na dobudování základní infrastruktury a podporu ekonomického růstu. Z toho důvodu nechceme omezovat evropské strukturální fondy.

Popsaný postup je výhodný pro Českou republiku a navíc zcela reálný. Z rozpočtu EU jsou přerozdělovány finanční prostředky vedle kohezní politiky mimo jiné na společnou zemědělskou nebo na zahraniční politiku. Z toho důvodu je možné získat více peněz na silnice a další prorůstové projekty, pokud dojde k omezení výdajů Bruselu v jiných oblastech. Z pohledu České republiky však v žádném případě nesmí dojít ke snížení objemu investic určených na politiku soudržnosti. Naopak vidím největší možnost škrtů v oblasti přímých zemědělských plateb. Právě zemědělská politika Evropské unie patří mezi nejméně efektivní výdajové kapitoly, byť ji Francie spolu se Španělskem nebo Itálií do značné míry preferují. Čeští zemědělci naopak v absolutních číslech i v přepočtu na hlavu dostávají méně. Souboj se zemědělci z okolních zemí, kteří sice vyrábí draž, díky dotacím z Bruselu jsou ale na evropském trhu přesto konkurenceschopnější, prohrávají především čeští producenti masa. Česká republika navíc dováží stále více potravin ze zahraničí. Čeští zemědělci prošli po revoluci úspěšnou transformací a evropské dotace nejen všeobecně svazují jejich podnikání bezpočtem regulací, ale především pokrývají celý trh systémem dotací, který nemůže trvat věčně.

www.vlasak.net

23. 10. 2012

Europoslanec H. Fajmon: Navyšování rozpočtu EU je zbytečné a neopodstatněné

Vyjednávání o evropském rozpočtu na rok 2013 odhaluje zásadní neshody mezi Evropskou komisí a členskými státy. Zatímco členské státy obracejí každou korunu, Evropská komise s podporou lidovců a socialistů v Evropském parlamentu navrhuje navýšení rozpočtu o bezmála sedm procent.

Na základě celkové výše rozpočtu pro rok 2013 bude navíc stanoven víceletý finanční rámec pro období příštích sedmi let. Ve hře je tedy mnohonásobně více prostředků.

"Europoslanci ODS dlouhodobě usilují o zmrazení unijního rozpočtu a jeho reformu. Bruselská byrokracie musí hledat vnitřní úspory a soustředit se na několik prorůstových priorit namísto plošného navyšování rozpočtu," říká člen rozpočtového výboru, europoslanec Hynek Fajmon ODS.

Evropská komise se nedávno nechala slyšet, že bez dodatečného navýšení prostředků ještě v letošním roce bude muset zastavit proplácení řady programů, mezi nimiž byl zmiňován i populární studentský Erasmus. Hynek Fajmon však takovouto rétoriku koriguje: „Je to součást vyjednávací taktiky Evropské komise, která se snaží dostat rozpočet na rok 2013 na co nejvyšší úroveň, protože pak od něj bude odvozen víceletý finanční rámec. Komise tak uměle vytváří tento problém, aby získala na svou stranu veřejnost, a využívá k tomu studentský program, který je populární.“

www.ods.cz

23. 10. 2012

Europoslanec O. Vlasák: V jednání o rozpočtu EU může Česko získat i ztratit

Vyjednávání o rozpočtu EU na příštích sedm let vstupuje do své "horké" fáze. Takzvanému víceletému finančnímu rámci, ze kterého se odvozují unijní rozpočty pro jednotlivé roky, bude věnován zvláštní listopadový summit. Svou vyjednávací pozici schválil i Evropský parlament, když odmítl úspory navržené členskými státy.

Europoslanci ODS navyšování výdajů nepodpořili. "Plně jsme naopak podpořili postup naší vlády v Radě a její snahu o získání více peněz na kohezní politiku při současném snížení celkové výše rozpočtu EU," říká místopředseda Evropského parlamentu Oldřich Vlasák. „Česká republika mezi léty 2014-2020 pravděpodobně překročí hranici 75% HDP na obyvatele vůči průměru EU. Po roce 2020 by se v takovém případě zařadila do skupiny čistých plátců, kteří kladou důraz na úspory a účelnost vynakládaných prostředků, jelikož do rozpočtu EU přispívají více, než kolik z něho pak zpětně vyčerpají. Pro nadcházející období po roce 2013 ale nutně potřebujeme dotace z Bruselu na dobudování základní infrastruktury a podporu ekonomického růstu. Z toho důvodu nechceme omezovat evropské strukturální fondy,“ komentuje situaci Oldřich Vlasák.

Jak současně Oldřich Vlasák upozorňuje, situace je mnohem složitější a Česká republika může ve vyjednávání přijít o miliardy. Ohroženi jsou zejména zemědělci nebo prostředky na regionální rozvoj. Nejnovější hrozbu pro dotace regionům představuje návrh kyperského předsednictví na drobnou úpravu metodiky pro výpočet rozdělení prostředků. Snížení jednoho z koeficientů by postihlo pouze Českou republiku a Portugalsko, přičemž Česko by přišlo o pět miliard eur, tedy o celou pětinu všech prostředků ze strukturálních fondů na sedmileté rozpočtové období.

Oldřich Vlasák proto ve Štrasburku vyzval zástupce Kypru, aby omezování prostředků pro méně vyspělé regiony zabránili.

www.ods.cz

23. 10. 2012

Europoslanec J. Zahradil: Euroobčané se prý mají setkávat. Za miliony eur

Rok 2013 se má stát Evropským rokem občanů. Toto rozhodnutí Evropského parlamentu zároveň přináší další navýšení výdajů na sebepropagaci evropských institucí.

Účelem Evropského roku občanů je zajistit, aby si všichni občané Unie byli vědomi svých práv, jichž v přeshraničním kontextu požívají. Součástí je zavedení centralizovaného informačního systému o právech občanů EU, informační kampaně a konference, během nichž by si měli občané navzájem vyměňovat informace a sdílet zkušenosti. Celý program má daňové poplatníky přijít na pět milionů eur.

Jak připomíná šéf europoslanců ODS Jan Zahradil, Evropský rok občanů se přitom z velké části dubluje s programem Evropa pro občany, jehož rozpočet činí 215 milionů eur na roky 2007 až 2013, tedy téměř 900 milionů českých korun ročně.

„Nedokážu si představit, že by si kterýkoli z parlamentů členských států dovolil vydávat proporčně tolik prostředků na svou sebepropagaci, jako to činí evropské instituce z napjatého společného rozpočtu,“ říká Jan Zahradil.

V kontextu současných debat o navýšení evropského rozpočtu a zatížení členských států vyššími odvody tak parlament přichází s dalším požadavkem na finanční prostředky.

„Zejména v dnešní době, kdy je jakékoli navýšení výdajů velmi citlivě vnímáno, vysílá parlament odklepnutím tohoto programu dosti rozporuplný signál,“ říká Jan Zahradil.

Evropský parlament přitom před rokem uvedl do provozu pompézní návštěvnické centrum v Bruselu, které vyšlo na více než půl miliardy korun. Na ploše šesti tisíc čtverečních metrů má návštěvníky seznamovat s vizemi otců-zakladatelů evropské integrace. Kontroverze vzbuzuje i již schválený projekt Domu evropské historie, který bude za cenu stovek milionů eur prezentovat jednostrannou a zpolitizovanou verzi evropské historie.

www.ods.cz

24. 10. 2012

Europoslanec J. Zahradil: Obstrukce v EP končí, obchod s Izraelem má zelenou

Značně zlevnit léčbu pacientů v celé EU může obchodní dohoda mezi Evropskou unií a Izraelem, kterou ve Štrasburku posvětil Evropský parlament. Jak připomíná člen výboru pro mezinárodní obchod Jan Zahradil, stalo se tak po více než dvouletých obstrukcích a zpolitizovaných diskusích.

"Pokud jde o obchod, je v Evropském parlamentu obecně příliš mnoho politikaření," řekl v projevu před hlasováním Jan Zahradil. "Šlo přitom o čistě technickou dohodu o odstranění technických překážek ve vzájemném obchodu, a Evropská komise nás opakovaně ujistila, že tato dohoda splňuje všechny požadavky evropského práva."

Dohoda byla podepsána už v květnu 2010, pro její definitivní schválení byl ale potřebný souhlas Evropského parlamentu. Izraelská vláda přesto nečekala a zjednodušený import léčiv ze zemí EU povolila jednostranným rozhodnutím. Testování farmaceutických produktů trvá i několik let, vzájemné uznávání jejich použitelnosti tak okamžitě pomohlo evropským společnostem.

Levice v Evropském parlamentu se ovšem rozhodla využít jednání o usnadnění obchodu k nátlaku na Izrael ve snaze ovlivnit mírový proces ve prospěch Palestiny. Obstrukce tak trvaly až do října 2012, kdy byl souhlas EP konečně udělen.

"Izrael je úplně normální země, je to demokratická země, je to země evropského typu a tak bychom s ním měli zacházet, ne jako s nějakou feudální diktaturou," připomněl ještě Jan Zahradil ve svém projevu.

www.ods.cz

24. 10. 2012

Rozhovor s europoslancem H. Fajmonem a europoslankyní Z. Brzobohatou pro pořad Ozvěny dne

Hostem diskusního pořadu ČRo 1 byl europoslanec Hynek Fajmon.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Zatímco česká vláda bojuje v politickém ringu s vlastními i opozičními poslanci o podobu rozpočtu na příští rok, Evropský parlament už diskutuje o příjmech a výdajích Unie na příštích 7 let. O víceletém finančním rámci na roky 2014 až 2020 se rozhoduje právě teď. A aby to bylo pestřejší, 27 jaksí nemá ve společné kase dost peněz do konce tohoto roku. Téma pro europoslankyni za ČSSD Zuzanu Brzobohatou. Dobrý večer.

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Dobrá večer.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

A taky pro jejího kolegu z ODS Hynka Fajmona. Dobrá večer.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Dobrá večer.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pane Fajmone, začneme u té aktuální díry v rozpočtu, Česko by mělo přispět 5 miliardami korun, podobně i ostatní členské státy. Když to neudělají, zastaví prý 27 celou řadu programů, které by nám mohly přinést až 50 miliard korun, respektive eur, jestli je to tak, zdá se, že se nám vyplatí společný rozpočet podpořit?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ne, já myslím, že tam ta čísla, která říkáte, o zastavení 50 miliard, že, že to tak není a teprve jsme v situaci, kdy komise včera rozhodla, že takovou žádost podá a vláda bude muset rozhodovat, budeme muset se podívat, jak to skutečně je a rozhodnout se, jestli té žádosti vyhoví nebo ne. Já jsem spíš proti tomu, protože si myslím, že dva měsíce před Vánoce taková věc prostě se dělat nemá a že se to má řešit v rozpočtu na rok 2013, který už je v projednávání, včera jsme o něm hlasovali tady v prvním čtení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Paní poslankyně Brzobohatá, co vy si myslíte o tom, jestli by Česko mělo poslat těch 5 miliard požadovaných do Evropské unie?

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Tak já si myslím, že, jak už říkal pan kolega, bude to diskutovat česká vláda. Já si na druhé straně myslím, a to bylo při schvalování tohoto víceletého rámce, který v současné době běží, že tam je pravomoc Evropské komise, která může ten rozpočet nějakým způsobem upravit a samozřejmě i požádat členské státy o navýšení, já myslím, že posluchače bude zajímat, že evropský rozpočet je vždycky koncipován jako vyrovnaný, hodně se teď diskutuje o státních rozpočtech jednotlivých zemí, takže prostě se tam nedostávají finance, takže se žádají státy, aby své jaksi dotace do toho evropského rozpočtu zvýšily.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Když se ale, paní poslankyně, jaksi nedostává peněz, tak se údajně nejdřív ořezávají ty méně důležité programy, v tomhle případě třeba studentský program Erasmus pro studenty ze třetích zemích, není to v dnešní době luxus platit školné cizincům, tedy mimo Evropskou unii?

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Tak já se nedomnívám, já myslím, že Erasmus je velmi dobrý program, mě docela mrzí, že Evropská komise zrovna navrhuje krátit tento, myslím si, že bychom třeba našli ještě někde jiné úspory, které by podle mě byly užitečnější.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Co třeba?

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Tak určitě některé administrativní výdaje. Víte, já se v Evropském parlamentu zabývám třeba problematikou /nesrozumitelné/ a myslím si, že kolem zvažování například pronájmu za různé agentury a různé, bychom určitě našli některé úspory.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Pane poslanče Fajmone, z dlouhodobého hlediska, teď mám na mysli ten finanční rámec na dalších 7 let, europoslanci za ODS nechtějí navyšovat výdaje Unie, česká vláda se přidala ke skupině států, které chtějí snižovat odvody do společné kasy, ovšem zároveň chceme zabránit tomu, aby se snižovaly dotace, a z rozpočtu chceme získat co nejvíc, jdou tyhle dva postoje dohromady?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Určitě jdou, to není nic proti sobě, ty prostě, my chceme, aby ten rozpočet nerostl o těch 7, 8 procent, co chce Evropská komise každý rok, my říkáme, že je potřeba, aby to bylo zhruba někde na tom jednom procentu, jako je to dosud, na této výši, aby se dobře hospodařilo, aby Česká republika už nebyla diskriminovaná. /Špatný signál/ jako západní patnáctka a podobně, takže ty postoje jsou naprosto konzistentní.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Mně spíše připadá logické, že by se to mohlo vzít i tak, že čím méně peněz členské státy dají do společné pokladny, tím méně z ní taky vytáhnou, myslíte si, že to tak nebude.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Já jsem vás teď neslyšel úplně přesně, ale prostě členské státy musí být konzultovány, mají plné právo se rozhodovat o tom rozpočtu, i o tom víceletém finančním rámci, a v dnešní situaci, kdy na národní úrovni mají hluboké deficity a musí je konsolidovat, požadovat po členských státech, aby platily do evropské kasy více, není prostě realistické. Tady je skupina států, které to v žádném případě nepřipustí, a ty státy, které z toho dneska získávají více peněz, než tam platí, tak prostě musí realisticky tuto věc uznat a nepožadovat víc než ti plátcí jsou schopni akceptovat a jejich domácí politická scéna, respektive voliči.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Paní poslankyně Brzobohatá, Česko by na konci příštího rozpočtového období, když jsme u těch plátců, mohlo překročit hranici a z čistého příjemce se právě čistým plátcem do budoucna stát tedy odvádět do společné kasy víc, než z ní získáme, není výhodnější už teď myslet dopředu a připravovat si půdu, protože za pár let bude snižování rozpočtu i v našem zájmu?

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Já se tak nedomnívám, já si naopak myslím, že když se některé naše regiony dostanou přes tu hranici těch slabých regionů, tak je to ba naopak důkaz toho, že evropské fondy v České republice pomohly a že se vlastně blížíme nebo budeme překračovat hospodářský průměr v Evropské unii, takže já to spíš beru jako pozitivně, protože smyslem samozřejmě těch různých evropských dotací je vyrovnávání hospodářské výkonnosti jednotlivých regionů. A ještě, co se týče té vaší předchozí otázky, já si právě myslím, že naše schizofrenní situace, kdy jsme jakoby v obou skupinách, tak tu naši vyjednávací pozici výrazně oslabuje, že bychom se měli přidat už k jedné skupině.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

A jste připravena k nějakému kompromisu v tomto ohledu, abyste se s poslanci za ODS v Evropském parlamentu shodli?

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Já se domnívám, že tady nejde o shodnutí se českých poslanců, protože obě dvě politické strany... tady reprezentujeme odlišné názory, já zastávám pozici sociálních demokratů, že ten celkový evropský rozpočet ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Já to vím, ale když říkáte o té jednotě...

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Ne, já myslím, že by se měla naše vláda rozhodnout, ke které skupině, zda snižování celkového objemu, anebo zvyšování koheze by se měla přidat, protože opravdu zde fungují dvě, zcela dvě neformální skupiny, které prosazují ten nebo onen názor, není to o jaksi nás jako Čechů jako takových.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka:

Já děkuji europoslankyni Zuzaně Brzobohaté z ČSSD. A také Hynku Fajmonovi z Evropského parlamentu, který tam zastupuje ODS. Já děkuji oběma, na shledanou.

Zuzana BRZOBOHATÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Na shledanou.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Na shledanou.

Radiožurnál

24. 10. 2012

Europoslanec O. Vlasák se vyjádřil k tématu odtržení Skotska od Velké Británie

V první řadě musím říci, že toto téma Bruselem rozhodně nehýbe. Pokud se totiž v Evropském parlamentu hovoří o rozpadu některého z členských států, pozornost se soustředí zejména na Katalánsko a jeho odtržení od Španělska.

Situace těchto regionů je přitom poměrně odlišná. Zatímco Katalánci usilují o zahájení rozhovorů na téma možné autonomie, Skotové již mají termín právně závazného referenda o nezávislosti. Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku přitom odtržení Skotska nebude blokovat, pokud se pro něj tamní obyvatelé rozhodnou.

Skotské království již bylo nezávislým státem a to až do roku 1707, kdy skotský parlament schválil Zákon o unii vedoucí k vytvoření jednotného Království Velké Británie. V roce 1922, kdy se od Británie odtrhlo Irsko, Skotové tento krok nenásledovali. Myslím si, že ani v roce 2014, kdy se bude referendum o nezávislosti

Skotska konat, k tomuto kroku nedojde. Myšlenku osamostatnění totiž podporuje v posledních letech jen zhruba třetina Skotů. Všechny tři hlavní britské strany – konzervativci, labouristé i liberální demokraté – jsou navíc proti odtržení a před referendem povedou silné kampaně.

Možnost odtržení však nelze podceňovat. Alex Salmond, jehož Skotská národní strana ve volbách v roce 2011 získala pohodlnou kontrolu nad skotským parlamentem, věří, že se mu v nadcházejících dvou letech podaří pro svou věc získat většinu obyvatel. Samostatné Skotsko by si podle jeho představ zachovalo britského panovníka jako hlavu státu, platilo by librami a v zahraniční politice by rádo blíže spolupracovalo se skandinávskými zeměmi. Premiér Cameron věří, že referendum dopadne ve prospěch zachování celistvosti Unie. Pokud se v referendu Skoti rozhodnou zůstat v Unii, vláda nevyklučuje souhlas s přesunem dalších pravomocí v jejich prospěch.

Výsledek referenda zcela jistě bude záviset na aktuální ekonomické situaci. Nezaměstnanost a recese může zvednout počet protestních hlasů. Bude se také hrát o potenciální zisky z nerostného bohatství, protože u skotských břehů se naházejí ložiska 95 procent současných britských zásob ropy a 58 procent zásob zemního plynu. Mnohé také ovlivní, na kterou stranu se přikloní různí známí Skotové jako Andy Murray nebo Sean Connery. Na to, zda bude Skotsko 47. státem na evropském kontinentě a zda se stane 29. státem Evropské unie, pokud do Unie vůbec vstoupí, si však budeme muset počkat.

www.vlasak.net

25. 10. 2012

Europoslanec Ivo Strejček: Pomohla by federalizace ekonomice Evropy?

Nemyslím si, že ekonomický propad, růst nezaměstnanosti a snižující se míra blahobytu jsou zapříčiněny absencí centrálního plánování z Bruselu. Ekonomické zaostávání za rychle rostoucími centry světa způsobuje strnulost přeregulovaného prostředí v Evropské unii.

Thomas Hobbes kdysi poznamenal, že "svoboda člověka a jeho jednání spočívají v nedostatečnosti zákonů". Neměl tím na mysli nízkou kvalitu zákonů, myslel tím obecnější fakt – přemíra zákonů naše životy a rozhodování komplikují a zpomalují. Podstatnou příčinou ekonomického zaostávání EU za zbytkem světa je naše utkvělá touha vše svázat, kontrolovat a harmonizovat. Běžný život je naštěstí naopak jiný. Konkurence je založena na rozdílnosti. Dynamika vývoje je vždy určována soupeřením mezi odlišnostmi a soubojem variant. Federalizace Evropské unie znamená násilné sjednocování různorodostí, což nutně vyústí v další zaostávání.

Federalizace, tedy koncentrace moci do jednoho centra, bude znamenat růst byrokratických nákladů. Již dnes se státy EU potýkají s vážnými finančními problémy a je sporné, zda budou schopny federální bruselskou administrativu hradit. Ta si ovšem jistě najde své vlastní finanční zdroje a prostřednictvím tzv. evropských daní, které zarámují již tak bohatou škálu daní národních doplní svůj evropský rozpočet. Více daní ovšem znamená méně peněz do životadárného systému podnikatelských aktivit. Ovšem pozor, práci lidem nedává Evropa. Tu dávají firmy a vyšší zdanění je zpomalí nebo zničí. Evropská federální byrokracie zvýší náklady na svoji obsluhu, přičemž efektivita ovlivňování států na periferii bude vyžadovat další růst byrokracie v provinciích. Jednou z příčin zániku Římské říše byla právě tato skutečnost.

Pokus federalizovat EU je skokový postup, ne vývojový. Ideovým východiskem je víra v nedotknutelnost jednotné evropské měny a z toho plynoucí neschopnost zvládnout dílčí krizi Řecko. Federalisté se domnívají, že jednotná vláda v Bruselu, s jedním evropským ministrem financí a jedním evropským rozpočtem si direktivně s problematickými situacemi poradí. To je ale v prostředí, ve kterém neexistuje jednotný evropský národ, tedy ve kterém neexistuje jednotné veřejné mínění, iluzorní. Zprávy z řeckých ulic a nejen z nich jsou důkazem, že i lidé v těžce zkoušených zemích si nedají nic přikazovat od zahraničních autorit.

Obávám se, že pokus skokově, bez vědomí voličů, federalizovat EU povede k posilování ekonomického nacionalismu, k nežádoucímu růstu podpory radikálních politických proudů a v důsledku k růstu ekonomické nejistoty, sociálního chaosu a strádání. Tlačit na federální politickou pilu znamená ohrozit zdravou myšlenku evropské ekonomické integrace. Menší, hbitější, národní a svobodně spolupracující subjekty mají větší šanci než dohody neschopná, a proto pomalá evropská federace.

Literární noviny

31. 10. 2012

Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám na Ukrajině

Ukraine: Joint statement by HR/VP Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the parliamentary elections

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission and Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made the following statement today: "We followed closely the pre-electoral period and Sunday's voting process in Ukraine. The turnout shows the Ukrainian citizens' attachment to a democratic and pluralistic society. Vote counting is not yet fully completed.

We take full note of the International Observation Mission's preliminary findings on the conduct of the elections which presents a mixed picture with several

shortcomings, and of the difficulties faced by the local electoral observers. The final assessment will also depend on the post-electoral developments, which we will watch closely. It is therefore particularly important that the Ukrainian authorities ensure a proper conduct in the coming stages of the electoral process, notably as regards the remaining vote count, tabulation of results and following up on possible electoral complaints.

We expect that the future Verkhovna Rada will fully reflect the will of the Ukrainian voters, as expressed during Sunday's elections.

We reiterate our regret that the consequences of trials that did not respect international standards have prevented opposition representatives from standing in the parliamentary elections, and call on the authorities to address this matter and take further steps to reform the judiciary to avoid their recurrence.

Our engagement with Ukraine towards political association and economic integration remains based on its respect for our common values. We are committed to continue to work towards using the full potential of our relations for the benefit of the citizens of Ukraine and the EU."

www.europa.eu

listopad 2012

8. 11. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci na vysoké úrovni o budoucím směřování evropsko-středomořského partnerství a spolupráci v oblasti civilní ochrany

High Level Conference on future orientations of the Euro-Mediterranean Dialogue and Co-operation in the field of Civil Protection

Dear Ministers, Ladies and Gentlemen

It's a great pleasure to be here today to talk about the future prospects for Euro-Mediterranean Co-operation in the field of Civil Protection.

As previous speakers have highlighted, the rising trend in the vulnerability of the Mediterranean to natural and man-made disasters confirms the need to put in place regional cooperation mechanisms to ensure the security and safety of citizens around the Mediterranean.

This morning, I would like to briefly expose our vision regarding the importance of regional cooperation in the Mediterranean in the context of our neighbourhood policy and then I will focus on the future prospects for our cooperation.

The European Union is committed to strengthen relations with the Southern Mediterranean countries. We do this essentially through tailor made bilateral relations, in the context of the European Neighbourhood Policy. This policy is about working together with our neighbouring states to increase the prosperity, stability and security of our citizens.

Over the last twelve months the European Union has responded with determination to a fast- changing situation of the Southern Mediterranean Region: it has adapted its policy instruments, re-oriented its assistance programmes, made technical support available to facilitate democratic transition and allocated additional funding.

In addition, we recognise that there are regional issues that require regional solutions. Not all issues can be solved at the bilateral level. This is why we have invested resources, time and energy to revitalise the regional cooperation structures, in particular the Union for the Mediterranean and its Secretariat. Under the able leadership of Mr Sijilmassi, the Secretariat is now focusing on implementing the first labelled projects.

In addition, with the co Presidencies having now been handed over to the European Union and Jordan, we are working on the resumption of sectoral ministerial meetings. We hope to have good meetings on Energy and Transport in 2013. More could be organised.

It is clear that Civil Protection is a very relevant area of work for the Union for the Mediterranean because of the potential for developing dialogue and cooperation on concrete issues which have a very high significance for populations on both sides of the Mediterranean Sea.

Ladies and Gentlemen

Natural and man-made disasters do not respect borders. They can affect local populations of many countries at the same time, and therefore need common responses. But beyond showing solidarity in the event of crisis, the European Union needs to cooperate with its neighbours in preventing and mitigating those events. I would even say that being prepared is only meaningful if it implies being prepared together.

When disaster strikes, a core expectation of our citizens all around the world is that their governing institutions are ready and able to react by offering protection and assistance. They will also look to those institutions not only to address the consequences of disasters, but to work on minimizing risks and their possible effects. Such work is the daily bread and butter of many of the distinguished participants here today.

We are all here well aware of the fact that some disasters are of such a dimension that local and even national responses will be insufficient to tackle them. Outside support will be necessary.

We all know that civil protection is a priority for the Mediterranean region. In fact, the European Union has established a long lasting cooperation with the region. I'm happy to see that since our first pilot project in 1998, a lot has been achieved in the Southern 3

Mediterranean to build confidence and reinforce a common understanding of the importance of collaborating in reducing risks and responding to disasters.

I am also pleased to note that since 2008 a number of on-going specific actions are bringing our Candidate Countries of the Mediterranean region closer to the European Union Civil Protection Mechanism. Let me quote as examples the current Instrument for Pre-accession funded projects that we are financing for flood prevention or building resilience to disasters. Such a specific assistance to our Candidates Countries will continue in the future in view of their ultimate goal to join the European Union.

And I am glad to see that even more has been achieved through the implementation of the PPRD South I programme which has been implemented both in the Southern Neighbourhood Region and in the Candidate Countries Balkan countries and Turkey.

This programme has had very noticeable results of which you are all very familiar. Let me just stress two elements. Through its awareness raising activities the programme has trained around 154.000 children and housewives who are considered amongst the most vulnerable persons in society when disaster strikes. Children and their mothers have learned to adopt safer behaviours in their daily lives and react more adequately in case of disasters. This demonstrates that our activities can bring concrete benefits to citizens.

Another key result of the programme has been the creation of an effective network of national correspondents for Civil Protection in the region. More than demonstrating the active participation and strong political commitment of the Mediterranean Partner Countries, this network is to my mind the basis for moving forward and continuing solid regional cooperation in this area.

Now, what are key elements to think of for the future? How can we build on the achievements of the programme?

Firstly, the cooperation of national services in Civil Protection remains a fragile process. Reactions to disasters are often linked to national security and defence programmes, and there might be understandable reluctance to share sensitive information with others. This challenge is not easily overcome, but we need to continue to look for solutions.

Secondly, taking into account the gravity and time pressure of disaster situations, we need to pay even more attention to preparedness and synchronisation of efforts. There is scope to develop further cooperation mechanisms and tools that will allow swift reaction.

Thirdly, we need to foster more synergies between national and European Union Civil Protection initiatives in the Mediterranean, and gradually strengthen the relationship

between the Mediterranean Partner Countries and the EU Civil Protection Mechanism.

Finally, it will be essential to incorporate a stronger awareness of climate change implications in our work – climate change will imply more extreme weather events in the future, and these risks need to be better addressed also at the level of Civil Protection.

It is clear that there is real added value in continuing regional efforts in Civil Protection, and I am therefore glad to announce that we have decided to launch a new programme to pursue the work, building directly on the achievements of the PPRD South Programme. We are currently in the process of tendering for this new Programme, and we aim to start the activities next spring.

The new programme will have an even stronger focus on prevention and preparation rather than on response to disasters, and will address the issues I just raised:

The programme will reinforce co-operation between the EU and the Southern Neighbourhood partner institutions involved in civil protection;

It will encourage co-ordinated responses of countries affected by the same disaster; and

It will stimulate the development of a regional approach to disaster management based on prevention and preparedness, involving not only governments but also the civil society.

Even if the new programme will only address the ENP South Countries, Candidate Countries will certainly not be forgotten since specific regional programmes under the 4

IPA Instrument will continue to apply to them. Coordination between the various programmes will be ensured.

What is our vision for the future?

Beyond our immediate programme, we need to develop a strategy for a safer Mediterranean in the long term. This is also why we are here today.

We all agree that regional cooperation in the field of Civil Protection needs to be continued and be built on the results reached so far. But we need to adapt our thinking to the on-going contextual changes such as the increasing impact of climate changes to disaster risks. So we have to establish joint cooperation between Climate Change and Civil Protection Experts.

In addition, we need to think how we can better address the needs of the region in terms of infrastructures in view of all the information gathered through our previous regional assistance programmes.

We also have to involve other actors like International Financing Institutions EIB, EBRD, etc or the Secretariat of the UfM in an effort to seek new ways of support.

Finally, let me close these initial remarks by saying that I am glad to see that our EU project has been able to build an inclusive and successful cooperation among very different stakeholders. It is a model that I wish to see being developed more and more to demonstrate all the potential of concrete solidarity in the Mediterranean region.

With this, I thank you for your attention, and I hope that the rest of the day and the Steering Committee will be a good opportunity to discuss the future of Euro-med cooperation in the field of civil protection. It is only by joining forces that we will shape together a safer Mediterranean for our citizens.

www.europa.eu

9. 11. 2012

Europoslanec O. Vlasák: Komentář k jednání o rozpočtu Evropské unie na rok 2013

Rada pro hospodářské a finanční záležitosti v Bruselu ECOFIN dnes v Bruselu jedná o rozpočtu Evropské unie na rok 2013. Ten v původně navržené podobě Evropskou komisí činil 151 miliard EUR v prostředcích na závazky, což je 2% nárůst oproti rozpočtu na rok 2012 a 138 miliard EUR v prostředcích na platby, což je o 6,8% více oproti rozpočtu na rok 2012.

Navržený rozpočet je potřeba považovat za nadhodnocený a nereflektující obtížnou hospodářskou situaci v jednotlivých členských zemích EU.

Kompromisní návrh Rady, který podporuje i Česká republika, počítá s nárůstem rozpočtu v platbách oproti předcházejícímu roku o 2,79 %. Evropský parlament naopak na svém říjnovém zasedání navrhnul rozpočet zvýšit, v případě plateb až nad rámec původně navržený Komisí. Schvalování rozpočtu EU na rozpočtový rok 2013 probíhá dle pravidel vycházejících z Lisabonské smlouvy, kdy rozpočet EU musí v samostatném hlasování schválit jak Rada, tak Evropský parlament.

„Rozpočet v navržené podobě je zbytečně štědrý – v době hospodářské krize je obtížně zdůvodnitelné, proč by se měly příspěvky jednotlivých členských států zvyšovat. Již dnes naše odvody do rozpočtu EU činí 35 miliard korun, což je více, než kolik ze státního rozpočtu dáváme na policii nebo na vysoké školství. Největším problémem však není samotná výše rozpočtu, ale především špatná kontrola na výdajové straně. Podle aktuálního auditu, který tento týden zveřejnil Evropský účetní dvůr, vykazuje nakládání s prostředky Unie velkou chybovost, v některých případech jsou dotace očividně zneužívány. To vedlo k tomu, že rozpočet nebude už 18. rok v řadě auditorským orgánem schválen,“ konstatuje Oldřich Vlasák, místopředseda Evropského parlamentu.

Platby ČR do rozpočtu EU by na základě stávajícího návrhu činily 1,59 mld. EUR cca 40,17 mld. Kč. Skutečný dopad na český rozpočet však bude záviset na konečné výši rozpočtu, která bude dohodnuta s Evropským parlamentem.

www.vlasak.net

12. 11. 2012

Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám na Ukrajině

Joint statement by HR/VP Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the parliamentary elections in Ukraine

Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and Štefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, issued today the following statement: "After our initial statement following 28 October election day in Ukraine, we have followed closely the vote count, tabulation and the announcement of the consolidated results. We express our concern about the conduct of the post electoral process, which was marred by irregularities, delays in the vote count and lack of transparency in the electoral commissions. This comes in addition to the lack of response to the shortcomings and problems identified already earlier by the OSCE-ODIHR interim reports. Taken together, this represents deterioration in several areas compared to standards previously achieved.

There can be no complacency about electoral irregularities. In line with the public commitment to follow-up on electoral complaints made last week by the Prime Minister of Ukraine, we expect to see swift and determined action by the government and all other relevant state authorities, including by addressing the inconclusive results in five single mandate election districts in dialogue with all political parties represented in the Verkhovna Rada and by bringing the electoral legislation into line with European norms and standards on the basis of an Election Code.

The final composition of the Ukrainian Parliament must reflect the genuine will of the Ukrainian voters.

We remain committed to our engagement with Ukraine towards political association and economic integration. This however requires determined action by the Ukrainian Government and Parliament to consolidate the country's democratic credentials, to pursue the rule of law, to address the consequences of selective justice and to vigorously pursue judicial and other critical reforms."

www.europa.eu

15. 11. 2012

Europoslanec O. Vlasák: Evropa se chystá na daň z finančních transakcí

Ministři financí zemí Evropské unie ECOFIN v těchto dnech diskutují o dopadech zavedení daně z finančních transakcí FTT. Tato daň, kterou zavedly nebo se chystají zavést některé evropské země, zdaní transakce s finančními instrumenty, jako jsou akcie společností, dluhopisy a další nástroje peněžního trhu, prováděné institucemi usazenými v členských státech EU.

K návrhu se zatím připojilo 11 států včetně Francie a Německa, Itálie, Španělska a Slovenska. Daň by měla podle Evropské komise zajistit, aby finanční sektor přispíval do veřejného rozpočtu, a spolupodílel se tak na nákladech na boj s finanční krizí a měla by také podpořit odpovědnější obchodování.

Naše frakce EKR Evropští konzervativci a reformisté je z principu proti zavádění další daně a nové formě redistribuce, která se navíc dotkne všech účastníků finančního trhu a nezohledňuje to, zda se chovají odpovědně nebo ne. Odpovědnost za chyby jednotlivých finančních institucí se tak přenáší na všechny účastníky obchodování. Manuel Barroso si sice slibuje od zavedení daně přínos ve výši 57 miliard eur, ale ten se vůbec nemusí uskutečnit. Jednak proto, že jako u většiny daní i u této existuje možnost se jim částečně vyhnout, jednak proto, že se část finančních transakcí přesune jinam – například na trhy v Asii či Americe. Když už by měla být daň zavedena, mělo by to být globálně. V tomto duchu argumentuje i Velká Británie, která návrh nepodporuje a jejíž finanční centrum v Londýně by utrpělo nejvíc.

Česká republika se na rozdíl od Slovenska k iniciativě nepřipojila a daň se zavést nechystá. Nicméně požaduje zvážení důsledků, jež by zavedení této daně přineslo. Zůstávají nezodpovězeny otázky týkající se svrchovanosti daňové politiky jednotlivých států, rozsahu působnosti daně a konkrétních povinností vyplývajících pro členské státy EU a jejich finanční instituce. EU by rovněž měla zajistit, že realizace nebude zasahovat do tržního prostředí členských států, které zůstanou stát mimo, a nenaruší fungování jednotného trhu EU.

www.vlasak.net

13. 11. 2012

Postřehy eurokomisaře Štefana Füleho k občanské společnosti přednesené na konferenci o občanské společnosti před pracovní skupinou EU-Egypt v Káhiře

Remarks at the Civil Protection Civil society roundtable ahead of the EU-Egypt Task Force

Let me start by addressing three fundamental questions:

Why does civil society matter?

Where does it matter?

What needs to be done so that it can perform its role for the benefit of society?

I think the role of the Civil Society lies in generating ideas, being a bridge between society and the authorities, having an important role in monitoring and delivering on the reform process.

We in the European Union have tried to find certain answers, not saying that the EU is able to give all the answers to all the challenges of the historical changes in the region. But we have offered two things which we hope will deliver on transformation and change relations between our partner countries and the European Union:

1. Clear commitment to have a partnership not only with the authorities but also with the people, citizens, particularly through the Civil Society

2. The principle of more for more, delivering more support for more reform efforts

Empowering civil society in the countries of the Southern Mediterranean is very important. We are convinced that inclusiveness and sustainability of the transformation hinges on the empowerment of the Civil Society.

It is important to accept that nowadays, Civil Society has a much wider role to play than only in the area of human rights. Civil Society contributes also to areas such as consumer protection and the environment; in fact it is difficult to find areas where Civil Society does not offer an added value.

Arriving to Cairo, I am thinking about the new constitution which should reflect the aspirations of the Egyptian people for dignity and justice by ensuring respect for human rights and democratic values. To achieve that, the process has to be inclusive. To reflect the aspirations of the people, you have to listen to them and that could be done through Civil Society.

When speaking about the strengthening of Civil Society we need to have in mind also the role of the women in Egyptian society. The role they played in the revolution and in the initial stages of the transformation was remarkable. It is important to build on it and to allow them to remain an important actor and a part of the transformation.

Another important area is the reform of the security sector and we are calling for an end of impunity for acts committed by security forces against the demonstrators. At the same time we welcome President Mohamed Morsi's blanket pardon for felonies and misdemeanors "perpetrated with the aim of supporting the revolution and achieving its goals". But still, I am concerned that hundreds of people remain imprisoned as a consequence of the actions of the military courts.

So, what needs to be done to empower the Civil Society in Egypt?

1. Create a favorable environment for civil society by adoption of a new NGO law according to international standards that ensures that civil society is able to operate free from government interference and consulted in policy decisions.
2. We need to be able to discuss everything and avoid any taboos in our interaction. If we have concerns about persecuting NGOs, we have to be free to talk about them and express those concerns.
3. Helping NGOs to strengthen their capacities. It brings advantages for the authorities, it is a commitment to the Egyptian people and we are ready to play our role in supporting the projects which have the biggest impact on the population.

You should know that it is not only us, but also other international actors who are interested to see the success of your transformation and strengthening of the role of Civil Society. And we are going to continue cooperating with them, be it third countries or organizations like the Council of Europe.

It is a huge task to address all the issues on the table but I am confident that through strengthening of Civil Society in Egypt and in other countries of the Southern Mediterranean, you will be able to deliver on the aspirations of the people in a much more sustainable way. Because transformation is about unlocking the potential of those people who were standing on the square and in the streets demanding changes, better lives and a more just society.

www.europa.eu

14. 11. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho při ukončení setkání pracovní skupiny EU-Egypt v Káhiře

Remarks at the end of the EU-Egypt Task Force meeting in Cairo

The European Union remains committed to strengthening relations with the new Egypt under the framework of the new Neighbourhood policy that we redefined in the aftermath of the Arab Spring.

Our support and assistance need to be targeted and based on the priorities defined by our Egyptian partners.

We are keen to support the transformation and modernisation of Egypt and match it with the necessary funds. Let me outline our financial assistance for Egypt:

We have the National Indicative Program for Egypt amounting to €449 million for years 2011-2013. For this year we still have €130 million in grants. For the next year there is €157 million allocated.

I am pleased to announce today additional fresh funding- €90 million from the SPRING program Support for Partnership, Reform and Inclusive Growth as a

reflection of the reform process. This money will go into supporting the economic recovery programme of the government and is based on the principle “more for more” as defined in our renewed European Neighbourhood Policy – providing more support for more progress achieved in the transformation process. We leave it open for the next year how much money could go to Egypt based on its reform performance from the €150 million allocated in SPRING to the Southern Neighbourhood for 2013.

In addition to the €90 million we are also announcing a €163 million grant from the Neighbourhood Investment Facility and a further 50€ million grant of Macro-Financial Assistance. Altogether, this adds up to significant additional financial assistance of €303 million in grants and €450 million in loans to support economic recovery program, development and consolidate political reforms.

So, altogether for the years 2012-13 we are talking about almost one billion euro, out of which more than €700 million is conditioned by economic criteria, good governance and the principle of “more for more”.

This has been the most complex Task Force we have organised so far. It is really important to turn the momentum which was created today into practical proposals. It is not only about money. Today we have been speaking about some great ideas that have been on the table since the revolution in Egypt: the possibility of a free trade area, mobility partnership and further strengthening of our cooperation. It is time to deliver on those initiatives for the benefit of the Egyptian people. It is time to turn these ideas into a new Action Plan.

The EU is keen to embark on an intense dialogue with the new government to define our common priorities for the years ahead. The relationship between the EU and Egypt is a true partnership, not only with the authorities but with also the citizens, to support the creation of conditions for people to unlock their potential and for the country to succeed with the transformation.

www.europa.eu

14. 11. 2012

Europoslankyně A. Češková: Kvóty mohou ženám ublížit, ale diskuse je nutná

Evropská komise dnes schválila směrnici regulující zastoupení mužů a žen v nevýkonných orgánech společností. Navržená směrnice nařizuje členským státům implementovat do jejich legislativy kvóty, které budou muset uplatňovat ve svých dozorčích radách společnosti kotované na burze, které mají větší než 50 mil. roční obrát v euro a více než 250 zaměstnanců.

„Diskuse o vyváženějším zastoupení mužů a žen sahá až do roku 1957, kdy Evropská společenství získala pravomoc vytvářet právní předpisy v genderové oblasti,”

vysvětluje europoslankyně Andrea Češková ODS, členka Výboru pro práva žen a rovnosti pohlaví v Evropském parlamentu. "V letech 1984 a 1996 vydala Rada doporučení ohledně rovného zastoupení mužů a žen, již tehdy Evropský parlament požadoval právně závazné kvóty. Eurokomisařka Viviane Redingová dnešním dnem dotáhla svůj dlouhý boj za kvóty do konce, když se jí po předchozích neúspěších podařilo na úrovni Evropské komise získat pro danou směrnici podporu."

Směrnice by se také měla dotknout státních podniků kotovaných na burzách, které mají čtyřicetiprocentní zastoupení žen v dozorčích radách naplnit dokonce už v roce 2018. Jak upozorňuje Andrea Češková, v osmi členských státech EU, např. ve Francii, již své genderové předpisy pro státní podniky mají. Důležitou otázkou jsou sankce za případné porušování pravidel. „Návrh směrnice ukládá členským státům povinnost sankce zavést. Pokud jde o formu, ponechává jim volnou ruku, nicméně doporučuje finanční sankce či zákaz jmenování jakéhokoli muže do funkce do doby splnění kvótních kritérií,“ dodává Andrea Češková.

V návrhu je obsažena i tzv. flexi kvóta, která znamená povinnost kotovaných společností vytvořit si vlastní samoregulační cíle v rámci dosažení vyrovnaného zastoupení obou pohlaví i ve výkonných orgánech, což by se dle směrnice mělo podařit do roku 2020.

Andrea Češková celkově hodnotí schválení kvót jako nešťastné: „Povinnost firem podávat každý rok zprávy o dosaženém pokroku a organizace výběrových řízení za účelem naplnit kvóty zvýší administrativní zátěž podniků. Místo abychom se snažili podnikům usnadnit v nelehké době jejich fungování, zatížíme je dalšími byrokratickými pravidly. Navíc nejsem přesvědčena o tom, že ženám tato směrnice usnadní jejich profesní život. Mám velké obavy, aby pak ženy nebyly spíše figurínami ve výkladních skříních, na které se budou jejich kolegové možná i kolegyně dívat jako na ty protekčně dosazené, které by se jinak sami nedokázaly prosadit. Fakt, že ženy tvoří např. v ČR v exekutivních orgánech pouze 4,7% podíl, je pravdivý a všichni rozumně uvažující lidé musí tušit, že to není správné. Ovšem umělé dosazování žen do funkcí také není řešením. Dlouhodobě volám po změně myšlení naší společnosti v otázkách genderových stereotypů, k tomu musí dopomoci sdělovací prostředky, vzdělávací systém a informační kampaně. To je pro mne přirozená cesta ke změně postojů společnosti, které mohou pomoci vyřešit genderové diskriminační stereotypy. Kvóty ženám mohou ve finále jenom ublížit.“

www.ods.cz

15. 11. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k dekriminlizaci pomluvy v Bývalé jugoslávské republice Makedonie

Statement of Commissioner Š. Füle on the decriminalisation of defamation in the former Yugoslav Republic of Macedonia

"I welcome the removal of insult and defamation from the Criminal Code and the adoption of a Law on Civil Liability for Insult and Defamation. The decriminalisation of defamation is a significant step in the context of freedom of expression and the media, which is a cornerstone of any democracy. This was a key target under the High Level Accession Dialogue between the European Commission and the Government. The delivery of this ambitious reform demonstrates the good level of cooperation that has been established. I particularly welcome the fact that these legislative changes have resulted from consultation between the government and the Association of Journalists, as well as expert advice sought from the Council of Europe. The Commission will monitor closely the implementation of the new provisions by the national courts. We encourage the national authorities to continue their dialogue with the journalists within the Working Group on Media, in order to address other issues relating to freedom of expression and the media."

www.europa.eu

16. 11. 2012

Společné stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové, vice-prezidenta Komise O. Rehna a eurokomisaře Š. Füleho k rozhodnutí povolit Kosovu přístup k EBOR

Joint statement by HRVP Catherine Ashton, Vice-President of the Commission Oli Rehn and Commissioner Štefan Füle on the decision to allow Kosovo to join EBRD

On Friday the Board of Governors of the European Bank for Reconstruction and Development decided to allow Kosovo to become a member of EBRD, without prejudice to the positions of EBRD members on the status of Kosovo. Catherine Ashton, High Representative/Vice-President; Olli Rehn, Vice-President for Economic and Monetary Affairs, and Stefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, welcomed the decision: "We welcome this decision by the Governors of the European Bank for Reconstruction and Development. This will allow Kosovo to benefit from greater financing and will contribute to promoting Kosovo's socio-economic development. This is another step that will help Kosovo tackle the challenges on its European path. We will work closely with the EBRD to

ensure maximum impact of our respective support for the benefit of the people of Kosovo."

www.europa.eu

19. 11. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po jednání asociační rady EU - Tunisko

Privileged Partnership: moving EU - Tunisia cooperation to a higher level

Statement by Commissioner Štefan Füle following the EU-Tunisia Association Council: "I have already said several times to our Tunisian friends that we want to see your transformation succeed. The European Union's offer remains substantial. We are keen to continue helping you to achieve the goals of the revolution: to strengthen democracy and to help the economy.

When I was in Tunis last July I outlined four concrete point of our assistance: Privileged Partnership and a New Action Plan, negotiations of trade agreements, a new agreement in the aviation area to boost tourism and proposing a mobility partnership. Today we are delivering on the first one. We are serious with our promises.

And I am glad to report that we have agreed to embark on the actual negotiations on the open sky agreement, following a meeting of my colleague Vice-President Kallas with the Tunisian transport minister last week. We are convinced that a speedy conclusion of these negotiations would bring substantial benefits to Tunisian tourism, employment and the economic recovery.

We hope that negotiations on a number of trade agreements can also resume quickly. We are offering the prospect of a gradual integration of the Tunisian economy into our internal market. This will not only offer additional market access and stimulus for reforms but will also send a strong signal of openness and confidence to investors. In the shorter term, we are offering to resume negotiations in the field of agriculture which can bring also clear benefits to both sides.

I am fully aware that there are high expectations regarding the issue of improving mobility of people. This is a legitimate concern. Quick progress on talks on the mobility partnership would give a first, concrete, and symbolic response to Tunisian expectations on mobility and labour exchanges.

So, there are many opportunities – to use them it is necessary to continue with the transformation and reforms. Only then will the citizens see the changes they were calling for during their inspiring revolution almost two years ago.

The success of the transition is in your own hands and will still require a lot of efforts. But as you can see from today's Association Council, you are not alone and we are ready to assist you."

www.europa.eu

21. 11. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho u příležitosti zasedání parlamentního výboru EU – Island

European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy Address to the EU-Iceland Joint Parliamentary Committee

Dear Co-chairpersons, dear Chief Negotiator, honourable members of this Committee:

I am very pleased to be able to address today's fifth meeting of the European Union - Iceland Joint Parliamentary Committee.

I very much welcome the work of the joint committee. It adds an important additional dimension to the cooperation between the European Union and Iceland, which has been intensified in the pre-accession process. This forum is an excellent opportunity to discuss the steps along Iceland's path towards European Union membership. The good contacts between representatives of the Althingi and members of the European Parliament contribute to a deeper understanding, on both sides, of the accession process and the opportunities and challenges which it represents.

Let me also express appreciation for the fact that you will be discussing later today developments in the Middle East and Northern Africa, and tomorrow the developments in Iceland and the EU related to the economic and financial crisis. This shows once again that Iceland and the EU have many common interests.

For today, I would like to focus my remarks on the current state of the accession negotiations, draw some conclusions from the recently published Commission progress report as well as focus on other topical issues in European Union and Iceland relations.

Let me first underscore the mutual benefits of Iceland's accession: The European Union's and Iceland's sphere of common interest is growing in increasingly important areas such as renewable energy, climate change and Arctic policy. I would like to take the opportunity to thank members of this committee for their longstanding interest in these issues, as borne-out by the discussions in your previous meetings.

Secondly, I would like to commend Iceland on its strong economic recovery, based on a solid and balanced macro-economic policy framework. While there are still some downside risks, these are clearly recognised in Iceland. From the discussions that

have taken place in Iceland, I am encouraged to note the beginning of a shift from crisis management to a growth agenda.

I fully concur with the assessment by the Presidency as regards the pace and challenges ahead.

Indeed, we can be proud of the good progress achieved so far. We are now moving into more challenging and demanding areas, such as agriculture and rural development, food safety, free capital movement and fisheries.

I remain confident that we can find solutions and that we will be able to come to a package which takes Iceland's specificities and expectations into account while safeguarding the Union's principles and its acquis. This will allow the Icelandic people to make a fully informed decision in due course.

Let me briefly focus on the main findings of this year's progress report. This was the third report on Iceland and provides a snapshot of the progress Iceland has made towards European Union standards over the last year.

Iceland has an overall good level of alignment with the European Union acquis, due to its membership of the European Economic Area as well as its full participation in the Schengen agreement.

Iceland fully meets the political Copenhagen criteria for European Union membership with its well-functioning democracy, strong institutions and deeply rooted representative democracy. The judicial system is of a high standard and Iceland has ensured the continuous strengthening of its already high level of protection on fundamental rights.

Regarding economic standards, following a deep recession, economic recovery has taken hold with good growth in 2011 and 2012 and a relatively strong outlook for the coming two years. But as with other European countries, some significant economic challenges remain for Iceland: inflation remains above target, public and private debt levels remain high and unemployment, while falling, is still relatively high in the Icelandic context 6%.

Let me briefly mention the temporary restrictions on the free movement of capital adopted in the aftermath of the 2008 financial crisis. While capital control is a prominent feature of economic stabilisation, it also constrains economic development. Its removal requires a carefully crafted and workable plan. It will also have to be addressed in the context of accession. I am therefore happy to note that the Group on Capital Controls, including experts from Iceland, the European Commission as well as the European Central Bank and the International Monetary Fund, had its first meeting in September in Reykjavik, and that here will be a follow-up meeting at the end of January.

Before concluding, let me stress once more that the negotiations and the accession process do not only involve authorities from Reykjavik and Brussels but all citizens.

In this respect I also welcome the active role and involvement of Icelandic NGOs and interest groups in the accession process.

On the issue of awareness of the European Union, we all know that EU accession is the subject of lively debate in Iceland. And so it should be. It indicates two essential things: civic democratic tradition and the importance of the subject of accession. On the first point, Iceland has a long tradition of public participative debate, and this tradition will certainly be upheld when deciding on the question of European Union accession. And secondly, the decision to become a member of the European Union should not be taken lightly since it has a number of important implications for Iceland.

In this context, it is of paramount importance that Iceland's citizens are well informed of the pros and cons of European Union membership. The European Union's Information Centre in Reykjavik plays a role in this regard, providing information for Icelandic citizens on this issue. I also appreciate that the Althingi is allocating funding to civil society organisations to ensure capacities for an active and on-going debate.

To conclude, let me thank you again for your indispensable contribution to our common work, enhancing the mutual benefits of the European project and promoting our common interest in an ever more globalised world with its opportunities and challenges.

Let me also encourage all actors in Iceland to take an active part in the accession debate. You, Honourable Members of the Joint Parliamentary Committee, will play a key role in contributing to the debate. I look forward to continuing the work with you.

Thank you.

www.europa.eu

21. 11. 2012

Postřehy eurokomisaře Š. Füleho v EP v debatě o rozšiřování EU

Remarks in the European Parliament debate on Enlargement

Mr Chairman, Honourable Members of Parliament, Ladies and Gentlemen,

I would like to thank the Parliament, and in particular the rapporteur, Madame Koppa for her excellent report on Enlargement.

I welcome the report's acknowledgement that enlargement is a successful policy of the Union and has to remain in the European Union toolbox.

The report is largely in line with and supportive of the Commission's approach, in particular on the balance between conditionality/integration capacity on the one

hand and the importance of maintaining the momentum of the enlargement process on the other. I am pleased with the emphasis in the report on

- benchmarking;
- the necessary link between IPA objectives and the requirements of the accession criteria;
- greater involvement of civil society and social partners in the accession process; and
- on associating the enlargement countries to the Europe 2020 goals.

This is all in line with the Commission policy as reflected in this year's enlargement strategy communication.

Let me turn now to some of the issues raised in the report, starting with methodology. As you know, the Commission is actively engaged in the process of constantly improving the enlargement methodology. With the new approach on chapters 23 and 24, we have taken lessons learnt from previous enlargements seriously and proposed a concrete way to take them into account for the future. The two chapters will now be opened as early as possible and should be amongst the last ones to be closed. This will allow the accession countries sufficient time to develop solid and sustainable track records.

We agree on the need for a focus on 'social challenges' at times where this dimension is of the highest importance in both the enlargement countries and the European Union. The initiative for a new employment and social reform programmes dialogue with the enlargement countries that we have set out in this year's strategy paper responds to that need.

On open bilateral issues, it is important that they are addressed as early as possible during the enlargement process, with determination, in a good neighbourly spirit and taking overall European Union interests into account. Bilateral issues should not hold up the accession process.

We welcome the acknowledgment in the report that the Copenhagen criteria continue to be the fundamental basis and should remain at the heart of enlargement policy. The Commission considers that the existing basis remains relevant and adequate.

The Commission always keeps policies under review taking account of developments and lessons learned and we are open to discuss further refinements. We have taken note of the comments in the report on the need to simplify and reduce the administrative burden of the Instrument for Pre-accession Assistance IPA funding. I agree with these comments and largely thanks to the lessons learned from the current IPA instrument and feedback from the various stakeholders, our IPA II proposal addresses this need.

Let me conclude by thanking you, Honourable Members, for your continued support for our enlargement policy. With your support I am confident that enlargement will

remain a strong and credible policy with the rule of law at its centre, to the benefit of the citizens of the enlargement countries and the European Union as a whole.

www.europa.eu

21. 11. 2012

Závěrečné prohlášení eurokomisaře Š. Füleho v EP po ukončení debaty o rozšiřování EU

Closing remarks in the European Parliament debate on Enlargement

Mr Chairman, Honourable Members,

It was an important debate today with important messages. What a perfect time to remind ourselves, to remind our Member States, to remind the Commission and to remind our aspirant and candidate countries that:

a enlargement has never been part of the problem; it has always been a part of the solution.

b the EU has never been about building walls but about eliminating dividing lines through values and principles.

c there is no more powerful an instrument of transformation as enlargement. This is an absolutely unique instrument we have in our hands and we need to use it wisely throughout our neighbourhood. And that leads me to sum up the important contributions of this debate and I see six of them:

1. The contribution to the debate on the interaction between the integration process going deeper and deeper and at the same time extending the EU. What has made this EU strong and big? Only enlargement? I doubt. Only going deeper and deeper? I doubt. It is the combination of those two! Let's not cut off one of our arms now, only because we are facing many problems. To say that the time for enlargement will come? No. It is the interaction between enlargement and deeper integration which is making the EU stronger. And in this context, whether we call it "an associated membership" or something similar, let's have a discussion about a multi-layered EU. Whether we call it a political union or federation of national states, it needs to be an enlargement-friendly Union. And at the time when the Member States debate various levels of integration, let's open sooner or later the issue to what extent do we allow the candidate countries - maybe not those who are already in the process, but to others, some of you were referring to - different ways to be a part of this tremendous project.

2. Credibility – it comes through lessons learnt, through engagement. We are being creative and we will continue to be creative because it is through this engagement we are fighting the reform fatigue. I am not that much concerned by the enlargement fatigue but we need to be aware that if we are not careful enough, that enlargement

fatigue would turn to a reform fatigue and then we have a problem, because any problem in our neighbourhood is our problem.

3. Economic governance: let's make sure that candidate and aspirant countries are part of our efforts to address the issues of economic governance. Let's make sure that through accession negotiations we are not only addressing the *acquis* of the past but also the *acquis* of the future.

4. Adequate financing: As far as I am concerned it is not necessarily about more money. It is about those resources being better spent and this is definitely one of the issues where I need your support.

5. Bilateral issues: enlargement is not about importing open bilateral issues into the EU. We need to make sure that it does not also blow up the accession negotiations. We need to be sure that the unaddressed and unresolved bilateral issues do not create mines which blow up in front of our eyes in the framework of the accession process. I am very much open to finding ways including the one of arbitration, turning to The Hague, to address those bilateral issues in parallel to the accession negotiation process. Let us discuss where is the line when we would like to see all bilateral issues solved. I would be in favour of that line being the signing of accession treaty because it is the accession process which creates momentum to address those issues.

6. Nobel peace prize: If I think about it, maybe I am wrong in my interpretation, but I think the EU got this prize exactly for its ability to put the deepening of integration and enlargement at the service of its people. Needless to say that I take this prize as a strong signal to the EU at this critical time: a signal not to look over our shoulders, not to look backwards, but to look forward.

Thank you!

www.europa.eu

21. 11. 2012

Europoslanci ODS: Místo vydírání členských států musí Evropský parlament začít šetřit

Občanští demokraté v Evropském parlamentu ve Štrasburku ostře zkritizovali vedení této instituce kvůli nesmyslnému plýtvání prostředky a dlouhodobé neochotě hledat vnitřní úspory.

"ODS v Evropském parlamentu dlouhodobě hlasuje proti nesmyslným sebestopagačním projektům a podává pozměňovací návrhy, které mají za cíl plýtvání omezit," říká šéf europoslanců ODS Jan Zahradil. "Jen zrušením zbytečného stěhování do Štrasburku bychom získali pět miliard korun, a to nemluvíme o nesmyslných a drahých informačních kancelářích EP v každém členském státě nebo projektu Domu evropských dějin. Namísto úspor teď ale socialistický předseda

europarlamentu Martin Schulz blokuje jednání o rozpočtu na příští roky, dokud členské státy neodsouhlasí nabobtnání unijního rozpočtu o sedm procent."

Občanští demokraté proto vyzvali vedení Evropského parlamentu, aby přestalo eskalovat konflikt se členskými státy a snažilo se o nalezení rozumného kompromisu včetně vnitřních úspor.

"Ve chvíli, kdy státy obracejí každou korunu, je naprosto nepřijatelné, aby jim lidovci a socialisté v Evropském parlamentu vnucovali vyšší příspěvek do unijního rozpočtu, který se obratem vyhodí za propagandu nebo stěhování tisíců úředníků mezi Brusel a Štrasburkem," dodává člen rozpočtového výboru Hynek Fajmon.

Jak upozorňuje členka výboru pro rozpočtovou kontrolu Andrea Češková, jen Evropský parlament by mohl ročně ušetřit desítky miliard korun, které se ztratí ve výdajích nijak nesouvisejících s činnostmi, které vykonává. "Každý rok při schvalování rozpočtového absolutoria kritizují náklady na sebepropagaci, které jsou vynaloženy naprosto neúčelně a zbytečně," říká Andrea Češková a vypočítává: "Dům evropských dějin má do svého otevření spolknout skoro čtyři miliardy korun, ale vzhledem k nestabilnímu podloží se stavba pravděpodobně prodraží o dvojnásobek. Vlastní televize Evropského parlamentu slouží od roku 2008 šestnácti tisícům diváků, ovšem za cenu přesahující 750 milionů korun. Máme 34 informačních kanceláří, které zaměstnávají dvě stovky úředníků a stojí přes miliardu ročně. Evropský parlament dokonce každoročně uděluje i vlastní filmovou cenu, jejíž rozpočet je okolo sedmi a půl milionů korun."

"Jednou z charakteristik spojených s tvorbou budoucích rozpočtů EU je volání Evropské komise a mnohých poslanců Evropského parlamentu, po hledání tzv. nových finančních zdrojů," doplňuje za hospodářský a měnový výbor Ivo Strejček. "Jednak to má být větší podíl na vybrané DPH na území členských států unie, jednak zavedení daně z finančních transakcí, jednak výběr nových ekologických daní. To je pro nás nepřijatelné. Už proto, že žádné "nové" peníze neexistují. Vždy to jsou peníze, které pouze pod nově vymyšleným názvem vytahují politikové ze stále stejné kapsy stále stejného daňového poplatníka. Takové pokusy připomínají nebohého zaměstnance, který přepálil výdaje domácího rozpočtu, nic s tím nedělá, pouze jde zoufale za šéfem, aby mu přidal."

Člen výboru pro zaměstnanost a sociální věci Milan Cabrnoch připomíná, že řada činností se v institucích EU vykonává zbytečně. "Jen v oblasti odborného vzdělávání a zaměstnanosti platíme souběžně dvě agentury, které za miliardy korun ročně produkují stejné nebo podobné studie, jako specializovaná oddělení Evropského parlamentu nebo Evropské komise. Takové výdaje, na které každoročně upozorňujeme, nelze nijak ospravedlnit. Dokud se s nimi parlament nevypořádá, nemá právo požadovat další navyšování rozpočtu," doplňuje Milan Cabrnoch.

Europoslanci ODS

www.ods.cz

23. 11. 2012

Europoslanec O. Vlasák: ČR by neměla při vyjednávání o rozpočtu EU ustupovat ze svých pozic

Návrh rozpočtu Evropské unie na období 2014-2020 na právě probíhajícím zasedání Evropské rady v Bruselu, tak jak byl předložen předsedou Evropské rady Van Rompuyem, je pro Českou republiku nevýhodný.

Místopředseda Evropského parlamentu Oldřich Vlasák, podporuje mandát předsedy vlády Petra Nečase, který požaduje menší škrty v politice soudržnosti, a v krajním případě i veto návrhu.

Právě projednávaný víceletý finanční rámec počítá se tím, že se sníží podpora na kohezní politiku méně rozvinutým regionům. Pro Českou republiku by to přineslo výrazné omezení dotací, a to až o 30 % oproti stávajícímu období. Snížení je navíc navrženo tak, že kategorie nejméně vyspělých členských států by byla redukována nejvíce, což je v přímém rozporu s primárním cílem politiky soudržnosti, která má rozdíly mezi regiony vyrovnávat. Na stole jsou také další nevýhodné návrhy, jako snížení míry spolufinancování projektů ze strany EU a nižší alokace prostředků na rozvoj venkova.

„Lídři evropských orgánů i členských států by si měli uvědomit, že právě v období krize mohou být evropské fondy rozhodující pro vnímání přidané hodnoty EU. Občané členských států a hlavně nově přistoupivších členů budou v budoucnu hodnotit evropské představitele na základě toho, jak se zachovali v době krize. Pokud budou obětovány méně vyspělé země, dále to podkope jejich důvěru v evropské instituce. Evropská unie může hledat úspory v jiných oblastech, hlavně v provozních výdajích a lepší kontrole vynakládaných prostředků. Proto jsem se také například připojil k výzvě Single Seat, která prosazuje jedno sídlo Evropského parlamentu, což přinese úspory v řádu stamilionů eur ročně,“ uvedl Oldřich Vlasák.

Oldřich Vlasák je také podepsán pod výzvou předsedkyně výboru pro regionální rozvoj EP Danuty Hübnerové a dalších vlivných europoslanců, kteří se rovněž vyslovili proti návrhu Van Rompuye. Nesouhlasí s navrženým objemem 309,5 miliard eur na politiku soudržnosti, který by znamenal citelný pokles proti minulému období. Europoslanci upozorňují na to, že strukturální fondy, jako jedny z mála investic EU, jsou schopny generovat růst a vytvářet pracovní místa. Jedná se také o jediný mechanismus, který vyrovnává ekonomické a sociální rozdíly mezi jednotlivými zeměmi.

www.vlasak.net

26. 11. 2012

Europoslanec I. Strejček: Jde o víc než jen o čísla

Každý, kdo vyzývá ke škrťům a hledání rezerv uvnitř evropského rozpočtu, je prý proti "Evropě, růstu zaměstnanosti, sociální soudržnosti, vědy, výzkumu, kultury, sportu a environmentálně přátelskému prostředí", prohlásil v plamenném vystoupení před plénem Evropského parlamentu minulou středu 21. listopadu předseda Evropské komise José Manuel Barroso.

V neochotě hledat rezervy je zajedno s většinou evropských poslanců. Oni, stejně jako komise, považují nárůst evropského rozpočtu pro rok 2013 o 6,8 procenta za oprávněný a správný.

Jako by kolem neexistovala realita. Jako by toto rozhodování probíhalo v atmosféře příjemného hospodářského růstu a jako by samy členské státy nemusely bolestně a za cenu sociálních kolizí hledat vážné úspory v národních rozpočtech. Nakonec, Česká republika není žádným laboratorním příkladem, je jedním z mnoha evropských.

Členské státy se ve svém postoji k navýšení evropského rozpočtu rozdělily do tří skupin.

"Rozpočtově odpovědní" Velká Británie, Švédsko, Nizozemsko, Německo volají po škrtech uvnitř rozpočtu a současně požadují reformu výdajových priorit.

Skupina států "zmrazit rozpočet" Francie – pokud zůstanou výdaje na jednotnou zemědělskou politiku nedotčeny, Finsko, Rakousko a další podporuje zmrazení rozpočtu ve výši 1 procenta HNP.

Na své straně mají Evropská komise a Evropský parlament skupinu "kohezních" států vedených Polskem. Jejich představitelé tvrdí, že hledat úspory je sice nezbytné, ale výdaje v kapitole kohezní politiky nesmí být ohroženy, či mají být dokonce navýšeny.

Bylo jisté, že slabé a nevýrazné kyperské předsednictví na mimořádném "rozpočtovém" jednání hlav členských států, které se konalo minulý čtvrtek a pátek, kompromisní dohodu nenajde.

Komise s podporou Evropského parlamentu byly ochotny a připraveny vyhrotit situaci až tak daleko, že návrh nového rozpočtu do konce roku 2012 schválen nebude, což se také stalo. Představitelé jednotlivých členských států navíc nebývale otevřeně po krachu jednání o rozpočtu informovali o "hlubokých a zásadních neshodách".

Nedá se tak očekávat, že se pozice států do konce tohoto roku natolik sblíží, aby došlo k rychlé a zázračné dohodě. Pak bude následovat procedura podobná rozpočtovému provizoriu, jak jej známe.

Nejpodstatnější na tom všem je fakt, že v přímém přenosu sledujeme další krok v gigantickém souboji o politickou moc a rozhodovací vliv v EU.

Na jedné straně stojí evropské instituce, ochotné beze studu zneužít ekonomické krize, ve vlastním zájmu cíleně vyšponovat stav a do krajnosti se vymezit proti členským státům. Na straně druhé jsou ekonomickými a sociálními problémy slábnoucí členské státy, z nichž některé jsou dokonce ochotné se svých pravomocí ve prospěch bruselského centra vzdát.

Následující týdny a měsíce naznačí mnohé. Buďto si komise s Evropským parlamentem na úkor členských států vydupou své – a tím si potvrdí svůj rostoucí vliv v procesu gigantického převzetí politické moci uvnitř EU, nebo se členským státům podaří vzdorovat jejich tlaku a na čas tak uhájí zbytky vlastního vlivu nad usměrňováním vývoje části evropského kontinentu. Podaří-li se komisi a EP ovšem navíc prosadit zavedení tzv. vlastních finančních zdrojů což považují za velmi pravděpodobné, jejichž výnosy by se staly přímým příjmem evropského rozpočtu, nebudou si již muset napříště komplikovat svůj "evropský" život diskusí s předsedy vlád členských států.

Evropské instituce se v takové situaci stanou finančně nezávislými na povinných příspěvcích členských států. Tím svůj úspěch na cestě za převzetím politické moci nad národními státy významně potvrdí. Bez souhlasu voličů.

Ve sporu o budoucí podobu evropského rozpočtu a finančního rámce do roku 2020 tak jde o mnohem víc než pouze o souboj s čísly. Nahlížejme proto na průběh a výsledky jednání minulých a budoucích dnů takto ostře.

www.istrejcek.cz

26. 11. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na zasedání západobalkánského Fóra občanské společnosti v Záhřebu

4th Western Balkan Civil Society Forum /Zagreb, Croatia

President Nilsson, Members of the European Economic and Social Committee, ladies and gentlemen,

I am delighted to have the opportunity to bring you up to date on relations between the European Union and countries of the Western Balkans and also on the contribution of civil society to the accession process and European Union support for it.

As you are all aware, last month the European Commission adopted its 2012 enlargement package.

If I may, before turning to civil society issues, I will say a few words about horizontal challenges and the conclusions that we have drawn on individual countries in our strategy paper.

The first challenge is putting the rule of law at the centre of enlargement policy. This is also the theme of the 2012 enlargement package. Countries that wish to become Members of the European Union have to start early on reforms of their judicial and public administration systems, ensuring that strong frameworks are in place to prevent corruption. Their law enforcement bodies need to be provided with the tools to fight and sanction organised crime.

The second horizontal challenge is regional cooperation and reconciliation in the Western Balkans. For this key element of the stabilisation process the enlargement package highlights the urgent need to address a number of open issues including border disputes and other painful consequences of the recent conflict in the region. It also underlines the importance of addressing bilateral issues as early as possible in a good neighbourly spirit so that the accession process is not delayed. We stand ready to help in the search for solutions.

And thirdly – on economic challenges we focus on the need to consolidate economic and financial stability, tackling economic criteria as early as possible in the accession process. The difficulties in the Eurozone and the global financial crisis have shown how interdependent national economies are inside the European Union and beyond. This is where enlargement comes in as it is a powerful tool that drives political and economic reforms.

What does this mean concretely for the countries of the Western Balkans?

Croatia continues to make progress in adopting and implementing European Union legislation and is now completing its alignment with the *acquis*. The process is now almost over – but not quite. Croatia has to deliver on some concrete tasks before accession. This does not mean that we question Croatia's capacity to be ready for European Union membership on the 1st of July. We are confident that Croatia will deliver.

Croatia's accession is important for the whole of the Western Balkans' region: it shows that reforms lead to tangible results on the path to European Union membership, and that the European Union sticks to its commitments.

Montenegro. The opening of accession negotiations last June reflected continued progress on key reforms. The new approach to 'judiciary and fundamental rights' and 'justice, freedom and security' will see these chapters opened early in Montenegro's accession process, putting the focus on the rule of law. Montenegro needs to further develop its track record in this area especially in the fight against organised crime and corruption. Screening is on-going, to be completed in the summer of 2013 with the possible opening of some chapters.

The Commission has recommended for a fourth time that accession negotiations be opened with the former Yugoslav Republic of Macedonia. We need to show that the European perspective for the country is real. We strongly believe in moving the accession process to the next stage to keep the pace of reforms. The country is well prepared but negotiations are needed for the European Union to engage more deeply

on issues such as the rule of law and the fight against organized crime. Moving to the next stage will also help to lock reforms into a dynamic process and strengthen inter-ethnic relations. It is also clear that all communities agree on the need to move towards the European Union.

It is essential that good neighbourly relations with all countries are maintained and that a negotiated and mutually acceptable solution to the name issue is found under the auspices of the UN.

In Serbia, the leadership is acting on its commitment to pursue the country's European course. The momentum of reforms needs to be reinvigorated. An action plan to follow up on shortcomings in reforms is expected to be adopted in December.

Recent moves regarding Kosovo are encouraging.

Serbia is expected to implement all agreements to date and to engage constructively on the full range of issues in a higher level dialogue facilitated by HRVP Ashton. Criteria for opening of accession negotiations remain the key priority as defined in the 2011 Council conclusions, as endorsed by the European Council. The aim is to achieve normalisation of relations so as to enable both to move on the European Union path and avoid that either could block the other in these efforts.

Albania has made significant progress during the last year, notably on stronger cross-party agreement on the European Union reform process, as well as delivering on a number of substantial reforms in the areas covered by the Commission Opinion's Key Priorities. We are not proposing opening of accession negotiations just yet, but candidate status is within reach.

Kosovo. As part of the package, the Commission adopted a Communication on a Feasibility Study for a Stabilisation and Association Agreement with Kosovo. The study confirms that a Stabilisation and Association Agreement can be concluded between the European Union and Kosovo in a status neutral way.

Kosovo is largely ready to open negotiations for such an agreement. We will propose negotiating directives once Kosovo has addressed a number of short-term priorities that we have identified in key areas. There would be further conditions for concluding the SAA.

Bosnia and Herzegovina has made limited progress towards meeting the political criteria and achieving more functional, coordinated and sustainable institutional structures. The country's representatives need to focus on the implementation of the European Union Roadmap as agreed at the first HLDAP meeting in June. Strong public support in Bosnia and Herzegovina for European Union membership needs to be matched by the political will to reach this goal.

Let me turn now to civil society and its contribution to the accession process by addressing three fundamental questions:

Why does civil society matter?

Where does it matter?

What needs to be done so that it can become more involved in our policy design, programming and monitoring?

I think the role of Civil Society lies in generating ideas, being a bridge between society and the authorities. Civil society provides a way for citizens to get directly involved with the enlargement process. Civil society organisations act as the independent eyes and ears inside enlargement countries and also inside the European Union, calling us to account, representing the views, concerns and aspirations of citizens, and actively supporting and promoting the fundamental values that lie at the heart of our Union.

Active dialogue between civil society and government promotes:

better governance;

transparent political processes;

less corruption; and

confidence in our future partners.

Let me give you a few concrete examples from some of the enlargement countries:

Croatia, through the National Foundation for Civil Society support, has established a model for the harmonisation of funding mechanisms in a more transparent manner, a model that has generated interest throughout the region.

Montenegro has included civil society representatives in the accession negotiating team and in doing so has added to its collective expertise and also to the weight of its proposals.

In Iceland, the main NGOs and interest groups have a direct role in the accession talks through their representatives in the ten negotiation teams that work with the Icelandic negotiation committee.

And on our side, in this year's enlargement strategy communication we have given prominence to the importance of freedom of expression and we have placed a strong emphasis on greater involvement of civil society in the accession process. We have also had a number of discussions in the European Parliament on how best to involve civil society in the process, most recently during last week's plenary debate on Ms Koppa's report on enlargement. I look forward to continuing these discussions.

So, what needs to be done if civil society is to perform its role effectively?

To start with, governments need to create a favourable environment, for example by adopting legislation to allow NGOs to officially register,

providing incentives to attract donations; and

ensuring that labour laws don't deter young people from participation.

And it is also for Governments and civil society to assume their proper responsibilities. The European Commission can only be a supporting actor and we will continue to do so through IPA II. But our efforts can never replace local and national efforts.

Civil society organisations also have to work on their credibility;
accountability; and
representativeness

This will allow them to achieve so much more by creating networks and partnerships with like-minded 'grass- roots' organisations, allowing for improved democratic control and issues of more direct concern for citizens to be addressed. This is what we are looking forward to. This is what we will support.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

26. 11. 2012

Tisková konference Š. Füleho po jednání s chorvatskými představiteli v Záhřebu

Press statement by Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood policy Štefan Füle at the end of his visit to Croatia where he participated in the 4th Balkan Civil Society Forum and had meetings with Croatian President, Ivo Josipović, Prime Minister, Zoran Milanović, Deputy Prime Minister, Neven Mimica and President of the Parliament, Mr Josip Leko.

"It is good to be in Croatia and to see how the country is changing on its way to becoming the next member of the European Union.

I had very good talks today with the President, Speaker of the Sabor, Prime Minister, and Deputy Prime Ministers.

We discussed our last Comprehensive Monitoring report on completing the preparations for membership and the actions that Croatia must take in order to meet all the outstanding commitments and to be fully prepared in time for accession. Only few months remain to deliver results; this is the final lap.

The areas we have identified are: competition, the judiciary and fundamental rights, justice, freedom and security, as well as the translation of the acquis.

Croatia also needs to make further efforts in a number of Chapters, such as agriculture, the environment, and preparations for the structural funds. Completing the preparations in these fields is primarily in Croatia's own interest.

I welcome the strong commitment of our Croatian partners to move the process forward. We expect significant progress in the coming months, in view of our next Monitoring Report, to be published in the spring.

I am confident that Croatia will make it and will be able to assume the obligations of membership on the 1st of July next year.

Today, we have also discussed regional issues and I encouraged Croatia to continue its efforts to find mutually acceptable solutions to open issues with its neighbours, including border issues.

In short, we want Croatia to be a success story: for the benefit of its citizens, for the credibility of the enlargement. And also for the benefit of the region, since you can be a role model for other aspirants in the Western Balkans."

www.europa.eu

26. 11. 2012

Europoslanec I. Strejček: Má mít EU svoji armádu?

O evropských událostech zpravidla nadstandardně dobře informovaný zdroj www.euobserver.com přinesl 16. listopadu 2012 zprávu, která se sice nikde moc neobjevila, ale jejíž obsah v budoucích souvislostech stojí za pozornější zamyšlení.

Zdroj informoval své čtenáře o části obsahu komuniké, které přijalo pět významných členských států EU: Německo, Itálie, Francie, Španělsko a Polsko a které vybízí k „vytvoření nové vojenské struktury v rámci Evropské unie“.

„Jsme přesvědčeni,“ tvrdí signatáři, „že EU musí ustavit – na půdorysu, který bude teprve přesněji definován – civilně-vojenskou strukturu s cílem plánovat a provádět vojenské mise a operace v zahraničí.“

Takovými cíli mají být například pomoc Somálsku v boji s islamisty a piráty, řízení výcvikové mise ozbrojených sil v Mali, podpora libyjských vládnoucích sil s islámskými milicemi, „normalizace“ západního Balkánu ?, pomoc Gruzii ?? a výcvik policejních jednotek v Afghánistánu.

Pro takto definované mise komuniké své signatáře zavazuje ke „sdružení finančních prostředků k vybudování vesmírné balistické obrany, bezpilotních letadel, vytvoření vzdušných prostředků nezbytných k tankování ve vzduchu, zdravotnickou podporu a vývoj vlastního rádiového softwaru“.

Ministr zahraničních věcí Polska Radek Sikorsky se s ničím netajil a řekl bez obalu: „Pokud se chce Evropská unie stát velmocí – a Polsko tuto snahu podporuje – musí mít prostředky, kterými prosadí svůj vliv mimo území Unie“.

Návrh je sice formulován jako „otevřený pro další členské státy EU“. To podstatné je, že vzniká mimo bezpečnostní struktury NATO, bez účasti Velké Británie a, zřejmě, s údivem a podezřením Spojenými státy. Je snad tento projekt odpovědí na veto Velké Británie z loňského roku, kterým bylo zamítnuto vytvoření tzv. „nového operačního centra“ v Bruselu pro řízení zahraničních vojenských operací mimo velicí struktury NATO?

Obava č. 1: k čemu potřebuje část EU vlastní ozbrojené síly, které mají působit mimo strukturu NATO a mají mít na NATO nezávislou operační centrálu?

Obava č. 2: má si několik evropských států budovat systém vesmírné strategické obrany? A pokud ano, proč tomu má být mimo strukturu NATO bez USA a Velké Británie?

Obava č. 3: má existence vlastní ozbrojených sil znamenat i vlastní zahraničně-politickou linii svých účastníků? A pokud ano, proč? Jak bude definovaná a jaké budou její cíle?

Obava č. 4: Itálie, Španělsko, Francie i Polsko mají v současné ekonomické situaci tolik volných finančních prostředků právě tyto státy!, že mohou vytvářet vlastní armádu s cílem působit „někde“ mimo EU? A pokud ano, proč obelhávají své občany, že je třeba krvavě šetřit? Není to nechtěný produkt hospodářské krize až nápadně podobný počátku 30. let minulého století v Evropě?

Obava č. 5: mají se USA a Velká Británie a několik jejich spojenců včetně ČR vyčerpávat boji v Afghánistánu a v otevřeném „okně příležitosti“ má vzniknout alternativní vojenské uskupení? A pokud ano, v zájmu koho?

To je pouze několik otázek, které mě v souvislosti se zprávou o záměru vytvořit „evropskou armádu“ napadají.

Úvahy o „evropské armádě“ považuji za krok nebezpečným směrem. Západní demokracie ve druhé polovině 20. století přežila díky americké vojenské přítomnosti v Evropě, s pomocí americké politické diplomacie a v komfortu americké hospodářské pomoci. Jakýkoliv pokus rozmělnit či dokonce opustit osvědčenou obrannou strukturu NATO považuji za nebezpečnou hru s ohněm.

Ale třeba pouze slyším trávu růst. Rád bych. Historie je ovšem natolik poučná, že bychom na ni neměli zapomínat a sem tam bychom měli do polic našich knihoven po učebnicích dějepisu sáhnout. Jak to tak vypadá, začínají být až nebezpečně zaprášené, jak málo si v nich čteme.

www.istrejcek.cz, Jihlavské listy

27. 11. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho při 2. setkání na vysoké úrovni a jednání o přidružení Bosny a Hercegoviny

2nd meeting of the High-level Dialogue on the Accession Process

Presidents, Your Excellencies, Dear Colleagues,

It is a pleasure to be here in Sarajevo for the 2nd meeting of the High-Level Dialogue on the Accession Process between the European Union and Bosnia and Herzegovina. The High Level Dialogue remains an important tool for furthering the European Union agenda, despite the initial delays on meeting the agreed timelines. I am eager to hear from you what has been done and how you intend to meet the milestones.

In June, I had hoped that the Stabilisation and Association Agreement could be in force before our second meeting of the High Level Dialogue; and that there could be a credible application for European Union membership still this year. Now, five months later, I regret that the first timeline on compliance with Sejdić-Finci ruling, which was 31 August, could not be met. But I note that initial steps were taken to meet some of the requirements of the European Union Roadmap. By the agreed timeline of 31 October, answers to the list of sectoral questions on public procurement and on the environment were prepared and a working group on the coordination mechanism agreed to general principles for European Union coordination. They go in the right direction but they are not enough for real progress! Later on I will provide comments on the methodology of your replies.

Let me start by making three remarks about the horizontal challenges identified in this year's Enlargement Strategy and how these challenges should be tackled urgently in Bosnia and Herzegovina:

First, regarding the rule of law, during the accession process many changes will be needed in your legal, economic and social system to make it compliant with European Union requirements. The Structured Dialogue on Justice has given you a first insight of the European Union methodology. And the ongoing dialogue since 2008, in the framework of the Stabilisation and Association Process, has continued to work as a consensus building platform. It is now crucial that all competent actors contribute to the revision of the High Judicial and Prosecutorial Council Law, as well as with the adoption of a Law on the Courts of Bosnia and Herzegovina that would reform the state level judiciary through strengthening the current institutional setting and also clarifying prerogatives vis-à-vis other instances. Some deliverables are also more directly in the hands of the Entities' governments. Among others, we rely on the RS government to complete the alignment of the Law on the Courts of RS.

Second, regarding regional cooperation and reconciliation in the Western Balkans, the past year has seen major progress by a number of Western Balkan countries on their path towards the European Union. Croatia is on track to becoming the 28th Member of the European Union on 1 July 2013; accession negotiations have started

with Montenegro; Serbia has been granted Candidate Status; Albania is making good progress and even Kosovo is taking strides on its European path. Regrettably, the same cannot be said about Bosnia and Herzegovina. I regret that the whole region is moving ahead towards the European Union but that Bosnia and Herzegovina is lagging behind.

Without proper coordination, the implementation of the Roadmap allowing Bosnia and Herzegovina to continue exporting agricultural products of animal origin such as milk, meat, poultry and eggs to Croatia and the rest of the European Union will be delayed. This will result in serious economic losses for your exporters. Bosnia and Herzegovina has just as much potential as any of its neighbours. For several years, we have provided expertise and warned that serious preparations ahead of Croatia's accession were needed but to no avail.

I have held a trilateral meeting in Brussels in September and another one is planned for December. In between, several technical meetings were held. It is now key to get a reaction to the interpretative note.

Third, regarding economic and social challenges, the difficulties in the Eurozone and the global financial crisis have shown how interdependent national economies are inside the European Union and beyond. In Bosnia and Herzegovina, it is high time that concrete action is taken to address pressing socio-economic issues so that your most vulnerable citizens can also be covered by social safety nets. It is unfortunate that associations of disabled citizens have to come to Brussels to get their voice heard!

A functioning electricity transmission system is of high importance for the integration of Bosnia and Herzegovina's electricity market in the energy market of South-East Europe and the internal market of the European Union. The countrywide electricity transmission company TRANSCO is finally being made operational but the planned investments have to take place. This will facilitate foreign investments in a key sector of your economy.

Ladies and gentlemen,

There were also some positive signs at the start of 2012 when the newly elected Chair of the Council of Ministers, Mr Bevanda, declared that "2012 will be the Year for Europe in Bosnia and Herzegovina". But, the subsequent breakdown of political consensus meant that the main timeline in the European Union Roadmap agreed by representatives of the main political parties at the June High Level Dialogue has not been met.

What is the European Union asking for? Let me be clear: what the European Union Roadmap agreed last June remains valid. The tasks will not change:

For the entry into force of the Stabilisation and Association Agreement, a proposal, based on political agreement, needs to be submitted to the Parliamentary Assembly to amend the Constitution for compliance with the Sejdic Finci ruling;

For a credible membership application, the Parliamentary Assembly needs to adopt the amendments to the Constitution, as a result of a consensus building process. Moreover, a satisfactory track record in implementing obligations under the Interim Agreement is a key element for a credible membership application to be considered by the EU.

Above all, establishing coordination mechanisms for engagement with the European Union and for the effective use of pre-accession assistance remains a key priority. Following a membership application, when the challenging period of the accession process starts, functional institutions are needed for progress on the European Union path. But even today, effective coordination between all levels of authorities is needed for European Union matters, for an effective use of the European Union pre-accession assistance and for meeting obligations from the Interim Agreement. Let us not forget that the Interim Agreement's trade provisions are to be respected in a spirit of reciprocity and not protectionism.

The Pilot Census just completed demonstrated that coordination between the State-level and entities requires strengthening. Full cooperation between the 3 Statistical offices is a requirement under the Census Law itself. Therefore, efficient coordination is also needed to get a true statistical picture from the Population Census [to be held in spring 2013] - which in turn is needed for socio-economic development purposes.

To conclude, the Roadmap remains possible to fulfil: the entry into force of the Stabilisation and Association Agreement and the submission of a credible membership application remain realistic prospects provided there is sufficient political will to reach consensus and to realise the European Union aspirations of your citizens through concrete actions.

The European Union will continue to support Bosnia and Herzegovina on its path towards European Union membership with expertise and financial support and through its reinforced presence on the ground. But the country's political representatives have to play their part by firmly anchoring the European Union agenda at the heart of the political process and translating it into concrete action. Therefore I expect to hear from the leaders gathered here today on how and when the Road Map tasks will be completed. This is the way to move the European Union agenda forward. The doors of the European Union are open to Bosnia and Herzegovina but it is for you, as the main political representatives, to decide how quickly the country will go through these doors. The time to move the European Union agenda forward in Bosnia and Herzegovina is now.

Thank you.

www.europa.eu

3. 12. 2012

Europoslanec H. Fajmon: Nový závazek EU: plná zaměstnanost mladých!

Když se v dnešní Evropě vyskytne nějaký problém, tak máme jistotu, že se bude brzo řešit novou směrnicí. Děje se tak dokonce i v případě, že žádný problém neexistuje.

Takovým případem bylo nedávné navržení směrnice o povinném zastoupení žen v orgánech firem. Nyní ale přichází Evropská komise s návrhem směrnice, která má řešit skutečný problém - nezaměstnanost mladých lidí v EU. Řešení, které Komise navrhuje je geniální svou jednoduchostí. Všichni bychom se měli stydět, že nás to ještě nenapadlo, když je to tak prosté - nezaměstnanost mladých se prostě ZAKÁŽE a bude po problému.

Na návrhu směrnice se již pracuje a brzy se určitě dočkáme jejího oficiálního předložení do legislativního procesu. O této "chvályhodné" iniciativě již informovala německá média a ta česká tuto zprávu bez váhání přejala. O co tedy půjde?

Především je nutné říci, že nezaměstnanost mladých lidí je v EU a ještě více v eurozóně velkým problémem. Věková skupina lidí od 18 do 30 let se potýká se stále větší a větší nezaměstnaností. Tento trend má v posledních letech stoupající tendenci. Nejhorší je situace v Řecku, Španělsku, Portugalsku a Itálii, ale špatně jsou na tom i další státy EU. Ve Španělsku je nezaměstnanost v této věkové skupině vyšší než 40%, což je samozřejmě jedním z důvodů, proč mladí lidé ze Španělska buď odchází pryč, nebo demonstrují v ulicích. V médiích se již pro tyto lidi ujal termín "ztracená generace".

Je zřejmé, že tento problém zde je a navíc velký. Položme si otázku, co je příčinou tohoto stavu. Podle relevantních studií je zřejmé, že příčinou tohoto stavu je nesmyslně regulovaný pracovní trh, který má podobu osobního vlaku s vagony první, druhé a třetí třídy. V první třídě jedou zaměstnanci, kterým je 40-60 let a měli to štěstí, že v minulosti získali zaměstnání na dobu neurčitou. Ti jsou chráněni před propuštěním extrémně dlouhými výpovědními lhůtami a navíc ještě povinností zaměstnavatele hradit extrémně vysoké odstupné. V druhé třídě jedou ti, kteří jsou trochu mladší tj. 30-45 let a kteří získali pouze smlouvy na dobu určitou s možností jejich prodloužení, když se firmě daří. Tito lidé si mohou o pohodlí první třídy nechat jen zdát a v případě, že se firmě nedaří, jsou okamžitě propouštěni. Konečně v poslední třetí třídě jedou ti, kteří nemají pracovní poměr ani na dobu neurčitou a ani na dobu určitou. Tito lidé se pohybují na pomezí šedé ekonomiky a sociální sítě a logicky mezi ně patří ti nejmladší. V České republice se naštěstí tento systém neuplatňuje v takové míře, jako v jiných, především jižních státech EU.

Co s tím? Jediné funkční řešení spočívá v tom, že se privilegia lidí, kteří jedou v první třídě, radikálně omezí. Jen tak budou moci mladí lidé mít šanci najít aspoň nějakou

práci. Ti, kteří jedou v první třídě o tom, ale pochopitelně nechtějí ani slyšet a v okamžiku, když to jakákoliv vláda zkusí udělat, tak jsou v ulicích a demonstrují.

Přesto se ale v poslední době ve Španělsku a v Itálii reformy jdoucí tímto směrem podařilo protlačit. Může v tom nějak pomoci EU svou směrnicí o "plné zaměstnanosti" mladých? Obávám se, že nikoliv. Regulace pracovního trhu je dominantně odpovědností národních vlád a právě ty by měly také nést odpovědnost za její výsledky. Evropská komise nemá žádné finanční a ani legislativní nástroje k tomu, aby mohla situaci na pracovním trhu jednotlivých členských států řešit. Proto je její snaha o sepsání směrnice o "plné zaměstnanosti mladých" pouhým cvičením v sebepropagaci.

Pokud ale má Evropská komise pocit, že by měla něco pozitivního udělat pro větší zaměstnanost v EU, tak by se neměla bát opětovně předložit směrnicí o službách, která byla žel zamítnuta v minulém volebním období let 2004-2009. Liberalizace v oblasti služeb by podle tehdejších propočtů výrazně pomohla evropskému hospodářství. Odpor lidí, kteří v západoevropských státech "jedou ve vagonu první třídy" ji tehdy pohřbil. Mělo by se vyzkoušet, zda by nyní nemohla projít. Pro tuto liberální směrnici o službách bych opět rád hlasoval, pro směrnici o plné zaměstnanosti hlasovat nebudu v žádném případě.

iDNES.cz

4. 12. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho k fungování Východního partnerství

Meeting with Eastern Neighbourhood Policy senior officials – Eastern Partners

It gives me great pleasure to welcome you to our meeting. I have always attached great importance to political dialogue with partners and to two-way communication between us.

As you know, the Eastern Partnership EaP in the framework of the renewed Eastern Neighbourhood Policy ENP is based on the principle of differentiation and "more for more", which means a stronger partnership with the EU for those countries that make more progress toward democratic and socio-economic reform.

At the same time, the renewed ENP is based on the principle of mutual accountability. Mutual accountability implies that our policy dialogue should be more open and more interactive. In other words, our partnership is not a one-way street. And this mutual accountability, this element of dialogue and of joint ownership, is also the reason why we are having this meeting.

Yes, the EU is asking for more from you, it is encouraging you to undertake and implement more ambitious reforms towards ever more perfect democracy, rule of law and respect of human rights. But let me be clear with you: the EU cannot impose

anything on you. It is your choice whether to do it or not. It is a matter of your own political will.

On the EU side of the equation, I cannot promise you miracles. However, I can tell you honestly one thing: if a partner does take the path of reform, then I will do all that is in my power to help move toward a stronger relationship between that partner and the EU.

We had a very constructive ministerial meeting in July in Brussels. I want to thank you once more for your constructive approach in making the Roadmap a basis for further guiding and monitoring of the further implementation of the objectives of the Eastern Partnership. I hope we can agree that the Roadmap gives us renewed impetus to achieve the objectives our Heads of State and Government have set out at Summits in Prague and Warsaw.

The pace you undertake in implementing reforms will directly determine the outcome of the Vilnius Summit. One of the examples being the case of moving to the second phase with the Visa Liberalisation Action Plan for Moldova or the expected start of the first phase of the Visa Liberalisation Action Plan with Georgia.

I believe that we all need to do more. "More for more". More progress toward democracy, rule of law and human rights. More developed partnerships between the EU and its partners. More effective implementation of reform, but also a more attentive EU listening to partners' needs.

The deep transformation of partner countries concerns all parts of society. In other words, brave reforms require strong domestic support. Hence our deliberate effort to enhance the role of other stakeholders within the EaP. I therefore encourage you to step up your dialogue with your national parliaments, regional authorities and civil society via Civil Society Forum national platforms.

What is your assessment? How well have we implemented the ENP together? How can we do even better together in the future? I will listen very carefully to your remarks and I look forward to an interactive discussion.

Concluding remarks

Many thanks for a rich, frank and open discussion. I think that this is what real partnerships between friends should be based on. My colleagues and I have taken good note.

I'm aware that some partners wish to go further in their relations with the EU. Let me recall that the EU has already acknowledged European aspiration of some partners and the Eastern Partnership does not prejudice the future development of bilateral relations between the EU and partners. The position of the Commission and High Representative Catherine Ashton has been on the record since the 2011 ENP Communication. In addition, I have also voiced publicly my personal views on the matter.

However, it is the task of partners to help us make a convincing case toward our member states. Hence our emphasis on implementation of the existing EaP agenda.

Today's discussions have highlighted the twin challenge for our Partnership: all agree that a spirit of joint ownership where each feels engaged is an important characteristic of our Partnership which we need to foster; but at same time, interventions of partners have demonstrated clearly that a differentiated approach within the Partnership is the only way forward. Believe all of us see a strong interest in making our Partnership work along these two lines.

If the next Ministerial meeting in 2013 is to pave the way for the ambitious Summit in Vilnius, we need to see sustainable reform results on the ground.

I encourage you to take advantage of the informal Eastern Partnership dialogues where, amongst others, we can also address implementation of reforms.

This discussion has provided many useful elements that we will take into account in view of the preparation of the 2013 ENP package. The adoption of this package is scheduled for March 2013. I expect that the communication accompanying this package will focus on the assessment of the concrete implementation of our policy, and will also make a strong call for policy coherence on the EU side to use more effectively all tools that the EU can deploy to support democratic and socio-economic reform in our neighbourhood.

It will be very important for partners to keep up the momentum of reform, and for the EU to support this momentum effectively, so that we can move closer and closer to the vision of the Eastern Partnership: of a strong partnership between the EU and its neighbours for democracy, security and shared prosperity.

www.europa.eu

5. 12. 2012

Europoslanec M. Cabrnok: EU nemůže nařídít stoprocentní zaměstnanost mladých

Evropská komise našla lék na vysokou nezaměstnanost mladých lidí. Dle aktuálního návrhu je podniky prostě budou muset zaměstnat. Všichni mladí lidé, kteří nenajdou čtyři měsíce po opuštění školy pracovní uplatnění, by měli mít zákonný nárok na zaměstnání, zaučení nebo stáž.

Mluvčí europoslanců ODS pro zaměstnanost a sociální věci Milan Cabrnok chápe tíživou situaci mladých lidí, jejichž nezaměstnanost zejména v zemích jižní Evropy dosahuje alarmujících čísel, nepovažuje však návrh Evropské komise za vhodné systémové řešení. „Tento návrh je typickou reakcí Evropské unie. Myšlenka, že by mladí lidé měli mít práci, je pochopitelně správná, ale navrhované řešení je z říše

utopie. Evropská unie musí vážným problémům s nezaměstnaností čelit, nemůže však tyto lidi sama zaměstnávat nebo to někomu nařizovat," říká Cabrnoc.

Evropská unie musí podle něj nastavit takové podmínky, které malým a středním podnikům nebudou svazovat ruce. Právě tyto podniky totiž vytvářejí téměř 70% pracovních míst na evropském trhu práce. „Bohužel zvyšující se míra regulace a vydávání všemožných směrnic hází podnikatelům klacky pod nohy a komplikuje vytváření nových pracovních míst,“ uvádí Cabrnoc.

„Evropská unie si musí rychle sundat růžové brýle, zapomenout na podobná líbivá opatření a hledat řešení tam, kde problémy skutečně vznikají. Na trhu práce je třeba zvýšit flexibilitu a ne do něj zasahovat dalšími regulačními opatřeními,“ uzavírá Milan Cabrnoc.

www.ods.cz

6. 12. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho, který se účastnil jednání Asociační rady EU- Alžírř

"As the Minister has just said, we had a very good debate, touching on many issues. And I would recall what I stated already in March in Algiers: the more intense the interactions we have among ourselves, the better our relations will be – and today's session just confirmed that.

Our relations are now strong enough to enable us to embrace the whole spectrum of issues between us, and to speak in confidence.

As the Minister said, we have appreciated the ongoing reform process and repeated the readiness of the EU to support it through a tailor-made approach to Algeria's own needs.

We have stressed again that successful reforms are only those which are inclusive, involving all stakeholders - authorities, civil society, the private sector and trade unions - and that they should not be confined to an isolated timeframe but should be part of a constant effort to deliver on the legitimate aspirations of people.

We also welcomed and encouraged the negotiation on an ENP Action Plan, which started last October. It will be the first Action Plan between us and it should enable us to define more concrete measures and projects to strengthen our overall cooperation. This document contains ambitious commitments on all issues concerning EU - Algeria cooperation. It should also lead to a reinforced political dialogue at every level. We hope that we will conclude these negotiations swiftly.

We have high hopes for socio-economic reforms in Algeria which can stimulate business, private domestic and foreign investments and thereby create jobs. They are

also crucial to ensure Algeria's economic diversification. We exchanged views on Algerian legislation on investments, and reiterated the well-known EU position on limitations imposed on foreign participation. Not easy steps to take but it is vital that reforms are implemented.

Today the commission has decided on two new cooperation programmes to support Algeria's reform and modernisation. The first programme will support diversification of the economy and in particular the promising sector of fisheries and aquaculture. The second programme will focus on supporting the modernisation of public administration through twinning with EU member States. Altogether, the Commission allocates 45 million euro to these two programmes.

Finally, we touched on the situation in the Maghreb. We attach - based on our own experience - a high level of importance to regional integration. We believe there are opportunities for closer cooperation between the countries of the Maghreb. We are ready to support it - particularly in the area of trade, economy, energy and transport. There is much to be gained from closer regional integration – in terms of prosperity and security: both for the people of the region and for the EU. We have seen some encouraging signs recently and hope that the countries of the region, and in particular Algeria, which has a pivotal role, will continue to deepen this process."

www.europa.eu

11. 12. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po Radě pro rozšíření

Remarks at the press conference following the General Affairs Council on Enlargement

With these conclusions the EU has stated clearly that even at a time of major challenges, we cannot afford to lose momentum of enlargement. The policy of combining deeper integration with enlargement continues to reinforce peace, democracy and stability in Europe – as was recognised just yesterday at the Nobel peace prize ceremony in Oslo.

I am pleased that the Ministers have endorsed the main themes of this year's enlargement package, in particular putting the rule of law at the centre of enlargement policy. Through this we are telling a new story of enlargement. And it is not only having a theme, but also a policy to back up that theme: starting the accession negotiations by opening chapters related to the rule of law, fundamental rights, freedoms, judiciary and closing them only at the end of the whole process.

This was a dynamic year for enlargement: Croatia on its way to join the EU, Montenegro starting negotiations, Serbia becoming a candidate country. With these conclusions there is a good perspective for the next year to keep the momentum:

- On one side defining key challenges and reforms the enlargement countries need to address.

- On the other side showing the willingness of the EU to move them forward on the EU path, once they fulfil the necessary conditions. This also underlines the credibility of enlargement.

Now to some country specific conclusions:

Turkey – These Council conclusions provide for a new momentum in EU-Turkey relations.

The Positive Agenda has delivered many elements to put the accession process back on track. Since we launched it, we have made good progress in areas of common interest. One of them is visa issues, where a visa roadmap has been finalised with the ultimate objective of visa free entry for Turkish citizens. I hope we can soon hand this roadmap over to Turkey - in parallel to the signature of the Readmission Agreement.

There are still a number of challenges to address, in particular in the area of fundamental rights and with respect to Cyprus. I remain of the opinion that we need active and credible accession negotiations to achieve the full potential of EU-Turkey relations. And I am glad that this is reflected in this year's Council conclusions.

Looking forward, we have all elements in place to create a new momentum in EU-Turkey relations. Now both sides need to make every effort for this to become a reality and to sustain such momentum through concrete steps. Time for symbols is over, now we need substance.

Former Yugoslav Republic of Macedonia – here I particularly welcome the positive Council conclusions. This constitutes a significant breakthrough in relations between the EU and the former Yugoslav Republic of Macedonia and moves us on from the static language of the last four years.

The Council has recognised the hard work and substantial reform progress that has been made throughout the year within the framework of the High Level Accession Dialogue HLAD.

The breadth of discussion at the Council and level of engagement with the former Yugoslav Republic of Macedonia demonstrate the genuine interest that Member States take to advance the country on the European path. The conclusions have set out a very real and attainable perspective for the opening of accession negotiations in the very near future.

Looking ahead, the Commission will start working on the report that the Council has tasked us to prepare.

It is essential in this respect that momentum be maintained in all areas so that the country can meet its full potential and so that accession negotiations can be opened in Summer 2013.

Let me underline that I hope this new and ambitious language will be taken and understood as opportunity to find a mutually acceptable solution to the name issue and to close this chapter which was left open for too long to the detriment of the people of the countries in that region.

Serbia – Conclusions are good news for Belgrade – there is a rendezvous clause for the first half of the next year, with a view to possible decision on the opening of accession negotiations. A few points on this:

1. Current Serbian government has been brave to take difficult decisions in the dialogue with Pristina. This time, there is no mismatch between words and deeds: IBM technical protocol is being implemented on the ground.
2. The resolute commitment has to continue – today's appreciation comes together with clarity of agenda for next rounds of the dialogue, and with the reminder about implementation of the agreements reached to date.
3. Council endorsed the comprehensive approach with clear definition of what normalisation of relations with Kosovo means: improving the relations so that both can continue on their respective European paths, while avoiding that either can block the other in these efforts with the prospect of both being able to fully exercise their rights and fulfil their responsibilities.
4. Council also shared the Commission's assessment that Serbia continues on its way to sufficiently fulfilling the political criteria and conditions of the Stabilisation and Association Process.
5. Commission stands ready to confirm that accession negotiations should be opened with Serbia once the sufficient progress is achieved towards visible and sustainable improvement of relations with Kosovo – and I very much hope this can be achieved already next June.

Kosovo: More good news from the Council. Conclusions clearly confirm that Kosovo is being put in the mainstream of the enlargement process. Again, let me make a few points:

- 1 The conclusions confirm that Kosovo has a real prospect of opening negotiations on a Stabilisation and Association Agreement once it has met the short term priorities identified in the feasibility study.
- 2 The conclusions also confirm that the Commission will negotiate a framework agreement with Kosovo on its participation in EU programmes so that this agreement could be endorsed by the Council in the first half of next year.
- 3 The conclusions commend efforts made by Kosovo to engage in the EU facilitated dialogue with Belgrade, and encourage it to take further steps towards the normalisation of relations with Belgrade.

4 I very much hope that the short term conditions will be met quickly and that there will be further progress in the Belgrade-Pristina Dialogue so that the Council can agree for us to start negotiations for an SAA during the next Presidency.

Albania – the Council conclusions send the right message to Albania – both of acknowledgment for the hard work done so far and strong encouragement to all political parties and other stakeholders to remain focused on European integration and on the reform process.

The doors to the EU remain open and the Conclusions show the way for Albania to continue progressing towards its European integration goal. Albania will have to keep the reform momentum leading to the completion of the measures required for the Council to consider granting the candidate status.

We will report to the Council on the progress achieved as soon as the Albanian politicians make it possible for us. I call on all Albanian politicians to strengthen the dialogue and not to allow the European agenda to become a hostage of their particular political interests.

To conclude let me say what an excellent and constructive Presidency this was delivering on enlargement.

www.europa.eu

12. 12. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho ohledně Albánie na zasedání Evropského parlamentu

Speech on Albania in the Plenary Session of the European Parliament

Mr Chairman, Honourable Members of Parliament, ladies and gentlemen,

I would like to thank the Parliament, and in particular the rapporteur, Mr Chountis, for his excellent report on Albania.

I welcome the report's support for Albania's European perspective and the acknowledgement of the potential of the European integration process as a major driving force for reforms and cross-party political cooperation in the country.

The report is largely in line with the assessment and recommendations made by the Commission in its Enlargement Package, and it strikes the right balance between the recognition of the achievements made by Albania and the emphasis on continuing the implementation of reforms in all areas under the 12 key priorities identified in the Commission's 2010 Opinion on Albania's application for membership of the European Union.

Let me turn to the 2012 Commission Progress Report on Albania. This year's Report reflects a new situation in the country which stems from the implementation of the

November 2011 political agreement between government and opposition. This agreement marked the end of the political stalemate and paved the way for stronger cross-party co-operation which made a number of important reforms possible in the areas under the key priorities of the Opinion.

Taking this progress into account, the Commission recommended granting candidate country status to Albania, subject to completion of key measures in the areas of judicial and public administration reform and the finalisation of the revision of the rules of procedure of parliament.

We have been clear on what Albania needs to do to continue progressing on its European integration path. Unfortunately, the country's political leaders have not always been able to consistently place European Union integration at the top of their political agenda and have not always been willing to make the necessary political compromises that cross-party support for fundamental reforms evidently requires. The necessary conditions are still outstanding so we need to continue encouraging our Albanian friends in government and opposition to focus on the European Union integration process. Yesterday's Council Conclusions reinforce this message.

Beyond the key short-term measures I have just mentioned, Albania faces many challenges, particularly in the area of the rule of law, which, as underlined in your Resolution, is at the centre of the Commission's approach to enlargement. Ownership of the reform process and political maturity are essential in this respect.

Albania will need to build on what it has already achieved and consolidate and sustain a constructive political dialogue. This is essential if it is to continue delivering on reforms. Albania will also need to provide further evidence and demonstrate concrete results in fighting corruption, money laundering and organised crime. The successful conduct of Parliamentary elections in June 2013 will be an essential element for Albania's European Union integration perspective.

We share your view on Albania's good neighbourly relations and constructive contribution to regional stability. These are essential elements of the European integration process. We need to send a strong message encouraging Albania to continue with its constructive regional stance, underlining to its political leaders the importance of clear messages promoting cooperation and good neighbourly relations.

Let me conclude by thanking you, Honourable Members, for your continued support, which is essential to the enlargement process in general and to Albanian efforts. I look forward to the debate.

www.europa.eu

12. 12. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho ohledně Ukrajiny na zasedání Evropského parlamentu

Speech on Ukraine in the Plenary Session of the European Parliament

Mr President, Honourable Members,

There are many challenges on Ukraine's road towards political association and economic integration with the European Union. We remain firmly engaged to developing relations with Ukraine, but we cannot realise the full potential of our relations yet.

At the December Foreign Affairs Council two days ago, the Council adopted conclusions on Ukraine which confirm a sequenced policy of engagement. This is a clear message to Ukraine

on the elements for the way ahead,

on what needs to be done, and

on what is at stake.

The conclusions set out a number of concrete benchmarks – these will be the basis upon which the European Union will assess Ukraine's progress in the three areas already defined as necessary for opening the way for the signature of the Association Agreement. Let me underline that we are not imposing additional hurdles, but at the same time we are not compromising on our values.

I mentioned the three areas where we expect progress from Ukraine:

the first of these was the compliance of the 2012 parliamentary elections with international standards and follow-up actions to remedy any shortcomings;

the second was Ukraine's progress in addressing the issue of selective justice and preventing its recurrence; and

the third was action to implement the reforms defined in the jointly agreed Association Agenda.

Let me say a few words about how the European Union sees developments in these three areas.

As regards the recent parliamentary elections - the European Union notes with concern that they presented a mixed picture and a deterioration in several areas compared to standards previously achieved. Looking forward to the final report by the OSCE-ODIHR, it is essential that Ukraine takes early action to fully implement its recommendations and to address the shortcomings.

The European Union has taken good note of the public commitments made by the Prime Minister of Ukraine in the aftermath of the elections. While these commitments were encouraging, we now look forward to seeing real and concrete

steps to bring them to fruition. We have already indicated that for us the top priorities are a reliable electoral system based on an Electoral Code and clear rules on balanced media access for electoral competitors. We will also follow closely how the inconclusive results in the five single mandate electoral constituencies will be addressed.

As regards selective justice, the European Union's long standing concern on this matter - the case of Ms Tymoshenko and other members of the former government such as Mr Lutsenko – has so far not received the kind of answer we need – in other words a strategic approach to systematically tackle the issue. We also regret that two key opposition leaders were prevented from standing in the parliamentary elections.

The recent final judgement of the European Court of Human Rights on the unlawful and arbitrary detention of Yuriy Lutsenko has also confirmed our concerns. There are other cases pending before the Court. We expect the Ukrainian authorities to express a clear commitment to the early implementation of all judgments of the European Court of Human Rights, as well as the recommendations by the Council of Europe related to detention conditions and medical assistance to persons in detention.

Let me in this context commend the efforts of the European Parliament's monitoring mission to Ukraine headed by former Presidents Cox and Kwaśniewski, which we hope will continue. This mission has a vital role to play in addressing the cases I have mentioned and in encouraging Ukraine to take further steps to reform the judiciary and to prevent any recurrence of the injustices we have seen.

The European Union has repeatedly highlighted that the judiciary in Ukraine is suffering from a systemic problem which will require a systemic solution in the form of a comprehensive judicial reform. We have welcomed the steps already taken such as the entry into force of a new Criminal Procedure Code, the new legislation on the Bar and the establishment of a National Preventive Mechanism against torture – naturally we look forward to their effective implementation.

Further steps on judicial reform in close consultation with the Council of Europe/Venice Commission are much needed, including a comprehensive review of the law on the functioning of the Prosecutor's Office and of the Criminal Code. The role of the High Council of Justice also needs to be reviewed and serious consideration needs to be given to reform of the Police. The European Union and Ukraine, with the participation of the Council of Europe, will soon launch an informal dialogue on judicial reform to facilitate Ukraine's progress on these matters.

The third criterion is the Association Agenda. This is an instrument jointly agreed with Ukraine in 2009, preparing for and facilitating the entry into force of the Association Agreement and its Deep and Comprehensive Free Trade Area. Issues such as electoral and judicial reforms are among its commonly agreed priorities and it addresses constitutional reform too – this is essential for creating the necessary inter-institutional checks and balances to continue modernisation and to deepen democracy.

Apart from these political reforms, we will also pay particular attention to the business and investment climate and to those areas where sustained efforts are required to enable us to support Ukraine through financial assistance. The European Union is also ready to assist Ukraine through an informal dialogue on the business climate. All these reforms are very important for Ukraine. What we want to see in Ukraine is an inclusive process, through constructive engagement between Government, parliamentary opposition and civil society.

Let me assure you that the High Representative together with the Commission will monitor progress achieved in the three areas I have mentioned, notably in the framework of the preparations for the upcoming European Union-Ukraine Summit, the 2013 European Union-Ukraine Cooperation Council and the November 2013 Eastern Partnership Summit in Vilnius.

The Council - in the conclusions adopted on Monday - reaffirmed its commitment to the signing of the Association Agreement, including the Deep and Comprehensive Free Trade Area, as soon as Ukraine demonstrates determined action and tangible progress in the three areas I have recalled, possibly by the time of the Eastern Partnership Summit in Vilnius in November 2013. The signature could be accompanied by opening for provisional application of parts of the Agreement.

This is a very ambitious enabling framework for advancing relations between the European Union and Ukraine, combining concrete steps with a concrete time perspective for possible signature. I hope this will provide the needed impetus for Ukraine to build the necessary momentum for reform. Without it, we will not meet our goal.

Our political dialogue with Ukraine will continue at all levels. The modernisation of Ukraine can benefit from European Union bilateral financial assistance and potentially Macro-Financial Assistance as well; and we will continue our efforts to facilitate support from the International Financial Institutions for the modernisation of the Ukrainian Gas Transmission System, in accordance with existing agreements, including the Energy Community Treaty. The Action Plan on Visa Liberalisation is another very important instrument in our relations, and we encourage Ukraine to increase its efforts towards meeting the first phase benchmarks. Finally, I hope that the European Parliament will soon consider the amendments to the Visa Facilitation Agreement which we signed with Ukraine in July this year. This will further facilitate the issuance of visas to Ukrainian citizens.

Someone could still wonder whether such a sequenced policy of engagement with Ukraine would serve our longer term objectives. I have no doubt in that respect. On the one hand, we are neither compromising on our values nor imposing additional criteria to Ukraine. At the same time, we want to confirm with Ukraine its strategic choice for the political association and economic integration with the EU. Therefore the Association Agreement is not a moving target. This policy allows us to work towards that end, in a sequenced way. Ukraine will have our support in order not to

deviate from its choice for long-term modernity and highest political and legal standards. The perspective of signature and provisional application of the AA/DCFTA should provide an important motivation.

To sum up, the ball is clearly in Ukraine's court - if it wants to score by the time of the Eastern Partnership Summit, it needs to play well and keep an eye on the clock. The European Union is sincere about the wish to go ahead, but there will be no signature if progress on the benchmarks is insufficient.

Honourable Members, I look forward very much to hearing your views.

www.europa.eu

12. 12. 2012

Europoslanec H. Fajmon: EU má rozpočet, výdaje neporostou

Členské státy EU obhájily úsporná opatření, unijní rozpočet pro rok 2013 zůstává zhruba na letošní úrovni. Peníze se najdou i na proplácení programů, jako například populární Erasmus, jejichž rozpočet na podzim vyschl. Státy pošlou do Bruselu šest miliard, tedy o tři miliardy méně, než komise původně požadovala.

"Evropská komise původně požadovala skoro sedmiprocentní navýšení výdajů. Napětí na podzim výrazně eskalovalo i socialistický předseda Evropského parlamentu Schulz, když přerušil vyjednávání do doby, než členské státy přistoupí na větší utrácení," komentuje přípravu rozpočtu europoslanec a člen rozpočtového výboru Hynek Fajmon. "Nakonec parlament ustoupil a výsledkem je navýšení o 2,8%, což je v podstatě míra inflace. Fakticky se tak jedná o zmrazení výdajů a rozumný kompromis, který ODS může podpořit. Mimo jiné proto, že rozpočtové provizorium by Českou republiku značně poškodilo."

Občanští demokraté podpoří i dodatečné dorovnání rozpočtu za letošní rok. "Česká republika ušetří 1,75 miliardy z původně požadovaných pěti, na druhou stranu Brusel proplatí programy, které jsou už teď financovány státním rozpočtem," dodává Hynek Fajmon. "Některé další nedořešené závazky se ale pravděpodobně přesunou do příštího roku, proto musíme velice pozorně sledovat, s čím Evropská komise přijde. Obecně platí, že EU musí hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, musíme proto komisi donutit k tomu, aby dokázala dotační programy správně řídit a nevytvářet schodky, které se potom musejí zpětně dorovnávat."

www.ods.cz

13. 12. 2012

Europoslanec I. Strejček: Europoslanci ODS varují před bankovní unií

Evropský parlament nebude zatím hlasovat o dohledu nad evropskými bankami a dalšími součástmi tzv. bankovní unie. Po krachu jednání unijních ministrů financů

minulý týden musí parlament počkat na oficiální podobu nového návrhu, teprve potom obnoví vyjednávání se členskými státy.

Europoslanci ODS se rozhodně staví proti jakémukoliv pokusu zapojit národní fondy pojištění vkladů do nově vznikajícího systému pojištění vkladů. To by podle mluvčího europoslanců ODS pro hospodářské a měnové otázky Ivo Strejček fakticky znamenalo, že čeští střadatelé budou ručit svými vklady za vklady střadatelů v bankách v jiných částech eurozóny.

Dosud předkládaný návrh rovněž omezuje roli České národní banky a předává její pravomoci do rukou centrálních bankéřů mimo Českou republiku. „ČNB jako dohledový orgán nad stabilitou českého finančního sektoru musí mít poslední slovo, kterým bude moci zabránit převádění aktiv a vkladů z českých bank mimo území ČR. ČNB dlouhodobě odvádí na českém bankovním trhu dobrou práci a nevidím důvod, proč by měla být nahrazena nadnárodní institucí, která bude sledovat jiné zájmy, než je stabilita českého bankovního trhu a jistota pro české střadatele,“ uvádí Strejček.

ODS také požaduje, aby pravidla rozhodování v tzv. Evropské bankovní autoritě byla nastavena tak, že zamezí soustavnému přehlasování nečlenů bankovní unie jejími budoucími členy.

Návrh umožňuje přeměnu dceřiných bankovních společností v pobočky, což představuje pro Českou republiku značné riziko. „V takovém případě by mohlo docházet k tzv. vnitrofiremní finanční pomoci bez vlivu českých orgánů bankovního dozoru, což ve svém důsledku znamená ohrožení stability finančních institucí na českém území,“ uzavírá Strejček.

www.ods.cz

17. 12. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Arménií

Press points of Commissioner Štefan Füle after the Cooperation Council with Armenia

I said already in September in Yerevan that we managed to move our agenda to a higher level. And this Council only confirms that Armenia and the EU get closer to each other in concrete ways:

There are already some specific achievements – a short while ago we have signed the Visa Facilitation Agreement and protocol concerning Armenia's participation in EU programmes. For people this is a visible and tangible result of our close partnership.

But there is more on our ambitious agenda. The negotiations of the Association Agreement, including the Deep and Comprehensive Free Trade Area, have progressed

well. For a successful outcome which allows EU-Armenia relations to reach their full potential, we will need sustained reform efforts next year.

We welcome progress made by Armenia in the conduct of May parliamentary elections. At the same time, we trust that Armenia will address the remaining OSCE/ODIHR recommendations in the context of presidential elections in February next year. This is a crucial issue for a relation based on common values.

We welcome Armenia's efforts in the area of good governance and human rights. Important challenges remain, including ensuring independence of the judiciary and pursuing systemic anti-corruption measures.

The goals and ambitions are clearly defined. Now it is about how to turn them into reality. Armenia can of course count on EU's support. We hope to be able to make a very positive assessment of the strengthening of our relationship during the Eastern Partnership summit in Vilnius next year.

www.europa.eu

17. 12. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Azerbajdžánem

Azerbaijan: remarks of Commissioner Štefan Füle at the press conference after the Cooperation Council

We are glad to see Azerbaijan and the European Union moving closer to each other. Our cooperation is bearing fruit. In the energy sphere - which is an area of strategic partnership - significant steps have been taken on the the Southern Energy Corridor. The ratification by the Azerbaijani parliament of the agreements with Turkey on the construction and operation of the Transanatolian Pipeline TANAP is very welcome. We are expecting in the next months the final decision of the Shah Deniz consortium on the preferred EU route of the pipeline. On the Transcaspian Pipeline, we have confirmed with Minister Mammadyarov our joint commitment to work closely with Turkmenistan with a view to finalize our trilateral agreement, paving the path for the energy South Corridor.

As for other issues: the negotiations on the Association Agreement have gained strength in the last months even though we would like to accelerate the pace on certain issues. Negotiations on Agreements on Visa Facilitation and Readmission started in March and will be intensified next year with a view to an early conclusion. This will enable us to boost people to people contacts, as an important element of our cooperation.

Another key element of our partnership with Azerbaijan in the framework of the Eastern Partnership are the fundamental freedoms. It is important to see progress in

the area of democratic reform and the protection of human rights and fundamental freedoms.

We welcome progress made by Azerbaijan to fully respect its commitments towards the Council of Europe, the OSCE and the EU. It is a long process and there are still challenges in areas such as freedom of the media, freedom of assembly and freedom of association. It is equally important to bring electoral legislation in line with the recommendations of the OSCE/ODIHR. This needs to happen very soon so that Azerbaijan can have a fair and transparent presidential election in October next year.

In all these areas, Azerbaijan can count on the EU's support. Our commitment is to continue and to deepen our dialogue – no issue will be sidestepped or avoided in this dialogue. It is only by frank exchanges that we can build a solid relationship. And we are doing exactly this.

Let me conclude by congratulating Azerbaijan for having been chosen to host the first European Olympic Games in 2015. After another important event - the Eurovision Song Contest last May – the Games will be yet again a window to the world for Azerbaijan. But it will also be a window through which Europe will be looking not only at the sporting places but also at the country overall.

www.europa.eu

18. 12. 2012

Europoslankyně A. Češková: Přetahování o "Klausovu výjimku" jde do dalšího kola

Ani po roce a půl neustávají v Evropském parlamentu tahanice o přistoupení České republiky k tzv. Protokolu Polska a Velké Británie o uplatňování Listiny základních práv EU nepřesně "Klausova výjimka", ačkoli o výjimku nejde a Listina v České republice platí.

Celý proces ideologicky motivovaných obstrukcí kolem Protokolu podle české europoslankyně Andrey Češkové jasně ukazuje, jak se v evropské politice může zacházet s přísliby a s vůlí menších členských států.

"Přistoupení k Protokolu bylo České republice písemně přislíbeno prezidenty a premiéry členských států na summitu v roce 2009. Logicky tedy není nejmenší důvod, aby jednomyslné rozhodnutí hlav států zpochybňoval nebo blokoval Evropský parlament. Nicméně přesně to se teď děje," vysvětluje Andrea Češková.

"Europarlament nemá pravomoc o takových věcech rozhodovat, musí ale nejprve vydat své stanovisko, kterým se potom státy mohou nebo nemusejí řídit. Potom stačí jeden poslanec, který kolem celého procesu vytváří konflikty a produkuje zjevně diletantské zprávy, které není možné schválit, a celý proces stojí."

Případu se v europarlamentu před rokem a půl ujal britský liberální europoslanec a předseda Unie evropských federalistů Andrew Duff. Europoslanci nyní dostávají na stůl v pořadí již třetí materiál.

"Celé odstavce si zjevně protirečí," říká Andrea Češková. "Duff nejprve uvádí, že Protokol je výjimkou, a proto oslabí právní ochranu občanů České republiky. V dalším odstavci pak konstatuje, že se o výjimku nejedná. Tvrdí, že Protokol zpřesňuje Listinu, což je pravda, nicméně následně argumentuje, že Protokol naopak vnáší do evropského práva zmatek. Tvrdím, že jediným, kdo vnáší do celé situace zmatek, a to záměrně, je za vydatné pomoci našich socialistů právě Andrew Duff. To musíme jednoznačně odmítnout."

Jak zdůrazňuje Andrea Češková, Česká republika má svou listinu základních práv a svobod, kterou se přes dvacet let řídí, aniž by vznikaly pochyby o právní ochraně občanů.

www.ods.cz

18. 12. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady pro spolupráci s Gruzii

Press Remarks of Commissioner Štefan Füle after Cooperation Council with Georgia

Let me echo Minister Kozakou-Marcoullis in welcoming our Georgian friends to Brussels today. Our meeting comes only three weeks after High Representative Ashton visited Georgia, and only a month ago Prime Minister Ivanishvili and President Saakashvili were in Brussels. A few weeks before that, I was myself in Georgia. So this meeting should be seen as part of a pattern of intensified EU-Georgia relations. We take this relationship very seriously, it is important to us.

Georgia and the EU have made very substantial progress towards political association and economic integration in recent years. We have closed several chapters of our Association Agreement negotiations, and are making real progress in the Deep and Comprehensive Free Trade Area negotiations, and our visa liberalisation dialogue. These are tangible achievements.

We want to develop this integration process still further, as long as Georgia continues to show that it is our willing partner accepting EU values and standards. We very much appreciate the readiness of the new government team to maintain continuity in these efforts.

Today, we looked ahead to next year's Eastern Partnership Summit in Vilnius. We have a very busy schedule ahead of us, but things are on track to deliver some real progress in EU-Georgia relations in time for this major date on our calendar.

One thing which we discussed today, and which we're very much looking forward to, is the informal Eastern Partnership dialogue which Georgia has kindly offered to host in the new year. This will be an important event to gauge progress in implementing the Eastern Partnership roadmap and fine-tuning our agenda in the final months ahead of Vilnius.

During today's meeting, I recalled that EU assistance to Georgia has been significant, amounting to €181 million in the period of 2011 to 2013. On top of that, in line with our policy of offering "more for more", the EU mobilised an additional €22 million for Georgia in 2012 in recognition of its reform efforts. It would be great if I could say the same thing standing here next year.

www.europa.eu

Zahraniční politika na ostatních úrovních

listopad 2012

7. 11. 2012

Vyjádření V. Filipa k výsledkům prezidentských voleb v USA

Vyjádření poslance Parlamentu ČR a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa k výsledkům prezidentských voleb v USA

Američtí občané dali Baracku Obamovi svými hlasy druhou příležitost. Dali tak zřetelně najevo své přání, aby Obama pokračoval v nastoupených sociálních reformách.

Lze též předpokládat, že je v mnohém při hlasování odradila až agresivní rétorika kandidáta republikánů Mitta Romneyho. Pozice Baracka Obamy se sice posílila, ale o to urputnější se dá očekávat boj za realizaci sociálního programu na půdě republikánského Kongresu.

Vítězství Baracka Obamy je lepší zprávou pro Evropskou unii a pro arabský svět. Bylo by však iluzorní myslet si, že jeho zvolení přinese zklidnění na mezinárodní politické scéně.

Nejdražší volební kampaň v USA s sebou přinesla i řadu dalších otázek, které teď před znovuzvoleným prezidentem Spojených států Barackem Obamou stojí. Bude muset například daleko zřetelněji formulovat své vztahy k nově se vytvářejícím mocenským centrům světa.

Je to rovněž signál, že ani masivní mediální kampaň nemůže zcela zastínit životní a sociální zkušenost občanů.

www.kscm.cz

20. 11. 2012

Vyjádření poslance Parlamentu ČR a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa k izraelsko-palestinskému konfliktu

Smyslem jednání musí být příměří a uznání suverenity Palestiny

Mezi Palestinci a Izraelci je otevřený vojenský konflikt. Tak jako nikdo po II. světové válce nemohl zpochybnit vznik státu Izrael, tak už dlouho, a zejména dnes, nemůže nikdo zpochybnit právo Palestinců na vlastní stát a jeho mezinárodně právní zakotvení v OSN. Je těžké hledat v historii příčiny a následky jednotlivých krivd, sérií útoků a vražd jak politických představitelů, tak zcela nevinných obětí včetně dětí, a to na obou stranách konfliktu. Nikdo také nemůže zpochybnit, že od roku 1967 okupuje stát Izrael cizí výsostná území a dlouhodobě ničí či alespoň zásadně omezuje jejich

suverenitu. Je jasné, že současný konflikt už není konfliktem pouze lokálním, ale hrozí, že se rozšíří do konfliktu regionálního nebo dokonce celosvětového. Tomu by měli ti, kteří vyznávají mír jako skutečnou hodnotu, zabránit. Týká se to zejména stálých členů Rady bezpečnosti OSN. Nejde o to, kdo útočí a kdo organizuje výlety do míst konfliktu a ukazuje válku v přímém přenosu, to jen dělá z války sprostý „kšeft“.

Co tedy dodat, ve válce jsou vždy vítězové a poražení, v této válce bude poraženým ten, kdo bude konflikt jakkoli eskalovat, byť by na chvílku ve vojenské fázi konfliktu vítězil. Pro budoucnost není totiž důležité, kdo bude mít na své straně více vojáků a zbraní, ale to, kdo je na straně míru a práva národů na sebeurčení. Jen okamžité bezpodmínečné příměří a uznání suverenity Palestiny musí být smyslem jednání. Přál bych si, aby konflikt skončil, aby se znovu představitelé obou znesvářených stran setkali u jednacího stolu a aby se tzv. cestovní mapa stala opět základem pro dosažení skutečné suverenity Palestiny a jejího uznání v rámci OSN.

www.kscm.cz

prosinec 2012

1. 12. 2012

Vyjádření poslance Parlamentu ČR a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa k neúčasti zástupce vlády na slavnostním předávání Nobelovy ceny za mír

Jednání vlády je trapné a nezodpovědné

KSČM sice udělení Nobelovy ceny za mír Evropské unii kritizovala pro její politické zneužití. Ale neúčast zástupce české vlády na slavnostním předávání této ceny považuji za trapnou. A nejde o ojedinělý případ. Obdobně se tato vláda předvedla i při dvou nedávných hlasováních ve Valném shromáždění OSN.

Nečasova vláda se chová i v oblasti zahraniční politiky zcela nezodpovědně. Snaha vymezovat se opakovaně a za každou cenu proti EU či postojům v ní převažujícím vede k tomu, že hlas naší republiky už nebere ve světě téměř nikdo vážně.

www.kscm.cz

18. 12. 2012

Bejrútská deklarace mezinárodního setkání komunistických stran

Seznamte se se závěrečným prohlášením 14. Mezinárodního setkání komunistických a dělnických stran IMCWP, které se ve dnech 22. až 25. listopadu 2012 uskutečnilo v libanonském hlavním městě Bejrútu. Letošní ročník se nesl v duchu hesla „Posilování bojů proti rostoucí imperialistické agresivitě, za uspokojení společensko-ekonomicko-demokratických práv a tužeb národů, za socialismus.“

Setkání se zúčastnilo 84 delegátů, zastupujících 60 stran ze 44 zemí z pěti světadílů - s omluvnými dopisy zaslányi těmi stranami, které se nemohly zúčastnit vzhledem k podmínkám, na které neměly vliv.

Setkání následující tři roky po mimořádném setkání uspořádaném v arabské oblasti v Sýrii v r. 2009 o Palestině, znamená pro komunistické a dělnické strany novou příležitost vyjádřit neutuchající solidaritu a podporu boji dělnické třídy a lidových bojů a povstání v arabských zemích proti imperialistické agresii a velkokapitálu za demokratickou změnu. Diskuse, jež během setkání probíhaly, přispěly k výměně názorů, pokud jde o otevírající se vývoj ve světě, a k souhlasu s rozvinutím společných a sbližujících akcí s cílem dosažení revolučního boje za socialismus.

14. mezinárodní setkání komunistických a dělnických stran IMCWP znovu potvrdilo svá předchozí stanoviska vydaná na předešlých setkáních v letech 2008 - 2011, vztahující se ke kapitalistické krizi z nadprodukce a nadměrného hromadění kapitálu, kořenů, na nichž leží vyostřování hlavního rozporu mezi kapitálem a prací, který se nadále prohlubuje a sílí. Různé buržoazní recepty ke zvládnutí krize ji nedokázaly dostat pod kontrolu; všechny měly stejně ničivé dopady na lidská práva. Imperialistická reakce na krizi je poznamenána různorodou ofenzívou imperialismu proti společenským, ekonomickým, demokratickým a národním právům národů, ofenzívou s cílem zničit vymoženosti dosažené v dělnických a lidových bojích během XX. století a prohloubit úroveň vykořisťování a útlaku.

Tato skutečnost, ve spojení s růstem agresivity imperialismu a s rozšířením imperialistických válek, přeskupováním mezinárodního rozložení sil, v němž dochází k relativnímu oslabování pozice USA spolu s růstem nové ekonomické a politické moci některých zemí, vznáší řadu problémů, jež ukazují, že svět je opět na kritické a nebezpečné křižovatce, kde sílí rozpory a soupeření a kde spolu se skutečnými příležitostmi k rozvíjení boje dělníků i národů jsou velká nebezpečí.

V tomto ohledu je užitečné nastolit otázku: jak se všeobecná rostoucí imperialistická agresivita projevuje vojensky, politicky, ekonomicky a společensky, a v jakých formách?

Za prvé, imperialismus pokračuje v ofenzívě zaměřené na rozsáhlé zničení ekonomických, společenských, politických, kulturních a národnostních práv a na obrát vzájemného vztahu sil stále více ve prospěch kapitálu, proti dělnictvu. Probíhají rozsáhlé operace k dalšímu soustředování kapitálu. Zároveň jsou vedeny dalekosáhlé útoky proti společenským a dělnickým právům, s rozsáhlými škrtými platů, masivní nezaměstnaností, privatizací a ničením společenské funkce států a s privatizací téměř všech ekonomických sektorů i oblastí společenského života. Protisociální ofenzíva je provázena nevídanou ofenzívou proti demokratickým, národnostním a ekologickým právům národů.

Zvlášť se vyostřil útok proti pracovním, ekonomickým a společenským právům žen, s vyprovokováním drastické zhoršení životních podmínek v oblasti veřejné i

soukromé. Zaměření a odražení této agrese je stěžejní, protože boj za skutečnou rovnoprávnost žen je nezbytnou součástí boje proti kapitalismu.

Za druhé, mělo by se zdůraznit, že opětovné ujištění Barracka Obamy v OSN, kde prohlásil, že se jeho země „nestáhne“ ze světa, souhlasí s programem, jenž schválilo NATO na svém posledním summitu v Chicagu, účinně zahrnujícím zvýšený imperialistický zásah v celém světě pod heslem „chytrá obrana“. To obsahuje spuštění první fáze „raketového štítu“ nebo „hvězdných válek“ v Evropě a programu celosvětového protiraketového štítu, přímého vojenského zásahu v Libyi, opakujících se hrozeb vůči Íránu a KLR, zvýšení vojenské činnosti, agresí a provokací na Středním východě, v asijsko-pacifické zóně a po africkém kontinentu, zesilování imperialistického militarismu v Latinské Americe a v Karibiku. Pokračuje zesilování nepřátelství a blokády vůči Kubě i spiknutí proti Venezuele.

Za třetí, tato vojenská agresivní kampaň je provázena nestoudnými a veřejnými politickými zásahy do záležitostí většiny zemí světa. Tyto zásahy se projevují využitím kapitálu a vlivu ke zkreslování a falšování vůle lidu za účelem zmanipulovat, zastrášovat a bránit zástupcům, zvoleným lidmi, v dosažení moci. Imperialistické síly se nezděraňují používat ty nejhorší nástroje, včetně organizování teroristických útoků, vojenských převratů, spojování se s neo-fašistickými silami, prosazování politických náboženských a různých kontrarevolučních sil s různými ideologickými základy - to vše v zájmu uplatňování imperialistické kontroly planety, s překreslováním hranic a přeorganizováním sektorových trhů, především energetického, jeho zdroji ropy a plynu a dopravními cestami.

Za čtvrté, tato vojenská agresivní kampaň je také provázena zesilováním agresivity, jako je plné využití zdrojů různých mezinárodních agentur a organizací, a především Mezinárodního měnového fondu IMF, Světové banky, Evropské unie k přeorganizování světové ekonomiky s výhledem na zachování moci velkokapitálu. Kvůli zaručení svých zájmů a cílů a navíc k dalšímu rozvíjení své agresivity a nestoudných zásahů v zemích světa je celosvětový kapitalistický režim neústupný ve vedení války s mezinárodní dělnickou třídou a jejími zástupci pomocí různých opatření včetně:

- popírání základního lidského práva na práci a s ním spojených zisků, dosažených dělnickou třídou;
- celosvětové ideologické a mediální ofenzívy, zaměřené na potlačování dělnických a lidových bojů a pronásledování všech společenských a politických sil bojujících proti imperialismu, především komunistických a dělnických stran;
- koordinovaných snah a činů o porušování všeho, co je zahrnuto v Chartě OSN a ve Všeobecné deklaraci lidských práv, zformovaných v podmínkách vzájemného působení sil díky přítomnosti Sovětského svazu a dalších socialistických zemí.

Za páté, v kontextu této všezahrnující globální imperialistické agrese musí být věnována pozornost způsobu, jakým se tato předvádí na Středním východě v projektu „Nového Středního východu“, jenž má za cíl přerozdělení oblasti a jejího lidu do

etnických a náboženských skupin, neustále mezi sebou bojujících. To na oplátku dovoluje přerozdělení přírodních zdrojů v oblasti se nacházejících, především zásob ropy a plynu. Války a okupace Afghánistánu, Iráku a Libye a izraelské agrese vůči Libanonu a palestinskému lidu jsou neoddělitelnou součástí imperialistického projektu „Velkého Středního východu“. Navíc v kontextu tohoto projektu je, že by měl být analyzován poslední vývoj, včetně 1 vyvrcholení míry imperialistického, americko-evropského vyhrožování zásahem v Íránu a proti Sýrii, s využitím násilných činů proti civilistům a spoléhání na síly, podporované imperialisty; 2 pokračujících snah o kontrolu cesty povstání, k nimž došlo v posledních dvou letech v několika arabských zemích a především v Egyptě a Tunisku s využitím sektářství, rasismu a zaujatosti, a také trvalého přispívání petrodolary z arabských zemí Zálivu.

Tento vývoj i jeho potenciální následky vyvíjejí tlak na dělnickou třídu a komunistické a dělnické strany, aby dostály své historické zodpovědnosti postavit se kapitalistickému systému a imperialistické agresi. Tato konfrontace, k níž musí dojít odděleně v různých zemích i na mezinárodní úrovni, je nutná kvůli dosažení antimonopolních a protiimperialistických průlomů a vymožeností a k úspěšnému budování socialismu, jak bylo upřesněno na 13. mezinárodním setkání komunistických a dělnických stran v prosinci 2011 v Aténách.

Konfrontace s imperialismem diktuje posilování spolupráce a solidarity našich stran a definování našich společných cílů a vůdčích linií boje na jedné straně a sblížování různých antiimperialistických a masových hnutí včetně odborových, ženských, mládežnických a intelektuálních organizací na druhé.

V Latinské Americe protiimperialistické síly, odborová a další společenská hnutí neustávají v bojích za práva lidu a proti imperialismu. Tyto boje, které jsou terčem protiofenzívy imperialismu, vedly v některých případech k nástupu vlád, které samy sebe programově prohlašují za obránce národní suverenity a společenských práv, rozvoje a ochrany svých přírodních zdrojů a rozmanitosti přírody, a berme v potaz, že daly nový impuls protiimperialistickému boji.

Všeobecná konfrontace také diktuje organizaci pracujícího lidu na pracovištích a v odborech, posilování třídně orientovaného hnutí k prosazení spojení dělnické třídy s utlačovanými lidovými vrstvami, zesílení boje mezinárodní dělnické třídy a národů světa. Zabránění protilidovým opatřením a prosazení cílů boje, jež splní současné potřeby lidí, vyžaduje protiútok antimonopolních a protiimperialistických zlomů za svržení kapitalismu.

Ideologický boj komunistického hnutí je životně důležitý k obraně a rozvoji vědeckého socialismu, k odražení současného antikomunismu, ke konfrontaci s buržoazní ideologií a všem cizím tendencím, nevědeckým teoriím a oportunistickým proudům, které odmítají třídní boj; k porážce úlohy sociálně demokratických sil, jež brání a prosazují protilidovou a proimperialistickou politiku tím, že podporují strategii kapitálu a imperialismu. Pochopení jednotného charakteru povinností boje

za společenskou, národní a třídní emancipaci, za výrazné prosazení socialistické alternativy, vyžaduje ideologickou protiofenzívu komunistického hnutí.

Při zvážení kapitalistické krize a jejích následků dokazují mezinárodní zkušenosti z výstavby socialismu jeho nadřazenost. Zdůrazňujeme naši solidaritu s národy, které bojují za socialismus a jsou zapojeny do jeho výstavby.

Na základě všeho výše uvedeného zdůrazňujeme potřebu zaměřit se na následující společné akce:

1. Boj za zkrřížení nových plánů imperialismu na vojenské, politické, ekonomické i společenské úrovni, abychom mu tak zabránili v kontrole nad světem a jeho zničení.
2. Manifestace na podporu odstranění vojenských základen NATO a vyvázání se z imperialistických aliancí.
3. Vyjadřování třídní solidarity s boji dělnické třídy a lidu v kapitalistických zemích a podpora jejich posílení proti politice, jež uvaluje další břemena na lid, a za získání výhod ke zlepšení života dělníků a národů k dosažení revoluční změny.
4. Potvrzení mezinárodní solidarity s demokratickými lidovými hnutími a povstáními, čelícími okupačním a utlačovatelským režimům, a kategorické odmítnutí imperialistických zásahů v těchto zemích.
5. Odpor vůči antikomunistickým zákonům, opatřením a persekucím; vedení ideologického boje proti revizi dějin, za potvrzení přispění komunistického a dělnického hnutí v dějinách lidstva.
6. Odsouzení americké blokády Kuby a podpora boje Kuby za její okamžité odstranění. Posilování kampaní za propuštění a návrat pěti kubánských vlastenců na Kubu.
7. Odsouzení probíhajících krutostí opakovaných izraelskými okupačními silami vůči lidu Palestiny, podporu jeho práva na vzdor vůči okupaci a na vybudování nezávislého státu s Jeruzalémem jako hlavním městem, a posilování kampaně za okamžité zrušení blokády Gazy a za právo uprchlíků na návrat.
8. Prosazování mezinárodní fronty proti imperialismu a podporu mezinárodních proti-imperialistických organizací, Světové odborové organizace World Federation of Trade Unions; WFTU, Světové rady míru World Peace Council; WPC, Světové federace demokratické mládeže World Federation of Democratic Youth; WFDY, Mezinárodní demokratické federace žen Women's International Democratic Federation; WIDF, ve specifickém rámci každé země.

www.kscm.cz